

ประติมากรรมสร้างสรรค์ กรณีศึกษาประติมากรรมไม่คงตัว ของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก

ปริญญานิพนธ์
ของ
อรพิมพ์ สุขสุวรรณ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ ศิลปะสมัยใหม่

พฤษภาคม 2548

ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประติมากรรมสร้างสรรค์ กรณีศึกษาประติมากรรมไม่คงตัว ของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก

บทคัดย่อ
ของ
อรพิมพ์ สุขสุวรรณ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ ศิลปะสมัยใหม่
พฤษภาคม 2548

อรพิมพ์ สุขสุวรรณ (2547) ประติมากรรมสร้างสรรค์ กรณีศึกษาประติมากรรมไม้คงตัวของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก
เดนเบิร์ก ปริญญาโท, ศปม (ทัศนศิลป์ ศิลปะสมัยใหม่) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะกรรมการควบคุม ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ เย็นสบาย
ศาสตราจารย์ ดร. วิรุณ ตั้งเจริญ

งานวิจัย เรื่องประติมากรรมสร้างสรรค์ กรณีศึกษาประติมากรรมไม้คงตัวของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก
มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษา แนวความคิด การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ วัสดุและกระบวนการที่ใช้ในการ
สร้างสรรค์ เนื้อหาของผลงาน และการสื่อสารความคิด ในผลงานประติมากรรมไม้คงตัวของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก
โดยศึกษาจากประชากรทั้งหมด 34 ชิ้น และนำผลการศึกษาวิเคราะห์มาพัฒนาสร้างงานประติมากรรมสร้างสรรค์
ตามแบบแนวคิดของผู้วิจัย ผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า

ประติมากรรมไม้คงตัวของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก ทั้งหมด 34 ชิ้น แบ่งเป็น 4 ชุด คือ The Street จำนวน
1 ชิ้น The Store จำนวน 8 ชิ้น The Home จำนวน 19 ชิ้น และ The Multiple จำนวน 6 ชิ้น

งานในชุด The Street และ The Store มีแนวคิดมาจากบันทึกประสบการณ์ของศิลปินที่ออกไปสำรวจ
ชีวิตผู้คนในเมือง The Home เป็นเรื่องราวประสบการณ์ในวัยเด็ก เกี่ยวกับวิถีชีวิตในบ้านและครอบครัวของ
ศิลปิน และ The Multiple เป็นการผสมผสานประสบการณ์ของศิลปินกับความคิดที่ซับซ้อนขึ้น

การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ งานประติมากรรมไม้คงตัวของโอลเดนเบิร์ก มีจุดเด่นที่ศิลปินใช้
รูปทรงที่ไม้คงตัว มีความพอง แพน ทิกก่อให้เกิดพื้นผิว และมีมิติซับซ้อน รวมทั้งการจัดแสดงผลงานในลักษณะที่
ทอดตัว หรือทิ้งน้ำหนักของวัตถุไปตามทิศทางของแรงโน้มถ่วง

วัสดุและกระบวนการสร้างสรรค์ ศิลปินเลือกใช้วัสดุอ่อนที่ไม่คงตัวมาสร้างสรรค์งาน วัสดุที่ใช้ภายนอก
และเป็นพื้นผิวของงาน ได้แก่ ผ้าใบ ไวนิล ผ้าป่าน ผ้ามัสลิน วัสดุที่ใช้ยึดใส่ภายในช่วยในเรื่องการคงตัว ได้แก่ หนุน
ใยสังเคราะห์ เม็ดโฟม เม็ดพลาสติก โดยศิลปินนำเรื่องราวของวัตถุมาผ่านกระบวนการแปรผันรูปทรงจาก
ของแข็งเป็นของอ่อน จากนั้นจึงมีการวางแผน เพื่อนำไปสร้างแบบจำลอง และนำมาสร้างเป็นผลงานจริงด้วย
เทคนิคการตัดเย็บและมัดใส่

เนื้อหาของผลงาน The Street และ The Store เป็นเรื่องราวของอาหาร และของใช้ในชีวิตประจำวัน
The Home เป็นเรื่องราวของบ้าน เครื่องเรือน และเครื่องใช้ภายในบ้าน เครื่องไฟฟ้า เครื่องมือเครื่องใช้สร้างขึ้น
จากเทคโนโลยี The Multiple เป็นเรื่องราวของอาหาร เครื่องดนตรี และลิปสติก

การสื่อสารความคิด แบ่งเป็น 3 ประเด็น คือ 1 ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว สิ่งอุปโลกน์บริบท
ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน 2 ประชดขันเสียดสี ผลงานของศิลปินแสดงภาพลักษณ์ของวัตถุทางเทคโนโลยีให้มี
ลักษณะอ่อนปวกเปียก อ่อนแอ ไร้ศักยภาพ ในขณะที่เดียวกันก็มีหน้าตาแสดงอารมณ์ และมีพื้นผิวที่แสดงลักษณะ
ของสิ่งมีชีวิต เป็นการลดความสำคัญของเทคโนโลยีที่มีผลต่อชีวิตมนุษย์ และในขณะเดียวกันก็สร้างให้วัตถุเหล่านี้
แสดงความเป็นมิตรและลดอันตรายที่จะเกิดกับมนุษย์ 3 แสดงเนื้อหาเชิงเปรียบเทียบสัญลักษณ์ ระหว่างรูปทรง
และพื้นผิวที่ปรากฏในงานกับร่างกายมนุษย์ หรือลักษณะภูมิประเทศ

จากการศึกษาวิเคราะห์งานประติมากรรมไม้คงตัว ของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก ผู้วิจัยนำผลการศึกษา
วิเคราะห์มาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานของผู้วิจัย จำนวน 2 ชุด รวม 10 ชิ้น โดยมีแนวความคิดมาจากประสบการณ์
ที่ได้จากการพบเห็นรูปทรงธรรมชาติ มีการจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ เป็นประติมากรรมที่มีรูปทรงไม้คงตัว
มีความพอง แพนที่แสดงมิติซับซ้อนในขณะเดียวกันก็เพิ่มมิติด้วยพื้นผิวที่สามารถมองเห็นทะลุผ่านได้ประกอบรวมกับ
กลองกระดาดรูปทรงเรขาคณิตและภาพถ่าย โดยผู้วิจัยเลือกรูปทรงธรรมชาติที่ต้องการนำมาลดทอนรายละเอียด

ให้เป็นรูปทรงอย่างง่าย จากนั้นจึงนำมาตัดเย็บและมัดไส้ด้วยกล้อง และรูปภาพ เนื้อหาของงานเป็นรูปทรงของดอกไม้ และผลไม้ต่างๆ การสื่อสารความคิดแสดงออกถึงการอยู่รวมกันได้ระหว่างธรรมชาติกับเทคโนโลยี

CREATIVE SCULPTURE A CASE STUDY OF CLAES OLDENBURG 'S SOFT
SCULPTURE

AN ABSTRACT
BY
ORAPHIM SUKSUWAN

Presented in partial fulfillment of the requirements
For the Master of Fine Arts degree in Visual Art Modern Art
at Srinakharinwirot University
MAY 2005

Oraphim Suksuwan (2005) *Creative Sculpture A Case Study of Oldenburg's Soft Sculpture* Master thesis M F A (Visual Art – Modern Art) Bangkok Graduate School, Srinakharinwirot University Advisor Committee Asst Prof Amnaj Yensabai , Prof Dr Wiroon Tungcharoen

The research of "Creative Sculpture A case study of Oldenburg's soft sculpture
The purpose of this research was for study, conceptual background, composition in three dimensions, instrument and process for creativity, subject matter and communicate of thinking The research was study from Oldenburg's soft sculpture population 34 pieces Also, the research has some analysis to develop and create sculpture from researcher The result of analysis that they found was

Oldenburg's soft sculpture total 34 pieces and they divide for four groups, The Street 1 piece, The Store 8 pieces, The Home 19 pieces and The Multiple 6 piece

From the Street and the Store have ideas from experience of artists that survey about lifestyle in the city The Home was experience the lifestyle of country side when was child and family of artist The Multiple is combining about experience of artist that thinking a lot

The composition in three dimensions and also a case study of Oldenburg's soft sculpture has a major point that the artist doesn't stable of shape inflate and deflate of project Also it's happen for occur of shape and so complicate The project is show dimension was bending follow the gravity

The instrument and process of sculpture that artist choose for stores not stable The stores that they use for external and covering of project such as textile, vinyl, muslin The instrument that inside is helping for stable of sculpture from strong to soft it's also that have to make a sample for reproduce of project and have some technique of sail and put some staff inside of process

The subject matter of The Street and The Store is about food and instrument that using everyday The Home is about decorating home, furniture, instrument that using in home, electronic and instrument for technology The Multiple is about food, musical and lipstick

The communications of thinking have divide for 3 parts

- 1 Important for lifestyle and some consumption that use in life time
- 2 To be sarcastic of project artist was show about technology has some weakness and potential, in another hand they show the emotion and some a real life It's decline of technology that has effect for real life and also it's build some for friendship and decrease some dangerous that will happen for humanity

- 3 Compare of the sign and figure of shape and body of human or landscape

After analysis of Oldenburg's soft sculpture is the researcher that analysis and develop project for 2 , total 10 pieces that have ideas from they saw experience of nature also has some organize about three dimensions

The sculpture has shape not stable has big inflate and also show the incredible of can see clearly of box The research chooses the shape nature that they want to test and cut some detail of simple shape Then they will cut and put in the box and picture subject matter will show like flower and some kind of fruit Communication of thinking is show about life together with natural and technology

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ประติมากรรมสร้างสรรค์ กรณีศึกษาประติมากรรมไม่คงตัวของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก

ของ

นางสาวอรพิมพ์ สุขสุวรรณ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ ศิลปะสมัยใหม่
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

วันที่ 20 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2548

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

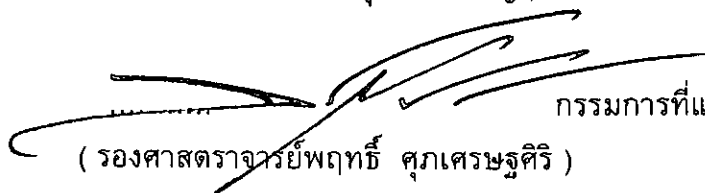
ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ เย็นสบาย)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร. วิรุณ ตั้งเจริญ)

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์พฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ)

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์วรรณรัตน์ ตั้งเจริญ)

ประกาศขอบคุณการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดีจากการให้ความช่วยเหลือและอนุเคราะห์จากหลายฝ่ายด้วยกัน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ อำนวย เย็นสบาย และศาสตราจารย์ ดร. วิรุณ ตั้งเจริญ ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่มีส่วนในการให้คำแนะนำปรึกษา รวมทั้งแก้ไขต้นฉบับปริญญานิพนธ์ และขอขอบคุณ คุณศิริตติพร กัณโธที่ช่วยอำนวยความสะดวกและประสานงานการทำปริญญานิพนธ์

ขอขอบพระคุณครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาการ ความรู้ต่าง ๆ ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จการศึกษาในครั้งนี้

ขอขอบคุณ คุณกิตติมา โภคากร และคุณจิตติรัตน์ ศุภศิลป์ ที่ให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือในด้านวัสดุที่ใช้ในการสร้างสร้งงาน

ขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่หอสมุดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แหล่งข้อมูลที่สำคัญหอสมุดมหาวิทยาลัยศิลปากรและขอขอบคุณเป็นพิเศษสำหรับครอบครัวสุขสุวรรณ พี่และเพื่อนทุกคนที่ให้งำลังใจและได้ให้ความช่วยเหลือตามวาระและโอกาสต่าง ๆ เสมอมา

อรพิมพ์ สุขสุวรรณ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	3
ข้อตกลงเบื้องต้น	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
วิธีการศึกษาวิจัย	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
1 เอกสารที่เกี่ยวกับ ป๊อปปาร์ตที่กลาวเชื่อมโยงถึงแคลส์ โอลเดนเบิร์ก	9
2 เอกสารที่เกี่ยวกับประวัติและผลงานประติมากรรมไมคงตัว(Soft Sculpture) ของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก	13
3 เอกสารเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูล	22
แนวความคิด	22
การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ	25
วัสดุและกระบวนการที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน	28
เนื้อหาของผลงาน	30
การสื่อสารความคิด	31
3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
ผลงานในชุด The Street	41
ผลงานในชุด The Store	44
ผลงานในชุด The Home	58
ผลงานในชุด The Multiple	91
สรุปการวิเคราะห์ผลงานประติมากรรมไมคงตัวของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก	111
4 การพัฒนาสร้างสรรค์	115
ประติมากรรมสร้างสรรค์ ชุด วัตถุแบบมองทะลุผาน 1	116
ประติมากรรมสร้างสรรค์ ชุด วัตถุแบบมองทะลุผาน 2	125
สรุปการพัฒนาสร้างสรรค์	132
5 การสรุปและการอภิปรายผล	133
ความมุ่งหมายของวิจัย	133
ขอบเขตของการวิจัย	133
ผลการศึกษาวิเคราะห์	135
สรุปการพัฒนาสร้างสรรค์ของผู้วิจัย	138

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ)อภิปรายผล	139
ข้อเสนอแนะ	140
บรรณานุกรม	142
ประวัติย่อผู้วิจัย	146

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 Sausage, 1957	42
2 Freighter and Sailboat	45
3 Giant Blue Men's Pants, 1962	46
4 Floor Burger, (Giant Hamburger), 1962	47
5 Floor Cake (Giant Piece of Cake), 1962	48
6 Soft Calendar for the Month of August (August Calendar), 1962	49
7 French fries and Ketchup 1963	50
8 Soft Fur Good Humors, 1963	51
9 Giant BLT (Bacon, Lettuce and Tomato Sandwich), 1963	52
10 Bedroom ensemble 1963	59
11 Soft Pay-Telephone, 1963	60
12 Soft Toaster, 1964	61
13 Soft Dormeyer Mixer, 1965	62
14 Soft Juicit, (Ghost version 1965)	63
15 Soft Airflow-Scale 1, 1965	64
16 Soft Manhattan I-Postal Zones, 1966	65
17 Soft Manhattan II-Subway Map, 1966	66
18 Soft Light Switches, 1966	67
19 Soft Toilet, 1966	68
20 Soft Bathtub, 1966	69
21 Soft Washstand, 1966	70
22 Soft Swedish Light Switches, 1967	71
23 Soft Drainpipe, 1966	72
24 Shoestrng Potatoes spilling from a bag, 1966	73
25 Soft Ladder, Hammer, Saw and Bucket, 1967	74
26 Giant Soft Fan, 1966-67	75
27 Soft Scissors, 1968	76
28 The Typwnter (Model "Ghost" Typewriter), 1968	77
29 Giant Raisin Bread, 1967	92
30 Tea bag, 1966	94
31 Giant Soft Drum Set, 1967	97
32 Soft Lipstick Monument, Ascending on Caterpillar Tracks, 1969	100
33 Lipstick Monument, Ascending on Caterpillar Tracks, 1969-74	100
34 ภาพแสดงการพุ่งขึ้นของลิปสติก	102

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
35 ภาพสเก็ตช์ชิ้นแรกของลิปสติก	102
36 ภาพแสดงการประกอบและติดตั้งงานลิปสติก	103
37 Double-Nose/Purse/Punching Bag/Ashtry, 1970	105
38 ภาพอธิบายส่วนประกอบและการใช้งาน Double-Nose/Purse/Punching Bag/Ashtry	106
39 ภาพแสดงการจัดวางและส่วนประกอบเพิ่มเติมของ Double-Nose/Purse/Punching Bag/Ashtry	108
40 Soft Saxophone, scale A, 1992	110
41 ดอกไม้, 2005	116
42 สตรอเบอร์รี่, 2005	117
43 เงาะ, 2005	118
44 ผักกาด, 2005	119
45 สับปะรด, 2005	120
46 ปะการัง 1	125
47 ปะการัง 2	126
48 ปะการัง 3	127
48 ปะการัง 4	128
49 ปะการัง 5	129

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในช่วงที่เศรษฐกิจเฟื่องฟูปลายทศวรรษ 1950 ป๊อปอาร์ตได้แสดงบทบาทขึ้นในอังกฤษและสหรัฐอเมริกา นำเสนอผลงานศิลปะด้วยภาพวัตถุในชีวิตประจำวันสื่อตลึงและวัตถุต่างๆ ที่ใครๆ อาจจะมองข้ามไป ศิลปินป๊อปเลือกสรรภาพจากวัฒนธรรมมวลชนผลิตที่ทันสมัย (Popular Mass Culture) วัตถุ สิ่งพิมพ์ งานโฆษณา นิตยสาร ภาพยนตร์ บรรจุภัณฑ์ ตัวอักษร ตัวเลข ฯลฯ นำมาแสดงออก ศิลปินติดตามสังคมที่แข่งขันในระบบทุนนิยม แข่งขันทางสื่อสารมวลชน สื่อมวลชนที่เริ่มเข้ามาครอบคลุมชีวิตประจำวัน สะท้อนปรากฏการณ์เหล่านั้นเป็นผลงานศิลปะ ผลงานป๊อปอาจมีไขความงามที่ศิลปินสร้างขึ้นโดยตรง แต่เป็นภาพจากภาพ (Image from Image) ที่ปรากฏในสังคมทุนนิยม ภาพที่เราคุ้นเคยและใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน ทุกสิ่งล้วนสวยงาม ทุกสิ่งที่เปิดเผยในสังคม ศิลปะเป็นสิ่งธรรมดาสามัญที่ไม่ต้องเกรงกลัวหรือเข้าถึงยาก เราสามารถชื่นชมกับป๊อปอาร์ตโดยไม่ต้องแสวงหาความรู้หรือการศึกษาที่ซับซ้อน ผลปรากฏว่า ป๊อปอาร์ตได้รับการชื่นชมต้อนรับจากคนหนุ่มสาวเป็นอย่างมาก ศิลปะได้กลายเป็นปรากฏการณ์ร่วมสมัยที่สดใส ไม่ใช่ลมหายใจที่คร่ำครึในพิพิธภัณฑ์ศิลปะอีกต่อไป

ศิลปินป๊อป เวสเซลมันน์ (Tom Wesselmann) แฮมิลตัน (Richard Hamilton) โอลเดนเบิร์ก (Claes Oldenburg) ฮอกเนย์ (David Hockney) วอร์ฮอล (Andy Warhol) ต่างต้องการที่จะให้สรรพสิ่งพูดด้วยตัวมันเองโดยปราศจากมายา "Thing speak for themselves without illusion" และป๊อปอาร์ตต้องการนำสื่อภาพ กระป๋องซูป โคลา-โคลา กลองผิงปักฟอก ฯลฯ ให้เป็นปรากฏการณ์ใหม่ทางศิลปะ เพื่อตอบสนองวัฒนธรรมมวลชนผลิต (Mass Culture) ป๊อปอาร์ตใช้เพียงแสดงวัตถุจากวัฒนธรรมมวลชนผลิตเท่านั้น ยังสร้างสรรค์งานเป็นชุด เช่น งานของ แอนดี้ วอร์ฮอล นอกจากนั้นแล้วยังนิยมใช้การพิมพ์ซิลค์สกรีนที่เรียบง่าย และเป็นการพิมพ์ในกระบวนการอุตสาหกรรมหรือกระบวนการพิมพ์แบบมวลชนผลิต ศิลปะป๊อปอาร์ตไม่ปรารถนาที่จะสร้างสรรค์ศิลปะเพื่อแสดงวัฒนธรรมที่ยิ่งใหญ่ แต่พยายามผสมผสานศิลปะชั้นสูง (High Art) กับวัฒนธรรมมวลชนผลิตเข้าด้วยกัน

แคลส์ โอลเดนเบิร์ก (Claes Oldenburg) เป็นศิลปินป๊อปที่มีรูปแบบการสร้างงานเฉพาะตัวที่ไม่เหมือนใคร ซึ่งส่งผลให้เขามีบทบาทสำคัญในงานศิลปะป๊อปอาร์ต งานประติมากรรมของเขามีลักษณะของเซอร์เรียลลิซึม (Surrealism) และ ดาดา (Dadaism) แสดงเนื้อหาเรื่องราวและเลือกใช้วัสดุและเทคนิคในแบบของป๊อปอาร์ต ที่สามารถสื่อความหมายผ่านออกมาในรูปของงานศิลปะได้เป็นอย่างดี งานของเขามักตั้งแสดงอยู่ในที่สาธารณะของเมืองหรือท่ามกลางแหล่งสถาปัตยกรรม รูปแบบโครงร่างหยาดๆ งานสเก็ตช์ และเทคนิคการวาดเส้น เขาล้ำเส้นออกไปนอกความเป็นสถาปัตยกรรมและพื้นที่วาง เขาสร้างงานอยู่บนพื้นฐานของวัตถุที่เราเห็นทั่วไปในชีวิตประจำวัน แต่เปลี่ยนหน้าที่การใช้งานและความหมายของมันด้วยการสร้างให้มีขนาดใหญ่กว่าปกติ และด้วยการใช้วัสดุที่แตกต่างออกไป จากวัสดุที่แข็งกลายเป็นอ่อน และจากวัสดุที่อ่อนกลายเป็นแข็ง และให้สีสันใหม่ เช่น งาน A clothes-Peg (ที่หนีบผ้า) ที่กลายมาเป็นโบสถ์สูงระฟ้า (ในงาน Chicago Tribune Architectural Competition 1922 Clothespin (ที่หนีบผ้า) version 2, 1967) สิ่งของเล็กๆ ที่ไม่เด่นสะดุดตา ถูกนำมาสร้างให้มีขนาดใหญ่ และประสบความสำเร็จ งาน An upward sweep กลายมาเป็นงานที่แสดงออกในเรื่องของการเคลื่อนไหว (Dynamic Design) ที่เปิดทางไปสู่งานออกแบบเครื่องประดับที่มีรูปแบบในลักษณะเดียวกัน

ในโปรเจกต์ลักษณะเดียวกันนี้ เขาได้สร้างประติมากรรมขนาดใหญ่รูปกรไกรจุดมุ่งหมายเพื่อใช้แทนอนุสาวรีย์วอชิงตัน Washington D C in Motion (1967) เหมือนเป็นการเสียดสีถึงช่องว่างระหว่างชีวิตของคนในปัจจุบันกับชีวิตของคนในอดีตที่เป็นปัจจัยชี้ขาดว่านี่คือการอธิบายหลักการเคลื่อนไหวที่แทรกอยู่ระหว่างช่วงเวลาและวัฒนธรรมอันเป็นความซ้ำซากที่บางครั้งก็ให้ผลลัพธ์ที่ไม่น่าพอใจนัก โอลเดนเบิร์กได้สร้างสัญลักษณ์แห่งช่วงเวลาของตน "Symbol of my time" ที่นอกเหนือออกไปจากพวกสินค้าและเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน พวกสินค้าหรูหรา และสื่อวัสดุโบราณคร่ำครึ ความเจริญรุ่งเรืองอันเปรียบได้กับบทกวี ยาเสพติดที่ไหลออกมาจากหลอดเปรียบเสมือนกระแสน้ำวนรากลากของลาวา เมืองหรือประเทศที่ถูกหมอกควันปกคลุมจนหายใจไม่ออก โทรศัพท์และเครื่องพิมพ์ดีด พาหนะทางการสื่อสาร อยัมและไอศกรีมโคนที่เป็นสัญลักษณ์แห่งความมั่งคั่ง ร่ำรวย ถูกเปลี่ยนรูปกลายเป็นความอ่อนนุ่ม สีเทา และเนาเปื่อยยุบตัวไปกลายเป็นมวลสารที่ผิดปกติ มันแขวนด้วยยางอ่อนแอกจากกำแพง หรือกองอ่อนปวกเปียกอยู่กับพื้น โอลเดนเบิร์ก สร้างความหมายให้กับบางสิ่งบางอย่างด้วยการเปลี่ยนรูปสัญลักษณ์ และคืนมันกลับไปสู่สาธารณะในรูปแบบใหม่ที่ท้าทาย ด้วยลักษณะของสถาปัตยกรรมที่ตั้งตรงพุ่งขึ้นสู่ท้องฟ้า อันเป็นกลอุบายที่แสดงถึงเครื่องหมายคำถามและชี้ให้เห็นภาวะเสื่อมโทรมเมื่อมันค่อยๆ แพลลงในขณะที่ดูดูอากาศออกอันนั้น เหมือนกับความเห็นแก่ตัวในสังคม เขาคิดว่าศิลปินคือ เครื่องจักร แต่เครื่องจักรมนุษย์ส่วนใหญ่จะมีความอ่อนไหว ด้วยความเป็นมืออาชีพของเขาและเขามีปฏิกริยากับสิ่งรอบตัวด้วยการยืนยันถึงสิ่งที่เขาทำผิด นั่นคือ ในช่วงเวลาที่ควรใช้วัสดุแข็งเขาจะใช้วัสดุอ่อน ในขณะที่ควรใช้วัสดุอ่อนเขากลับใช้วัสดุแข็ง

โอลเดนเบิร์ก สร้างผลงานศิลปะในหลากหลายรูปแบบ และมีผลงานต่อเนื่องมาเรื่อยๆ ไม่ว่าจะเป็นงานวาดเส้น, งานภาพพิมพ์, งานประติมากรรม, งานเพอร์ฟอร์แมนซ์, งานแฮพเพนนิ่ง จนกระทั่งเป็นงานประติมากรรมกลางแจ้งขนาดใหญ่ยักษ์ ในปัจจุบัน

จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานข้างต้น ของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก ซึ่งเป็นศิลปินผู้มีผลงานหลากหลาย และมีการพัฒนาต่อเนื่องเป็นหลายช่วงอันเกิดจากการค้นคว้าทดลองหารูปแบบของงานที่เป็นลักษณะเฉพาะตัวของเขา ผู้วิจัยมีความสนใจผลงานของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก ในช่วงงานที่เรียกว่า ประติมากรรมไม่คงตัว (Soft Sculpture) อันเป็นช่วงที่ โอลเดนเบิร์ก สร้างผลงานในเรื่องราวของสังคมการอุปโภคบริโภคของมนุษย์ ลักษณะของงานที่เป็นรูปทรงยืดหยุ่น (Elastic Form) ให้ความรู้สึกของความอ่อนนุ่ม อ่อนแอ ไม่คงตัว จากของแข็งถูกสร้างให้เป็นของอ่อนและของอ่อนถูกสร้างให้เป็นของแข็งอันเป็นแนวคิดที่คล้ายกับลักษณะที่ปรากฏในงานเซอร์เรียลลิสม์ และเป็นการเสียดสีสังคมแห่งวัตถุของมนุษย์ตามแนวคิดของดาดา จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงขอเจาะประเด็นในการศึกษาวิจัยเฉพาะช่วงงาน ประติมากรรมไม่คงตัว เพื่อนำมาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานตามแนวทางของผู้วิจัยที่ไม่เน้นในเรื่องราวของสังคมหรือสิ่งที่มองเห็นเป็นรูปธรรม แต่มุ่งเน้นไปที่การสร้างสรรค์รูปร่างรูปทรงที่ก่อให้เกิดการรับรู้ที่กระตุ้นความรู้สึก โดยอาศัยการเลือกใช้วัสดุ และเทคนิคการสร้างงานของโอลเดนเบิร์ก มาเป็นแนวทาง

ความมุ่งหมายในการวิจัย

- 1 เพื่อศึกษางานประติมากรรมไม่คงตัว ของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก ในประเด็น
  - 1.1 แนวความคิด
  - 1.2 การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ
  - 1.3 วัสดุและกระบวนการที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน
  - 1.4 เนื้อหาของผลงาน

1 5 การสื่อสารความคิด

2 เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยมาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมไมคงตัว ตามแนวทางของผู้วิจัย คือ ใช้ความโดดเด่นของประติมากรรมไมคงตัวในเรื่องของรูปทรงที่ดูมีชีวิต วัสดุและเทคนิคบางส่วนมาประกอบรวมกับการใช้วัสดุใหม่ๆ ที่ไม่เน้นเฉพาะวัสดุอันมาสร้างเป็นงานประติมากรรมสร้างสรรค์

ความสำคัญของการวิจัย

- 1 ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนทางด้านศิลปะ ในระดับอุดมศึกษา
- 2 ผลการวิจัยนี้อาจเป็นพื้นฐานในการสืบค้นข้อมูลต่อไปสำหรับผู้สนใจศึกษาในพัฒนาการของงานศิลปะแนวนี้หรือในแนวใกล้เคียง
- 3 สามารถนำเอาผลจากการศึกษาวิจัยมาพัฒนา และสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมไมคงตัวตามแนวทางของผู้วิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

- 1 เพื่อศึกษางานประติมากรรมไมคงตัว ของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก ในประเด็น

- 1 1 แนวความคิด
- 1 2 การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ
- 1 3 วัสดุและกระบวนการที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน
- 1 4 เนื้อหาของผลงาน
- 1 5 การสื่อสารความคิด

2 ศึกษาวิเคราะห์ผลงานประติมากรรมไมคงตัว (Soft Sculpture) ของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก จำนวน 34 ชิ้น ได้แก่

- 2 1 **Saucesage, Ladies' Stocking, stuff and tied with string**, 35 inches high, 1957
- 2 2 **Freighter and Sailboat**, Muslin filled with foam rubber, Painted with spray enamel, Freighter $19 \frac{11}{16}$ X $70 \frac{11}{16}$ X $5 \frac{15}{16}$ inches , Sailboat $45 \frac{1}{16}$ X $28 \frac{15}{16}$ X $5 \frac{5}{16}$ inches, 1962
- 2 3 **Giant Blue Men's Pants**, Canvas filled with shredded foam rubber, painted with Liquitex and Latex, 60 inches high X $28 \frac{1}{8}$ inches wide X $6 \frac{1}{4}$ inches deep, 1962
- 2 4 **Floor Burger, (Giant Hamburger)**, Canvas filled with foam rubber and paper cartons Painted with liquitex and latex 52 inches high X 84 inches diameter, 1962
- 2 5 **Floor Cake (Giant Piece of Cake)**, Canvas filled with foam rubber, Painted with Liquitex and Latex, 60 inch high X 108 inch wide X 48 inch deep, 1962
- 2 6 **Soft Calendar for the Month of August (August Calendar)**, Canvas filled with shedded foam rubber, painted with Liquitex and enamel 42 inches square X 6 inches deep, 1962
- 2 7 **French fries and Ketchup Vinyl** 1963

- 2 8 Soft Fur Good Humors**, Fake fur filled with kapok, wood painted with enamel
5 1X24 1X48 2 cm Collection of will and Anne Hokin,1963
- 2 9 Giant BLT (Bacon, Lettuce and Tomato Sandwich)** Vinyl filled with kapok, and
wood painted with acrylic 32 X 39 X 29 inches 1963
- 2 10 Bedroom ensemble**, wood, vinyl, Metal, fake, fur, and other materials in room
17X21 feet, 1963
- 2 11 Soft Pay-Telephone**, Vinyl filled with kapok ,mounted on painted wood,
118 11X48 26X22 9 cm ,1963
- 2 12 Soft Toaster**, Vinyl filled with kapok, wood "handles and toast," painted with
liquitex,11 $\frac{3}{8}$ inches high X 11 $\frac{7}{8}$ inches wide, on formica base 3 $\frac{1}{8}$ inches
high,1964
- 2 13 Soft Dormeyer Mixer**, Vinyl filled with kapok , wood, electric cord, 31 $\frac{3}{8}$ inches
high X 20 $\frac{1}{8}$ inches wide X 12 inches deep, 1965
- 2 14 Soft Juicit, (Ghost version 1965)** Canvas filled with kapok, burlap, painted with
liquitex, 19 inches high X 18 inches wide X 16 inches deep, 1965
- 2 15 Soft Airflow-Scale 1**, Vinyl fill with kapok, detail in plexiglass, 15 inches high X 22
inches wide X 12 inches deep, 1965
- 2 16 Soft Manhattan I-Postal Zones**, Canvas filled with kapok, impress with patterns in
sprayed enamel, wood rod, 79 inches high X 27 inches wide X 4 $\frac{1}{2}$ inches deep,
1966
- 2 17 Soft Manhattan II-Subway Map**, Canvas filled with kapok, impress with pattern in
sprayed enamel, wooden sticks, wood rod, 68 inches high X 32 inches wide X 7
inchesdeep,1966
- 2 18 Soft Light Switches** Vinyl filled with Dacron and canvas, 47 X 47 X 3 $\frac{1}{8}$ cm ,
1966
- 2 19 Soft Toilet**, Vinyl filled with kapok, painted with Liquitex and wood 132 08 X
81 28 X 76 2 cm ,1966
- 2 20 Soft Bathtub**, Vinyl, polyurethane sheets wood, painted with Liquitex, rubber
shower fixture, 30 inches high X 80 inches wide X 30 inches deep, 1966
- 2 21 Soft Washstand**, Vinyl filled with kapok, wood painted with Liquitex, on chromed
metal rack, 55 inches high X 36 inches wide X 28 inches deep, 1966
- 2 22 Soft Swedish Light Switches**, Vinyl filled with kapok, 51 $\frac{5}{8}$ inches high X 47
inches wide X 16 $\frac{1}{2}$ inches deep,1967
- 2 23 Soft Drainpipe**, Vinyl filled with Styrofoam vermice, canvas, metal and rack,109 $\frac{7}{8}$
inches high X68 $\frac{7}{8}$ inches wide X 15 inches deep, 1966
- 2 24 Shoestring Potatoes spilling from a bag**, Canvas filled with kapok painted with
glue and Liquitex 180 inches high X 46 inches wideX 42 inches deep, 1966

- 2 25 Soft Ladder, Hammer, Saw and Bucket**, Canvas filled with foam rubber, starched with glue, painted with Liquitex, mounted on wood, 110 ½ inches high X 58 ¾ inches wide X 16 7/8 inches deep, 1967
- 2 26 Giant Soft Fan**, Vinyl filled with foam rubber wood, metal, plastic tubing, 120 inches high X 58 7/8 inches wide X 61 7/8 inches deep, cord and plug, 29 ½ inches long, 1966-67
- 2 27 Soft Scissors**, Canvas filled with kapok, painted with Liquitex 7 pieces, ranging from 24 to 72 inches long, 72 inches long X 35 inches wide over-all, 1968
- 2 28 The Typewriter (Model "Ghost" Typewriter)**, Canvas filled with kapok, painted with Liquitex, 9 inches high X 27 ½ inches wide X 26 inches deep, 1968
- 2 29 Giant Raisin Bread**, Canvas filled with shaded foam rubber, stiffened with glue, painted with acrylic, 46 X 96 X 40 inches, 1967
- 2 30 Tea bag**, Multiple Print (edition of 125), vinyl, felt, kapok, plexiglass, 39 3/8 inches high X 28 ¼ inches wide, Courtesy, Multiple Print Inc, New York, 1966
- 2 31 Giant Soft Drum Set**, Vinyl and canvas filled with expanded polystyrene chips, metal and painted wood parts, and wood and Fomica base with metal railing, nine instruments, 121 9X182 9X253 4 cm Overall, 1967
- 2 32 Soft Lipstick Monument, Ascending on Caterpillar Tracks**, vinyl filled with air from a hose, wood, polyurethane foam, polystyrene 1969
- 2.33 Double-Nose/Purse/Punching Bag/Ashtry**, Leather, Bronze, Wood, Metal, bark chip Box (closed), 8 3/8 X 107/8 X 20 ¼ inches, 1970
- 2 34 Soft Saxophone, scale A**, Muslin, cloth, wood, urethane and dacron, painted with Liquitex, 11 ¼ X 27 X 49 inches, 1992

ข้อตกลงเบื้องต้น

1 จากการศึกษาข้อมูลของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก (Claes Oldenburg) และข้อมูลใกล้เคียงที่เชื่อมโยงนั้น เป็นผลงานจากข้อมูลภาพศิลปะจากหนังสือต่างประเทศ และจากเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นข้อมูลชั้นรอง เชื่อได้ว่ามีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับผลงานจริงมากที่สุด และเป็นข้อมูลที่ผู้วิจัยสามารถรวบรวมได้มากที่สุด

2 จากการอ้างอิงข้อมูลจากต้นฉบับ บางครั้งในการเรียก สิ่งเดียวกันของแต่ละงานอาจเขียนไม่เหมือนกัน ผู้วิจัยขออนุญาตเลือกใช้คำที่เป็นกลางเพื่อให้เป็นที่ยอมรับและความเป็นระเบียบเรียบร้อยเหมือนกันทั้งเล่ม และหากมีคำผิดอันอาจเกิดจากข้อผิดพลาดในการพิมพ์ ผู้วิจัยขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้อง

3 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะผลงานประติมากรรมไมคงตัวของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก เท่านั้น ซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งหมด 34 ชิ้น (งานชิ้นเดียวกันที่มีหลายเวอร์ชัน นับรวมเป็นชิ้นเดียว เช่น Soft Pay-Telephone มี Model Ghost version และ Soft version ขอนับรวมเป็น 1 ชิ้น) เนื่องจากศิลปินมักสร้างงานตามช่วงเวลาแห่งความสนใจ ตามการบันทึกประสบการณ์ และการค้นพบวัสดุต่างๆ การ

ทดลองกระบวนการ ซึ่งในแต่ละช่วงเวลาศิลปินจะให้ความสำคัญกับเรื่องราวต่างๆ ไม่เท่ากัน และอาจมีการเหลื่อมซ้อนในเรื่องเวลา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอแบ่งกลุ่มชุดงาน (series)ตามเนื้อหา ในการวิเคราะห์ผลงานออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

- 1 The Street
- 2 The Store
- 3 The Home
- 4 The Multiple

งานประติมากรรมทั้ง 4 กลุ่ม ข้างต้น ประกอบด้วยผลงาน ดังนี้

- 1 The Street ประกอบด้วยผลงาน 1 ชิ้น
  - 1 1 Sausage
- 2 The Store ประกอบด้วยผลงาน 8 ชิ้น
  - 2 1 Freighter and Sailboat
  - 2 2 Giant Blue Men 's Pants
  - 2 3 Floor Burger (Giant Hamburger)
  - 2 4 Floor Cake (Giant Piece of Cake)
  - 2 5 Soft Calendar for The Month of August (August Calendar)
  - 2 6 Frenchfries and Ketchup
  - 2 7 Soft Fur Good Humors
  - 2 8 Giant BLT
- 3 The Home ประกอบด้วยผลงาน 19 ชิ้น
  - 3 1 Bedroom Ensemble
  - 3 2 Soft Pay-Telephone
  - 3 3 Soft Toaster
  - 3 4 Soft Dormeyer Mixer
  - 3 5 Soft Juicit
  - 3 6 Soft Airflow-Scale 1
  - 3 7 Soft Manhattan I -Postal Zones
  - 3 8 Soft Manhattan II –Subway Map
  - 3 9 Soft Light Switches
  - 3 10 Soft Toilet
  - 3 11 Soft Bathtub
  - 3 12 Soft Washstand
  - 3 13 Soft Swedish Light Switches
  - 3 14 Soft Drainpipe
  - 3 15 Shoestrng Potatoes spilling from a bag
  - 3 16 Soft Ladder, Hammer, Saw and Bucket

- 3 17 Giant Soft Fan
- 3 18 Soft Scissors
- 3 19 The Typewriter (Model "Ghost" Typewriter)
- 4 The Multiple ประกอบด้วยผลงาน 9 ชิ้น
  - 4 1 Giant Raisin Bread
  - 4 2 Tea Bag
  - 4 3 Giant Soft Drum Set
  - 4 4 Soft Lipstick Monument, Ascending on Caterpillar Tracks
  - 4 5 Double-Nose/Purse/Punching Bag/ Ashtray

นิยามศัพท์

ประติมากรรมไม่คงตัว หมายถึง
(Soft sculpture)

งานประติมากรรมที่มีลักษณะเป็นรูปทรงยืดหยุ่น (ELASTIC FORM) คงรูปด้วยการใช้วัสดุ อ่อนนุ่ม เช่น นุ่น เม็ดโฟมหรืออัดลมเข้าไปภายในนั้นอย่างหลวมๆ นอกจากนี้ในการจัดแสดงงานอาจมีวัตถุอื่นประกอบรวมไปด้วย เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ไม้แขวนเสื้อ ประติมากรรมนี้ อาจติดตั้งด้วยการขึงหรือแขวนหรือวางกองอยู่กับพื้น หรือด้วยวิธีการอื่นๆ

ประติมากรรมสร้างสรรค์ หมายถึง

รูปทรง 3 มิติ ที่ประกอบขึ้นจากวัสดุหรือเทคนิคใดๆ ก็ได้ แต่มุ่งแสดงความคิดสร้างสรรค์ในการนำวัสดุและเทคนิคการสร้างมาประกอบร่วมกัน เพื่อสร้างสรรค์ให้เกิดประติมากรรมในรูปแบบใหม่

กระบวนการแปรผันรูปทรง หมายถึง
(Transformation)

การสร้างงานประติมากรรมที่มีเค้าโครงมาจากของจริง แต่มีการเปลี่ยนแปลงรูปทรงให้เกิดการผิดรูป ผิดสัดส่วน ความบิดเบี้ยว เพื่อย่อยย่อยตกลงตามแรงโน้มถ่วง ด้วยวิธีการต่างๆ

Vo 9 2.1 เมษ 47/กร วังจ๋

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1 ศึกษาค้นคว้าแหล่งข้อมูลจากหนังสือศิลปะทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ โดยรวบรวมเนื้อหาที่กล่าวถึง แคลสส์ โอลเดนเบิร์ก ในช่วงที่สร้างผลงานที่มีลักษณะเป็นประติมากรรมไม่คงตัว เนื่องจากผลงานชุดนี้มักมีการสร้างพวงกับชุดที่เป็นประติมากรรมของแข็ง (Hard Version) จึงต้องมีการศึกษารวมไปด้วยกันเพื่อหาจุดเชื่อมโยงแนวคิด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องสมบูรณ์

2 ศึกษาค้นคว้าแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

2 1 บทความที่ปรากฏใน WEBSITE ต่างๆ

www.artnetweb.com

www.artincontext.com

www.popart.com

[http //sheldon unl edu](http://sheldon.unl.edu)

[www oldenburgvanbruggen com](http://www.oldenburgvanbruggen.com)

[www guggenheim com](http://www.guggenheim.com)

[www moma org](http://www.moma.org)

3 จากการศึกษาวิเคราะห์งานประติมากรรมไม่คงตัว ของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก จำนวน 34 ชิ้น ใน
ประเด็น

- 3 1 แนวความคิด
- 3 2 การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ
- 3 3 วัสดุและกระบวนการที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน
- 3 4 เนื้อหาของผลงาน
- 3 5 การสื่อสารความคิด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในงานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยได้เลือกที่จะเจาะประเด็นศึกษาเฉพาะช่วงงาน ประติมากรรมไม่คงตัว เพื่อนำมาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมสร้างสรรค์ตามแนวทางของผู้วิจัยที่ไม่เน้นในเรื่องราวของสังคม หรือสิ่งที่มองเห็นเป็นรูปธรรม แต่มุ่งเน้นไปที่การสร้างสรรครูปแบบ รูปทรงที่ก่อให้เกิดการรับรู้ที่กระตุ้นความรู้สึก โดยอาศัยรูปแบบและรูปทรง สื่อวัสดุ และเทคนิค จากงานประติมากรรมไม่คงตัวของ โอลเดนเบิร์ก มาเป็นแนวทาง ประกอบกับการผนวกเอาวัสดุอื่นๆ ที่มีคุณสมบัติที่แปลกแตกต่างกันออกไป เข้ามารวมด้วย เพื่อให้เกิดรูปแบบที่แปลกใหม่ และน่าสนใจมากขึ้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

- 1 เอกสารเกี่ยวกับ ป๊อปอาร์ตที่กล่าวเชื่อมโยงถึงแคลส์ โอลเดนเบิร์ก
- 2 เอกสารเกี่ยวกับประวัติและผลงาน ประติมากรรมไม่คงตัว(Soft Sculpture) ของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก
- 3 เอกสารเกี่ยวกับหลักการวิเคราะห์ข้อมูล
  - 3 1 แนวความคิด
  - 3 2 การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ
  - 3 3 วัสดุและกระบวนการที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน
  - 3 4 เนื้อหาของผลงาน
  - 3 5 การสื่อสารความคิด

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับ ป๊อปอาร์ตที่กล่าวเชื่อมโยงถึงแคลส์ โอลเดนเบิร์ก

ในช่วงระหว่างและหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 วงการศิลปะได้เกิดลัทธิแอบสแตรค เอ็กสเพรสชันนิส (Abstract Expressionism) ที่พัฒนามาจากแนวคิดทางนามธรรมของ แคนดินสกี เป็นการเปิดทางสำหรับการใช้เทคนิควิธีการใหม่ๆ ที่สามารถสร้างงานที่ให้ความรู้สึกมากกว่าการเขียนภาพเหมือนจริง ไม่ว่าจะเป็นการหยด เท ระบาย ข้างสี ให้แตกกระจายกลายเป็นรูปทรงต่างๆ เป็นการแสดงออกของสภาวะจิตใจอย่างฉับพลันโดยมิได้มีการไตร่ตรองล่วงหน้า มีการใช้สีที่สดใส และแสดงออกได้อย่างอิสระไม่มีจุดจบศิลปะลัทธิได้รับความนิยมทั้งในยุโรปและอเมริกา ซึ่งชื่อเรียกแตกต่างกันไป

ในขณะที่ศิลปะลัทธิแอบสแตรค เอ็กสเพรสชันนิสได้รับความนิยมอย่างมากมานั้น ทำให้งานศิลปะที่ออกมานั้นมีลักษณะเลียนแบบซ้ำๆ กัน เกิดเป็นความนาเบื่อ และปราศจากแนวคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ ดังนั้นจึงเกิดศิลปะกลุ่มใหม่ ที่มีแนวคิดและแนวปฏิบัติแบบใหม่ ที่พยายามจะแหวกออกไปจากกระแสความนิยมในเวลานั้นออกมาหลายกลุ่ม ซึ่งมีแนวคิดที่คล้ายคลึงกันเพื่อมุ่งเปลี่ยนแนวทางจากศิลปะที่มาจากตัวศิลปินไปสู่ศิลปะที่เป็นมวลชน และสภาวะภายนอก ซึ่งป๊อปอาร์ตก็เป็นหนึ่งในศิลปะกลุ่มใหม่เหล่านั้นที่มีเรื่องราวสะท้อนถึงสังคมยุคใหม่ ศิลปินมุ่งใช้ปัญญามากกว่าอารมณ์ส่วนตัว รวมถึงการกลับมาของแนวคิดแบบคาตาที่นิยมใช้วัสดุสำเร็จรูปเข้ามาร่วมในการสร้างงาน

กัจจกร สุนพงษ์ศรี ได้กล่าวถึง การก่อตั้งของ ป๊อปอาร์ต ในอังกฤษ ไว้ดังนี้

ในฤดูหนาวระหว่างปี ค.ศ. 1954-1955 ที่สถาบันศิลปะร่วมสมัย (Institute of Contemporary Arts) ประเทศอังกฤษ ศิลปินอิสระกลุ่มหนึ่ง ได้จัดให้มีการพบปะสังสรรค์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ในกลุ่มนี้มี ลอเรนซ์ อัลโลเวย์ (Lawrence Alloway) นักวิจารณ์ศิลปะร่วมสมัยคนสำคัญของอังกฤษร่วมด้วย จากการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันนี้ ก่อให้เกิดแนวความคิดใหม่แนวทางการศิลปะขึ้น พวกเขาได้ยอมรับและประกาศชื่อแนวความคิดนี้ว่า "ป๊อปอาร์ต" อัลโลเวย์ ผู้เป็นตัวตั้งตัวตนสำคัญคนหนึ่งแถลงว่า - พวกเราได้ค้นพบบางสิ่งบางอย่างในวัฒนธรรมพื้นบ้านธรรมดาๆ สิ่งเหล่านี้มีอยู่แล้ว แม้วามันเป็นของสามัญ ไม่มีสิ่งน่าสนใจเป็นพิเศษในเรื่องพุทธิปัญญาทางศิลปะไม่ว่าจะเป็นผลงานทางคำณวนสถาปัตยกรรม การออกแบบ หรือแม้แต่ในการวิพากษ์วิจารณ์ถึงกระนั้น สิ่งเหล่านี้ได้ได้ครอบคลุมเราทั้งหมด ดังจะเห็นได้จากแหล่งต่างๆ ที่ผลิตวัฒนธรรมชาวบ้านมากมายหลายแหล่ง อาทิเช่น จากภาพยนตร์ การโฆษณา หรือนวนิยาย เราได้รู้ว่ามีบางสิ่งบางอย่างอยู่ในวัฒนธรรมเหล่านี้ มีทั้งที่เกี่ยวกับทางด้านการค้าและทางพุทธิปัญญาควบคู่กันไป เรายอมรับว่ามันเป็นความจริงที่ปฏิเสธไม่ได้หลังจากมีการถกเถียงกันอย่างละเอียด และแล้วพวกเราต่างยอมรับความสำคัญของมัน" (Osborn, op Cit 894)

(กัจจกร สุนพงษ์ศรี 2528 360-361)

ต่อมาแนวความคิดนี้ได้แพร่ขยายออกไปอย่างรวดเร็ว กลายเป็นสุนทรียภาพแนวใหม่ เป็นการจับกระแสความนิยมมาสร้างเป็นงาน ผู้คนที่สนใจเข้าชมไม่จำเป็นต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางด้านศิลปะ เป็นเรื่องราวของมวลชนที่สื่อสารโดยตรงไม่ซับซ้อนและเข้าใจง่าย

กัจจกร สุนพงษ์ศรี ได้กล่าวถึง ป๊อปอาร์ต ในสหรัฐอเมริกา ไว้ดังนี้

สหรัฐอเมริกาเป็นจุดสำคัญจุดหนึ่งในความเคลื่อนไหวของศิลปินกลุ่มพ็อพ อาร์ต โดยเริ่มบทบาทในราวปี ค.ศ. 1955-1960 มีจุดศูนย์กลางอยู่ที่กรุงนิวยอร์ก การเจริญเติบโตของพ็อพ อาร์ตในสหรัฐฯ กล่าวได้ว่า ด้วยความร่วมมือจากสถานแสดงงานศิลปะเอกชนต่างให้การสนับสนุน เช่น ริวเบน แกลเลอรี (Reuben Gallery), กรีน แกลเลอรี (Green Gallery) และเลโอ คาสเทลลี แกลเลอรี (Leo Castelli Gallery) เป็นต้น ถึงอย่างไรก็ตามแม้ว่าศิลปินในคตินิยมพ็อพ อาร์ต ของแต่ละประเทศต่างต่างมีความมื่อสภาพในด้านการพัฒนารูปแบบสวนคน แต่ก็ยังคงมีความคิดสอดคล้องกันในเรื่องการใช้วัสดุ วัสดุเหตุผลใจ เทคนิคในการปะติด เสริมแต่งเติม (Collage) การระบายสีที่ขอบตัดเส้นคมกบิ (Hard-edge) มีการใช้สีสดฉูดฉาดบาดตา (Gansh colors) ใช้เทคนิคทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่เข้าช่วย เช่น ใช้ภาพถ่าย นำระบบการพิมพ์ของภาพโฆษณาหรือการตูนมาใช้ หรือการวาดภาพให้คล้ายกับทั้งภาพถ่าย (quasi-photography) ศิลปินพ็อพ อาร์ต ทุกชาติทุกภาษาต่างนำมาใช้คล้ายคลึงกันจนกลายเป็นขบวนการใหญ่ของวงการศิลปะปรกรมสากล

จุดสำคัญบางประการของพ็อพ อาร์ตนั้น นอกจากเกิดขึ้นด้วยสาเหตุต่างๆ แล้ว ยังมีอีกสิ่งหนึ่ง คือ เป็นความเคลื่อนไหวที่มีแนวความคิดเป็นปฏิปักษ์ต่อกตินิยมแอบสแตรกท์ เอ็กเซเพรชันนิสม์ ซึ่งเฟื่องฟูได้รับความนิยมถึงขีดสุด พ็อพ อาร์ต ได้นำรูปร่างและเรื่องราวให้ปรากฏขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากมีวิธีการออกแบบและแนวความคิดที่นิยมความแปลกประหลาด นักวิจารณ์บางคนเรียกกลุ่มนี้ว่า คาคาใหม่ (Neo-Dada) เพราะมีแนวโน้มในการรับความคิดอิทธิพลจากคาคามาใช้คือ มีลักษณะเยาะเย้ย ถากถาง ล้อเลียน ใช้เรื่องราวธรรมดาสามัญซึ่งปรากฏอยู่อย่างดาษดื่นทั่วไป หรือนำวัสดุสำเร็จรูปมาใช้ ดังเช่น มาเซล ดูซอมป์ ผู้นำคนสำคัญของคาคาเคยใช้หมาก่อน แต่ในความแตกต่างกับคาคาก็คือ มีแนวคิดทางสังคมและการเมืองของชีวิตร่วมสมัยแสดงออกอย่างชัดเจนมากกว่า ดังนั้น นักวิจารณ์บางคนก็นิยมเรียกกลุ่มนี้ว่า พวกลัทธินิยมใหม่ (New Realist) อีกเช่นกัน

(กัจจกร สุนพงษ์ศรี 2528 360-361)

อาร์ สุธิพันธุ์ กล่าวถึง ป๊อปอาร์ตในอเมริกา ว่า

ในอเมริกาเมื่อป๊อปอาร์ตอุบัติขึ้น และสร้างความสนใจให้แก่สังคม ทางพิพิธภัณฑ์ศิลปะสมัยใหม่ในอเมริกา (The Museum of Modern Art) จึงได้จัดการประชุมอภิปรายเกี่ยวกับศิลปะแบบป๊อปอาร์ตนี้ขึ้น เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 1962 โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิทางศิลปะโดยตรงมาร่วมอภิปรายหลายคน ความมุ่งหมายของการอภิปรายในครั้งนี้ เพื่อรวบรวมความเห็นต่างๆ พิมพ์เป็นหลักฐานบันทึกการเปลี่ยนแปลงทางศิลปะของสังคมปัจจุบัน และได้มีการฉายกระเจกฉาย และจัดแสดงผลงานของป๊อปอาร์ตด้วย

ในการอภิปรายครั้งนั้น ผู้อภิปรายบางคนให้ความเห็นว่า ควรเรียกศิลปะที่สะท้อนภาพความจริงนี้ว่า เป็น ลัทธิเรียลลิซึมใหม่(The New Realism) เพราะเป็นความเคลื่อนไหวทางศิลปะคล้ายกับในเยอรมันและฝรั่งเศส ซึ่งแสดงออกเหมือนกัน หลังจากพิจารณาแล้ว ทางลงความเห็น ชื่อ ป๊อปอาร์ต มีความหมายตรงชัดเจนมากที่สุด เฮนรี เกลดซาห์เลอร์ (Henry Geldzahler) ให้ความเห็นว่า นับตั้งแต่แบบอย่างของแอบสแตรก เอกซ์เพรสชันนิสต์มีลักษณะเฉพาะ และได้นำไปแสดงในยุโรปแล้ว ศิลปินหนุ่มก็พยายามเสาะหาแนวทางใหม่ ซึ่งระยะนั้นจะเรียกว่า โพสต์ แอบสแตรก เอกซ์เพรสชันนิสต์ (Post Abstract Expressionist) เพราะว่ามีลักษณะภาพปรากฏใหญ่มีขนาดใหญ่ และเพื่อพัฒนามาเป็นเรื่องที่มีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันแล้วจึงเรียกว่า ป๊อปอาร์ต (Pop Art) ความเคลื่อนไหวของป๊อปอาร์ต (Movement) เริ่มจากกลุ่มศิลปิน 5 คน ซึ่งมีความเห็นคล้ายๆ กัน แม้ว่าบางคนจะเขียนเรื่องราวต่างไปจากกลุ่มบ้าง ก็จัดอยู่กลุ่มเดียวกันได้ (อาร์ สุธิพันธุ์ 2528 : 246-252)

เนื่องจากป๊อปอาร์ตเป็นศิลปะที่มุ่งไปตามกระแสความนิยมของสังคมอุปโภคบริโภค มีการนำผลิตภัณฑ์หรือภาพจากสื่อโฆษณาต่างๆ มาสร้างเป็นผลงาน เช่น แคมป์เบลล์ซูป ของ วอร์ฮอล งานภาพการ์ตูน ของ ลิซเซินสไตน์ ธงชาติสหรัฐ ของ จอห์น หรืออาหารฟาสต์ฟู้ดส์ ของ โอลเดนเบิร์ก เป็นต้น จึงมีผู้ให้นิยามความหมายของป๊อปอาร์ตว่าเป็นศิลปะที่ได้รับความนิยมในช่วงระยะเวลาหนึ่ง แล้วก็จางหายไป

อาร์ สุธิพันธุ์ กล่าวถึง ป๊อปอาร์ต ว่า

ป๊อปอาร์ต เป็นแบบอย่างของศิลปะที่สร้างความตื่นเต้นพลุ่งขึ้นทันทีทันใดแก่ผู้พบเห็น อันมีเรื่องราวเกี่ยวข้องกับคนทั่วไป เป็นเรื่องราวที่แสดงความเป็นอยู่ปัจจุบัน(The New realism) ไม่ใช่เรื่องเกี่ยวข้องกับศาสนา ความเชื่อ หรือโบราณนิยายอย่างแตกอน ประกอบกับใช้เทคนิคในการแสดงออกตามแบบอย่างแอบสแตรก เอกซ์เพรสชันนิสต์ นักวิจารณ์ศิลปะและผู้สนใจต่างให้ความเห็นสอดคล้องต้องกันว่า ป๊อปอาร์ต เป็นแบบอย่างของศิลปะที่สะท้อนพลังสภาพที่แท้จริงของสังคมปัจจุบันตามความรู้ความเข้าใจของสามัญชนทั่วไปชั่วขณะเวลาหนึ่ง เช่น คาวา ยอดนิยม คาวาภาพยนตร์ คุณภาพอันเลอเลิศของสินค้า คำขวัญ ฯลฯ เป็นศิลปะที่แสดงเกี่ยวกับความขุมนวนวายของสังคม ซึ่งพลุ่งประจุกพลุทีนิยมกันวันนี้ พรุ่งนี้อาจลืมนแล้วศิลปินกลุ่มป๊อปอาร์ตนี้ มีความเชื่อเกี่ยวกับศิลปะว่า ศิลปะสร้างขึ้นจากสิ่งสัพเพเหระของชีวิตปัจจุบัน เป็นการแสดงความรู้สึกของประสบการณ์ทั้งหมดของศิลปินในช่วงเวลาหนึ่ง ขณะหนึ่ง ซึ่งสะท้อนความรู้พื้นฐานธรรมดาที่ศิลปินมีส่วนร่วมอยู่ให้ปรากฏ

สงวน รอดบุญ ได้อธิบายถึง ป๊อป อาร์ตว่า

“ป๊อป อาร์ต” เป็นศิลปะในลักษณะวิจารณ์ชีวิตสังคมอเมริกันในปัจจุบันเป็นจิตรกรรมที่ผสมผสานกับงานประเภทปะติด(collage) จากการสร้างองค์ประกอบของวัสดุต่างๆ จากงานพาณิชย์ศิลป์ สื่อมวลชน(mass-media) และการบริโภค เช่น ภาพจากรูปโฆษณาสินค้า รูปถ่ายคาบาภาพยนตร์ที่ประชาชนคลั่งไคล้ ตัวอักษรหรือหนังสือซ้ำ

ชั้น ป้ายโฆษณาตามทางหลวง เครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์ ด้วยพลาสติก กระป๋องเบียร์ ประป๋องโคลา ไอศกรีมชั้น เดย์ ฮอทด็อก แซมเบอร์เกอร์ และอื่นๆ อันเป็นวัฒนธรรมที่แพร่หลายในชีวิตประจำวัน และมีปฏิริยาต่อศิลปะ นามธรรม

จากการออกแบบที่แปลกตาของ“ป๊อป อาร์ต” ทำให้มีแนวโน้มไปทางลัทธิ“ดาดา” หรือ proto-pop และมีผู้ เรียกว่า “Neo-Dada” หรือ “ดาดาใหม่” เพราะมีลักษณะล้อเลียนเยาะเย้ย หรือคัดค้านเรื่องของสุนทรียภาพ (anti-aesthetics)อยู่บ้าง การใช้สีสดใส มีการระบายสีด้วยเทคนิคของเส้นรอบนอกหรือขอบคม (hard-edged) วัสดุที่นิยม ใช้มี พลาสติก วีนิล แสงนีออน และสีสะท้อนแสง (luminescent paints)

สำหรับในอเมริกานั้น “ป๊อป อาร์ต” มีความเคลื่อนไหวอย่างคึกคักในนครนิวยอร์ก เมื่อปี 1960 และมีศูนย์กลาง อยู่ที่ Reuben Gallery Green Gallery และที่ Leo Castelli Gallery ในนครนิวยอร์ก

- จิตรกรในกลุ่มนี้มีหลายท่านด้วยกัน เช่น
- แอนดี้ วาฮอล (Andy Warhol, 1931-)
- ทอม เวสเซลมานน์ (Tom Wesselmann 1931-)
- รอย ลิกเทนสไตน์ (Roy Lichtenstein 1923-)
- เคลส โอลเดนเบิร์ก (Claes Oldenburg 1929-)
- โรเบิร์ต ราเชนเบิร์ก (Robert Rauschenberg, 1925-)
- จาสเปอร์ จอห์น (Jasper Johns 1930-)
- เคนเนธ โนแลนด์ (Kenneth Noland, 1924-)
- ลาร์รี ริเวอร์ส (Larry Rivers 1923-)
- เจมส์ โรเซนควิสต์ (James Rosenquist 1933-)
- เจมส์ ไดน์ (James Dine, 1939-)
- โรเบิร์ต อินเดียนา (Robert Indiana 1928-)
- ริชาร์ด ลินเดอร์ (Richard Lindner, 1901-)
- ยอร์จ เซกัล (George Segal 1926-) ประติมากร

สำหรับกลุ่มป๊อปในแคลิฟอร์เนีย คือ ที่เมืองลอสแอนเจลิส กับ ซานฟรานซิสโกนั้น ได้พัฒนาขึ้นเพื่อต่อต้านกับศิลปะ แบบ แอ็บสทราคท์-อิมเพรสชันนิสม์ มี เอ็ดเวิร์ด เคียโนลด์ (Edward Kienholz, 1927-) เป็นผู้นำ รวมด้วย เดวิด ฮอกนีย์ (David Hockney) และเวย์น ทิโบล (Wayne Thiebaud) (สงวน รอคบุญ 2533 114-116)

ศิลปะป๊อปอาร์ต มีจุดเริ่มต้นที่อังกฤษ และรุ่งเรืองมากที่สหรัฐอเมริกาในเวลาไล่เลี่ยกัน จะเห็นวาทะจุด ศูนย์กลางแห่งความเจริญรุ่งเรืองทางศิลปะได้เปลี่ยนมือจากยุโรปไปแล้ว อเมริกาพยายามให้การส่งเสริมและ สนับสนุนการสร้างวัฒนธรรมที่ผสมผสานจนเป็นลักษณะเฉพาะตัว เนื่องจากอเมริกาเองนั้นเป็นดินแดนที่ถูก ค้นพบภายหลัง จึงมีจุดอ่อนในเรื่องประวัติศาสตร์และความเจริญรุ่งเรืองอันเป็นรากเหง้าในอดีตดั้งเดิมประเทศ ในยุโรปอื่นๆ ที่มีความเจริญรุ่งเรืองมาก่อน ประชากรในประเทศมาจากการอพยพจากประเทศอื่นๆ เข้ามา ต่างกลุ่มก็ต่างก็นำวัฒนธรรมในประเทศของตนเข้ามาใช้ในบริเวณที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ ประกอบกับในช่วงสงคราม โลกทั้งสองครั้ง ยุโรปเกิดความสูญเสียจากสงคราม จึงต้องใช้เวลาในการฟื้นตัว จึงทำให้อเมริกาเติบโต ขึ้นมาเป็นผู้นำความเจริญในด้านต่างๆ ได้ในเวลาต่อมา การสร้างความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และความ เจริญรุ่งเรืองทางด้านเทคโนโลยีต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทางด้านการสื่อสารที่ทำให้วัฒนธรรมการอุปโภค บริโภค รูปแบบการใช้ชีวิต สื่อบันเทิงต่างๆ ของอเมริกาถูกส่งผ่านไปยังประเทศอื่นๆ ได้ง่ายและเร็วมาก ขึ้น ปลุกกระแสความนิยมจากคนทั่วโลก อันเป็นส่วนที่ทำให้ป๊อปอาร์ต แพร่กระจายและเป็นที่นิยมได้อย่าง รวดเร็ว

2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับประวัติและผลงาน ประติมากรรมไม่คงตัว (Soft Sculpture) ของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก

แคลส์ โอลเดนเบิร์ก หรือแคลส์ เรอร์ โอลเดนเบิร์ก (Claes Oldenburg or Claes Thure Oldenburg) เกิดเมื่อปี 1929 ที่เมือง Stockholm เขาเป็นลูกชายของกงสุลใหญ่ชาวสวีเดน ครอบครัวของเขาเดินทางมาสู่ Chicago ในปี 1936 หลังจากจบการศึกษาจาก Yale University เขาทำงานให้กับนิตยสาร New Haven ในช่วงปีสุดท้ายที่เขาศึกษาอยู่ที่ Yale เขาเริ่มสนใจในงานศิลปะ ต่อมาในปี 1952 เขาจึงได้เข้าเรียนที่ Chicago Art Institute ภาพวาดเส้น ของเขาได้ตีพิมพ์ลงในนิตยสารหลายฉบับ และเริ่มเขียนภาพในแนว Abstract Expressionism ในปี 1956 เขาย้ายไปอยู่ New York ซึ่งทำให้เขาได้พบและร่วมงานกับ Jime Dine ในปี 1958 เขาพบกับ Allan Kaprow และใช้เวลาช่วงหนึ่งในการสร้างงานศิลปะแบบ Happening ในปี 1958-59 เขาได้สร้างงานประติมากรรมในแนวของ Neo-Dadaist ซึ่งต่อมาได้มีการเรียกศิลปะแนวนี้ใหม่ว่า ป๊อปอาร์ต (Pop art) ลักษณะของงานเป็นงานผสมผสานสื่อและเทคนิค (Assemblage) ที่ประกอบไปด้วย ฝ้าย พลาสติก ดูเหมือนขยะที่เปียกชุ่มโชกไปด้วยสีที่ตัดกันรุนแรง ได้แก่งาน "The Street" "The Store" เป็นต้น และในช่วงเวลาเดียวกันนี้เองที่เขาได้เริ่มทำรูปจำลองที่มีลักษณะเป็นรูปร่างเลียนแบบอาหาร เช่น "Hamburger" , "Ice Cream" , และ Cake ไว้สำหรับสร้างงานชุด ประติมากรรมไม่คงตัว (Soft Sculpture)

นับแต่ปี 1962 โอลเดนเบิร์กได้เริ่มสร้างงาน ประติมากรรมไม่คงตัว (Soft Sculpture) ที่ตั้งอยู่บนฐานที่เป็นวัตถุธรรมดาๆ ขวนตัวกับอุปกรณ์เครื่องเรือนภายในบ้าน (เช่น ห้องน้ำ พัดลม สวิตช์ไฟ) ไปจนถึงอาหาร สิ่งอุปโภคบริโภคและแผนที่แมนฮัตตัน งาน Soft Sculpture ในภายหลังตัดเย็บมาจากไวนิล (vinyl) หรือผ้าใบ (canvas) และทำให้สามารถคงตัวได้ด้วยการเติมวัสดุเข้าไปข้างในเพียงหลวมๆ ทำให้ประติมากรรมที่ออกมามีลักษณะอ่อนปวกเปียกอันเป็นรูปแบบประติมากรรมไม่คงตัว (Soft Sculpture) ของเขา รูปทรงที่อ่อนปวกเปียกเหล่านี้เป็นตัวแทนของ "ลักษณะเด่นอันเป็นความหลากหลาย" ดำรงอยู่ในความคงที่แม้จะมี สภาวะที่แตกต่างกัน การยกประติมากรรมนั้นให้ตั้งขึ้น เป็นการตอบสนองต่อการเคลื่อนไหวหรือพลังแรงดึงดูดของโลก และการสร้างสรวงภาพลักษณ์ขัดแย้ง จากสภาพจริงที่เป็นของแข็งเปลี่ยนสภาพเป็นของอ่อน โอลเดนเบิร์ก ได้อธิบายไว้ว่าเขาชอบทำงานเกี่ยวกับวัสดุที่ดูเหมือนเป็นอวัยวะชิ้นหนึ่งอันเต็มไปด้วยความตื่นเต้น ที่เกิดขึ้นด้วยตัวของมันเอง รูปร่างของประติมากรรมไม่คงตัว ของเขามีลักษณะเอโรติก (Erotic) อย่างเช่น เวลาที่มันพองขึ้นและแฟบลง แสดงลักษณะความไม่มั่นคง เพราะบาง ถูกทำลายได้ง่าย เทียบได้กับรูปทรงของร่างกายมนุษย์ ดังตัวอย่างผลงานของ โอลเดนเบิร์ก ที่ปรากฏให้เห็นตลอดในนิทรรศการต่างๆ เหตุผลสำคัญในการสร้างงาน Soft Version ของวัตถุแข็งที่เป็นที่รู้จักอาจจะเหมือนกับการทำละครหรือแยกออกมาให้เห็นถึงสภาวะที่นุ่มนวล และในสภาวะอื่นๆ ที่มีการตอบสนองต่อแรงโน้มถ่วงเช่นเดียวกัน ในสภาวะเช่นนี้ปรากฏอยู่ภายในวัตถุที่ดำรงอยู่บนพื้นโลก และแม้แต่ตัวของพวกเราเองก็เป็นเหมือนกับวัตถุ เนื้อหาเรื่องราวที่ปรากฏและดำรงอยู่ต่อไป (Oldenburg, Soft Sculpture 1969)

การศึกษาและผลงาน

การสร้างผลงานของ โอลเดนเบิร์ก มักสร้างเป็นลักษณะชุดงานหรือเป็นโปรเจกต์ โดยมีกระบวนการสร้างงานที่เป็นขั้นตอนแสดงให้เห็นได้ชัดเจน ดังนั้น ในการสร้างงาน 1 โปรเจกต์ จึงมีผลงานหลายชิ้น ผลงานเหล่านี้มีที่มาจากแนวความคิดหลักคล้ายกัน มีลักษณะคล้ายงานวิจัยในเชิงทดลองสื่อวัสดุ อันเป็นสิ่งที่เขาพบเห็น สเก็ตซ์ และจดบันทึกเพื่อนำมาพัฒนาเป็นงานโปรเจกต์ต่างๆ มากมาย

1950 -1952

เข้าเรียนภาคค่ำที่ Art Institute of Chicago, สำเร็จการศึกษาได้รับ B A จาก Yale, ฝึกหัดงานเป็น
ผู้รายงานข่าวให้กับ City News Bureau, หลังจากนั้น 6 เดือนก็ได้เป็นผู้เขียนข่าว

1952-1953

มกราคม 1952 ออกจาก City News Bureau และเข้าศึกษาต่อที่ Art Institute of Chicago
9 มีนาคม-11 April, 1953 ทำงานศิลปะงานแรก "satirical drawings" ร่วมกับกลุ่มที่ร่วมด้วย
Robert E Clark (ต่อมารู้จักในชื่อ Robert Indiana) และ George Yelich ที่คลับ St Elmo ใน Chicago
เริ่มงานจิตรกรรมชิ้นแรกด้วยสีน้ำ จากนั้นก็เป็นสีน้ำมันที่ Oxlow Summer school of painting ที่
เมืองSaugatuck รัฐMichigan ที่เขาได้รับทุน

1954

ติดต่อกับกลุ่มศิลปิน Figurative painter ของ"Chicago school" ประกอบด้วย George Cohen,
Leon Golub, June Leaf, H C Westermann, และศิลปินรุ่นเยาว์อย่าง Robert Barnes และ Irving Petlin
ศึกษางานจิตรกรรมกับ Paul Wiegardt ที่สถาบันศิลปะ หลังจากนั้นก็มีแผนการวาดเส้นด้วยตัวเอง
โดยศึกษาจากงานศิลปะที่มีชื่อเสียงเก่าๆ ในพิพิธภัณฑ์ และงานศิลปะร่วมสมัย

ฤดูใบไม้ผลิ จัดนิทรรศการใน Old Town Art Fair ที่ North Park Avenue และ South Side Art
Fair ที่Chicago

พฤศจิกายน จัดนิทรรศการที่ Tally Ho restaurant, Evanston

1955

ทำงานในสตูดิโอ (จนถึงปี 1956) ทำภาพประกอบให้กับ Chicago Magazine
จัดนิทรรศการ มีนาคม ที่ Bramson Gallery, Evanston 1-28 เมษายน 1020 Art Center,
Chicago

24 เมษายน-12 พฤษภาคม "Younger Artists Among Us," Evanston Art Center

พฤศจิกายน Frank Ryan Gallery, Chicago

1956

1-20 มิถุนายน รวมงาน "Exhibition Momentum," 72 East Eleventh Street, Chicago

1958

19 ธันวาคม 1958-6 มกราคม 1959 เปิดแสดงงานครั้งแรกใน New York ,รวมแสดงงานวาดเส้น
ที่ Red Grooms s City Gallery

1959

มีนาคม นิทรรศการเดี่ยวที่ Cooper Union Museum Library

22 พฤษภาคม-10 มิถุนายน เป็นงานศิลปะสาธารณะที่แสดงเดี่ยวเป็นครั้งแรกใน New York ที่ Judson Gallery บนพื้นที่ของ Judson Memorial Church , เป็นงาน Drawing สิ่งแวดล้อม, ที่มีโครงสร้างเป็นไม้ และกระดาษหนังสือพิมพ์ สร้างความน่าสนใจด้วยบทกลอนที่ชวนระโยงระยางลงมาจากผนัง

กรกฎาคม-สิงหาคม ฤดูร้อนใน Lenox, Massachusetts ที่ Pat Muschinski เป็นแบบให้และโอลเดนเบิร์กก็เป็นผู้กำกับให้กับ Lenox Art Gallery โดยได้รับการสนับสนุนจากรีซอร์ทและโรงเรียนศิลปะ, Festival House ซึ่งประกอบด้วยงานของเขา และเพื่อน เป็นงานวาดเส้น และจิตรกรรมทิวทัศน์

ในช่วงที่กลับมา New York เขาเริ่มสร้างงานวาดเส้น จากหมึก และปากกา เป็นงานในชุด the Street

ตุลาคม จัดนิทรรศการที่ Lenox เป็นกลุ่มที่รวมผลงานที่มีเนื้อหาในเรื่องของรูปร่าง และทิวทัศน์ (กับ Dorothea Baer, Jim Dine, Marc Ratliff, Dick Tyler และ Tom Wesselmann) ที่ Judson gallery และดูงาน 18 Happening in 6 parts ของ Allan Kaprow ที่ Reuben Gallery

13 พฤศจิกายน-3 ธันวาคม นิทรรศการของ "Oldenburg-Dine" ที่ Judson Gallery มี Papier-mâché เป็นหลัก

ธันวาคม ร่วมแสดงงานกับ Jim Dine, Lester Johnson, Allan Kaprow ในชื่อของ "New Uses of the Human Image in Painting," ที่ Judson Gallery ในวันที่ 2 ธันวาคม ในงานคริสต์มาสของ Judson Gallery ในวันที่ 3-31 ธันวาคม และดูภาพยนตร์ "The Burning Building" ของ Red Grooms มีหลายรอบ

18 ธันวาคม-5 มกราคม 1960 "Empire" ("papa") Ray Gun และ Woman's Leg ร่วมกันจัด "Below Zero" จัดแสดงที่ Reuben Gallery

1960

มกราคม เตรียมงาน Ray Gun Show ที่ Judson Gallery ซึ่งแต่เดิมตั้งใจให้เป็นงาน "New Art" มีพื้นฐานเป็นเรื่องราวที่กำลังนิยมเน้นความเหมือนจริงมากกว่าความเป็นนามธรรม ทำวัตถุให้ดูเหมือนขยะ และเรื่องของสถานการณ์ เหตุการณ์ภายในบ้าน สร้างโดย Jim Dine และเรื่องราวบนถนนสร้างโดย โอลเดนเบิร์ก ซึ่งจัดแสดงช่วง 30 มกราคม -17 มีนาคม

11-16 มกราคม ปรากฏตัวในงาน Happening ของ Kaprow "The Big Laugh" ที่ Reuben Gallery

29 มกราคม -18 กุมภาพันธ์ แสดงงานจิตรกรรมภาพรูปร่าง Girl with Furpiece ร่วมกับกลุ่มที่ Reuben Gallery

29 กุมภาพันธ์ -2 มีนาคม "Ray Gun Spex" ที่ Judson Gallery ร่วมกับงาน Happening ชิ้นแรกของโอลเดนเบิร์ก Snapshots From The City ที่มาจากงานสิ่งแวดล้อมจากท้องถนน

มกราคม-มิถุนายน โปสเตอร์, ไมโนพรีน ด้วยวิธีการโรเนียว "หนังสือการ์ตูน" รวมในงานของ Ray Gun Show และ Spex ที่ Judson Gallery และนิทรรศการเดี่ยวที่ Reuben Gallery (พฤษภาคม)

13 เมษายน งานแสดงภาพ Drawing ด้วยหมึก และปะติดด้วยกระดาษหนังสือพิมพ์ ที่ Reuben Gallery เพื่อเป็นโปสเตอร์ ใช้เป็นกระดาษเขียนจดหมาย และแคตตาล็อกสำหรับงาน "New Form-New Media, I" ที่ Martha Jackson Gallery

6-19 พฤษภาคม นำผลงาน The Street มาแสดงนิทรรศการเดี่ยวอีกครั้งที่ Reuben Gallery ประกอบด้วยชิ้นงานที่นำมาจาก Judson Gallery และ สร้างขึ้นใหม่เพื่อสามารถแสดงเป็นงาน Environment art ได้

ออกแบบงานชุด "Faust Foutu" ของ Robert Duncan ที่ Living Theater

6-24 มิถุนายน นำ "Mug" เข้าร่วมแสดงใน "New Form-New Media, I" ที่ Martha Jackson Gallery

16 มิถุนายน-1 กันยายน แสดงงานนิทรรศการ เป็นพวกขง และโปสการ์ด ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับ ถนน วัดที่ถูกพบเห็นในชีวิตประจำวัน และภาพ Drawing ด้วยหมึก รวมกับ Irene Barrell ที่ Sun Gallery

ฤดูใบไม้ร่วง ช่วงที่กลับไป New York งาน Drawing ขนาดใหญ่ของสินค้าและเสื้อผ้าที่จะจัดแสดง ที่ใน The Store, งานเสกซ์เรื่องราวบนถนน ประกอบไปด้วยธง เสื้อผ้าที่ใช้ในการแสดง แสดงรวมในงาน "New Forms-New Media Version II" ที่ Martha Jackson Gallery ในวันที่ 27 กันยายน-22 ตุลาคม

ธันวาคม C-E-L-I-N-E ที่เคยแสดงรวมงานคริสต์มาส มาจัดแสดงที่ Green Gallery, ที่เปิดแสดง ภายใต้งานนำของ Richard Bellamy เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม-7 มกราคม 1961, หน้าต่างโชว์หน้าร้าน The Store ทำต่อเนื่องไปจนถึงปี 1961 โมโนพรีนโปสเตอร์ที่โฆษณาละคร Happening เรื่องที่ 2 ของเขา ที่ Reuben Gallery เรื่อง Blackouts, in four parts แสดงในสวนของ Chrsmas Vaneties ในวันที่ 16-20 ธันวาคม

1961

มกราคม ออกแบบเสื้อผ้าและโปสเตอร์บริษัท Aileen Passloff Dance Company , เสื้อผ้าที่ใช้ในการแสดง Dance Concert ของเดือนกุมภาพันธ์ ปี 1961 และกุมภาพันธ์ ปี 1962

กุมภาพันธ์ Two-Part happening "Circus" แสดงที่ Reuben Gallery

6-25 มีนาคม แสดงงาน "Flag" ร่วมกับกลุ่มที่ Alan Gallery

25 พฤษภาคม-23 มิถุนายน งานแสดงครั้งแรกของ The store เป็นงานที่มีผิวฉนวนแขวนด้วยอยู่บน บันไดและด้านหน้าของ Gallery รวมแสดงในงาน "Environments, Situations, Spaces" ที่ Martha Jackson Gallery สร้างงานที่มีลักษณะฉนวน 3 มิติสำหรับชุด The Store

กันยายน นิทรรศการ Big Man and Street Head, I โดยแสดงรวมกับกลุ่ม (Jean Follet, Charles Ginnever, Lucus Samaras และ Mark di Suvero) ที่ Green Gallery โดยที่เขาเป็นผู้ควบคุมการทำโปสเตอร์เอง

ธันวาคม The Store Version II เปิดแสดงที่สตูดิโอใหม่ของเขาในวันที่ 1 โดยนำเอางานที่มีลักษณะฉนวนจาก Martha Jackson Gallery และ งานชิ้นใหม่อีก 60 ชิ้นตั้งแสดงอย่างอิสระ

Red Tights, เป็นงานชิ้นแรกของโอลเดนเบิร์กที่เข้าไปอยู่ใน Museum of Modern Art ตั้งแต่ 19 ธันวาคม-25 กุมภาพันธ์ 1962

1962

มกราคม ออกแบบเสื้อผ้าที่ใช้ในการแสดง Dance Concert ให้กับ Aileen Passloff Dance Company สมุดบันทึกที่เขียนงานวาดเส้น ของ Ray Gun Theater ทั้งในเรื่องเสื้อผ้า จาก สเปนเซี่ยลเอฟเฟ็ค ผ้าใบสำหรับสร้างวัตถุอ่อนที่กำลังเป็นที่นิยม

กุมภาพันธ์-พฤษภาคม Ray Gun theater จัดแสดงที่ The Store ที่สตูดิโอใหม่ ประกอบด้วยละครHappening 10 เรื่องที่แตกต่างกัน

เมษายน การเลือกสรรครั้งใหญ่จาก The Store ส่งไป Dallas เพื่อแสดงนิทรรศการ "1961" Dallas Museum for Contemporary Arts ในวันที่ 3 เมษายน-13 พฤษภาคม เขาเดินทางไป Dallas เพื่อการนี้และเพื่อแสดงงาน Injun 6-7 เมษายน

10 เมษายน-27 พฤษภาคม รวมแสดงงานที่ Green Gallery

ฤดูร้อน เตรียมงานแสดงนิทรรศการเดี่ยว วาดเส้น, งานหล่อปูนปลาสเตอร์เคลือบสี ประติมากรรมอ่อนจากผ้าใบ ที่ Green Gallery

18 กันยายน-13 ตุลาคม แสดงนิทรรศการเดี่ยวที่ Green Gallery เป็นครั้งแรกที่มีการแสดงงานประติมากรรมไม่คงตัวขนาดใหญ่ ได้แก่ Floor Burger, Floor-Cone, Floor Cake, ฯลฯ

1 พฤศจิกายน-1 ธันวาคม รวมแสดงในงาน "My Country 'Tis of Thee" Dwan Gallery, Los Angeles ตามกลางการแสดงงาน Pop Art เป็นครั้งแรก ของหลายกลุ่มศิลปิน

1963

มกราคม รวมแสดง (กับ Joan Mitchell และ Robert Rauschenburg)ในงาน "Three Young Amencans" ที่ Allen Memmonal Art Museum ใน Oberlin, Ohio และได้มีการพูดคุยถึงงานของเขา

17 มกราคม ภาพวาดเส้นของงานประติมากรรมที่มีการบรรจุวัสดุไว้ภายใน นำมาทำใหม่อีกครั้งที่ Allen Memmonal Art Museum ในช่วงฤดูหนาว

11 มกราคม-10 กุมภาพันธ์ ส่งงาน "Breakfast Table, Shirt on Chair with Wallet and Other Object, August Calendar รวมแสดงในงาน "66th American Annual Exhibition of painting and sculpture" Art Institute of Chicago

9-30 เมษายน ใน Washington รวมแสดงงาน Bnde และ BLT ในงาน "The Popular Image," ที่ Washington Gallery of Modern Art ในวันที่ 18 เมษายน-2มิถุนายน ดาราที่รวมแสดงที่นั่นเป็นส่วนหนึ่งของ Pop Art Festival ในวันที่ 24-25 เมษายน

28 เมษายน-26 พฤษภาคม รวมแสดงในงาน "Popular art" ที่ Nelson Gallery-Atkins Museum, Kansas City

ฤดูใบไม้ผลิ รวมแสดงงานกับศิลปินอเมริกันในงาน "New Realists" ที่ Galene Ileana Sonnabend, Paris

3-23 พฤษภาคม Tray Meal รวมแสดงในงาน "Recent Acquisitions" แสดงที่ Rose Art Museum, Brandeis University Waltham, Massachusetts

22 พฤษภาคม-18 สิงหาคม ส่งงาน 11 ชิ้น เข้าร่วมในงาน "Amencans 1963," Museum of Modern Art, New York

เมษายน-สิงหาคม ใน New York, สร้างงานปูนปลาสเตอร์เคลือบสี, ไวน์ล และวัสดุที่ทำจากเส้นใยอื่น ๆ อีก, เป็นงานวาดเส้น ของวัตถุที่อยู่ในสภาพใดเดี่ยวและมีปริมาตรความจุ

7-29 กันยายน รวมงาน "Pop art, U S A" Oakland Art Museum, Oakland, California

1-26 ตุลาคม แสดงนิทรรศการเดี่ยวที่ Dwan Gallery, Losangeles ประกอบด้วย Baked Potato, Good Humor Bars, Giant Blue Shirt

24 ตุลาคม-23 พฤศจิกายน รวมแสดงในงาน "The Popular Image" ที่ได้รับการสนับสนุนโดย Institute of Contemporary Art, London

1 พฤศจิกายน-1 ธันวาคม รวมงาน "Harvest of Plenty," ที่ Wadsworth Atheneum, Hartford

19 พฤศจิกายน-15 ธันวาคม รวมงาน "Mixed Media and Pop Art," ที่ Albright-Knox Art Gallery, Buffalo

ตุลาคม-ธันวาคม ภาพร่างงาน Bedroom Ensemble และโปสเตอร์สำหรับงาน "Four Environments" ที่ Sidney Janis Gallery ในเดือนพฤศจิกายน เริ่มสร้างงาน Bedroom Ensemble ใน Los Angeles

9-10 ธันวาคม จัดแสดงงาน Autobodys ที่ลานจอดรถของ American Institute of Aeronautics and Astronautics, Los Angeles

1964

3 มกราคม-1 กุมภาพันธ์ จัดแสดง Bedroom Ensemble ใน "Four Environments by Four New Realists," Sidney Janis Gallery (อีก 3 คน คือ Jim Dine, James Rosenquist, George Segal)

มกราคม-มีนาคม ใน Los Angeles สร้างงานโดยการตัดเย็บและวาดเส้น เกี่ยวกับเทคนิคและรูปแบบที่เป็นเรื่องราวของบ้านเพื่อนำไปแสดงในงานนิทรรศการเดี่ยวที่ Sidney Janis Gallery

29 กุมภาพันธ์-12 เมษายน งาน Bnde และงานที่แสดงใน The Store ขึ้นอื่นๆ มาแสดงที่ "Amerkansk Pop-konst" Moderna Museet, Stockholm (เป็นฉากที่จัดแสดงที่ Louisiana Museum, Humlebaek, Danmark และ Stedelijk Museum, Amsterdam)

มีนาคม กลับไป New York พักอยู่ที่ Chelsea Hotel และใช้ Howard Street Studio (จนกระทั่งถึงเดือนพฤษภาคม)

7 เมษายน-2 พฤษภาคม นิทรรศการเดี่ยวครั้งแรกที่ Sidney Janis Gallery เรื่องราวเกี่ยวกับบ้าน

22 เมษายน-28 มิถุนายน ร่วมแสดงในงาน "Painting and Sculpture of Decade, '54-'64" ได้รับการสนับสนุนจาก Gulbenkian Foundation, Tate Gallery, London

20 มิถุนายน-15 ตุลาคม 1 ใน 8 ของศิลปินอเมริกันที่เป็นตัวแทนเข้าร่วมงาน XXXII Biennale, Venice

มิถุนายน-กรกฎาคม ในอิตาลี ได้นำส่วนหนึ่งจาก The Store มาแสดงที่ villa of Collector Giuseppe Panza di Biumo

24 มิถุนายน-30 สิงหาคม รวมแสดงในงาน "Nieuwe Realisten," Gemeente Museum, The Hague (แสดงงานต่อใน Berlin, Vienna และ Brussels)

สิงหาคม-ตุลาคม ทำงานในสตูดิโอที่ Paris, สร้างงานหล่อปูนปลาสเตอร์ระบายและเคลือบสี เป็นเรื่องราวของอาหาร และ Drawing เรื่องราวเกี่ยวกับ Paris เพื่อแสดงที่ Galene Ileana Sonnabend

ตุลาคม-พฤศจิกายน แสดงนิทรรศการเดี่ยวที่ Galene Ileana Sonnabend, Paris

22 พฤศจิกายน สเก็ตซ์งาน Flying Pizza เพื่อใช้ในการพิมพ์ lithograph

1965

5-31 พฤษภาคม แสดงงานวาดเส้นอนุสาวรีย์ขนาดใหญ่เป็นครั้งแรก รวมกับกลุ่มในชื่อ "Recent Work" ที่ Sidney Janis Gallery

22-23 พฤษภาคม Washes แสดงในสระน้ำ ที่ Al Roon's Health Club เป็นส่วนหนึ่งของ New York Theater Rally ที่จัดขึ้นเป็นครั้งแรก

4-7 มิถุนายน Washes ถูกนำไปแสดงอีกครั้งที่กระท่อมริมน้ำของ Rudy Wurlitzer ผู้สร้างภาพยนตร์ของเหตุการณ์ "The Birth of Flag" ถ่ายภาพโดย Stan Vanderbeek และ Sheldon และ Dian Rochlin

มิถุนายน-สิงหาคม ภาพสีน้ำรูปแบบอนุสาวรีย์สำหรับลงใน Damus Magazine ประกอบด้วย "Teddy Bear" "Fan on Staten Island," "Banana for Time Square" วาดเส้นสำหรับลงใน Pans Review poster, French Mattress

เริ่มใช้หลากหลายวิธีในการผลิตงาน Baked Potato สำหรับ Tanglewood Press และ Tea bag สำหรับ Multiple, Inc (สำเร็จในปี 1966 และลงใน Portfolio Four on Plexiglass ประกอบด้วย Phillip Guston, Barnett Newman, Larry Rivers)

กันยายน-ธันวาคม ประติมากรรมและงานวาดเส้น เรื่องราวของบ้านและรูปทรงที่ถูกดูดอากาศออก เพื่อแสดงในงานนิทรรศการเดี่ยว งาน Erotic-Drawing ด้วยปากกา, เก็บรวบรวมข้อมูลเรื่องของรูปทรงที่ถูกดูดอากาศออก

1966

9 มีนาคม-2 เมษายน นิทรรศการเดี่ยว "New Work by Claes Oldenburg" ที่ Sidney Janis Gallery

16 เมษายน ได้เข้าร่วม(กับ Raymond Parker, Larry Rivers, และ Thomas Hess เป็นผู้ดำเนินรายการ)งานสัมมนาเฉพาะ "The Current Moment in Art" และ "Conversation" กับ Dean Wallace ซึ่งได้รับการสนับสนุนจาก San Francisco Art Institute ร่วมกับนิทรรศการที่ San Francisco Museum of Art, "Six from the East" ย้อนกลับไป via Los Angeles, ที่ที่เขาสร้างงานหลากหลายรูปแบบ, เค้กปูนปลาสเตอร์ที่ตัดออกเป็น 250 ชิ้นที่งานแต่งงานของ James และ Judith Elliott ใน Santa Monica

สิงหาคม-ตุลาคม ไปเยี่ยมสำรวจ Sweden เพื่อเตรียมการสร้างประติมากรรมและงานวาดเส้น 1963-1966 ที่ Moderna Museet, Stockholm วันที่ 17 กันยายน-30 ตุลาคม, Massage จัดแสดงที่ Moderna Museet, Stockholm วันที่ 3-4 และ 6-7 ตุลาคม, งานวาดเส้นอนุสาวรีย์ ที่ Stockholm ใช้สำหรับ Wing-nut Monument

ตุลาคม-พฤศจิกายน สร้างงานที่สตูดิโอใน London "London Knee" งานวาดเส้น และประติมากรรมเกี่ยวกับทิวทัศน์ London, Fagends, เพื่อแสดงนิทรรศการเดี่ยวที่ Robert Fraser Gallery เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน-31 ธันวาคม

พฤศจิกายน กลับไปสู่ New York พร้อมกับเครื่องมือของ Emmett William บันทึกที่รวบรวมงาน Drawing และ ภาพถ่าย สำหรับ Store Days ซึ่งจัดพิมพ์โดย Something Else Press, ฤดูใบไม้ผลิ 1967

1967

มกราคม แสดงงานวาดเส้น อนุสาวรีย์ร่วมกับกลุ่มที่ Dwan Gallery, New York เมื่อวันที่ 7 มกราคม-11 กุมภาพันธ์

เดินทางไป Toronto เพื่อเปิดงาน "Dine, Oldenburg, Segal" ที่ Art Gallery of Ontario เมื่อวันที่ 14 มกราคม-2 กุมภาพันธ์ (ต่อมาได้ไปแสดงที่ Albright Knox Gallery, Buffalo), ร่วมอภิปรายที่ Ontario Collage ในเรื่องความขัดแย้งของการถือครองสิทธิ์ Giant Hamberger (Floor-Berger) ของ Gallery

มกราคม-เมษายน วาดเส้น และประติมากรรม สำหรับงานนิทรรศการเดี่ยวที่ Sidney Janis Gallery

26 เมษายน-27 พฤษภาคม นิทรรศการเดี่ยวที่ Sidney Janis Gallery ประกอบด้วย Ghost version ของ Giant Soft Fan, เค้าโครงของงานอนุสาวรีย์ชิ้นใหม่, Fagend, Drainpipe variation ฯลฯ

ไป Montreal เพื่อติดตั้งงาน Giant Soft Fan ใน Buckminster Fuller's dome for United State Pavillion, Expo '67 เมื่อวันที่ 28 เมษายน-27 ตุลาคม

พฤษภาคม-กรกฎาคม งานวาดเส้น เพื่อแสดงที่ Frank O'hara Memorial "Memory of Feeling", เตรียมงานวาดเส้น Giant Soft Drum Set

สิงหาคม Artist-in-residence จัดแสดงที่ Aspen Institute for Humannstic Studies, Aspen, Colorado, วาดเส้น งาน Soft Drum Set, ทำเวที performance Chapel "Kulch-In" ร่วมกับศิลปินอื่นๆ อย่าง Allan D'Arcangelo, Les Levine, Roy Lichtenstein, Robert Morns, DeWain Valentine และ กวี Jonathan William, ที่ Aspen Center of Contemporary Art, 15-17 สิงหาคม

22 กันยายน-8 มกราคม 1968 Bedroom Essemble เป็นตัวแทนของสหรัฐไปแสดงที่งาน "IX Bienal do Museu de Arte Moderna, São Paulo, Brazil

1 ตุลาคม หลุมที่ขุดอยู่กลาง Central Park เป็นงาน "Sculpture in Environment" โดยการสนับสนุนจาก New York City Administration of Recreation and Cultural Affairs และ Park Department, 1-31 ตุลาคม

20 ตุลาคม-4 กุมภาพันธ์ Giant Soft Drum Set ร่วมแสดงในงาน "Guggenheim International Exhibition 1967" เป็นประติมากรรมที่มาจาก 20 ประเทศ จัดแสดงที่ Solomon R Guggenheim Museum, New York

24 ตุลาคม-26 พฤศจิกายน นิทรรศการเดี่ยว "Project For Monument" เป็นงาน Drawing ของ อนุสาวรีย์ขนาดใหญ่ จัดแสดงที่ Museum of Contemporary Art, Chicago (ภายหลังเดินทางไปแสดงงานต่อที่ Krannert Art Museum, University of Illinois)

17 พฤศจิกายน Pop Tart งานแสดงภาพจิตรกรรมฝาผนังภายนอกอาคาร โดย Museum of Contemporary Art, Chicago บริหารงานโดย Arrow Sign Company ที่จัดหาโดย Oldenburg บริเวณกำแพงด้านติดกับพิพิธภัณฑ์

พฤศจิกายน-ธันวาคม ประวัติผลงานและกิจกรรมที่ทำงานภาพพิมพ์ที่ Mourlot, New York, เพิ่มผลงาน Scissors ที่สร้างเมื่อเปิดงาน National Collection of Fine Art ที่ Smithsonian Institution, Washington และงาน Double Punching Bag เพื่อหาเงินเข้า Fondation for Contemporary Performing Arts

6-30 ธันวาคม แสดงผลงานประติมากรรมที่ประกอบด้วยโลหะและผ้าเป็นครั้งแรก ได้แก่ String Wardrobe และ Lipstick ร่วมในงาน "Homage to Marilyn Monroe" ที่ Sidney Janis Gallery

1968

มกราคม-มีนาคม ใน Los Angeles รวมงานกับ Gemini G E L เพื่อสร้างงานภาพพิมพ์หินที่มาจากสมุดบันทึกของเขา (เริ่มพิมพ์ในปี 1968) และอีกหลากหลายรูปแบบ งานชุด Chysler Airflow และ Double Punching Bag –Bag Noses (เริ่มพิมพ์ในปี 1969)

19 กุมภาพันธ์-31 มีนาคม แสดงงาน Bedroom Ensemble รวมกับงานชิ้นอื่นๆ จาก "IX Bienal, São Paulo" ที่ Rose Art Museum, Brandeis University, Waltham, Massachusetts

พฤษภาคม ไป Los Angeles เตรียมงานที่สร้างจากสมุดบันทึก เพื่อแสดงงานนิทรรศการเดี่ยวที่ Irving Blum Gallery

มิถุนายน วาดเส้น และการสร้างผลงาน ได้แก่ งานอนุสาวรีย์ ขนาดใหญ่ที่จะสร้างที่ Los Angeles, Nose Variation, Punching Bag, Soft Scissors แสดงที่ Irving Blum Gallery, Los Angeles

สิงหาคม เข้าร่วม Democratic National Convention, Chicago

กันยายน ออกแบบงานที่ประกอบด้วยหลากหลายวัสดุและวิธีสร้างสรรค์ Chicago Fireplug จัดพิมพ์โดย Richard Feigen Graphics

ตุลาคม แสดงงาน Chicago Fireplug ในงาน "Richard J Daley" ที่จัดโดย Richard Feigen Gallery เพื่อปกป้องประชาธิปไตยที่ Democratic National Convention, Chicago

ธันวาคม เตรียมงาน The Typewriter และลงใน Esquire magazine (ตีพิมพ์ในเดือนพฤษภาคมปี 1969), แบบจำลองของ Giant Saw-Hard version

1969

มกราคม-มิถุนายน ที่ Los Angeles, ออกแบบและสร้างแบบจำลองของงาน Bedroom Ensemble (ถูกนำมาสร้างขึ้นใหม่กับ gallery of environment), รวมแสดงในงาน "Art and Technology" สนับสนุนโดย Los Angeles County Museum of Art, รวมทำงานกับ Disney Enterprise โดนนางานประติมากรรมขนาดอนุสาวรีย์ Ice Bag มาทำใหม่ เป็นงานชิ้นแรกที่น่าพวกมอเตอร์เข้ามาใช้ร่วมในการสร้างงาน ต่อเนื่องมาจาก Kroff Enterprise กับอุปกรณ์เครื่องมือของ Gemini G E L

มกราคม ได้รับการชักชวนจาก Letter Edge in Black Press, New York, ให้สร้างงานประติมากรรม Picasso ใน Civic Center, Chicago ภายใต้ลิขสิทธิ์ของ New York City ในชื่อ Soft Picasso

ไป Vancouver เพื่อติดตั้งงาน Giant Saw-Hard Version ร่วมกับกลุ่ม "New York 13," ที่ Vancouver Art Gallery, 21 มกราคม-16 กุมภาพันธ์ (ต่อมาแสดงที่ Regina และ Montreal)

30 เมษายน-31 พฤษภาคม นิทรรศการเดี่ยว "การก่อสร้าง, แบบจำลอง และภาพถ่ายเส้น," ที่สัมพันธ์กับวิวัฒนาการของชิคาโก จัดแสดงที่ Richard Feigen Gallery, Chicago, งานจิตรกรรมฝาผนังชิ้นที่สอง Frayed Wire บริหารงานโดย Arrow Sign Company

1-31 พฤษภาคม แสดงงาน Giant Saw-Hard version และ Soft Picasso ใน "New Work by Seven Artists," ที่ Sidney Janis Gallery

พฤษภาคม สร้างสตูดิโอใหม่ที่ก่อตั้งใน New Haven, Connecticut ร่วมกับ Lippincott Environmental Art, Inc เป็นประติมากรรมกลางแจ้งขนาดใหญ่

15 พฤษภาคม ประติมากรรมชิ้นแรก Lipstick (Ascending) on Caterpillar Tracks," ติดตั้งที่ลานกว้างใน Yale University โดยการชักชวนของกลุ่มศึกษาสถาปัตยกรรม สร้างรำลึกถึงเหตุการณ์ในสงคราม

มิถุนายน ไป London เพื่อแสดงแบบจำลองของ Bedroom Ensembleที่เป็นส่วนหนึ่งของ "Pop Art" exhibition จัดโดย Suzi Galbik และ John Russell ในอุปถัมภ์ของ Art Council of Great Britain และแสดงที่ Hayward Gallery, 9 กรกฎาคม-3 กันยายน

สิงหาคม ที่ Los Angeles ทำงาน Ice Bag ความคิดและการแสดงในฟิล์มสั้นเกี่ยวกับจุดกำเนิดของเรื่องราว Sort of a Commercial for an Ice Bag ควบคุมดูแลโดย Micheal Hugo ถ่ายภาพโดย Enc Saanen

25 กันยายน-23 พฤศจิกายน Oldenburg ได้ประมวลผล การสำรวจ งาน 3 มิติ และงานวาดเส้น, 1954-1969 The Museum of Modern Art, New York, 7 ตุลาคม Geometric Mouse-Variation I, โดยLippincott Environmental Art, Inc ติดตั้งใน Museum's Sculpture Garden ที่เป็นส่วนหนึ่งของงานแสดง

ฤดูใบไม้ร่วง จัดพิมพ์หนังสือ 2 เล่ม คือ Claes Oldenburg, Proposals for Monuments and Buildings, 1965-69 Claes Oldenburg Drawings and Prints

3. เอกสารเกี่ยวกับหลักการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แนวความคิด

ผลงานประติมากรรมไม่คงตัว ของ โอลเดนเบิร์ก นั้น เป็นแนวคิดที่มาจากการรวบรวมข้อมูลจากสมุดบันทึกอันเป็นผลมาจากการสังเกต ประสบการณ์ที่ได้พบเห็นมา ประกอบกับความสามารถในการเลือกใช้สื่อและเทคนิคการสร้างสรรค์ ผลงานชิ้นงานของเขามีลักษณะที่โดดเด่น ดุจมีชีวิตและเคลื่อนไหว นอกจากนี้งานของเขายังมีลักษณะแฟนตาซี มีอารมณ์ขัน และแฝงแนวคิดเปรียบเทียบเสียดสีคล้ายกับงานในแนวของดาดา และเซอร์เรียลลิสม์

ประติมากรรมไม่คงตัว ของ โอลเดนเบิร์ก ทำมาจากวัสดุอ่อน จึงทำให้รูปแบบของงานดูมีความแปลกประหลาด เพราะเขาเลือกที่จะสร้างของแข็งด้วยวัสดุอ่อน และสร้างของอ่อนด้วยวัสดุแข็งทำให้รูปทรงของประติมากรรมไม่คงตัว มีลักษณะอ่อนปวกเปียก เป็นรูปทรงยืดหยุ่น (Elastic Form) ดูแปลกตาและขัดแย้งไปจากความเป็นจริง

ถ้าจอร์ จอนพวงส์ครี ได้สรุปถึงหลักสุนทรียภาพบางอย่างของ ป็อบอาร์ต อย่างกว้างๆ ไว้ ซึ่งลักษณะดังกล่าวก็ปรากฏใน งานประติมากรรมไม่คงตัว ของ โอลเดนเบิร์ก ดังนี้

1 ทำลายประเพณีนิยมในการสร้างศิลปกรรมที่เน้น ในความสำคัญของเรื่อง มิติต่างๆ (กว้าง ยาว ลึก นูน) โดยแก้ปัญหาเพียงแคภายในกรอบสี่เหลี่ยมของภาพ พวกป็อบอาร์ตไม่แก้ปัญหาด้วยวิธีดังกล่าว แต่ทำชิ้นใหม่โดยสร้างภาพขนาดใหญ่ให้มีผลขยายต่อสิ่งแวดล้อมข้างเคียง ดังเช่น จะจัดเป็นฉากชีวิตภายในบ้านราวกับนำเอาของจริงมาแสดง หรือวาดให้มีขนาดใหญ่เกินกว่าที่ควรเป็น

ประติมากรรมไม่คงตัว ของ โอลเดนเบิร์ก ส่วนใหญ่จะมีขนาดใหญ่กว่าความเป็นจริง แต่สร้างให้คล้ายของจริง เป็นการเปรียบเทียบให้เห็นถึงความแตกต่าง โดยใช้ประสาทสัมผัสของมนุษย์เป็นเครื่องชี้วัด เช่น การสัมผัส การดม

2 ใช้เทคนิคและผลิตผลทางอุตสาหกรรมมาใช้ประโยชน์ ดังเช่น สีชนิดใหม่ ๆ หรือสิ่งต่างๆ ซึ่งมนุษย์ประดิษฐ์คิดค้นขึ้น ฯลฯ ศิลปินนำสิ่งเหล่านี้มาทำให้ห่างไกลจากสภาพดั้งเดิม มีการนำวิธีการจัด

องค์ประกอบภาพและเทคนิคบางประการของศิลปินในอดีตมาใช้ด้วยในขอบเขตจำกัด อาทิเช่น นำเทคนิคการระบายสีอย่างรวดเร็ว ฉบับพิมพ์ของศิลปินในกลุ่มแอ็บสแตรกท์ เอ็กเซเพรสชันนิสต์ และเทคนิคที่ดูเรียบง่าย สวยงาม ของงานพาดิซศิลป์

ประติมากรรมไม้คงตัว ของ โอลเดนเบิร์ก มีหลายชิ้นที่ใช้วัสดุที่ทันสมัยอย่าง ไวนิล สี เฟล็กซ์ กลาส โลหะ ฯลฯ เช่น Soft Drum Set หรือการใช้เทคนิคการระบายสีอย่างรวดเร็ว ให้เกิดเป็นรอยสะบัด หรือคราบสี เช่น Floor Hamburger เป็นต้น

3 ความผูกพันของกฎสุนทรียภาพต่างๆ ที่ยึดถือและสร้างกันมาในอดีต ดังเช่น คุณค่าของศิลปะ พวกป๊อปอาร์ตเห็นว่าศิลปะแต่ละลัทธิต่างมีส่วนดีเด่นของตน พวกเขาปฏิเสธในเรื่องความแตกต่างระหว่าง รสนิยมดี-เลว ดังเช่น ผลงานของมดเดรียนกับภาพยนตร์ทุนมิกซ์ เมาส์ ของวอลท์ ดิสนีย์ มีคุณค่าทางศิลปะเท่าเทียมกัน ศิลปะไม่ควรกำหนดขอบเขตในคุณค่าของตัวเอง ดังนั้น ป๊อปอาร์ต จึงขยายวงกว้างออกไป มีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มีการทำเรื่องของเด็กๆ บางครั้งเป็นเรื่องตลกขบขัน

ประติมากรรมไม้คงตัว ของ โอลเดนเบิร์ก แผงอารมณ์ขัน และแঙ্গคิด เช่น ในงาน Soft Fur Good Humor เป็นลักษณะแห่งโอศกริมขนาดใหญ่กว่าของจริง วางกองอยู่กับพื้น หลากหลายสีสัน โดยทำจากขนสัตว์เทียม

4 ศิลปินกลุ่มป๊อปอาร์ตต่างมีความชอบแตกต่างกันไปตามถนัด บางคนมีความนิยมต่อการแสดงออกในเรื่องของความลึกลับ และเต็มไปด้วยความฝัน ดังเช่น ในคตินิยมของเซอร์เรียลลิสม์ หรือบางคนชอบการแสดงออกอย่างรุนแรงเด็ดขาด เช่น กลุ่มเอ็กเซเพรสชันนิสต์ ถึงกระนั้น พวกเขายังคงมีความต้องการร่วมมือกันอยู่ คือ แสดงออกทางโลกภายนอกซึ่งเป็นเรื่องราวที่ยังคงผูกพันกับภาวะของสิ่งแวดล้อมของเมืองอยู่

ประติมากรรมไม้คงตัว ของ โอลเดนเบิร์ก มีลักษณะแฟนตาซี อย่างเช่น ในงานหลายชิ้นของเขาจะมี ต้นแบบเป็นงาน Ghost Version ที่จะสร้างของใช้เหล่านั้นให้มีสีขาวโพลน บางชิ้นมีหน้าตาเหมือนปีศาจ เช่น Soft Typewriter Ghost version

5 มีความเคลื่อนไหวที่มีความยืดหยุ่นปรับตัวเข้ากับศิลปะทุกรูปแบบ มีการนำเทคนิค ความคิดของคตินิยมต่างๆ เข้ามาคลุกเคล้าให้ปรากฏขึ้นมาในรูปแบบ "ข้าพเจ้าเพื่อศิลปะ" โอลเดนเบิร์ก ศิลปินคนสำคัญของป๊อปอาร์ตกล่าวไว้ "ดังนั้น จึงทำบางอย่างมากกว่าจะมัวคิด แต่เรื่องทำเพื่อพิพม์ภัณฑ์"

ด้วยผลงานของโอลเดนเบิร์กนั้น มีแนวโน้มที่จะสร้างให้มีขนาดใหญ่มากขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้น งานของเขาจึงมุ่งสู่งานศิลปะกลางแจ้งแบบอนุสาวรีย์ มากกว่าที่จะจัดแสดงในพิพม์ภัณฑ์

6 การแสดงออกตามอุดมคติในลัทธิการเมืองตามแนวเสรีนิยมอย่างเต็มที่นั้น เสรีภาพเป็นปัจจัยขั้นพื้นฐานอันสำคัญของมนุษย์ ลัทธิประชาธิปไตยเป็นสิ่งได้รับการยกย่อง ดังนั้น การแสดงออกจึงเป็นไปอย่างกว้างขวาง บางคนอาจสนใจเรื่องราวเกี่ยวกับทางเครื่องจักรกล เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ ฯลฯ ศิลปินแต่ละคนต่างมีความคิดแตกต่างกันไป มีการแสดงออกอย่างง่าย ๆ จนดูคล้ายกับขาดความลึกซึ้งทางใจ

งานประติมากรรมไม้คงตัว ของ โอลเดนเบิร์ก นั้นมีอยู่ 1 ชิ้น ที่เรียกว่า Soft Machine อันเป็นช่วงที่สร้างงานเกี่ยวกับเครื่องจักร กลไก ต่างๆ โดยเขาชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับเครื่องจักร

7 มีเจตนารมณ์สะท้อนภาพชีวิตสังคมปัจจุบัน นำเรื่องราวซึ่งคนจำนวนมากคุ้นเคยจนลืมนึกถึงความสำคัญ แต่สำหรับศิลปินแล้ว สิ่งแวดล้อมมีคุณค่าแก่การสร้างสรรค์ พวกเขานำมาเป็นพลังจิตใจ จับเอาความรู้สึกชั่วขณะหนึ่งของคนหนึ่งมาสร้างงาน ชีวิตกลายเป็นสิ่งรวดเร็วและเปลี่ยนแปลงง่าย คล้ายดังแฟชั่นการแต่งกาย วันนี้อาจเป็นที่นิยม แต่พรุ่งนี้ทุกคนก็ลืมเสียแล้ว (Russell and Gablik 1969 13-14)

ผลงานประติมากรรมไมคงตัว ของ โอลเดนเบิร์ก ทุกชิ้นสะท้อนถึงภาพชีวิตสังคม การอุปโลกปโลก สื่อให้เห็นถึงวิถีชีวิต ที่ต้องใช้เครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อความรวดเร็ว ประหยัดเวลา

ศิลปินเป็อบอาร์ต มีความเห็นเกี่ยวกับทางสุนทรียภาพว่า “สุนทรียภาพ คือ ความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับ สภาพต่างๆ ที่ปรากฏในโลกอุตสาหกรรม โลกตามชนบทและโลกเศรษฐกิจ ศิลปินพยายามตอบสนองโลกที่ แวดล้อมภายนอกเหล่านี้ โดยแสดงความรู้สึกด้วยภาพ ซึ่งอาจใช้วิธีการของแอ็บสแตรกท์ หรือคิวบิสต์ได้ตาม ความเหมาะสม” (Ibid 14)

ดังนั้น ศิลปินเป็อบอาร์ต จึงใช้วิธีการแก้ผสมเข้ากับเทคนิคของพาณิชศิลป์ เช่น พวกรูปโฆษณา ฯลฯ แต่ไม่ได้มีเจตจำนงทางการค้า หากทำขึ้นในลักษณะแสดงให้เห็นว่าศิลปะเป็นอย่างไรในทุกวันนี้ นอกจากนี้มีการใช้ขบวนการทางกลศาสตร์ซึ่งเท่ากับเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสิ้นสุดของทฤษฎีศิลปะในอดีต ซึ่งนิยามผลงานที่เกิดขึ้นกับมือและปัญญาของศิลปินเท่านั้น

เป็อบอาร์ตมีหลักสุนทรียศาสตร์ยอมรับสรรพสิ่งทั้งหลายที่มีอยู่ โดยเฉพาะในสภาวะแวดล้อมซึ่ง มองเห็นและรับรู้ได้ จากจุดยืนนี้ทำให้งานพ็อพ อาร์ตมีแนวแสดงออกถึงอารมณ์ต่างๆ กัน เช่น สงสัย อยากรู้ อยากเห็น สนุกสนาน บางครั้งอาจเป็นการเยาะเย้ย เปรียบเปรย และตลกขบขันได้เช่นกัน ดังเช่น ศิลปินบาง คนทำเป็นรูปหลอดยาสีฟัน อาหารกระป๋อง เรื่องราวชีวิตของมาริลิน มอนโร หรือ ลิซ เทเลอร์ ฯลฯ ซึ่งพวก ศิลปินส่วนมากจะทำคล้ายของจริง แต่ผันแปรบางประการ เช่น ขยายสัดส่วนให้ขนาดใหญ่ขึ้นมาก หรือไม่ใช้ วัสดุตรงกันข้ามกับของจริง เช่น ในความคิดรวบยอดของคนทั่วไป เมื่อกล่าวถึงกรรไกร จะต้องนึกถึงภาพ กรรไกรที่ทำด้วยเหล็กกล้า มีความคมสามารถตัดผ้าขาด แต่ศิลปินจะสร้างกรรไกรใหม่ขึ้นทำด้วยผ้าเย็บเป็น รูปกรรไกรขนาดมหึมา เป็นต้น (กัจจกร สุนพงษ์ศรี 2528 361-362)

กัจจกร สุนพงษ์ศรี กล่าวถึง ลักษณะงานของ โอลเดนเบิร์ก ว่า

โอลเดนเบิร์กชอบทำงานเกี่ยวกับสิ่งที่กินพื้นที่ในอวกาศ (เช่น ประติมากรรม) ดังตัวอย่าง พวกรูปอาหาร หรือสินค้า สำเร็จรูป ซึ่งเขานำมาสร้างชิ้นใหม่ให้มีขนาดใหญ่กว่าปกติหลายเท่า ผลงานของเขามีลักษณะผสมกันระหว่าง จิตรกรรมและประติมากรรม (มากกว่าจะเป็นประติมากรรมระบายนี) คือ มีการระบายสีบนรูป แต่สีนั้นมีการออกแบบ และสร้างรูปทรงขึ้นอีกต่างหากบนรูปปั้นนั้น อีกทั้งเขามิได้คำนึงถึงเรื่องอวกาศหรือกฎเกณฑ์ทางประติมากรรมตาม แบบฉบับที่ประติมากรคำนึง เขาสร้างงานแปลกทั้งกรรมวิธีและความคิดไว้มาก ดังตัวอย่างที่ได้กล่าวแล้ว เช่น ทำรูป อาหารสำเร็จรูป แฮมเบอร์เกอร์ ไอศกรีมแท่ง ฯลฯ มีการแสดงออกหาคุณค่าในเรื่องสร้างความประทับใจแก่คนชมอย่าง รุนแรงตามคติเอ็กซ์เพรสชันนิสต์ เขาสร้างสิ่งเหล่านี้ให้มีขนาดใหญ่โต ระบายสีสดอย่างอย่างอิสระ ซึ่งบรรจุด้วย อารมณ์อันสนุกสนาน” ผู้ชมที่มาเห็นผลงานของเขา บางคนกล่าวว่า “นี่ไม่ใช่งานศิลปะ มันเป็นแฮมเบอร์เกอร์ต่างหาก” บางคนก็เห็นต่างไป “นี่ไม่ใช่แฮมเบอร์เกอร์ มันเป็นศิลปะต่างหาก” ดังนั้นเขาจึงคิดว่า “ครึ่งทางระหว่างศิลปะและ ชีวิต ไม่มีอะไรน่าสนใจแก่ข้าพเจ้า เว้นเสียแต่เส้นทางนั้น” (Russell & Gablik op Cit 15)

ผลงานในระยะหลังๆ นั้น โอลเดนเบิร์กได้นำวัสดุสังเคราะห์จำพวกพลาสติกและผ้าไปมาใช้ในงาน เพื่อ สอนองอารมณ์ในด้านกรลบลับคุณค่าการแสดงออกของวัสดุ เขาสร้างรูปมันฝรั่งทอดด้วยงานอีกชิ้นหนึ่งทำเป็นรูป พิมพ์ดีด แต่วัสดุนั้นสร้างพลาสติกอ่อน ไม่ใช้ทำด้วยเหล็กแข็งกระด้างเหมือนของจริง เขาสร้างเครื่องปั๊มขมบ่งทำ ด้วยผ้า หลอดยาสีฟันทำด้วยไม้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนพลิกกลับในความคิดรวบยอดที่มีต่อสิ่งต่างๆ เหล่านั้น อย่าง หน้ามือเป็นหลังมือ ดังตัวอย่าง เช่น เมื่อกล่าวถึงยาสีฟัน เราจะคิดถึงหลอดซึ่งทำด้วยโลหะหรือพลาสติก อ่อนนุ่ม ภายใบบรรจุด้วยยาที่มีขนาดเหมาะสม แต่เมื่อโอลเดนเบิร์กนำรูปหลอดยาสีฟันนั้นมาสร้างชิ้นใหม่ในรูปของศิลปกรรม เขาพลิกกลับคุณค่าในด้านความคิดรวบยอดนั้นเสีย หลอดที่อ่อนนุ่มกลายเป็นไม้ที่แข็งกระด้าง ขนาดพอเหมาะมือก็ สร้างเสียใหญ่โตมหึมา เหล่านั้นเป็นต้น ทำให้นักวิจารณ์คิดว่า โอลเดนเบิร์กได้เข้าไปใกล้ความคิดของพวกเซอร์

เรียลลิสต์เข้าทุกที กล่าวคือ เขาชอบสร้างงานให้เกิดอารมณ์ผั่นประหลาดพิสดารเกินความจริง และจะเกิดอารมณ์ขัดแย้งเมื่อนามาเปรียบเทียบกับของจริง (ก่าจร สุนพงษ์ศรี 2528 371-373)

โอลเดนเบิร์ก เป็นศิลปินป๊อปอาร์ตที่สร้างงานอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เขาเป็นนักสำรวจ นักสังเกต และนักทดลอง มีความสามารถในการเลือกสรรและประยุกต์ใช้สื่อที่จะนำมาสร้างงาน เพื่อให้ได้ผลตามที่ต้องการ งานโปรเจกต์ที่สร้างในเรื่องราวของอาหาร และเสื้อผ้า ทั้งที่ทำจากผ้าใบ ปูนพลาสติกเทอร์ทาสิที่ดูเหมือนขยะที่เปียกโชก และที่ทำจากการตัดเย็บไวน์ลบรรจุในถูกนำมาจัดแสดงเหมือนกับเป็นร้านขายของ "The Store" ให้คนเข้ามาเดินเลือกซื้อ ซึ่งผลงานดังกล่าวได้สร้างชื่อเสียงให้โอลเดนเบิร์กเป็นที่รู้จัก และนำไปสู่การสร้างงานโปรเจกต์ประติมากรรมไม่คงตัวต่อไป เช่น Soft Toilet, Soft Pay Telephone, Soft Typewriter เป็นต้น

อารี สุทธิพันธุ์ กล่าวถึง ลักษณะงานของ โอลเดนเบิร์ก ว่า

ศิลปินกลุ่มนี้ มีความเชื่อเกี่ยวกับสุนทรียภาพว่า "สุนทรียภาพคือ ความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับสภาพต่างๆ ที่ปรากฏในโลกของอุตสาหกรรม โลกตามชนบท และโลกของเศรษฐกิจ ศิลปินพยายามตอบสนองโลกที่แวดล้อมภายนอกเหล่านี้ โดยแสดงความรู้สึกด้วยภาพ ซึ่งใช้วิธีการของแอบสแตรก เอกซ์เพรสชันนิสต์บ้าง ของคิวบิสม์บ้างตามความเหมาะสม " แคลส์ โอลเดนเบิร์ก กลับตอบสนองทางออกไป แคลส์ชอบรูปร่างของอาหารสำเร็จรูปตามตาเห็น ทำให้ใหญ่โต เพื่อชี้แจงให้คนทั่วไปเห็นความสำคัญ และตี้นดัน เช่น การทำรูปแฮมเบอร์เกอร์ ขนาดยักษ์ด้วยหมอน เป็นต้น (อารี สุทธิพันธุ์ 2528 252)

อัศนีย์ ชูอรุณ ได้กล่าวถึง แคลส์ โอลเดนเบิร์กไว้ว่า

การแสดงผลงานคนเดียวเป็นครั้งแรกของเขา มีขึ้นในนครนิวยอร์ก เมื่อ พ.ศ. 2502 ประกอบไปด้วยผลงานอันเป็นการนำวัสดุต่างๆ ตามท้องถนนมาอยู่รวมกัน และทาสีด้วยสีเทาขาว หรือดำ ในพ.ศ. 2504 เขาสร้างผลงานเป็นสิ่งแวดล้อมจากสินค้าต่างๆ จัดไว้ตรงบริเวณด้านหน้าของร้านขายสินค้า ซึ่งเขาเขาที่เอาไวหลังจากการแสดงสิ้นสุดลงแล้ว ร้านขายสินค้านั้นก็เปลี่ยนชื่อเป็น "เดอะ เรกัณ เชียร์เตอร์" และระบุว่า โอลเดนเบิร์กเคยสร้างผลงานแบบ "ออฟเพนนิ่ง" ไว้ที่นั่น ผลงานที่ชื่อ "ร้านขายสินค้า" นี้เป็นผลงานชิ้นแรกของเขาที่ประสบความสำเร็จในทางทวารวจรณ สวนผลงานชิ้นที่ 2 ที่ประสบความสำเร็จเช่นกัน เขาทำไว้ในหอศิลป์กรีน เมื่อ พ.ศ. 2505สร้างเอาไว้เป็นรูปแฮมเบอร์เกอร์ขนาดมหึมาเท่ากับกับรูปขนมเค้ก 1 ชิ้น ทั้ง 2 รูปนี้ทำด้วยผ้าใบทาสีสดใสดูเหมือนของจริง (อัศนีย์ ชูอรุณ 2535)

3.2 การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ

วัสดุพลาสติคในงานสามมิติ หมายถึง สิ่งที่สามารถถูกหล่อขึ้นเป็นรูปร่างได้ เช่น ดินเหนียว เทียนไข ฯลฯ รูปร่างที่เราทำขึ้นจากวัสดุพลาสติคที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างกันไป เมื่อมีแสงมากระทบวัตถุวัตถุจะถูกมองเห็นเป็นรูปแบบภายใต้อิทธิพลของแสงและเงา วัตถุสามมิติที่เราสร้างขึ้นมามีได้ด้วยมือ ด้วยเครื่องมือหรือด้วยเครื่องจักร เราเรียกว่า "วัตถุพลาสติค" ทั้งสิ้น วัตถุพลาสติคจำแนกออกเป็น 4 ลักษณะดังนี้

1 รูปทึบตัน (SOLID) เป็นสิ่งที่แสดงออกโดยตัวตนที่มี SPACE 3 มิติ ที่ทึบตันคล้ายกับกล่องหรือก้อนหิน บางทีอาจเป็นโพรงกลวงอยู่ข้างใน เช่น เครื่องดินเผา หรืออาคาร เป็นต้น

2 ระนาบในงานสามมิติ (PLANE) จะปราศจากความหนาไม่ได้ ความแตกต่างระหว่างรูปทรงที่บิดันและระนาบมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ถ้าความยาวและความกว้างมีอิทธิพลเหนือกว่าความหนา เรารับรู้รูปร่างนั้นเป็นเหมือนระนาบ

3 เส้นสายในงานสามมิติ (LINE) มีเพียงมิติเดียวคือ การขยายหรือยืดออกไป แต่ในลักษณะนี้เส้นสายในงานสามมิติจำเป็นต้องมีความหนาเช่นกัน

4 SPACE กิจกรรมส่วนสำคัญทั้งสามที่กล่าวมาทำให้เกิด SPACE และ SPACE ได้กลายมาเป็นวัตถุพลาสติกเช่นกัน ซึ่ง SPACE เป็นส่วนสำคัญหลักที่จะได้กล่าวต่อไป

การจัดองค์ประกอบวัตถุพลาสติก

1 รูปร่างภายนอกและรูปร่างภายใน

ในงานสามมิติเราสามารถพิจารณาองค์ประกอบของวัตถุพลาสติกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ รูปร่างภายนอกและรูปร่างภายใน ขึ้นอยู่กับความสำคัญและการเน้นของชิ้นผลงานนั้นว่าให้ความสำคัญต่อรูปร่างทั้งสองแบบหรือแบบใดแบบหนึ่งเพียงอย่างเดียว

2 รูปร่างที่ปิดและรูปร่างที่เปิด

2.1 รูปร่างปิด คือ วัตถุพลาสติกที่ถูกควบคุมโดยปริมาตรที่ถูกปิดล้อม ซึ่งอาจเรียกว่าสิ่งห่อหุ้มรูปร่าง เพื่อแยกสิ่งภายในออกจากสิ่งภายนอก

2.2 รูปร่างเปิด คือ รูปร่างเปิดตรงข้ามกับรูปร่างปิด ตัวประกอบที่ควบคุมการเปิดนั้นไม่ใช่สิ่งห่อหุ้มรูปร่าง แกนกลางของวัตถุจะยื่นออกมาจากวัตถุ ไม่สามารถแยกตัวออกจากสิ่งภายนอก

โครงสร้างของการจัดองค์ประกอบสามมิติ

1 การจัดภาพและพื้นภาพ

ความแตกต่างที่จะเห็นได้ชัดระหว่างงานสามมิติ และงานสองมิติในการจัดภาพและพื้นภาพก็คือ การใช้แสงให้เกิดเงา เช่น ในงานภาพสลักหุ่น แสงเงาจะช่วยเน้นรูปสลักให้ดูเด่น ชื่นมาจากพื้น แต่ยังคงความสัมพันธ์กับพื้นภาพอยู่

แต่หากภาพเป็นอิสระจากพื้นในลักษณะลอยตัวขึ้น วัตถุนั้นก็ยังคงรูปร่างเดิม แต่เกิดสถานภาพใหม่ขึ้น นั่นคือมี SPACE เกิดขึ้นความแตกต่างระหว่างวัตถุ และ SPACE กำหนดรูปร่าง ส่วนพื้นภาพดูเหมือนไม่เป็นส่วนหนึ่งของงาน แต่เป็นองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดการรับรู้ที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น ไม่ว่าผู้ดูจะเดินผ่านไปในด้านใดๆ

2 การปิดล้อม SPACE

2.1 การปิดล้อม SPACE ด้วยรูปร่างที่ทับซ้อน

รูปร่างที่ทับซ้อนโดยธรรมชาติมีแนวโน้มในลักษณะที่ปิด ถ้าเกิดจากระนาบเป็นแท่งที่ซ้อนกันก็มีผลไปถึงการปิด SPACE แต่ก็ไม่ได้มีบทบาทอะไรมากกับ SPACE ที่อยู่รอบๆ

2.2 การปิดล้อมด้วยระนาบ

2.2.1 ระนาบ โดยตัวเองไม่สามารถจะปิดล้อมอะไรได้ นอกจากจะถูกทำให้โค้งหรือบิดไป

ระนาบที่เรียบตรงเป็นระนาบที่ให้ความรู้สึกสะเทือนไม่มีทั้งลักษณะภายนอกและภายในเกิดขึ้น แต่เมื่อระนาบถูกทำให้โค้งงอาก็จะเกิดสิ่งที่แตกต่างออกไป ส่วนที่โค้งออก (CONVEX) จะแสดงออกถึงภายใน ส่วนที่เว้าเข้า (CONCAVE) จะแสดงออกถึงภายใน ถ้าทำให้ระนาบโค้งเป็นตัว "S" ลักษณะภายนอกและภายในจะประสานกันอยู่ ระนาบที่โค้งในสองทิศทางพร้อมๆ กัน เช่น ในรูปโดมเกิดลักษณะภายนอกและภายในที่มีความชัดเจน SPACE ถูกจำกัดในด้านที่โค้งเข้าและถูกปิดล้อมอย่างเต็มที่

2 2.2 ตำแหน่งของระนาบ ในบริเวณของ SPACE มีบทบาทในการกำหนด SPACE ในรูปแบบสามมิติมีการเปลี่ยนแปลงในคุณลักษณะความกว้างและความลึก ถ้าหันหน้าไปยังขอบของระนาบจะเห็นในเรื่องของความลึก ความสัมพันธ์ของระนาบทางแนวนอน ระนาบทางแนวตั้ง และระนาบทางทแยงเป็นหัวใจสำคัญพอๆ กับการพิจารณาในเรื่องของแรงโน้มถ่วง

2 2.3 ความสัมพันธ์ของระนาบ ทำให้เกิดการปิดล้อม SPACE ตำแหน่งก็ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ เมื่อระนาบตั้งแสดงขึ้นไป สัมพันธ์กับระนาบหลักที่อยู่ในแนวราบนั้น และสัมพันธ์กันเองด้วย จะพบว่ากำหนัดในความเป็น SPACE ชัดเจนขึ้นอย่างมาก

3 การปิดล้อมด้วยเส้นสาย

3 1 อยู่ในขอบของรูปที่บิดัน หรือขอบของระนาบการเชื่อมต่อกันเข้าของรูปต่างๆ ทำให้เกิดเส้นสาย มีความสำคัญในการที่จะแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของรูปร่าง แต่เส้นสายชนิดนี้ไม่ได้ก่อให้เกิดกิจกรรมของ SPACE แต่อย่างไร

3 2 เส้นสายที่อยู่ด้วยตัวเองใน SPACE เช่น เส้นเคเบิล คานของโครงสร้าง หรือท่อนไม้ เส้นสายประเภทนี้อาจแผ่ขยายออกไปทางกว้างหรือลึกก็ได้

การจัดกลุ่มของวัตถุใน SPACE

การจัดกลุ่มมีความสำคัญ ในการจัดองค์ประกอบอยู่ด้วยเหตุผล 2 ข้อ คือ

1 เมื่อไม่มีรูปแบบในการที่จะกำหนดบริเวณของการมอง ภาพที่จับกลุ่มกันอยู่จะต้องถักร้อยอยู่ด้วยกันพอสมควร พอที่จะสร้างให้เกิดจุดเด่นขึ้นเป็นบริเวณให้ได้

2 ความรู้สึกในแรงและน้ำหนักที่เกิดขึ้นจริง จะเกิดรุนแรงขึ้นกว่าที่เกิดในงานสองมิติการประเมินค่าของความเป็นปีกแผ่นถูกอิทธิพลเหล่านี้ควบคุมอยู่ ส่วนพื้นฐานในการจัดก็ยังคงอาศัยหลักการในแนวทางเดียวกันกับงานสองมิติ และมีข้อพิจารณาเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

การสร้างความเป็นปีกแผ่น

สื่อกลางในการสร้างความเป็นปีกแผ่นในรูปร่างของวัตถุใน SPACE ที่เกิดขึ้นนั้น กระทำเช่นเดียวกับงานออกแบบสองมิติ ได้แก่ การเคลื่อนที่ ความสมดุล สัดส่วน และในเรื่องจังหวะ แต่ในงานสามมิตียังมีเรื่องแรงและน้ำหนักเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย น้ำหนักและโครงสร้างของแรงในวัตถุมีผลต่อการจัดระบบของภาพ ในงานสองมิติคุณภาพของน้ำหนักและแรงเป็นเพียงความสัมพันธ์เท่านั้น แต่ในงานสามมิติน้ำหนักและแรงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง

จุดรองรับ

จุดรองรับ (SUPPORT) มีความจำเป็นทางกายภาพที่จะต้องเท่ากับน้ำหนักที่มันรับ นอกจากนั้นในเรื่องของแรงที่เข้ามากระทำต่อวัตถุ เช่น แรงดึง แรงฉีก รูปร่างที่เกิดขึ้นภายใต้แรงเหล่านี้ไม่ว่าจะเกิดในส่วนใดก็ตาม จะต้องมียุทธศาสตร์ที่เหมาะสมทั้งทางกายและเมื่อถูกมองเห็นด้วย ปัญหาของการสร้างความเป็น

ปีกแผนแยกออกได้ยากจากปัญหาทางโครงสร้างในเรื่องแรงและน้ำหนัก การสร้างสรรค์ที่แท้จริงหมายถึงการเข้าใจถึงเนื้อแท้ของวัสดุและระบบเทคโนโลยีในการสร้างอีกแห่งหนึ่งด้วย

3.3 วัสดุและกระบวนการที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

วัสดุที่ใช้ในการสร้างงานประติมากรรมไมคงตัว แบ่งประเภทในการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ข้อ ดังนี้

3.1 วัสดุที่ใช้เป็นสิ่งหล่อหุ้มหรือเป็นพื้นผิวด้านนอกของงานประติมากรรม

3.2 วัสดุที่ใช้บรรจุภายในประติมากรรม

3.3 วัสดุที่ใช้ตกแต่งเพิ่มเติม

3.4 วัสดุที่ใช้ทาหรือเคลือบผิวประติมากรรม

กระบวนการที่ใช้ในการแปรผันรูปทรงประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ ดังนี้

งานประติมากรรม มีลักษณะเป็นงานสามมิติที่มีปริมาตรกินพื้นที่ใน SPACE มีตัวตน มีน้ำหนัก และเมื่อใส่แรงหรือพลังงานเข้าไปจะมีผลให้สามารถเคลื่อนที่ได้ ดังนั้นสิ่งสำคัญที่จะต้องนำมาพิจารณาต่อ คือ แรงที่เกิดขึ้นใน SPACE

สนามของแรงที่เกิดขึ้นใน SPACE

สนามของภาพนั้นถูกประจุไปด้วยแรงกระทำในลักษณะต่างๆ กัน ส่วนที่เป็นจุดสนใจของภาพจะเป็นจุดรวมที่รวมแรงไว้อย่างเข้มข้น สี พื้นผิว จุด เส้น หรือระนาบ แผ่นแรงหรือแผ่นพลังงานออกมาในลักษณะต่างๆ กัน สนามของแรงหรือสนามของพลังงานต่างๆ อาจถูกขัดขวางหรือรุกร้า ด้วยสนามของพลังงานขององค์ประกอบอื่นได้ สนามหนึ่งที่เกิดกันหรือตัดอีกสนามหนึ่งอาจเกิดการดูดหรือผลักกันได้ ความสัมพันธ์ของสนามอันหนึ่งกับอีกอันหนึ่งก่อให้เกิดความเครียดและแรง เมื่อเส้นสองเส้นตัดกันสนามของแรงจะรวมตัวกันอยู่บริเวณมุมที่ตัดกันนั้น แรงใน SPACE จะถูกรับรู้ได้ก็ต่อเมื่อมีแรงตรงกันข้าม ถ้าแรงทั้งสองแรงเท่ากันก็จะเกิดความสมดุล ภาพจะหยุดนิ่งเหมือนไม่มีชีวิต หากสามารถคำนวณขนาดของแรงและสนามพลังงานที่เกิดขึ้นก็จะสามารถใช้แรงตรงกันข้ามที่ทำให้แรงหนึ่งโดดเด่นขึ้นมาเสมือนเป็นรูปภาพ ในขณะที่อีกแรงหนึ่งลดความแรงลงไปเป็นพื้นของภาพ

แนวโน้มที่สายตาศายามที่จะสร้างความสมดุลที่เป็นปีกแผนให้เกิดขึ้นให้ได้นั้น แรงที่เกิดขึ้นมาจากการที่จะรักษาความมั่นคงในรางกายของมนุษย์นั้น คือ แรงของระบบประสาท และระบบประสาทนี้เองก็คล้ายๆ กับผืนภาพทรงที่มันมีความจำกัด ผืนภาพมีความจำกัดในแง่ที่เป็นโครงอ้างอิง (FRAME OF REFERENCE) ในการเปลี่ยนแปลงภาพที่เข้ามากระทบไปเป็นแรงใน SPACE ดังนั้น ลักษณะทางกายภาพและจิตภาพของระบบรางกายเรา เป็นองค์ประกอบที่มีข้อแม้ในการที่จะรับรู้ถึงแรงของการรวมตัว ดังนั้นแรงใน SPACE จะถูกเปลี่ยนไปเป็นแรงในการสร้างภาพขึ้นในจิตใจเรา

ในแง่ของจิตวิทยา

แรงที่กระทำจนเรารู้สึกได้นั้น มักมีแนวโน้มในการที่จะพยายามสร้างความสมดุลที่เกิดขึ้น ทั้งนี้แสดงออกมาในรูปความสามารถทางสติปัญญาหรือทางอารมณ์ ภาพที่จิตใจเราสร้างขึ้นนั้นเป็นพาหนะที่นำเราไปสู่ความเข้าใจภายใต้ขอบเขตของประสาทการรับรู้ของเราด้วย

ความตรึงใจที่เกิดขึ้นในเวลาที่เราหิวหรือดกนั้น ความสนใจที่เกิดจากการที่ถูกผลักดันโดยการเปลี่ยนแปลงในรูปร่างและสีของดวงไฟนั้น แม้กระทั่งในเงาที่ตกทอดไปบนพื้นน้ำก็นำความสนใจมาให้ไม่น้อย ความสนใจนั้นมีความจำกัดในสองกรณี

1 จำกัดในจำนวนของหน่วย ขององค์ประกอบที่ถูกมองเห็น

2 จำกัดในระยะเวลาของการเพ่งมองในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง

ช่วงห่างของ SPACE

ในการรับรู้การมองเห็น หน่วยของภาพควรจะตกอยู่ในบริเวณของฉากรับภาพของดวงตาในลักษณะที่พอดี บริเวณที่มีความชัดเจนและเข้มจะกลายเป็นสนามของความสนใจ ในสนามของความสนใจนี้ เราสามารถมองเห็นภาพได้ชัด

องค์ประกอบเพียง 5+2 จำนวน (3 ถึง 7) เท่านั้น ที่เราสามารถมองเห็นได้ชัดในคราวเดียวกัน ในลักษณะเฉพาะตัวหรือที่มีความสัมพันธ์กัน การมองไปในสนามที่มีความยุ่งยาก เราจะพยายามมองภาพให้ง่ายขึ้น และแปลงรูปร่างที่ยุ่งยากนั้นไปสู่อารมณ์ที่ง่าย ๆ องค์ประกอบบางอย่างถูกมองเห็นด้วยกัน เพราะวางอยู่ใกล้กัน ผูกอยู่ด้วยกัน หรือมีขนาดใกล้เคียงกัน หรืออาจมีทิศทางหรือรูปร่างใกล้เคียงกัน ความสัมพันธ์ของภาพที่ยุ่งยากจะถูกแปลงไปในรูปที่ง่ายเข้า

ความใกล้ NEARNESS

ความใกล้เคียงกันขององค์ประกอบของภาพ ทำให้การมองเห็นเป็นกลุ่มก้อนขึ้น เช่น กลุ่มดาวบนท้องฟ้ามองเห็นเป็นรูปภาพต่าง ๆ ได้ ก็เพราะความใกล้เคียงกันนั่นเอง

ความต่อเนื่อง CONTINUANCE

หน่วยของภาพที่เป็นเส้นมีความต่อเนื่องไปในทิศทางเดียวกัน เส้นตรงจะถูกมองเห็นว่ามีความต่อเนื่องเป็นเส้นตรง เส้นโค้งจะถูกมองเห็นเป็นเส้นโค้ง เช่น ลักษณะของเส้นประ ความต่อเนื่องของเส้นทำให้เกิดภาพขึ้นในใจได้โดยการจัดกลุ่มในระเบียบที่ง่าย ๆ ในการผูกภาพที่มีองค์ประกอบหลายอย่าง ภาพที่มีหลายหน่วยภาพ การรับรู้เป็นภาพขึ้นในใจอาจจะไม่ชัดเจนพอ กฎของความต่อเนื่องมีความชัดเจนเมื่อพูดในรูปของสี สายตาจะเคลื่อนไปตามทิศทางของสีที่เปลี่ยนไป เช่นเดียวกับที่เคลื่อนไปตามแนวของเส้นชนิดต่าง ๆ

ความคล้ายคลึงกัน หรือความเท่าเทียมกัน (SIMILARITY OF EQUALITY)

ความใกล้เคียงกัน สามารถนำไปสู่การพิจารณาในเรื่องความคล้ายคลึงกัน หรือความเท่าเทียม ขนาดที่เท่ากัน รูปร่างที่คล้ายกัน ทิศทาง สี น้ำหนัก และพื้นผิวที่ไปด้วยกันด้วยดี ทำให้ตามองเห็นว่าไปด้วยกัน

หน่วยของภาพที่เกิด หรือถูกสร้างขึ้นด้วยความใกล้เคียงนั้นจะถูกทำลายได้โดยความคล้ายคลึงกันขององค์ประกอบหนึ่งกับอีกองค์ประกอบหนึ่งซึ่งอยู่ใกล้กัน ส่วนหน่วยของภาพที่รวมกันอยู่ด้วยความคล้ายคลึงกันจะถูกทำลายโดยความใกล้เคียงกันขององค์ประกอบอื่นที่แตกต่างกันออกไปเข้ามาแทรกอยู่ การปิดล้อมเช่น SPACE

แรงที่เกิดในมโนภาพ เกิดจากระบบของ SPACE ที่พยายามสร้างความมั่นคงและพยายามจัดหน่วยของภาพที่ใกล้กันให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งหมด ผู้ดูจะพยายามแสวงหารูปแบบที่ง่ายที่สุดและเป็นปึกแผ่นเข้ามาทดแทน

พื้นที่ที่ถูกปิดจะดูเหมือนมีรูปร่างที่แน่นอนมากกว่ารูปทรงเปิด ในแง่จิตวิทยา จิตใจพยายามที่จะปิดช่องว่างระหว่างหน่วยต่าง ๆ ในการโดยพยายามจะสร้างความสัมพันธ์เชื่อมต่อกันที่แฝงอยู่

ช่วงอายุของภาพที่เกิดขึ้นในใจ

ประสาทการรับรู้การมองเห็นของเรามีความจำกัด ตั้งแต่ในเรื่องจำนวนหน่วยของภาพ การขยายตัวของหน่วยของภาพที่จำกัดอยู่ในขอบเขตของการมองเห็น รวมถึงช่วงเวลาในการมองเห็นหรือช่วงอายุที่เกิดขึ้นในใจ นักจิตวิทยากล่าวไว้ว่า มนุษย์เราไม่สามารถมองไปยังภาพที่องค์ประกอบมีความสัมพันธ์ที่หยุดนิ่งได้นาน การเปลี่ยนแปลงจะทำให้เกิดการกระตุ้นที่จะรักษาความสนใจให้อยู่กับภาพนั้นได้

จังหวะ ลำดับของการมองเห็น

การมองเห็นเป็นกระบวนการทำงานของดวงตาและประสาทของการมองเห็น ระบบการจัดภาพขึ้นในใจ หมายถึง การประเมินความแตกต่างที่เกิดขึ้นในการมองเห็นไปจนถึงการเชื่อมความสัมพันธ์ ระหว่าง สี ความอิมพัลส์ ผิว ตำแหน่ง รูปร่าง ทิศทาง ช่วงห่าง และขนาดได้โดยการกระทำของประสาทตา

อำนาจของจังหวะในการที่จะดึงดูดความสนใจได้นานๆ นั้นจะต้องมีความน่าสนใจ โดยการจัดให้มีลำดับการเปลี่ยนแปลงที่เปรียบเหมือนการเคลื่อนที่ จังหวะที่มีใดทำให้เกิดความน่าสนใจ เช่น เสียงตึกกลองที่ตึกซ้ำๆ กันอยู่นานนั้น กลับทำให้เรารู้สึกว่าถูกรบกวนจนกลายเป็นความน่าเบื่อไปได้

ทิศทางการเคลื่อนที่ของการมองเห็นที่เกิดขึ้นบนผืนภาพ

ในแง่ของจิตวิทยา การที่สายตาพยายามที่จะทำให้ภาพสมบูรณ์โดยการสร้างเส้นขึ้นในใจ พยายามเชื่อมต่อเส้นที่ขาดหายไปบนภาพ ทำให้เกิดเห็นเป็นรูปร่างขึ้นมาได้ตามทฤษฎีของการปิดล้อม (LAW OF CLOSURE) ช่วงว่างระหว่างสีและน้ำหนักของภาพนั้นตาสามารถสร้างให้เกิดเป็นรูปทรงขึ้นได้เช่นกัน ช่วงระหว่างเส้นนั้น ตาสามารถต่อเป็นเส้น หรือเป็นรูปร่างได้ ทำให้เกิดทำให้เกิดภาพใหม่ขึ้นมาจากเส้นรอบนอกที่ไม่หยุดนิ่ง

ความสำคัญของการจัด SPACE คือ การจัดโครงสร้างของการเคลื่อนที่ซึ่งจะชี้ให้เห็นถึงทิศทาง และอันดับของภาพ ไปจนถึงการรวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างเต็มที่ ลักษณะที่ชัดเจนของการเคลื่อนที่ก็คือความเป็นเอกภาพ (UNITY) และความสืบเนื่องที่ไม่หยุดนิ่ง (DYNAMIC UNITY) กับการอยู่นิ่งที่ไม่สม่ำเสมอ

3.4 เนื้อหาของผลงาน

เนื้อหาของผลงาน คือ เรื่องราวความเป็นไปที่ศิลปินถ่ายทอดผ่านทางผลงาน อาจเป็นเรื่องราวความเป็นจริงอันเป็นรูปธรรม หรือเรื่องราวตามจินตนาการอันเป็นนามธรรม หรืออาจเป็นทั้งสองอย่างผสมกันในงานเดียวกัน ผู้รู้หลายท่านแบ่งประเภทของเนื้อหาไว้หลายแบบแตกต่างกันไป

ชูลูด นิ่มเสมอ กล่าวถึงเนื้อหาไว้ว่า

เนื้อหา คือ องค์ประกอบที่เป็นนามธรรมหรือโครงสร้างทางจิต ตรงกันข้ามกับส่วนที่เป็นรูปทรง หมายถึง ผลที่ได้รับจากงานศิลปะ ส่วนที่เป็นนามธรรมนั้นนอกจากเนื้อหาแล้วยังมี เรื่อง (Subject) และแนวเรื่อง (Theme) รวมอยู่ด้วย ทั้งสามส่วนนี้ต่างมีความเชื่อมโยงและซ้อนทับกันอยู่ เรื่องกับเนื้อหาในงานบางประเภทเกือบแยกกันไม่ออก แต่ในงานบางประเภทเกือบไม่เกี่ยวข้องกันเลย แนวเรื่อง คือ แนวทางของเรื่อง และเป็นต้นทางที่จะนำไปสู่เนื้อหาซึ่งเป็นผลขั้นสุดท้าย เรื่องกับแนวเรื่องบางแห่งมีความหมายต่างกันไม่มากนักโดยทั่วไปใช้แทนกันได้

เนื้อหาอาจแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เนื้อหาภายใน หรือเนื้อหาทางรูปทรง กับเนื้อหาภายนอก หรือเนื้อหาทางเรื่องราวหรือทางสัญลักษณ์ เนื้อหาภายในเป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุในรูปทรง เป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้อารมณ์ทางสุนทรียภาพแก่ผู้ดู เป็นอารมณ์ทาง

ศิลปะที่บริสุทธิ์ ไม่มีอารมณ์อื่นๆ ในประสบการณ์ของมนุษย์มาเกี่ยวข้องด้วย เป็นลักษณะของจิตวิสัยของศิลปิน เป็นพลังความรู้สึกส่วนตัว เป็นบุคลิกภาพหรือแบบรูปของการแสดงออกของศิลปิน

ส่วนเนื้อหาภายนอก ซึ่งมีอยู่เฉพาะในศิลปะแบบรูปธรรมที่มีเรื่อง เช่น คน สัตว์ วัตถุ สิ่งของ หรือ เหตุการณ์นั้น เป็นเนื้อหาที่เป็นผลสืบเนื่องจากเนื้อหาภายใน เป็นความหมายของเรื่องและแนวเรื่องที่ปลดออกมา โดยรูปทรง เมื่อเราดูงานศิลปะแบบรูปธรรมชิ้นหนึ่ง สิ่งแรกที่เรารู้จักคือ เนื้อหาภายในของงาน เนื้อหาภายในนี้จะให้ความรู้สึกทางสุนทรีภาพหรือศิลปะแก่เรา ทำให้เกิดอารมณ์สะท้อนใจที่เป็นไปตามแนวทางของเรื่องและแนวเรื่อง เช่น ความรัก ความเศร้า ความเห็นใจเพื่อนมนุษย์ ความรักชาติมาตุภูมิ เป็นต้น ดังนั้น ในงานแบบรูปธรรมจะมีเนื้อหาทั้งภายในและภายนอก ให้อารมณ์ทั้งทางศิลปะและอารมณ์อื่นๆ ควบคู่กันไป แต่ในงานแบบนามธรรมจะมีเนื้อหาภายในเพียงอย่างเดียวในอารมณ์ทางศิลปะที่บริสุทธิ์ โดยไม่มีอารมณ์ที่มนุษย์รู้จักมาก่อนเจอป็น มีแต่ความเอิบอาบ ปิติ บริสุทธิ์ และสูงส่ง

(ชูลูด นิยมเสมอ 2534 22-23)

วิรุณ ตั้งเจริญ แบ่งประเภทเนื้อหาออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ เนื้อหาส่วนตัว (Personal Function) อันเป็นเรื่องราวของอารมณ์ความคิด ความรู้สึกส่วนตัวอันเป็นมาจากความเก็บกดภายในจิตสำนึก ซึ่งความรู้สึกเก็บกดนั้น เป็นผลสะท้อนมาจากการดำรงชีวิตในสังคม เช่น ความรัก ความเหงา ความเศร้าหมอง ความเจ็บปวด ส่วนเนื้อหาเพื่อสังคม (Social Function) เป็นศิลปะที่มีสาระเพื่อสังคมโดยตรง ให้คุณค่าทั้งทางด้านสุนทรีภาพส่วนตัว และคุณค่าสื่อสารไปถึงผู้คนในวงกว้างด้วย โดยพิจารณาว่าสังคมเป็นตัวผสมอันสำคัญต่อชีวิตของทุกคน ซึ่งทุกคนน่าจะได้ร่วมกันกระตุ้นจิตสำนึกสร้างสรรค์แทนที่จะสร้างเสริมเฉพาะอารมณ์ส่วนบุคคลเท่านั้น เนื้อหาที่พบจะมีลักษณะเป็นการบรรยายหรือบันทึกหรือสะท้อนถึงชีวิตในสังคม และถากถางสังคม เสนอความคิดให้ผู้คนตระหนักถึง เป็นต้น

อารี สุทธิพันธุ์ แสดงความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่ปรากฏในงานจิตรกรรมและประติมากรรม ดังนี้

เรื่องราวที่เกี่ยวกับมนุษย์และธรรมชาติของมนุษย์ (Man and his own Nature) ซึ่งได้แก่ เรื่องราวความรัก ความโกรธ หลง อิจฉาริษยา ฯลฯ เมื่อเป็นทัศนศิลป์ปรากฏว่า ผู้ดูจะต้องนึกถึงตนเองและสังเกตธรรมชาติของตัวเองมากขึ้น

เรื่องราวที่มนุษย์เกี่ยวข้องกับมนุษย์ด้วยกัน (Man and the Impersonal Environment) เป็นเรื่องราวทางเทคโนโลยีการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์

เรื่องราวต่างๆ ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ถือว่าเป็นคุณค่าทางเรื่องราว (Content Value) ที่ปรากฏบนทัศนศิลป์แขนงจิตรกรรมและประติมากรรม (อารี สุทธิพันธุ์ 2528 63)

3.5 การสื่อสารความคิด

ประสบการณ์ที่โอลเดนเบิร์กพบเห็นถูกสังสมเก็บไว้ และนำมาถ่ายทอดออกเป็นผลงานเพื่อสื่อสารความคิดไปสู่ผู้ชมงานในเรื่องของการสะท้อนสังคมอุปโลกนวิโลก เขาหาสิ่งที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (Found object) มาสร้างเป็นผลงาน เช่น แฮมเบอร์เกอร์ โถส้วม เครื่องคั้นน้ำผลไม้ เป็นต้น นอกจากนี้ งานประติมากรรมไมเคิล บางชิ้น ยังถูกนำมาเปรียบเทียบกับอวัยวะในร่างกายมนุษย์ ซึ่งลักษณะรูปทรงของงานและผิวของวัสดุประกอบกับรูปแบบการติดตั้งงานมีส่วนช่วยในการสื่อสารความคิดให้กับผู้ชม

จาก website ของ Guggenheim Museum แนนซี สเปคเตอร์ (Nancy Spector) ได้กล่าวถึง โอลเดนเบิร์ก ว่า

ความสามารถในการซึมซับสิ่งธรรมดาทั่วไปของโอลเดนเบิร์ก ที่แสดงออกให้เห็นจากงานสะสมส่วนตัวของเขาไม่ว่าจะเป็นในชุดของเล่น (toys) อาหารพลาสติก (plastic food), และสิ่งของเล็กๆน้อย (knickknacks) เป็นครั้งแรก วัตถุเหล่านี้ถูกใช้เป็นตัวแบบสำหรับที่เข้าไปประกอบรวมในงาน Happenings และงาน Installations งาน The burlesque Freightier and Sailboat หนึ่งในงานประติมากรรมไม้คงตัวชิ้นแรกที่เป็นต้นกำเนิดเหมือนกับงานศิลปะการแสดงในปี 1962 series of ten performances Ray Gun Theater ดังเช่น หัวข้องานประติมากรรมที่จัดแสดงในงาน environment ชื่อ The Store (1961-62) อันเป็นงานที่ทำมาจากผ้า หนึ่งในเวอร์ชันของ Manhattan storefront ที่ระบายด้วยสีพลาสติกที่ก่อให้เกิดแรงกระตุ้นเร้าลงบนวัตถุธรรมดา อันประกอบด้วย เสื้อผ้า และผลิตภัณฑ์อาหารต่างๆ ที่เขาขายคล้ายกับเป็นพ่อค้า และด้วยความคิดสร้างสรรค์และการพาณิชย์ The store จึงเป็นความฉับพลันทันต่อเหตุการณ์อันเป็นเหมือนหัวใจของ บิ๊ป อาร์ต

อย่างไรก็ตาม กิจกรรมของโอลเดนเบิร์ก ได้อธิบายถึงการตีความในหลายประเด็น บรรดาถ้อยคำและแนวทางที่วางขายที่ The Store และงานในช่วงต่อมาของเขาที่มีขนาดใหญ่ ประติมากรรมที่ทำจากไวน์ลัคส์ด้วยวัสดุอื่นข้างใน ได้แก่ a light switch a toaster, และ the pay telephone ที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะอันเป็นตัวแทนของร่างกายมนุษย์ ด้วยรูปทรงอันเกิดจากแผ่นพลาสติกบางๆ สามารถเปลี่ยนรูปได้ง่าย อันเป็นผลจากแรงโน้มถ่วงของโลก ประติมากรรมที่อ่อนปวกเปียกเหล่านี้ได้อธิบายถึงลักษณะเฉพาะของสวนต่างๆ ของร่างกายมนุษย์ Hamberger เป็นหน้าอก, a tube of toothpaste (หลอดยาสีฟัน) เป็นอวัยวะเพศชาย ความเฉื่อยและความอ่อนปวกเปียก แต่เป็นศักยภาพในการกระตุ้นไปสู่เรื่องเพศ, อันเป็นขอบเขตที่ถูกกดคั่นอยู่ในความเป็นสมัยใหม่ งานแอ็บสแตรคท์ อาร์ตได้ยึดถือในประสาทสัมผัสต่างๆ อันเป็นธรรมชาติ โอลเดนเบิร์กสำรวจแนวทางความคิดจากสิ่งต่างๆ ที่พบในชีวิตประจำวันและขยายออกมาสู่พวกเรา ผู้ที่เข้าถึงในการตีความความผันตามทฤษฎีของฟรอยด์ ที่ว่าสิ่งที่อยู่ภายในนั้นเป็นตัวแทนของกายวิภาคมนุษย์ก็จะเข้าใจ ซึ่งก็คล้ายกับงานศิลปะของโอลเดนเบิร์กนั่นเอง (Specter Guggenheim Museum 5/05/2002)

ในการมองงานของ โอลเดนเบิร์ก นั้น จะต้องใช้ความตั้งใจในการชมงานเพื่อให้เกิดการรับรู้ และสามารถวิเคราะห์ ตีความถึงสิ่งที่ โอลเดนเบิร์ก ต้องการสื่อผ่านออกมาจากงานของเขา อาร์ สุธิพันธุ์ ได้กล่าวถึงการมองเห็นว่าแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ คือ การมอง และการเห็น การมอง นั้น จะให้ความสนใจกับสิ่งที่ต้องการเท่านั้น โดยขาดการสังเกต และเก็บข้อมูล ในขณะที่การเห็นนั้น จะสามารถเก็บข้อมูลได้ในส่วนรายละเอียด

การเห็น เป็นกระบวนการรับรู้ด้วยประสาทสัมผัสทางตา ซึ่งสามารถอธิบายรายละเอียดจากสิ่งที่เห็นนั้นได้ คนที่อ่านหนังสือได้เร็วก็เพราะสามารถใช้สายตาได้ดี มองตัวหนังสือเป็นบรรทัด มองสวนรวมเข้าใจได้ การเห็นในลักษณะนี้ แบ่งออกได้เป็น 3 พวกต่างๆ กัน คือ

- 1 การเห็นธรรมดา (operational seeing)
- 2 การเห็นความสัมพันธ์ของสวนละเอียดประสานกับประสบการณ์เดิม (associational seeing)
- 3 การเห็นทะลุปรุโปร่ง รู้แจ้งเห็นจริง (pure seeing)

การเห็นธรรมดาคือปรากฏการณ์ของแสงเงา รูปและพื้น และนำหน้าของวัตถุที่ตาเรามองเห็น แล้วเข้าใจอะไรเป็นอะไร มีขนาดใหญ่เล็กแค่ไหน สมมุติว่า ตรงทางเข้าธนาคารบริเวณห้องโถง มีรูปกลมตั้งเด่นตระหง่านอยู่ เมื่อเราเข้าไปในธนาคารเพื่อต้องการจะฝากหรือถอนเงิน เราผ่านรูปกลมนั้นไป และมองเห็นรูปร่างเป็นประติมากรรมรวมสมัยใหม่งดงาม การเห็นเพียงแค่นั้นเรียกว่าเป็น การเห็นธรรมดา (operational seeing) แต่ถ้าเราเห็นแล้วมีความคิดความรู้สึกกลมนั้นคล้ายกับลูกบอลสามารถเคลื่อนไหวได้ หรือคล้ายกับโลกที่เราอยู่ หรือคิดถึงรูปกลมที่ไร้ นึกถึงในวัยเด็กขณะที่เราเคยเล่นลูกหิน หรือเคยปั้นลูกกระสุนสำหรับยิงหนังสติ๊ก การเห็นแล้วคิดจากสิ่งที่เห็นให้ประสานกับสิ่งต่างๆ ที่ผ่านมาหรือสัมพันธ์กับประสบการณ์ของเรา การเห็นนั้น ก็ถือว่า เป็นการเห็นความสัมพันธ์ของสวนละเอียดกับตัวเรา (associational seeing)

แต่ถ้าขณะที่เราเห็น เราเพ่งพินิจพิจารณาทะลุปรุโปร่งจนเห็นความงาม รูปร่างกลมนั้นตั้งอยู่ได้เพราะฐานรับน้ำหนักได้ดี มีแสงและเงาตกทอดในมุมใดมุมหนึ่งน่าสนใจ ชื่นชมในสิ่งที่เห็นนั้นไม่เบื่อ การเห็น นั้นก็ถือว่า รู้แจ้งเห็นจริง (pure seeing) หรือเห็นลึกซึ้งทุกแง่มุมทะลุปรุโปร่ง

จากลักษณะคุณภาพของการเห็นทั้ง 3 ประการ ดังกล่าวนี พบว่า เสมอวาการเห็นเกี่ยวข้องกับความตั้งใจ และสิ่งที่เห็นมีความหมายต่อเรา ถ้าสิ่งที่เห็นไม่มีความหมายต่อเราเลย เราอาจมองเห็นจริงๆ แต่ลืมได้ง่ายไม่ประทับใจ พุทธถึงการเห็นนักจิตวิทยาได้ให้ข้อสังเกตไว้ว่า การรับรู้ทางการเห็นของมนุษย์นั้น มักรับรู้ได้โดย

ก. สภาพสวนรวมของวัตถุทั้งหมด (The whole)

ข. สภาพความรู้สึกสมดุลของน้ำหนักก่อนแก่ (balance of values)

ค. ลักษณะและขนาดที่เป็นสัดส่วนต่อกัน (proportion)

อย่างไรก็ตามในการศึกษาเกี่ยวกับศิลปะที่มองเห็นผู้สนใจจะต้องพยายามเพิ่มพูนประสบการณ์ทางการเห็นให้ตนเอง พยายามสนใจในสวนละเอียด แล้วพยายามสร้างความสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมๆ พยายามเป็นคนช่างสังเกต พินิจพิจารณา ก็จะพัฒนาการมองเห็นได้ดีขึ้น(อารี สุทธิพันธุ์ 2532 145-148)

สุชาติ เกาทอง ได้กล่าวถึง การรับรู้จากการมองเห็นไว้ ดังนี้

มนุษย์สามารถมองเห็นและสังเกตสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติด้วยตา มีสมองและจิตใจเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความเห็นจากภาพที่ปรากฏ รอเบิร์ต สก็อตต์ (Robert Scott) ได้เขียนอธิบายเกี่ยวกับการมองเห็นว่าการรับรู้จากการมองเห็นจะรวมถึงการรับรู้จากระบบประสาทของสมองทั้งหมดที่ตอบสนองการกระตุ้นจากภาพที่เห็น การมองเห็นและการพินิจของมนุษย์ ขึ้นอยู่กับการเห็นภาพ 2 ชนิด คือ ภาพ 3 มิติ (stereoscopic) และภาพเคลื่อนไหว (kinesthetic) ความสามารถในการรับรู้ภาพเป็น 3 มิติ เกิดจากการที่มนุษย์มีตา 2 ข้างอยู่ห่างจากกัน ดังนั้น การจับจ้องมองวัตถุใดๆ ตาทั้งสองข้างจะรับรู้ภาพด้วยมุมมองที่แตกต่างกัน และส่งข้อมูลไปยังสมอง ซึ่งการรับรู้ของตาแต่ละข้างมีลักษณะเป็น 2 มิติ สมองจะแปลข้อมูลภาพของภาพ 2 มิติที่เห็นจากตาแต่ละข้าง และรับรู้เป็นภาพ 3 มิติ คือ มีความกว้าง ยาว และความลึก มุมมองของตาแต่ละข้างที่รับรู้แตกต่างกันนั้นเองที่ทำให้มนุษย์รับรู้มิติของความลึกได้ สำหรับภาพเคลื่อนไหวมนุษย์สามารถเคลื่อนย้ายการมอง และการดูโดยสามารถกลอกดวงตาจากจุดไปยังอีกจุดหนึ่งโดยการเคลื่อนไหวของดวงตา และการปรับเลนส์ตาให้แลเห็นสิ่งต่างๆ มนุษย์จึงมองเห็นพื้นผิวของสิ่งต่างๆ ได้ทั่ว (สุชาติ เกาทอง 2537 155-157)

สุชาติ เกาทองได้อธิบายถึง องค์ประกอบของการเห็น ดังนี้

องค์ประกอบของการเห็น

การรับรู้ทางการเห็นเป็นกระบวนการธรรมชาติของจักขุสัมผัส และประสบการณ์ของมนุษย์ต่อสิ่งเร้าภายนอก ก่อให้เกิดการรับรู้ภาพที่ปรากฏในลักษณะต่างๆ การมองเห็น เป็นการรับรู้ที่มีความสำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะการมองเห็นค่าความงามหรือความเป็นสุนทรีย์ในสุนทรียวัตถุ ทั้งวัตถุที่เกิดจากธรรมชาติและ/หรือวัตถุที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้น ทั้งนี้เพราะการมองเห็นเพื่อจะได้เห็นคุณค่าความงามจะต้องมีองค์ประกอบอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องเพื่อจําแนกการรับรู้ การเห็น แปลความหมายภาพตรงหน้าโดยมี ทฤษฎีการเห็นที่สำคัญดังนี้ คือ

1 การเห็นรูปและพื้น (figure and ground) เป็นองค์ประกอบแรกที่มีมนุษย์มองเห็นจากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีผลจากการที่เรามองเห็นวัตถุ ตาเราจะรับรู้พร้อมๆ กันทั้งและพื้น วัตถุเป็นรูปและบริเวณรอบๆ เป็นพื้น แต่ในทำนองเดียวกัน เมื่อเราเห็นม้าลาย เราจะเห็นภาพรวมๆ กัน ทั้งลายดำและลายขาว ไม่สามารถตอบได้ว่าม้าลายนั้นมีลายดำหรือลายขาว เมื่อเรามองเห็นลายดำเป็นรูป พื้นเป็นสีขาว แต่เมื่อเราเห็นลายขาวเป็นรูป พื้นเป็นสีดำ เราก็เห็นลายขาวเป็นต้น

การรับรู้ทางการเห็นมักจะมีปัญหาที่ดูได้หลายแง ขึ้นอยู่กับว่าเราจะเพ่งหรือให้ความสำคัญบริเวณส่วนใด แต่เรื่องรูปและพื้นประเภทภาพเหมือนจริง มักจะไม่เป็นปัญหา เพราะรูปของความเป็นจริงมักจะแสดงความเด่นชัดของตัวเอง มองรู้ต้อกว่าเป็นรูปอะไร ลวดลายของพื้นลงไป การเห็นเป็นความจริงว่าเป็นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะมีกำลังของรูปชนะคุณภาพของพื้นที่ส่วนอื่นทั้งหมด

2 การเห็นแสงและเงา (light and shadow) การรับรู้ได้หรือการมองเห็นได้ เพราะมีแสงสว่างบริเวณวัตถุหนึ่งตั้งอยู่ ถ้าไม่มีแสงสว่าง น้ำหนักของวัตถุจะไม่เกิดขึ้น หรือถ้ามีแสงสว่างเท่ากัน เงาจะไม่เกิดขึ้น คุณค่าของแสงและเงา (value) มีอิทธิพลต่อการรับรู้รูปร่างของวัตถุ ขนาดของวัตถุ ให้เปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณและคุณค่าของแสงและเงา เช่น วัตถุโปร่งแสงมีพื้นผิวขรุขระ ถ้าแสงส่องเป็นมุมตรงก็อาจจะดูไปทำให้ดูราบเรียบ แต่ถ้าแสงส่องเป็นมุมเอียง ก็จะแสดงให้เห็นพื้นผิวนั้นขรุขระ มีความงามและความน่าสนใจเพิ่มขึ้น ดังนั้น แสงและเงามีผลต่อความรู้สึกและการรับรู้ อิทธิพลของแสงจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องศึกษาทั้งในด้านความงามที่มาจากธรรมชาติและเกิดจากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ จำนวนและชนิดของแสงที่ตกกระทบลงบนวัตถุสามารถทำให้เกิดอารมณ์ ความรู้สึกหลากหลาย เช่น สงบเรียบ นุ่มนวล เจริญใจ ตื่นเต้น ฯลฯ

3 การเห็นตำแหน่งและสัดส่วน (position and proportion) การรับรู้ได้หรือมองเห็นได้ เกิดขึ้นเพราะตำแหน่งของตัวเราและตำแหน่งของวัตถุ ถ้าเราเข้าไปใกล้วัตถุก็จะมองเห็นได้ชัด เห็นส่วนละเอียดมาก แต่ถ้าอยู่ไกลก็จะมองเห็นไม่ชัดเจน วัตถุที่อยู่ใกล้จะมีขนาดใหญ่ วัตถุที่อยู่ไกลจะมีขนาดเล็กเป็นสัดส่วนกัน ปัญหาเรื่องตำแหน่งและสัดส่วนเกี่ยวข้องกับความรู้เรื่องทัศนมิติ ความชัดเจน และความพรมัว มีผลมาจากระยะของตัวเราต่อการเห็นวัตถุสิ่งนั้น เป็นเงื่อนไขต่อการกำหนดมิติและระยะขึ้นในภาพ

4 การเห็นความเคลื่อนไหว (motion) การรับรู้และเห็นได้ เพราะความเคลื่อนไหวของวัตถุ หรือเพราะตัวเราเคลื่อนไหวเอง มีผลทำให้สามารถเข้าใจถึงการเคลื่อนที่ไปอย่างรวดเร็ว ช้า กึกทาง จังหวะ เป็นต้น องค์ประกอบส่วนนี้ ถ้ามีการบันทึกเป็นภาพยนตร์ ภาพยนตร์ และวิดีโอ จะสามารถมองเห็นได้ชัดเจนขึ้น และเกิดประโยชน์ต่อการศึกษาด้านทัศนศิลป์ได้เป็นอย่างดี (สุชาติ เถาทอง 2537 48-55)

นอกจากนี้ สุชาติ เถาทอง ยังได้กล่าวถึง ระดับการรับรู้ทางศิลปะ ไว้ดังต่อไปนี้

ระดับการรับรู้ทางศิลปะ

1 การรับรู้ด้วยตา (seeing) หรือการจัดแบ่งเบื้องต้น (primitive categorization) เป็นการตัดสินใจโดยมองจากการวิเคราะห์ที่ไม่สมบูรณ์ เป็นการตัดสินใจเบื้องต้นเท่านั้น จากข้อมูลที่มองเห็นได้ สามารถบอกลักษณะของสิ่งที่มองเห็นด้วยตาได้ การรับรู้ด้วยประสาทสัมผัสจะมีขีดจำกัด เพราะในบางครั้ง เราเห็นภาพลวงตา (illusion) แทนเห็นสิ่งที่จริง หากนักวิจารณ์ได้ตัดสินสิ่งต่างๆ ตามที่ตาเห็นความผิดพลาดย่อมจะเกิดขึ้นได้ เช่น เมื่อเรามองในห้องที่มีลวดลาย เราจะมองไม่เห็นสิ่งของที่อยู่รอบตัวเราเลย คนตาบอดสามารถหาทางโดยมิต้องใช้ตา เขาจะใช้หู และความคิดรับรู้แทนการมองเห็น การดูงานศิลปะก็เช่นเดียวกัน หากผู้ดูใช้ความคิดช่วยก็จะเข้าใจได้ดีกว่าการดูด้วยสายตาเพียงอย่างเดียว การแสดงออกทางศิลปะก็เช่นเดียวกัน หากผู้ดูใช้ความคิดช่วยก็จะเข้าใจได้ดีกว่าการดูด้วยตาแต่เพียงอย่างเดียว การแสดงออกทางศิลปะที่ใช้สื่อตามธรรมชาตินั้น สามารถเข้าใจได้ไม่ยาก แต่หากศิลปินใช้สัญลักษณ์แทนสิ่งที่จริงแล้วย่อมเป็นการยากที่จะเข้าใจ

2 การรับรู้ด้วยความคิด ความรู้สึก (thinking & feeling) หรือการค้นหาคำตอบ (cue search) เป็นการมองผลงานศิลปะปฏิบัติที่เกิดจากการมองผลงาน ค้นหาคุณภาพในงานศิลปะเพื่อจะตัดสินใจ ค้นหาสิ่งที่ซับซ้อนภายในผลงาน โดยการมองหาอย่างละเอียดถี่ถ้วนในงานศิลปะ เรากำลังจะหาข้อมูลเพิ่มเติมว่า มีอะไรในผลงานศิลปะชิ้นนั้นๆ เป็นขั้นตอนที่ 2 ของการดูงานศิลปะ การเห็นด้วยตานั่นนับว่าผิวเผินจะต้องให้ความคิดความรู้สึกทางอารมณ์เข้าช่วยให้การรับรู้ของเรามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นจึงจะเกิดผลผู้รับรู้ถึงขั้นนี้จะต้องศึกษาหรือหาประสบการณ์ทางศิลปะมาบ้างแล้ว

3 การรับรู้ด้วยความเข้าใจ (understanding) หรือการตรวจสอบ การยืนยัน (confirmation check) เป็นขั้นตอนของการดูงานศิลปะ ที่ผู้เห็นงานศิลปะแล้วสามารถเข้าใจได้ด้วยนั้น จะต้องผ่านการฝึกฝนและประสบการณ์ทางด้านศิลปะมาพอสมควร การรับรู้ด้วยความคิด ความรู้สึกทางอารมณ์ยังไม่อาจได้คำตอบที่แท้จริงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้ปัญญาความคิดเพื่อหาความเข้าใจ การรับรู้ด้วยความเข้าใจมักจะมีในงานศิลปะระดับปานกลางซึ่งนักวิจารณ์ศิลปะและผู้สนใจศิลปะที่มีอย่างจริงจัง

4 การรับรู้ด้วยปัญญาหรือปรัชญา (intuition) หรือการยืนยันที่สมบูรณ์ (confirmation completion) เป็นการตัดสินใจขั้นสุดท้ายของตัวเอง เป็นความเข้าใจขั้นสูงสุดในการดูงานศิลปะ นอกจากผู้ดูจะเข้าใจงานศิลปะที่ดูแล้ว ยัง

เป็นความซาบซึ้งในงานศิลปะอีกด้วย ผู้ที่เข้าใจศิลปะถึงขั้นนี้จะต้องผ่านประสบการณ์และการศึกษาทางศิลปะมาอย่างมาก จนเข้าใจศิลปะได้อย่างทะลุปรุโปร่ง สามารถวิเคราะห์วิจารณ์และประเมินคุณค่างานศิลปะได้อย่างมีเหตุผล อีกทั้งยังสามารถเสนอแนะหรือชี้แนะให้เกิดความเจริญของการศิลปะ ผู้ที่มีปัญญาดังขั้นนี้มักจะเป็นศิลปินและนักวิจารณ์ศิลปะ ที่มีความสามารถสูงเป็นพิเศษ (สุชาติ เทาทอง 2537 155-157)

ชลูด นิมเสมอ ได้กล่าวถึง การรับรู้ความรู้สึกอันเกิดจากเส้นไว้ ดังนี้

ความรู้สึกที่เกิดจากลักษณะของเส้น

- 1 เส้นตรงให้ความรู้สึกแข็งแรง แน่นอน ตรง เข้ม ไม่ประนีประนอม หยาด และเอาชนะ
- 2 เส้นโค้งน้อยๆ หรือเส้นเป็นคลื่นน้อยๆ ให้ความรู้สึกสบาย เปลี่ยนแปลงได้ เลื่อนไหล ต่อเนื่อง มีความกลมกลืนในการเปลี่ยนแปลงทิศทาง ความเคลื่อนไหวช้าๆ เป็นผู้หญิง นุ่ม และอิมเม็บ ถ้าใช้เส้นแบบนี้มากเกินไปจะให้ความรู้สึกกังวล เรื่อยเฉื่อย ขาดจุดมุ่งหมาย
- 3 เส้นโค้งวงแคบ เปลี่ยนทิศทางรวดเร็ว มีพลังเคลื่อนไหวรุนแรง
- 4 เส้นโค้งของวงกลม การเปลี่ยนทิศทางที่ตายตัว ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ให้ความรู้สึกเป็นเรื่องซ้ำๆ เป็นเส้นโค้งที่มีระเบียบมากที่สุด แต่จิตขัดที่สุด ไม่น่าสนใจที่สุดเพราะขาดความเปลี่ยนแปลง
- 5 เส้นโค้งกันหอย ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว คลื่นกลาย และเคิบโคเมื่อมองจากภายในออกมา ถ้ามองจากภายนอกเข้าไปจะให้ความรู้สึกที่ไม่สิ้นสุดของพลังเคลื่อนไหว เส้นกันหอยที่พบในธรรมชาติมักจะวนทวนเข็มนาฬิกาเห็นได้ในกันหอย ในหมองเพลิง ในอาการเกี่ยวพันของไม้เลื้อย เป็นเส้นโค้งที่ขยายตัวออกไม่มีจุดจบ
- 6 เส้นฟันปลาหรือเส้นคดที่หักเหโดยกะทันหัน เปลี่ยนทิศทางรวดเร็วมาก ทำให้ประสาทกระทบกึก ให้จังหวะกระแทก เกร็ง ทำให้นึกถึงพลังไฟฟ้า ฟ้าผ่า กิจกรรมที่ขัดแย้ง ความรุนแรง และสงคราม

ความรู้สึกที่เกิดจากทิศทางของเส้น

เส้นทุกเส้นมีทิศทาง ทางนอน ทางตั้ง หรือทางเฉียง ในแต่ละทิศทางจะให้ความรู้สึกต่อผู้ดูต่างกัน

- 1 เส้นนอน กลมกลืนกับแรงดึงดูดของโลก ให้ความรู้สึกพักผ่อน เจริญ เอย สงบ ผ่อนคลาย ใต้ถื่น เส้นขอบฟ้า ทะเล ทุ่งกว้าง คนนอน
- 2 เส้นตั้ง ให้ความรู้สึกมั่นคง แข็งแรง พุ่งขึ้น จริงจัง และเรียวขรุขระ เป็นสัญลักษณ์ของความถูกต้อง ซื่อสัตย์ มีความสมบูรณ์ในตัว เป็นผู้ดี สง่า ทะเยอทะยาน และรุ่งเรือง
- 3 เส้นเฉียง เป็นเส้นที่อยู่ระหว่างเส้นนอนกับเส้นตั้ง ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว ไม่สมบูรณ์ ไม่มั่นคง ต้องการเส้นเฉียงอีกเส้นหนึ่งมาช่วยให้มันคงสมบูรณ์สมดุลในรูปของมุมมอง เส้นเฉียงใช้มากในจิตรกรรมแบบคิวบิสม์ (Cubism)
- 4 เส้นที่เฉียงและโค้ง ให้ความรู้สึกที่ขาดระเบียบ ตามยถากรรม ให้ความรู้สึกพุ่งเข้า หรือพุ่งออกจากที่ว่าง (ชลูด นิมเสมอ 2534 35)

สุชาติ สุทธิ ได้กล่าวถึง การใช้เส้นในงานประติมากรรม พอสรุปได้ ดังนี้

การใช้เส้นในงานประติมากรรม

- 1 การเน้นเส้นในงานประติมากรรม และการให้คาน้ำหนัก สำหรับการสร้างงานศิลปะนั้น มิได้เป็นการใช้เฉพาะในงานวาดเขียน งานจิตรกรรมเพียงส่วนเดียว แต่การนำคุณค่าในเชิงเส้น-เน้นเส้น หรือการใช้ คาน้ำหนัก ซึ่งทั้งสองลักษณะที่กล่าวมานี้ได้นำมาใช้ในการสร้างงานประติมากรรมในทำนองเดียวกันกับลักษณะของการวาดเส้น ดังเช่น การใช้เส้นในงานประติมากรรมเชิงเส้นของของ Alexander Calder (เป็นการนำเสนอด้วยเส้นโดยตรง โดยเส้นเป็นจุดสนใจ)

หากนำกลับมาพิจารณาการใช้เส้นในงานประติมากรรมอีกลักษณะหนึ่ง ที่ศิลปินได้ใช้กระบวนการถ่ายโยงภาพลักษณ์ธรรมชาติ(Nature Image) มาสู่ลักษณะภาพลักษณ์นามธรรม (Abstract Image) เช่น ผลงานชื่อ นอนเอนก Reclining Figure ของ Henry Moore ซึ่งเป็นการประสาน ปริมาตร และน้ำหนักรูปทรงเข้าด้วยกันอย่างมีจังหวะ และกลมกลืนกลมคายของเชิงเส้นไว้

2 การไม่เน้นเส้นในงานประติมากรรม ในขณะเดียวกันเมื่อศิลปินบางคนมีได้นำคุณค่าเชิงเส้นมาใช้ในการประติมากรรม แต่กลับนำคุณค่าเชิงน้ำหนักและรอยแต้มมาใช้แทน ดังเช่น ในผลงานชื่อ ดานาอิด Danaid ของ August Rodin เขาใช้คำของการแสดงออกบนพื้นผิวในระยะแรกที่ทำให้น้ำหนักอย่างนิ่มนวล และเพิ่มความหยาบของพื้นผิวเพิ่มขึ้นต่อมา

โอลเดนเบิร์ก ได้บรรยายถึงผลงานของเขาเป็นเสมือน “วัตถุที่อยู่ในรูปร่างของศิลปิน” และงานชุด Soft machines ของเขาเกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์ร่างกายของเขา ซึ่งเปรียบได้กับร่างกายมนุษย์ทั่วไป ในความเปราะบางแห่งความเป็นมนุษย์ งานประติมากรรมไมคงตัวของโอลเดนเบิร์กมีลักษณะตรงกันข้ามกับโครงสร้างมนุษย์ของคิวบิสม์ที่เป็นเหลี่ยมแข็งๆ เขาหลีกเลี่ยงรูปทรง และรูปแบบที่ตายตัวซึ่งตรงกันข้ามกับคิวบิสม์ที่ยืนยันถึงการจัดองค์ประกอบเช่นนั้น ที่จริงประติมากรรมคิวบิสม์ส่วนใหญ่มีลักษณะความเป็นเครื่องจักรมากกว่า Soft machines ของโอลเดนเบิร์ก ความรัก-เกลียดที่สัมพันธ์กันระหว่างมนุษย์กับเครื่องจักรเป็นสิ่งที่ถูกมองโดยศิลปินปลายศตวรรษที่19 ถึง 20 ว่าเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนเรื่องหนึ่ง และปัญหาที่คนสมัยใหม่ต้องเผชิญหน้าคือ การควบคุมการวิวัฒนาการของเทคโนโลยีเปรียบเทียบกับการยึดถือของมนุษย์ในยุคโบราณที่พวกเขาต้องเผชิญกับกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ และงานศิลปะในยุคแรก นั้นมักเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับปาที่ไมสามารถควบคุมได้ ถึงกระนั้นศิลปินในยุคแห่งเครื่องจักรกล โดยเฉพาะกลุ่มเซอร์เรียลิสต์ก็มีภาพเกี่ยวกับเครื่องจักรกลที่เป็นเหมือนศัตรูตัวฉกาจ ในความขัดแย้งกันนั้น โอลเดนเบิร์กก็ได้แบ่งมุมมองไปยังงานของ Tinguely ที่เชื่อว่า ระยะทางระหว่างมนุษย์และเครื่องจักรกลนั้นแคบ มนุษย์ไม่สามารถทำทุกอย่างเหมือนเครื่องจักร หรือแทนที่เครื่องจักร ไม่มีอันตรายร้ายแรงที่อยู่ยาวนาน แต่ความสนิทสนมที่ปราศจากความหวาดระแวงกลายมาเป็นเหมือนมนุษย์ ความเป็นหนึ่งเดียวที่เปลี่ยนแปลงและอยู่เหนือความเปราะบางทั้งหมด เหมือนกับวีรบุรุษแห่งคอมพิวเตอร์ผู้พัฒนาอารมณมนุษย์ใน Arthur E Clark's and Stanley Kubrick's 2001 A Space Odyssey

ตัวอย่างการเปรียบเทียบระหว่างเครื่องจักรและร่างกายอันเป็นผลผลิตจากยุคที่สองของเครื่องจักรกล ที่เรียกว่า The age of cybernetics อันเป็นยุคที่นักวิทยาศาสตร์มองเห็นเส้นทางคู่ขนานระหว่างสมองกับคอมพิวเตอร์ โลกแห่งเครื่องจักรกลออนของโอลเดนเบิร์กชี้ให้เห็นถึงการพลิกแพลงให้เหมาะสมระหว่างมนุษย์และ “มนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้น” หรือเทคโนโลยี ในบทความที่เขียนเป็นที่ระลึกถึง Wilhelm Reich โอลเดนเบิร์กเขียนไว้ว่า “ผู้ที่เอาใจใส่ต่อโลกในเวลานี้จะเปลื้องผ้าและเดินไปอย่างเปลือยเปล่าดีกว่าที่จะใส่ชุดทหาร ฉันไม่พบวสิ่งใดที่มีส่วนผสมของโลหะและเหมาะสมกับสิ่งที่อ่อนไหวเช่นนี้” ตั้งแต่เครื่องจักรกลไม่ใช่เรื่องที่น่ากลัวอีกต่อไป แม้แต่ความเป็นมิตรพวกเขาก็มีมากขึ้นคล้ายกับพวกเรา พวกเราไม่ต้องใช้เวลายาวนานในการพิจารณาถึงความแตกต่าง และเป็นจุดสิ้นสุดของความแตกต่างกับมนุษย์จากสิ่งแวดล้อมในเมืองในเชิงอุตสาหกรรมที่โอลเดนเบิร์ก ลัทธิโพสท์-มาร์กซิสม์ และลัทธิโพสท์-ฟรอยเดียนบรรลุความสำเร็จ

สิ่งหนึ่งที่ยังไปกวาดการมองเห็นเครื่องจักรกลอ่อนอย่างเป็นมิตรนั้น คือ พวกมันมีสเน่ห์ดึงดูด หรือแม้แต่ดูเซ็กซ์ ด้วยการอุปมาเปรียบเทียบทางด้านเซ็กซ์ที่พบเห็นอยู่ทั่วไปในงานของโอลเดนเบิร์กที่ความอโรติกถูกลบตาบอดในวัตถุ อย่างไรก็ตามเป็นการสรุปที่ถูกต้องถึงความวุ่นวายในลัทธิอีโรติกที่พรรณนาถึงเรื่องโลกีย์วิสัย อันไม่ใช่งานศิลปะ และนั่นคือ “เซ็กซ์บิรุตอรีนำไปสู่วิชาการ” ในวัตถุทั้งหมดของเขาเป็นทั้งสอง

อาจเป็นสิ่งที่พวกเขาใช้เป็นตัวแทน เช่นเดียวกับการเปรียบเทียบทางด้านเซ็กซ์ บางชิ้นก็ใกล้เคียงกับต้นแบบที่แท้จริง บางชิ้นก็เป็นลักษณะความหมายโดยนัย

การติดตั้งที่เจตนาสร้างงานศิลปะเป็นเหมือนสิ่งไม่บริสุทธิ์ ที่ครอบคลุมถึงความเป็นไปได้ในการผสมผสานรูปแบบองค์ประกอบร่วมกันในขอบเขตทั้งหมดในเชิงประวัติศาสตร์ศิลปะที่สามารถเป็นไปได้ โอลเดนเบิร์กสร้างปัญหาขึ้นมากก่เกี่ยวกับวิพากษ์วิจารณ์ เพราะเขาได้ร่วมเล่นช่อนหาไปกับสาธารณชนและพวกเขาตัดสินใจที่จะหลีกเลี่ยงการแปลความอย่างตายตัวหรือแบ่งแยกด้วยการเปลี่ยนแปลงการลงตาเท่าที่สามารถเป็นไปได้ โดยแบ่งประเภทของงานในช่วงของรูปแบบและลักษณะทางศิลปะวัตถุที่ยาก

เป็นระยะเวลายาวนาน ที่โอลเดนเบิร์กถูกมองว่า เป็นศิลปินที่สร้างงานป๊อป เป็นส่วนใหญ่ สืบทอดมาจากลัทธิดาดา และเซอร์เรียลลิสม์ และเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จในช่วงปลายของ American Scene painting มีความจริงบางอย่างในแต่ละมุมมองเหล่านี้ ดังที่งานศิลปะของเขาจะไม่สามารถแบ่งประเภทได้ชัดเจน ความจริงในด้านหนึ่งที่เป็นป๊อป อาร์ตก็ไม่เคยสอดคล้องกับรูปแบบที่เริ่มต้นด้วยรูปทรงองค์ประกอบในงานของโอลเดนเบิร์กที่เราพบเห็น ความสัมพันธ์ระหว่างตัวเขาและงาน Abstract Expressionism ทางหนึ่ง และงานจิตรกรรมและประติมากรรมในอีกด้านหนึ่ง มากกว่าที่จะเป็นรูปแบบการสังเคราะห์แบบคิวบิสม์ งานปะติด(Collage) หรืองานผสมผสานเทคนิค (Assemblage) อันเป็นเสมือนแรงบันดาลใจหลักทางด้านรูปทรงของป๊อป อาร์ต การเปลี่ยนรูปทรงที่มุ่งไปสู่งานพาณิชย์ศิลป์ (Commercial art) ของเขานั้นมีความรุนแรงมากกว่าอิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินป๊อป อาร์ต ความสัมพันธ์ระหว่างโอลเดนเบิร์กกับดาดาและเซอร์เรียลลิสม์ได้ถูกนำมาอภิปราย และไม่ต้องสงสัยเลยวาทานของเขายังเชื่อมโยงกับเซอร์เรียลลิสม์อยู่ มันประกอบด้วยงานขนาดใหญ่ที่มีลักษณะแฟนตาซีและมีการเปลี่ยนรูปร่างรูปทรงไป สถานที่ที่มีอ้างอิงปรากฏขึ้นเหมือนกับภาพนาฬิกาเหลวของดาลี เหล่านี้เป็นสาระสำคัญที่พวกเขาเห็นเหมือนกัน โดยเฉพาะงานของมาริตซ์ ที่ลักษณะของลำตัว จะเป็นรอยแตกกร้าว การตั้งคำถามของเขาถึงลักษณะเด่นเฉพาะตัวของวัตถุ (เหมือนกับในภาพ Pipe labeled "ceci n'est pas une pipe") และความบิดเบี้ยวผิดส่วนไปจากของจริง (เช่นที่พบในงาน room-size apple) งาน bears ก็เป็นส่วนหนึ่งแต่ได้รับอิทธิพลไม่มากนัก และนี่ก็เป็นอีกชิ้นหนึ่งที่ชี้ให้เห็นถึงคำถามทางกระบวนการคิดที่เหมือนกันมากกว่าที่จะเป็นแรงจูงใจที่ได้รับมาโดยตรง

สวนสิ่งที่ตรงกันข้ามกับเซอร์เรียลลิสม์ ที่สันนิษฐานได้คือเรื่อง ปฏิกริยาจินตนาการอัตโนมัติ ปฏิกริยาอัตโนมัติของโอลเดนเบิร์กนั้น เป็นระดับที่สามารถควบคุมได้ และการใช้ลักษณะแฟนตาซีของเขา คือ เป็นการประกอบที่มุ่งไปสู่จุดสิ้นสุดของความคิด ไม่ใช่ความฝัน แต่เป็นฝันในตอนกลางวันที่เกิดจากการชักนำโดยจิตสำนึกและเป็นแฟนตาซีที่จับต้องได้อันเกิดจากแรงบันดาลใจ

ถ้า ป๊อป, นีโอ-ดาดา, หรือโพสต์-เซอร์เรียลลิสม์ ไม่เพียงพอที่จะเป็นบริบทสำหรับงานศิลปะของโอลเดนเบิร์ก หรือไม่ว่าทั้งสองก็เป็นเหมือนธรรมเนียมของอเมริกันเรียลลิสม์ ถึงแม้จะใกล้เคียงกับงานของเขา แต่สำหรับโอลเดนเบิร์กไม่ใช่ว่าเพื่อนำไปสู่ความเหมือนจริงแบบ Superrealism แต่ค่อนข้างไปทาง Ashcan school มากกว่า แม้ว่าเขาจะสร้างงานที่ดูเป็นรูปร่าง วัตถุที่ดูเหมือนจริง เขาก็ได้เปลี่ยนแปลงความเป็นจริงตามข้อสังเกตทางมารยาท ภาพลักษณ์ของเขาแตกต่างไปจากต้นแบบในทุกส่วนที่มองเห็นด้วยตา ทั้งในเรื่อง สัดส่วน รูปทรง สี และพื้นผิว ความเป็นจริงของเขา คือ ในข้อที่มีความสัมพันธ์หรือมีองค์ประกอบที่มีลักษณะแฟนตาซีอยู่เสมอ Max Kozloff ได้ตั้งคำถามว่าโอลเดนเบิร์กนั้นเป็นศิลปินที่สร้างงานแบบล้อเลียน ภาพล้อนั้นเกิดขึ้น ด้วยการทำให้มีลักษณะบิดเบี้ยวผิดรูปและกินไม่ลง นอกจากนี้ยังมีสิ่งที่

น่าสนใจนั่นคือ งานของเขาแสดงนัยมากกว่าเป็นแคตลอคล้อเลียนที่เป็นอิสระ เป็นการผสมผสานความเป็นจริงกับแฟนตาซีและการเย้ยหยัน

การพรรณนาถึงอาหารค่ำใน Petronius ที่มีชื่อเสียง Satyricon งานชิ้นเอกอันเป็นต้นแบบของตลกแบบเย้ยหยัน J P Sullivan เขียน ไม่มีความพยายามที่จะเข้าไปสู่หีบเสียง หรือโฟโตกราฟิกรียลลิสม์ มันเป็นความใส่ใจในรายละเอียดของแสงที่ตกกระทบ เป็นความประณีตในทางอิมเพรสชันนิสต์ ซึ่งในสมัยนั้นถือกันว่าเป็นเหมือนถ้อยคำหายากายเป็นงานชิ้นต่ำ แต่สามารถให้ความรู้สึกที่เป็นจริง อะไรที่เป็นผลรวมของธรรมเนียมการสร้างงานแบบเหมือนจริงและเป็นศัตรูกับแบบโรแมนติก การระลึกถึงความ เป็นวิบุรุษเป็นความแพร่หลายเพียงอย่างเดียว ความเลวทรามและองค์ประกอบของเช็กชีในชีวิตเป็นสิ่งจริงแท้ นั่นเป็นความสงบสุขที่แสนสร้างอันเป็นธรรมเนียมปฏิบัติทางศีลธรรม" ลักษณะที่ดูหลวมๆนี้เป็นรูปแบบการจัดองค์ประกอบของโอลเดนเบิร์ก ถ้าใครสักคนจริง ๆสามารถล่อลวงอาณาเขตจินตนาการที่กว้างใหญ่ของเขาให้อยู่ได้ภายในพวกเดียวกัน อันเป็นเรื่องเย้ยหยัน คล้ายกับงานเย้ยหยันเรื่องเย้ย Petronius, Rabelais, Swift, และแรงจูงใจที่นำไปสู่ทั้งสองอย่าง โอลเดนเบิร์กได้สรุปไว้ว่าเรียลลิสม์นั้นต้องเปลี่ยนแปลงด้วยอารมณ์

บางทีงานประติมากรรมขนาดใหญ่ของโอลเดนเบิร์กก็เป็นวัตถุที่โปงพองออกมาคล้ายกับลักษณะในภาพประกอบของ Roger Shuttuck "อนาคตของเรียลลิสม์ อาจจะนอนอย่างสบายด้วยสิ่งที่มันค้าจูนช่วงเวลาแห่งความระมัดระวังในการให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ด้านอารมณ์ขัน" เป็นมาตราส่วนที่คลาดเคลื่อนอารมณ์ขันเป็นส่วนประกอบของการแสดงความหมายโดยนัยเปรียบเทียบกับร่างกายมนุษย์ และในกรณีของงานประติมากรรมลักษณะอนุสาวรีย์ขนาดใหญ่, ความไม่สอดคล้องกันระหว่างวัตถุแห่งจินตนาการและวัตถุจริงเป็นลักษณะเย้ยหยันเสียดสีที่ปรากฏในงานเรียลลิสม์ของโอลเดนเบิร์ก "เครื่องพิมพ์ดีดที่ปุ่มเป็นไม้ขัดด้วยกระดาศทราย" โอลเดนเบิร์กได้ให้ข้อสังเกตไว้ในสมุดโน้ตของเขาว่า "ฉันรู้สึกเหมือนเป็นช่างแต่งเล็บ" ที่จุดอื่นๆ เขาพูดในเรื่อง "การรับรู้ของลักษณะอันเป็นจักรกลตามธรรมชาติภายในร่างกาย" ด้วยวัตถุอันเป็นรูปร่างลักษณะทางร่างกายของมนุษย์ ที่เคลื่อนไหวไม่ได้ ที่มีขนาดใหญ่โตเกินความเป็นจริงตามธรรมชาติ และเป็นการเปลี่ยนแปลงในสัดส่วนทางกายภาพ โอลเดนเบิร์กล้อมกรอบพวกมันไว้ด้วยความอ่อนแอและอ่อนปวกเปียกที่เป็นเส้นกรอบล้อมรอบร่างกายมนุษย์ ความเหนื่อยล้าและหย่อนยานเมื่อเข้าสู่วัยกลางคนของร่างกายมนุษย์

ความโน้มเอียงในอันที่จะแสดงรูปร่างลักษณะทางร่างกายมนุษย์ โดยความคล้ายคลึงกันการเห็นที่ร่างกายมนุษย์หรือลักษณะทางกายภาพ ในรูปทรงที่ไม่สามารถเคลื่อนไหวได้นั้นมีมากมายมีมาก่อนประวัติศาสตร์ศิลปะ เราสามารถพบในงานศิลปะอเมริกันในยุคแรกเริ่ม ในบางทีการนำเสนอของ Feininger การเคลื่อนไหวจักรกล ตามลงของนกพิราบแห่งเรือเฟอร์รี่, และต้นหญ้าต้นระบำ, และบ้านผีสิงของ Burchfield กับประตูที่เหมือนกำลังอำปากหาว เป็นเหมือนบรรพบุรุษของเครื่องพิมพ์ดีดที่กำลังอำปากยิงฟันอยู่อย่างน่าสะพรึงกลัว และโทรศัพท์ที่เหียวๆ เหมือนตัวการ์ตูนนั้น

แม้ว่าการเสียดสีเย้ยหยันเป็นจุดเริ่มต้นของบทกลอน ซึ่งมีธรรมเนียมปฏิบัติที่ยาวนานและพบในงานทัศนศิลป์ อันเป็นสิ่งที่โอลเดนเบิร์กใช้เป็นหลักแห่งถ้อยคำและนี่คือสิ่งที่โอลเดนเบิร์กจัดสรรไว้อย่างพอเหมาะพอดี แม้ว่าเขาจะมีความเชี่ยวชาญทางวาจาเชิงถ้อยคำเช่นเดียวกับเห็นจินตนาการด้วยตา แต่เขาไม่สร้างศิลปะที่เป็นวรรณคดีอย่างพื้นฐาน เหมือนสวนมากของเซอร์เรียลลิสม์ ความหมายในงานของเขาที่ส่งผ่านไปสู่ผู้มอง คิดถึงคำศัพท์ใหม่ที่อธิบายถึงรูปทรง การขาดไปซึ่งการบรรยายลักษณะเฉพาะหรือองค์ประกอบของเวลาในงานศิลปะของโอลเดนเบิร์ก ซึ่งแน่นอนที่สุดว่ามีระยะห่างของมันจากวรรณคดีทาง

ศิลปะหรือการเขียนภาพประกอบ ไม่มีเรื่องที่น่ามาสร้างชิ้นใหม่ การรับรู้และเข้าใจที่เกิดขึ้นอย่างทันทีทันใด และมีลักษณะเฉพาะตัวด้วยการตอบสนองแบบโคเนตคและแทคไทล์ จากนั้นไปลักษณะทางกายภาพตีความทางคำพูดหรือทางปัญญา

ธรรมเนียมของเรียลลิสม์แบบเย้ยหยันเสียดสีในทัศนศิลป์ย้อนกลับไปอย่างน้อยที่สุดก็ไกลเท่ากับรูปปั้นการ์ตูนเทอรา-คอตตาของกรีกและโรมันที่มีรูปทรงบิดเบี้ยวไปจากความเป็นจริง มันเป็นความคิดที่ต่อเนื่องทะลุขอบของเอกสารในสมัยกลาง ในประเด็นของการเขียนภาพประกอบในเรื่องของความโง่เขลาใน "Ship of fools" ที่มีชื่อเสียงในศตวรรษที่ 15 อันเป็นภาพเขียนของ Bosch และ Breughel ที่ประกอบนิยายและ "crazy companies" และ "topy-turvy" งานศิลปะแห่งศตวรรษที่ 17 และ 18 ตลอดจนประวัติศาสตร์ของมัน งานเรียลลิสม์แบบเย้ยหยันเสียดสีเป็นงานศิลปะอันเป็นที่นิยมอย่างมากประเภทหนึ่ง และมีเนื้อหาพื้นฐานเป็นเรื่องของภูมิปัญญาพื้นบ้าน โอลเดนเบิร์กได้สร้างงานอันเป็นเวอร์ชันที่ร่วมสมัยตามธรรมเนียมนี้และมุ่งหมายให้เป็นงานที่สร้างชื่อเสียงอย่างแท้จริง อย่างฝังรากลึกในวัฒนธรรมความนิยม ลักษณะหย่อนยานของวัตถุของโอลเดนเบิร์กที่คล้ายกับลักษณะตัวการ์ตูนที่น่าสงสาร อันเป็นลักษณะเฉพาะที่โอลเดนเบิร์กสร้างให้กับงาน happening ที่สืบต่อมาจาก Chaplin และ WC Fields ข้อความทางศิลปะของโอลเดนเบิร์กก็คล้ายกับงานชิ้นอื่นๆของเขาในลักษณะเย้ยหยันเสียดสี, คนโง่, ตัวตลก ก็คือ ความผิดพลาดและอ้อนแอ้นของคน

ในช่วงเวลาที่จิตวิญญาณในงานของเขาได้ผสมผสานกับเนื้อหาที่เย้ยหยันเสียดสี และมีความหมายอันเกิดจากสื่อรูปทรง งานของเขาเปรียบได้คล้ายคลึงกับงานของ Goya การวิจารณ์การจัดองค์ประกอบของโอลเดนเบิร์กที่สัมพันธ์กับสังคมร่วมสมัยคล้ายกับความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนของ Goya ที่มีต่อสังคมสเปน ในช่วงเวลาที่เขามีชีวิตอยู่ เมื่อรวมกันแล้วถอดออกมาและนำส่วนสำคัญมาสร้างชิ้นใหม่ นอกจากนั้นประเด็นที่แน่นอนของ Goya เช่น ภาพลักษณ์บิดเบี้ยวในกระจกในงาน Drawing ของเขา ลักษณะเฉพาะที่ตรงกันในงานของโอลเดนเบิร์ก ที่คล้ายกับ Goya ที่โอลเดนเบิร์กยึดถือเป็นกระจกสะท้อนภาพสังคม ในสิ่งที่อาจรับรู้ด้วยการเปลี่ยนรูปทรงตัวของมันเอง เหมือนกับที่ Goya เขียนภาพคนที่เห็นเงาสะท้อนของตัวเองเป็นสัตว์

ลักษณะที่คล้ายกับงานของโอลเดนเบิร์กตรงที่ เป็นภาพลักษณ์เครื่องคน เครื่องจักรหรืออาจเรียกได้ว่าเป็นเครื่องคนเครื่องสัตว์อันเป็นประเด็นในของงานในช่วงแรก งาน Airflow เป็นเหมือนเซ็นเซอร์(สัตว์ในเทพนิยายก็คนก็งู)รวมสมัย ที่โอลเดนเบิร์กนำมาทำให้ทันสมัย โดยปราศจากเรื่องโศกนาฏกรรมคลาสสิกชั้นสูงที่สมบูรณ์แบบ อันตรายที่เกิดขึ้นที่โอลเดนเบิร์กชี้ให้เห็นไม่มากนักถึงการที่คนจะตกต่ำลงไปสู่ระดับของสัตว์ แต่ก็ดีกว่าที่เขาจะไม่สามารถแยกออกได้จากความคิดสร้างสรรค์และเทคโนโลยีของเขา นี่เป็นตัวแทนของฝ่ายอาณาจักรอันเป็นการเปลี่ยนประเด็นรูปแบบของศาสนา คนที่ยืนอยู่กลางทางระหว่างปีศาจกับนางฟ้า ขณะเดียวกันก็ยืนอยู่ระหว่างสัตว์ที่เขาสร้างมันขึ้นมาและเครื่องจักรที่เขาคิดและสร้างสรรค์ขึ้น การช่วยเหลือให้พ้นอบายมุขของเขาเป็นการรักษาลักษณะความเป็นมนุษย์ที่จริงแท้ เทากับไม่เป็นสิ่งหนึ่งก็ไม่เป็นสิ่งอื่นด้วย

อย่างเช่น ในงานเรียลลิสม์ของ Breughel และ Goya ที่สัมพันธ์กันในรูปแบบเย้ยหยันเสียดสี นั่นเป็นสิ่งที่โอลเดนเบิร์กได้เปลี่ยนโลกให้เห็นเป็นเงาสะท้อนในงานศิลปะของเขา "ฉันเริ่มจากสิ่งที่เป็นจริง" เขาประกาศ "ความแตกต่างคือ ถ้าฉันทิ้งมันไว้เพียงลำพัง, ความบีบคั้นทั้งหมดที่ฉันสามารถได้รับมาจากมันและไม่ได้ใส่ใจ หรือในทางตรงกันข้ามทำให้ตกต่ำลงเหมือนกับน้ำสบูสกปรกที่ล้างออกมาจากตัวฉันและการรวมตัวกันทั้งหมดและในทางตรง, ทางที่ปราศจากมารยาเพื่อมาสร้างโลกอีกครั้ง" โอลเดนเบิร์กคล้ายกับ

Goya ที่เลือกคัดสรรในการแปลความคิดที่จริงแท้ กลั่นกรองไปสู่ความจริงอันเป็นสาระสำคัญ การปรากฏขึ้นหรืออาจเรียกว่าเป็นภาพลวงตา และความจริงที่ซ่อนอยู่ใต้ผิวที่ฉาบหน้าไว้ ประเด็นหลักอื่นของธรรมเนียมของประเภทงานเย้ยหยันเสียดสีที่จำลองเลียนแบบผิวฉาบหน้าของพวกมือถือสาปปากถือศีลที่ใช้คำพูดจูงใจให้เอนเอียงเชื่อถือตาม

พร้อมไปกับการเปลี่ยนรูปจาก “แข็ง” ไปสู่ “อ่อน” การเปลี่ยนแปลงในมาตราส่วนที่เป็นส่วนสำคัญหรืออย่างน้อยที่สุดก็เป็นการประท้วงให้เห็นทันทีของการแยกตัวไปจากต้นแบบของโอลเดนเบิร์ก เช่นการเปลี่ยนมาตราส่วนที่พบในเรื่องเล่าของเด็ก และวรรณกรรมที่เป็นแนวเย้ยหยันเสียดสีและแฟนตาซี (เช่น อลิสในแดนมหัศจรรย์, กิลิเวอร์ผจญภัย) เหมือนกับการเพ้อทั้งเกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ หรือโดยฤทธิ์ของยา และการคิดตรึกตรองอย่างลึกซึ้ง (เช่น กิจกรรมของเซน ในการควบคุมการเปลี่ยนรูปการรับรู้ขนาดของวัตถุที่เราคิดถึง) ไม่ต้องสงสัยเลยว่า โอลเดนเบิร์กได้ตระหนักถึง ธรรมเนียมเหล่านี้ แต่แหล่งเฉพาะของเขาที่เป็นงานที่เป็นลักษณะสัดส่วนที่บิดเบี้ยวไปจากความเป็นจริงเขามักพบในงานปะติมากรรมถ่ายที่เขาได้รับจากคุณป้าสมัยเป็นเด็ก

จุดมุ่งหมายของการเปลี่ยนแปลงมาตราส่วนคือ เพื่อให้ผู้ชมตั้งคำถามในการรับรู้งานของเขา และธรรมชาติของวัตถุที่เขาได้สร้างเอกลักษณ์เฉพาะให้กับมัน เช่นนั้นการตอบรับถึงการรับรู้ของตัวเอง เป็นหนึ่งในบรรดาเอกลักษณ์เฉพาะอันเป็นลักษณะของศิลปะยุค'60 การเชื่อมโยงนี้มีสาระสำคัญอันเกิดจากแรงจูงใจจากเรื่องสั้นของ Poe ชื่อ “The Sphinx” กล่าวถึงมนุษย์คนหนึ่งเชื่อว่าเขาเห็นปิศาจตัวใหญ่โตเดินนำหน้าไปข้างหน้าเขา เพียงแค่ต้องการเปิดเผยเรื่องนั้น จากมุมมองที่บิดเบี้ยวของเขา เขาได้มองไปที่แมลงที่คลานยวบย้อยู่ที่หน้าต่าง, ใครสักคนเห็นด้วยอีกอย่างหนึ่งคือมันสัมพันธ์ถึงคนที่เห็นหรือมุมมองจากสิ่งที่เห็นและรับรู้ (เรียบเรียงจาก บาร์บารา โรส, 1970 139-143)

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ประติมากรรมสร้างสรรค์ กรณีศึกษาเทคนิคการสร้างสรรค์ ประติมากรรมไม่คงตัวของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก นั้นเป็นการวิจัยและพัฒนาโดยการศึกษาผลงานประติมากรรมไม่คงตัวของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก โดยผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาค้นคว้าดังกล่าวนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานประติมากรรมสร้างสรรค์ที่เป็นลักษณะเฉพาะตัวของผู้วิจัย ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

การศึกษาค้นคว้าข้อมูลภาคเอกสารพบว่าผลงานของแคลส์ โอลเดนเบิร์ก ในช่วงงานประติมากรรมไม่คงตัว(Soft Sculpture) นั้น เป็นช่วงต้นที่เขาศึกษางานศิลปะอันเป็นช่วงเวลาที่เขาได้รับอิทธิพลของวัฒนธรรมแห่งการอุปโลกน์โลกที่สะท้อนถึงสังคมเมืองในเวลานั้นที่กำลังเป็นที่นิยม ซึ่งภายหลังศิลปะที่มีแนวคิดในการสร้างงานเช่นนี้ ถูกเรียกว่า ป๊อปอาร์ต(Pop art) โอลเดนเบิร์กใช้วัสดุที่ทันสมัยอันเกิดมาจากสังคมอุตสาหกรรมเข้ามาร่วมในการสร้างงานประติมากรรมไม่คงตัว และใช้เทคนิคในการสร้างงานประติมากรรมที่แตกต่างออกไป นอกจากนี้เขายังสนใจแนวคิดของศิลปะสกุลอื่นๆ อีก เช่น ดาดา เซอเรียลลิสม์ ศิลปะสิ่งแวดล้อม และวรรณกรรม โอลเดนเบิร์กได้ชื่อว่าเป็นศิลปินที่เป็นนักสร้างสรรค์สื่อวัสดุ เป็นผู้ที่ค้นหา สำรวจ และรู้จักเลือกใช้วัสดุ ทั้งยังเป็นศิลปินที่มีแนวคิดชัดเจน และสร้างงานแบบเป็นกระบวนการ (Process) ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาแนวคิด และกระบวนการสร้างงานประติมากรรมในช่วงนี้ เพื่อพัฒนางานประติมากรรมสร้างสรรค์ที่มีแนวทางเฉพาะตัวของผู้วิจัย โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ผลงานทั้งหมดในช่วงเวลาดังกล่าว จำนวน 34 ชิ้น

เนื่องจากศิลปินมักสร้างงานตามช่วงเวลาแห่งความสนใจ ตามการบันทึกประสบการณ์ และการค้นพบวัสดุต่างๆ การทดลองกระบวนการ ซึ่งในแต่ละช่วงเวลาศิลปินจะให้ความสำคัญกับเรื่องราวต่างๆ ไม่เท่ากัน และอาจมีการเหลื่อมซ้อนในเรื่องเวลา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอแบ่งกลุ่มชุดงาน (series)ตามเนื้อหา ในการวิเคราะห์ผลงานออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

- 1 The Street
- 2 The Store
- 3 The Home
- 4 The Multiple

1 The Street ช่วงเวลานี้เป็นช่วงที่โอลเดนเบิร์กสนใจงานละครแอฟเฟนนิ่ง เขาสร้างงานที่ฉากและอุปกรณ์ประกอบการแสดงใน Ray Gun Theater งานส่วนใหญ่ในช่วงเวลานี้ เป็นงานประติมากรรมที่มีความแข็งแรงเปื่อยยุ่ยไปกับด้วยสีสตรัส เน้นพื้นผิวยับย่นอยู่ ในช่วงปลายยุคนี้ เขาเริ่มค้นหาวัสดุและแนวทางใหม่ๆ ในการสร้างสรรค์ อาจเป็นด้วยการย้ายที่อยู่ และหมดยุคกรุงเรื่องแห่งละครแอฟเฟนนิ่ง ประกอบกับการได้พบปะพูดคุยกับคนกลุ่มใหม่ ซึ่งทำให้รูปแบบงานของเขาเริ่มเปลี่ยนไป ในชุดงานนี้ผู้วิจัยพบงานประติมากรรมไม่คงตัวที่พอมีข้อมูลจำนวน 1 ชิ้น ได้แก่

1 Sausage, Ladies' Stocking, stuff and tied with string, 35 inches high, 1957

แนวความคิด

ในช่วงปี 1954-1956 โอลเดนเบิร์กได้เดินทางไปแสดงผลงานในหลายท้องที่ของ ชิคาโก จนถือได้ว่าเป็นศิลปินประจำท้องที่นั้น ถ้าเขาไม่ละทิ้งไปนิวยอร์กเสียก่อน ชิคาโกเป็นเมืองที่ขึ้นชื่อในเรื่องของศิลปะแนวแอบสแตรกต์เอ็กซ์เพรสชันนิสม์ และงานที่ทำซ้ำขึ้นมาใหม่(reproduction) ณ ที่นี้เขาได้รู้จักกับ Jackson Pollock ซึ่งทำให้เขาได้พบแนวคิดใหม่ในเรื่องการระบายสี จากการเรียนในสถาบันสอนศิลปะที่ให้นักเรียนได้เลือกผลงานศิลปะอิมเพรสชันนิสต์ฝรั่งเศส หรือ โปสทอิมเพรสชันนิสต์ เพื่อเลียนแบบ มาเป็นการระบายด้วยตัวของสีเองโดยตรงจากการสาดสีลงบนพื้นระนาบ ในลักษณะของ action painting โอลเดนเบิร์กมาถึงนิวยอร์ก ในปี 1956 หลังจากช่วงปลายปี 50 เป็นช่วงเวลาที่กระแสแห่งศิลปะแอบสแตรกต์เอ็กซ์เพรสชันนิสต์กำลังมาแรง ศิลปินหนุ่มสาวต่างออกมาจัดแสดงผลงานของตัวเองตามท้องถนน และตามแกลเลอรีต่างๆ แม้ว่าโอลเดนเบิร์กจะเลื่อมใสในงานของ Pollock และ de Kooning แต่ในรุ่นถัดมาของศิลปินกลุ่มนี้ก็ไม่สามารถดึงดูดความสนใจของโอลเดนเบิร์กได้อีกต่อไป เขาจึงเริ่มต้องออกเสาะแสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆ ด้วยการเดินสำรวจดูสิ่งต่างๆ ในตัวเมือง เขียนเป็นภาพลายเส้นของสิ่งแวดล้อมและวัตถุที่พบเห็นตามท้องถนน บ้านเรือน เพื่อค้นหาแนวทางของตัวเอง ในช่วงเวลานี้เองเขาได้พบกับศิลปินมากมายทำให้เขาได้ซึมซับงานละครเวที และงานศิลปะแบบ happening

Sausage เกิดขึ้นในช่วงเวลาแห่งการแสวงหา งานจึงมีลักษณะเลียนแบบจากของจริง เป็นอาหารที่ผู้คนนิยมบริโภคจึงสามารถพบเห็นได้ง่าย และมีขนาดไม่ใหญ่มาก และมีรูปทรงไม่ซับซ้อนมากนัก พอที่เขาจะเริ่มต้นสร้างสรรค์จากภาพร่างให้กลายมาเป็นงานประติกรรมในช่วงแรกของเขาได้

การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ

Sausage เป็นงานประติมากรรมลอยตัวแขวนตัวจากข้างบนลงมาข้างล่างโดยอิสระ มีโครงสร้างเป็นเส้นตรงในแนวดิ่ง ตัวงานเป็นรูปทรงอิสระ มีเส้นรอบนอกหยักไปมาเป็นปล้องหรือเป็นข้อๆ ต่อเนื่องกันไปจนสุดชิ้นงาน พื้นที่ว่างโดยรอบช่วยผลักดันให้ผลงานแสดงรูปร่างรูปทรงของมันได้โดดเด่นขึ้น

วัสดุและกระบวนการที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

Sausage ประกอบขึ้นมาจากถุงเท้ายาวของผู้หญิงที่ยัดไส้ด้วยนุ่น และมัดด้วยเชือกป่าน ซึ่งเป็นวัสดุธรรมดาที่เราพบเห็นได้ทั่วไปจากชีวิตประจำวัน แต่ความแปลกใหม่คือ มีการนำวัสดุที่มักไม่มีคนใช้ทำงานศิลปะมาทำให้กลายเป็นงานศิลปะได้ และเป็นวัสดุที่เราใช้งานจริงในชีวิตประจำวันอันมิใช่วัสดุที่ผลิตขึ้นมาเพื่อสร้างงานศิลปะโดยเฉพาะ กล่าวในเชิงเปรียบเทียบ เหมือนเป็นการกลับคาของวัสดุ เพราะถุงเท้านั้นถือเป็นของใช้ทั่วไปที่ไม่มีราคาอะไรนัก แต่งานศิลปะนั้น เราถือว่าเป็นสิ่งสูงค่าและมีความหมายทางด้านจิตใจ นอกจากนี้เขายังสร้างชีวิตให้กับมัน ด้วยความยับย่นของพื้นผิวถุงเท้าจากการถูกเชือกมัด และสีที่ทาและสัลดลงไป รวมทั้งความโป่งพองที่ไม่เท่ากันของถุงเท้า เกิดเป็นรูปร่างรูปทรงใหม่ (เนื่องจากงานชิ้นนี้ไม่สามารถหาภาพสีได้ จึงไม่สามารถวิเคราะห์ในเรื่องของการใช้สีได้)

งานชิ้นนี้ใช้เทคนิคในการสร้างรอยยับย่นและรอยจีบที่แปลกออกไปจากงานชิ้นอื่นๆ คือ ใช้การมัดเชือกป่าน ซึ่งชิ้นอื่นๆ จะใช้เทคนิคการเย็บแทน รอยที่ปรากฏขึ้นบนพื้นผิวของงานทำให้เกิดลักษณะคล้ายกับสิ่งมีชีวิต ซึ่งเป็นไปตามแนวทางของโอลเดนเบิร์กที่นิยมสร้างงานด้วยวิธี "การแปรผันรูปทรง" (Metamorphosis) อันเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างงานในชุดประติมากรรมไมคงตัว

มองโดยภาพรวมแล้ว **Sausage** อาจถือว่าเป็นงานทดลองของเขา ทั้งในเรื่องของการใช้วัสดุเทคนิค เนื้อหา ที่นำมาจากบันทึกของโอลเดนเบิร์ก ประสบการณ์จากการพบศิลปินอย่าง Pollock หรือ De Kooning ทำให้เขานำสีเข้ามาเล่นในผลงาน รอยจุดสีที่ปรากฏบนผลงานคล้ายกับการสัลดสี วัสดุที่เลือกใช้ยังเป็นของใช้ประจำวันอย่างถุงเท้ายาวของผู้หญิง ที่ถูกนำมาเปลี่ยนรูปทรง สีสน ให้ดูแปลกแตกต่างไปจากเดิม

เนื้อหาของผลงาน

Sausage หรือ ไส้กรอกเป็นอาหารชนิดหนึ่ง อันเป็นที่นิยมบริโภคของคนทั่วไปจึงพบเห็นได้ง่ายจนเป็นหนึ่งในงานแสวงหาเก็บประสบการณ์ของโอลเดนเบิร์ก และถ่ายทอดออกมาเป็นชิ้นงาน

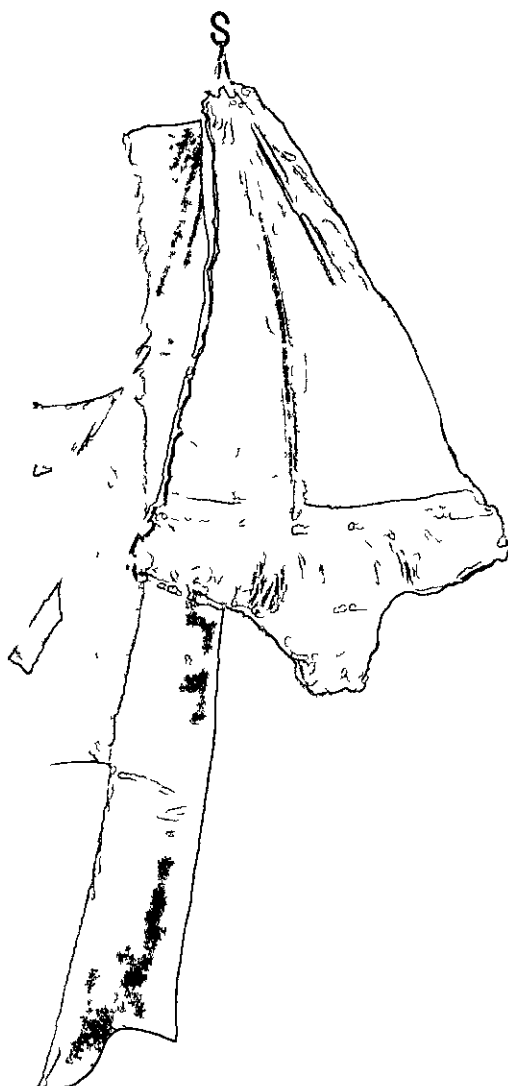
การสื่อสารความคิด

โอลเดนเบิร์กชี้ให้เห็นความสำคัญของอาหารที่คนรับประทานกันอยู่ในชีวิตประจำวัน โดยนำมาสร้างเป็นผลงานศิลปะที่สะท้อนถึงสภาพสังคมการบริโภค โดยเขานิยมสร้างผลงานให้มีขนาดใหญ่และมีรูปร่างที่บิดเบี้ยวไปจากความเป็นจริงตามแนวทางของกลุ่มเซอร์เรียลลิสม์ แต่ผลงานของเขาไม่ได้สื่อสารออกมาด้วยเรื่องราวของความเจ็บปวดทุกข์ทรมาน ผลงานของเขากลับดูแล้วเกิดอารมณ์ขัน เหมือนกับผลงานนั้นเป็นสิ่งมีชีวิต ด้วยมันมีลักษณะพอง แพน และความยับย่นของพื้นผิว ทำให้รู้สึกถึงความเคลื่อนไหว

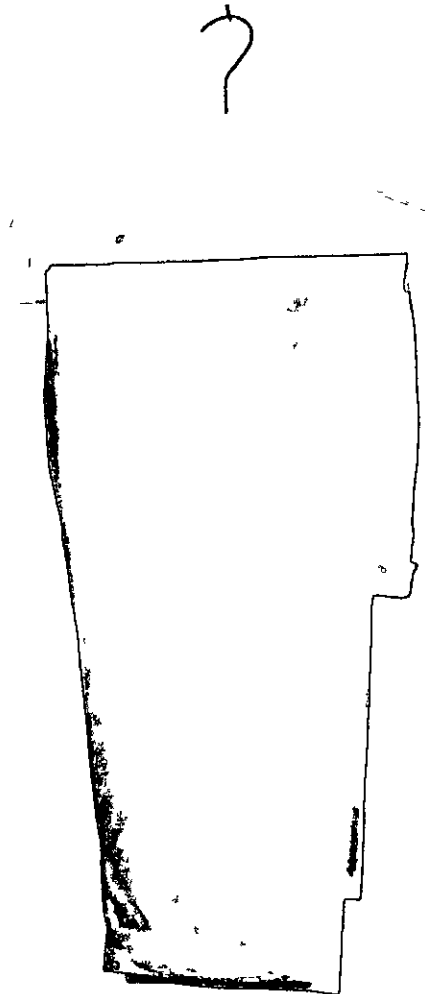
2 The Store งานในชุดงานนี้จะประกอบด้วยเนื้อหาที่หลากหลาย เนื่องจากโอลเดนเบิร์กมีแนวคิดที่จะเปิดแกลเลอรีเป็นร้านขายของ เขาจึงได้สร้างงานประติมากรรมไม่คงตัวขึ้นเป็นจำนวนมากเพื่อจัดแสดงร่วมกัน นอกจากนี้ยังมีงานประติมากรรมบางชิ้นที่ยังมีกลิ่นอายของงานชุด The Street ที่เป็นประติมากรรมเปียกชุ่มโชกไปด้วยสีสดใสนั่น งานประติมากรรมไม่คงตัวของเขาเป็นการนำบันทึกจากการออกเดินทางเพื่อสำรวจชีวิตประจำวันของคน สิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ รวมไปถึงอาหารการกิน มาเปลี่ยนรูปเป็นงานศิลปะ โดยจัดแสดงเสมือนหนึ่งมันเป็นข้าวของเครื่องใช้จริงในชีวิตประจำวันที่คนต้องซื้อหามาอุปโภคบริโภคจริง และเป็นที่น่าสังเกตว่างานในยุคนี้ นิยมใช้วัสดุเป็นผ้าใบยัดไส้ด้วยเม็ดโฟม โฟมยาง เป็นต้น ประติมากรรมงานที่สร้างในยุคนี้เท่าที่ผู้วิจัยสามารถหาข้อมูลได้มีทั้งหมด 8 ชิ้น ได้แก่ งานชิ้นที่ 2 ถึงชิ้นที่ 9

- 2 Freighter and Sailboat
- 3 Giant Blue Men 's Pants
- 4 Floor Burger (Giant Hamburger)
- 5 Floor Cake (Giant Piece of Cake)
- 6 Soft Calendar for The Month of August (August Calendar)
- 7 Frenchfries and Ketchup
- 8 Soft Fur Good Humors
- 9 Giant BLT

- 2 Freighter and Sailboat, Muslin filled with foam rubber, Painted with spray enamel, Freighter $19 \frac{11}{16} \times 70 \frac{11}{16} \times 5 \frac{15}{16}$ inches, Sailboat $45 \frac{1}{16} \times 28 \frac{15}{16} \times 5 \frac{5}{16}$ inches, 1962**

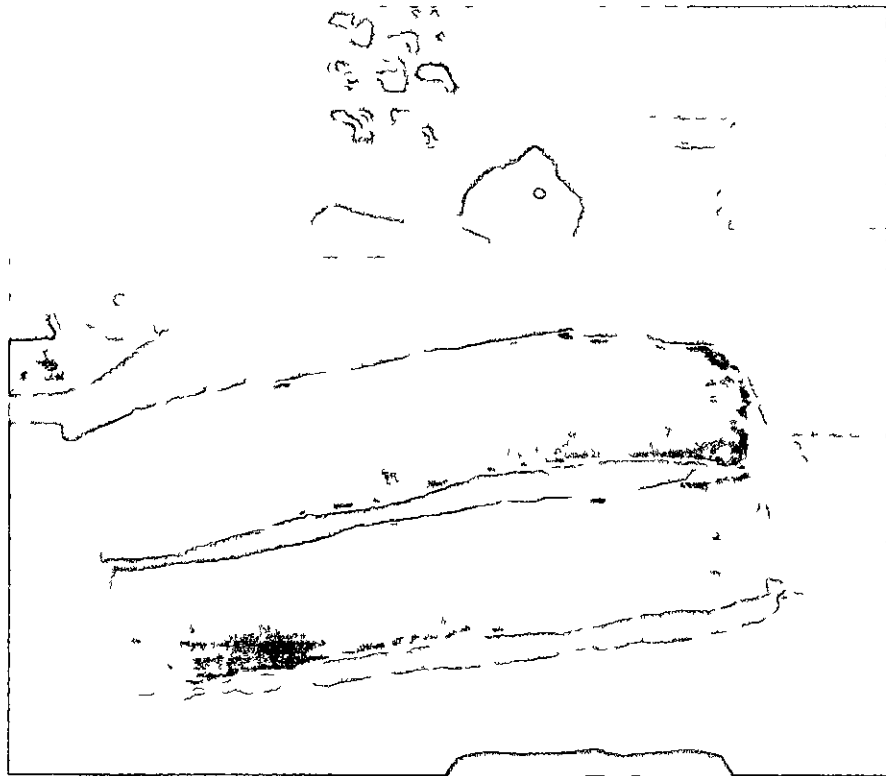
- 3 **Giant Blue Men's Pants** Canvas filled with shredded foam rubber, painted with Liquitex and Latex, 60 inches high X 28 1/8 inches wide X 6 1/4 inches deep, 1962

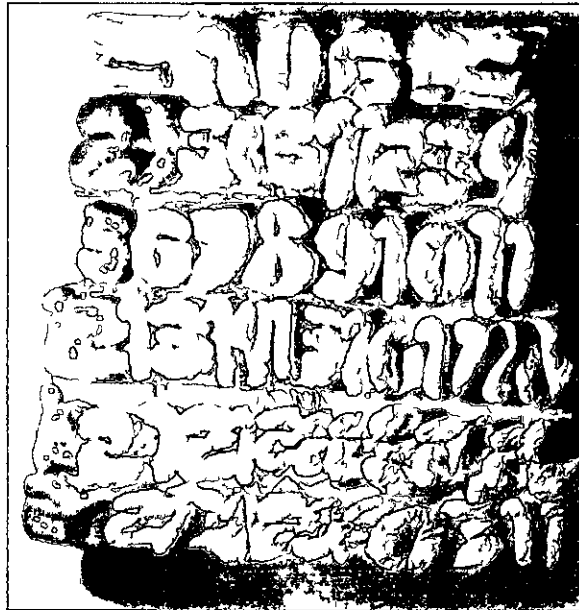
4. **Floor Burger, (Giant Hamburger),** Canvas filled with foam rubber and paper cartons
Painted with liquitex and latex 52 inches high X 84 inches diameter, 1962

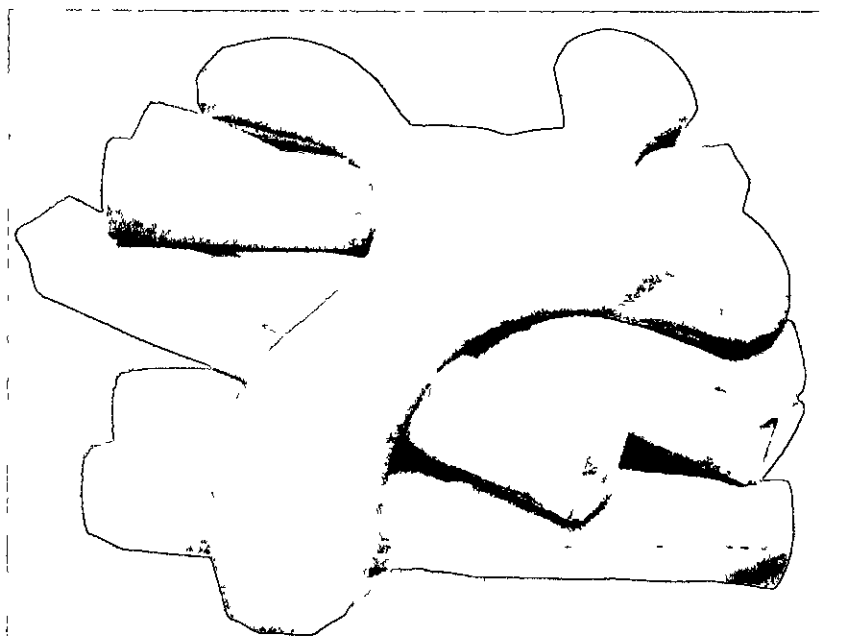
- 5 **Floor Cake (Giant Piece of Cake)**, Canvas filled with foam rubber, Painted with Liquitex and Latex, 60 inch high X 108 inch wide X 48 inch deep, 1962

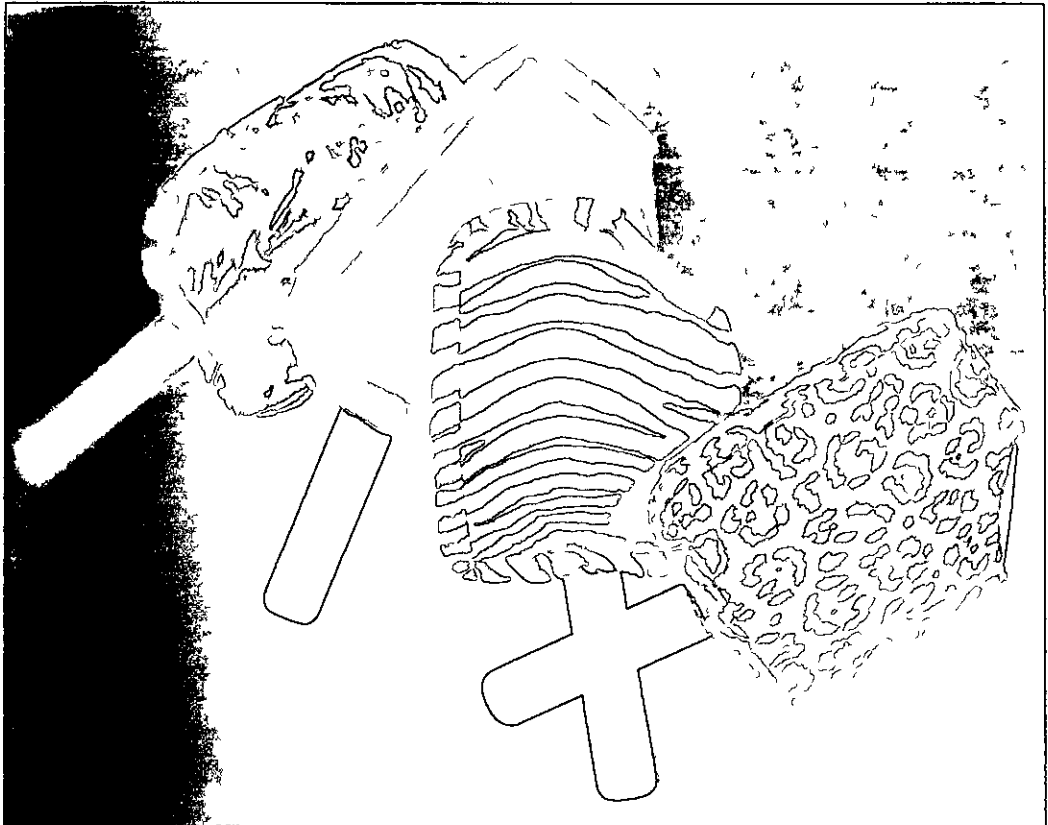
- 6 **Soft Calendar for the Month of August (August Calendar)**, Canvas filled with shedded foam rubber painted with Liquitex and enamel, 42 inches square X 6 inches deep, 1962

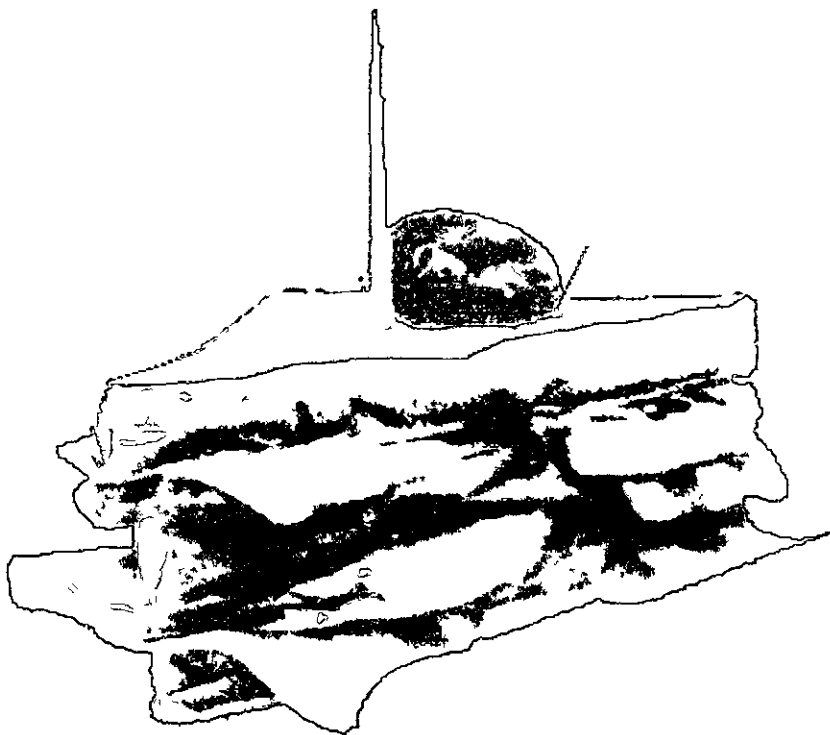
7 French fries and Ketchup, Vinyl, 1963

- 8 **Soft Fur Good Humors**, Fake fur filled with kapok, wood painted with enamel,
51X24 1X48 2 cm Collection of will and Anne Hokin, 1963

9 Giant BLT (Bacon, Lettuce and Tomato Sandwich) Vinyl filled with kapok, and wood painted with acrylic 32 X 39 X 29 inches 1963

แนวความคิดของงานในชุด The Store

หลังจากที่โอลเดนเบิร์กได้เดินทางมาถึงนิวยอร์กเขาได้หางาน part-time ทำ โดยเป็นคนเรียงหนังสือชั้นชั้นในห้องสมุด ในที่นี้ทำให้เขามีเวลาศึกษาหาความรู้ทางด้านประวัติศาสตร์ศิลป์มากขึ้น จากหน้าต่างของโรงเรียนเขาสามารถมองเห็นชีวิตบนท้องถนน ในสลัม เขาสามารถสังเกตชีวิตที่เห็นได้อย่างรวดเร็ว และในที่นี้เขาได้พบเห็นภาพเขียนของกลุ่ม Ash Can ในช่วงเวลานี้เขาได้พบศิลปินที่สนใจทางด้านงานโรงละคร เช่น Jim Dine, George Brecht, Walter Gaeunek, Allan Kaprow และ Robert Whitman และมีการจัดตั้ง Ray Gun Theatre ทำให้เขาสนใจสร้างงานที่เป็นวัตถุเพื่อใช้แสดงในนั้น และได้จัดแสดงนิทรรศการรวมกันในช่วงของปี 1961 เขาได้สร้างงานชุดที่ชื่อว่า The Store ซึ่งประกอบไปด้วยผลงานทั้งหมด 8 ชิ้น ผลงานชุดนี้เป็นชุดที่สร้างชื่อเสียงให้เขาเป็นอย่างมากส่งผลให้ชื่อของเขาเป็นที่รู้จักในวงกว้าง ต่อมาเขาได้เปิดร้านขายของ โดยใช้งานชุดนี้ตั้งแสดงและขายเหมือนกับร้านขายของจริงๆ และภายหลังได้นำออกแสดงตามแกลเลอรี และตามเมืองต่างๆ อีกหลายครั้ง

การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ ของงานในชุด The Store

Freighter and Sailboat เป็นประติมากรรมไม้คงตัว ที่ประกอบด้วยชิ้นงาน 2 ชิ้น คือ Freighter และ Sailboat แขนงตัวโดยอิสระจากบนลงล่างตามทิศทางของแรงโน้มถ่วง ตัวงานเป็นประติมากรรมรูปทรงปิดโดยมีโครงสร้างของงานเป็นแบบสมดุลแบบไม่สมมาตร การแขวนงานด้วยการคล้องติดบนขอเกี่ยวเดียวกันทำให้ทั้ง Freighter และ Sailboat มีความต่อเนื่องเป็นกลุ่มก้อนเดียวกัน ลักษณะผลงานที่ดูเป็น 3 มิติแสงเงาที่เกิดขึ้นก่อให้เกิดมิติซับซ้อนโดยมีพื้นที่ว่างโดยรอบที่ช่วยส่งเสริมรูปทรงของงานให้โดดเด่นขึ้น

Giant Blue Men's Pants เป็นประติมากรรมไม้คงตัวแขวนตัวในแนวดิ่ง โดยใช้ไม้แขวนเสื้อเป็นตัวบังคับ แต่รูปทรงโดยรวมมีลักษณะแบน ทำให้รายละเอียดของงานและแสงเงาไม่ชัดเจนนัก ดูแล้วคล้ายกับงานประติมากรรมต่ำมากกว่าจะเป็นประติมากรรมอย่างชัดเจน แต่ให้ความรู้สึกถึงมวลของงานมากกว่าทางengeจริง ๆ แต่ภายใต้ความเรียบง่ายนั้นเขาได้สร้างความขัดแย้งจุดหนึ่งที่น่าสนใจ นั่นคือ ระหว่างตัวทางengeกับไม้แขวนเสื้อ เป็นที่น่าสนใจว่าไม้แขวนเสื้อของเขาถูกทำให้มีขนาดใหญ่ ดูแข็งแรงดั่ง และมองเห็นเหลี่ยมมุมชัดเจนกว่าปกติ ซึ่งขัดแย้งกับความอ่อนและบางเบาของทางenge

Floor Burger (Giant Hamburger) เป็นงานประติมากรรมรูปทรงปิดที่มีขนาดใหญ่กว่าของจริง โครงสร้างโดยรวมของงานเป็นครึ่งทรงกลมที่ประกอบขึ้นมาจากชิ้นส่วนย่อย 4 ส่วนวางซ้อนติดกันอย่างต่อเนื่องเป็นกลุ่มก้อนเดียวกันเป็นรูปแฮมเบอร์เกอร์ และแต่ละชิ้นส่วนมีขนาดไม่เท่ากัน แต่เห็นได้ชัดเจนถึงมวลสารและความทึบตัน สิ่งหนึ่งที่พบเห็นได้ชัดเจนในงานชิ้นนี้ คือการสร้างพื้นผิวของงานทั้งในด้านของรอยยับย่นการระบายสีที่ไม่สม่ำเสมอ ทำให้ผลงานดูมีชีวิตไม่แข็งกระด้าง มีสีสันที่สดใสเกินจริง ผลงานชิ้นนี้มีรูปทรงที่กลมกลืนกันต่อเนื่องกัน สร้างความขัดแย้งเพื่อให้เกิดความสะดุดตา ด้วยสีตรงข้ามตรงบริเวณที่เป็นผักสีเขียวด้านบน และเนื้อสีแดงตรงกลาง

Floor Cake (Giant Piece of Cake), เป็นงานประติมากรรมรูปทรงปิด ที่มีโครงสร้างคล้ายรูปทรงสามเหลี่ยมที่มีฐานด้านหนึ่งโค้งตามรูปทรงของขนมเค้กที่ถูกตัดแบ่งเป็นชิ้น งานชิ้นนี้มีลักษณะเป็นแพทเทิร์นในช่วงที่เป็นชั้นของขนมเค้กทั้งขนาด จังหวะ และสัดส่วนการใช้สี แต่ความยืดหยุ่นไม้คงตัวของวัสดุทำให้ให้เส้นแบ่งของแต่ละชั้นไม่เป็นเส้นตรงพอดี มีความบิดโค้งบางช่วงที่ช่วยลดความแข็งกระด้างจากความทึบตันของงานลง นอกจากนี้โวลเด้นเบิร์กยังเพิ่มจุดสนใจด้วยชิ้นขนมที่ใช้แต่งหน้าเค้กอีก 2 ชิ้น อันเป็นจุดที่มีความแตกต่างในเรื่องสี และรูปร่างรูปทรง

Soft Calendar for the Month of August (August Calendar) ผลงานชิ้นนี้จัดแสดงร่วมกับงานอื่นในชุด The Store ด้วยการแขวนไว้ด้วยเชือกทั้งสองข้างบนผนังห้อง ดูคล้ายกับภาพสลักหุ่นมากกว่างานประติมากรรม ในส่วนของตัวเลขเป็นรูปทรงอิสระหลายชิ้นเรียงต่อเนื่องกันโดยมีพื้นหลังรองรับ ตัวเลขที่ดูขึ้นมาจากส่วนที่เป็นพื้นหลังของงานและพื้นหลังที่ลอยขึ้นมาจากพื้นที่ว่างโดยรอบประกอบกับแสงเงาช่วยเน้นให้เกิดมิติของงานให้มีความซับซ้อนขึ้น นอกจากนี้ยังมีการใช้สีแบ่งตามวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ และวัน

ทำงานตามจริง วันเสาร์-อาทิตย์เป็นสีแดง วันธรรมดาเป็นสีขาว (ดูตามสีออนเข้มที่ปรากฏในภาพ)เป็นสีที่ขัดแย้งกันเพื่อเน้นจุดสนใจ

French fries and Ketchup เป็นงานประติมากรรมไม่คงตัวถูกจัดแสดงด้วยการวางกองอยู่กับพื้น เป็นการวางสุมกันแบบไม่ตั้งใจแต่ก่อให้เกิดพื้นที่ว่างขึ้นในชิ้นงานรวมและเกิดมิติซ้อนทับของรูปทรงที่ต่อเนื่องกันหลายชั้น ผลงานประติมากรรมที่ประกอบด้วยชิ้นงานย่อยๆที่มีลักษณะเป็นแท่งมากมายนั้น เมื่อนำมาจัดวางประกอบกันเป็นหนึ่งชิ้นทำให้เกิดเอกภาพเป็นกลุ่มก้อนเดียวกัน แต่ละชิ้นที่มีรูปทรงซ้ำๆ กันเกาะกลุ่มกันอยู่แบบหลวมๆ โครงสร้างของงานมีลักษณะกระจัดกระจาย ไม่มีทิศทางที่แน่นอน มีจุดสนใจที่ชิ้นงานที่เป็นซอสสีแดงด้านบนที่ทำเป็นแผ่นมีเส้นรอบนอกเป็นเส้นอิสระแสดงการไหล ซึ่งขัดแย้งกับรูปทรงของเฟรนฟรายด์ที่ดูเป็นแท่งแข็ง ชิ้นส่วนย่อยที่ประกอบเป็นผลงานทั้งหมดเมื่อตั้งแสดงกับพื้นทำให้บริเวณว่างโดยรอบเข้าไปร่วมเป็นส่วนหนึ่งของงานที่ช่วยเน้นผลงานให้มีความโดดเด่นมองเห็นมิติได้ชัดเจนมากขึ้น

Soft Fur Good Humors เป็นประติมากรรมไม่คงตัว ที่ประกอบด้วยรูปทรงย่อย 4 ชิ้นที่มีความคล้ายคลึงกันวางเรียงซ้อนทับกันอย่างต่อเนื่องเป็นชิ้นเดียวกัน แต่ในขณะเดียวกันก็ก่อให้เกิดพื้นที่ว่างภายในงานทำให้รูปทรงโดยรวมของเป็นรูปทรงเปิด โครงสร้างของงานมีลักษณะกระจัดกระจาย ไม่มีทิศทางที่แน่นอน สีสัมผัสสดใสและสวดลายที่ปรากฏทำให้เกิดความหลากหลาย รวมทั้งมีพื้นผิวที่เป็นขนสัตว์เทียมให้ความอ่อนนุ่มขัดแย้งกันกับแท่งไม้ด้ามจับที่ดูเรียบเนียนแข็ง

Giant BLT เป็นงานประติมากรรมไม่คงตัว ที่มีโครงสร้างโดยรวมเป็นรูปทรงสามเหลี่ยม ตัวงานประกอบขึ้นจากชิ้นส่วนย่อยหลายชิ้นที่มีทิศทางในลักษณะกระจัดกระจาย แต่นำมาวางซ้อนทับกันจนเป็นกลุ่มก้อนเดียวกันก่อให้เกิดเป็นรูปทรงรวมแบบปิดที่มีมิติซับซ้อน โดยมีพื้นที่ว่างโดยรอบช่วยเน้นให้เห็นรูปร่างรูปทรงของงานได้ชัดเจนขึ้น ไม่แหลมที่ปัดกรึงอยู่บนผลงานสร้างความขัดแย้งทางด้านทิศทางการแผ่ขยายของรูปทรง โดยไม้แหลมจะแสดงการพุ่งขึ้นในแนวตั้ง แต่ชิ้นแซนวิชจะแสดงการแผ่ขยายออกในแนวนอน นอกจากนี้ความขยับย่นของผิวนอกยังแสดงถึงลักษณะการเคลื่อนไหว ความมีชีวิตและช่วยเพิ่มความซับซ้อนของมิติให้กับรูปทรงของผลงาน ความไม่เป็นระเบียบ ความเท่ากันที่ไม่เท่ากันพอดีอันเป็นลักษณะตามธรรมชาติที่ปรากฏในงานของเขา

วัสดุและกระบวนการที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานของงานในชุด The Store

งานชุด The Store ถือเป็นยุคบุกเบิกของงานประติมากรรมไม่คงตัว เป็นงานชุดแรกที่จัดแสดงที่ Green Gallery และเป็นผลงานที่ประสบความสำเร็จสร้างชื่อเสียงให้กับโอลเดนเบิร์กเป็นอย่างมาก เริ่มแรกงานชุดนี้ประสบปัญหาในเรื่องของความคงตัวของมัน เนื่องจากเมื่อตั้งแสดงแล้วมันยุบตัวละลายลงไปกองกับพื้น อันเป็นปัญหาที่ระบาคอยู่มากมายในประติมากรรม ศตวรรษที่ 20 ทำอย่างไรจึงจะทำให้ตะเข็บของมันพองตัวขึ้นลักษณะเป็นจีบหูด เช่น Floor Burger, Floor Cone หรือ Floor Cake มันเป็นลักษณะเฉพาะตัวของวัสดุที่มีส่วนในการกำหนดรูปทรง ธรรมชาติและข้อจำกัดของปัญหาที่เขาเผชิญหน้าอยู่ทำให้เขาต้องหา

ทางแก้ไข ความซางสังเกตุ การลอกเลียนแบบ บวกกับความจิตแบบอเมริกัน สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดความกระจางในการเปรียบเทียบอุปกรณ์ประกอบฉากเล็กๆน้อยๆสำหรับละครแอฟเฟนนิ่งที่เหลือนอยู่ อย่างเช่น The Freighter and Sailboat ที่โอลเดนเบิร์กเจตนาสร้างให้เป็นประติมากรรมไม้คงตัว การเปรียบเทียบที่ปรากฏขึ้นเป็นการเปลี่ยนรูปที่มีสุนทรีย์ เขาได้รับผลของมันเมื่อเขาได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับงานศิลปะว่ามันเป็นมากกว่าเพียงอุปกรณ์ประกอบฉากละคร งานประติมากรรมเป็นต้นแบบที่ต้องระมัดระวัง นั่นคือการสัมผัสถึงมวลสารที่มีลักษณะเป็นปล้อง ไม่ใช่ทั้งก้อนที่ถูกนำไปพัฒนา ในทางตรงกันข้ามอุปกรณ์ประกอบฉากมีความเรียบง่าย มีขอบตรง ซึ่งขัดแย้งกับแสงเงาที่ผันแปรในงานประติมากรรม ที่ยุบเข้าและพองออกเป็นสวนโค้งที่ไม่เหมือนกับเครื่องจักร แต่มันคล้ายกับอ่าว หรือชายฝั่งเว้าแหว่งริมทะเล

รูปทรงไม้คงตัวเหล่านี้ได้ควบคุมสิ่งบ่งชี้หลายตัว ที่ทำให้การเปลี่ยนลำดับสถานะสามารถดำรงอยู่ได้ การชี้ให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวหรือแรงโน้มถ่วง และการสร้างสรรค์สิ่งที่มีความขัดแย้งในตัวเอง จากแข็งไปสู่อ่อน โอลเดนเบิร์กได้อธิบายไว้ว่าตัวเขาชอบที่จะทำงานกับวัสดุที่มีชีวิต และเต็มไปด้วยความตื่นเต้นที่จะเห็นมันเนรมิตตัวของมันเอง รูปร่างกายนอกของมันแสดงถึงความอีโรติกมากด้วยการพองตัวออกแล้วยุบลง แสดงถึงความอ่อนปวกเปียก เป็นรูปทรงการเคลื่อนไหวร่างกายมนุษย์ ที่เราเห็นทั่วไปในงานของเขา (ประมวลความรู้จาก บาร์บารา โรส, 1970)

Freighter and Sailboat สร้างขึ้นจากผ้าฝ้ายลินตัดเย็บเป็นรูปร่างของเรือ 2 ชนิด ตัวงานเป็นผ้าที่ตัดเย็บแล้วมัดใส่ด้านในแล้วเย็บอีกให้เกิดเป็นรูปร่าง มองดูเหมือนชิ้นสวนย่อยๆ ต่อติดกัน ประกอบขึ้นเป็นรูปร่าง ลักษณะการมัดใส่ของงานชิ้นนี้จะดูแน่นมากเพื่อให้รายละเอียดแสงเงาปรากฏชัดเจน มองเห็นมิติคลื่นที่เกิดจากรอยเย็บตามขอบของชิ้นสวนย่อย ผิวด้านนอกมีการพันสีสเปรย์ให้ดูน่าสนใจ โอลเดนเบิร์กใช้สเปรย์ที่เป็นแม่สีพ่นลงไป ได้แก่สีแดง เหลือง น้ำเงิน เป็นลักษณะของสีจุดจาดตามอิทธิพลของงาน The Street ของเขา แต่ผลการติดกันของสีไม่ส่งผลรุนแรงนัก เนื่องจากสีพื้นเดิมของผ้าฝ้ายลินเป็นสีนวลไม่ใช่สีขาวทำให้สีสเปรย์ไม่ให้สีที่สดนักประกอบกับสีสเปรย์ที่พ่นลงไปมีการซึมเข้าหากันบ้าง สดสวนของการใช้สีไม่เท่ากัน และอาจมีสีดำหรือสีเทาผสมในบางส่วนทำให้งานมองดูเกาคร่ำคร่า อีกทั้งรอยยับย่นอันเกิดจากการเย็บทำให้งานดูมีความนุ่ม มีชีวิต และลดความแข็งกระด้างของความเป็นเรือลงไป

ลักษณะรูปทรงของงานที่พองออก และมีรอยจีบรอยยับย่นปรากฏอยู่ ทำให้เกิดพื้นผิวที่แสดงออกมีชีวิต ซึ่งเป็นไปตามแนวทางของโอลเดนเบิร์กที่นิยมสร้างงานด้วยวิธี “การแปรผันรูปทรง” อันเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างงานในชุดประติมากรรมไม้คงตัว

Giant Blue Men's Pants สร้างขึ้นด้วยการตัดเย็บผ้าใบเป็นรูปกางเกงยัดใส่ด้วยเม็ดโฟม ผิวด้านนอกทาบด้วยสีน้ำเงินสดใส และกาวยาเท็กซ์ Giant Blue Men's Pants ถูกแขวนอยู่บนไม้แขวนเสื้อที่ทำมาจากพลาสติกและโลหะ แต่ภายใต้ความเรียบง่ายนั้นเขาได้สร้างความขัดแย้งจุดหนึ่งที่น่าสนใจ นั่นคือระหว่างตัวกางเกงกับไม้แขวนเสื้อ เป็นที่น่าสังเกตว่าไม้แขวนเสื้อของเขาถูกทำให้มีขนาดใหญ่ ดูแข็งกระด้าง และมองเห็นเหลี่ยมมุมชัดเจนกว่าปกติ ซึ่งขัดแย้งกับความอ่อนและบางเบาของกางเกง

รอยจีบ รอยยับย่นทำให้งานดูไม่คงตัวแสดงลักษณะของการเคลื่อนไหวคล้ายกับสิ่งมีชีวิต ซึ่งเป็นไปตามแนวทางของโอลเดนเบิร์กที่นิยมสร้างงานด้วยวิธี “การแปรผันรูปทรง” อันเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างงานในชุดประติมากรรมไม้คงตัว

Floor Burger, (Giant Hamburger) สร้างจากผ้าใบที่ถูกเย็บเป็นรูปทรงแต่ละรูปทั้ง 4 ชิ้น (ตามภาพ)แล้วมัดใส่ภายในด้วยโฟมยางและกระดาษลังเพื่อช่วยบังคับรูปทรงจากภายในทำให้งานสามารถคงรูปอยู่ได้ จากนั้นระบายสีบนผิวผ้าใบด้านนอกด้วยสีต่างๆ และกาว วัสดุที่ใช้ในงานนี้เป็นวัสดุที่มีความกลมกลืนกัน แต่เน้นใช้สีที่ตัดกันรุนแรงอย่างสีเขียวและสีแดง Floor Burger ใช้วัสดุที่สร้างแล้วก่อให้เกิดรอยจีบรอยยับย่น อันเป็นพื้นผิวที่ทำให้ผลงานดูมีชีวิต ซึ่งเป็นไปตามแนวทางของโอลเดนเบิร์กที่นิยมสร้างงานด้วยวิธี "การแปรผันรูปทรง" อันเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างงานในชุดประติมากรรมไมคงตัว

Floor Cake (Giant Piece of Cake) สร้างจากผ้าใบที่ถูกเย็บเป็นรูปทรงแต่ละรูปทั้งสิ้น 7 ชิ้น (ตามภาพ)แล้วมัดใส่ภายในด้วยโฟมยาง จากนั้นระบายสีบนผิวผ้าใบด้านนอกด้วยสี และกาว ด้วยความที่งานชิ้นนี้เน้นในเรื่องของสัดส่วน และจังหวะ งานชิ้นนี้จึงถูกประกอบขึ้นมาจาก ชิ้นส่วนย่อยที่เหมือนกัน ประกอบด้วย ส่วนของชั้นเค้กสีน้ำตาลที่มีขนาดเท่ากัน 2 ชิ้น ชั้นเค้กสีขาวที่มีขนาดเท่ากันอีก 2 ชิ้น ชั้นหน้าเค้กสีขาว 1 ชิ้น และชั้นขนมที่ใช้ตกแต่งบริเวณหน้าเค้กที่มีขนาด รูปทรง และสีสันทันที่แตกต่างกันอีก 2 ชิ้น Floor Cake แสดงลักษณะของรูปทรงที่ถูกกลดเหลี่ยมมุม และรอยจีบรอยยับย่นที่แสดงความนุ่มแบบสิ่งมีชีวิต ซึ่งเป็นไปตามแนวทางของโอลเดนเบิร์กที่นิยมสร้างงานด้วยวิธี "การแปรผันรูปทรง" อันเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างงานในชุดประติมากรรมไมคงตัว

Soft Calendar for the Month of August (August Calendar) สร้างขึ้นจากการตัดเย็บผ้าใบให้เป็นรูปร่างดังภาพ มัดใส่ด้วยเม็ดโฟม ทาสีทับและเคลือบเงา ผ้าใบสีขาวและสีแดงถูกตัดเย็บเป็นรูปตัวเลขต่างๆ ไล่จากขนาดใหญ่มาหาเล็กเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดเรียงบนพื้นหลังสีแดง ภายในมัดใส่ด้วยโฟมยางจนแน่น ทำให้ตัวเลขมีลักษณะบวมอ้วนเหมือนตัวการ์ตูน และยังแสดงให้เห็นถึงรอยยับย่นจากผิววัสดุ ซึ่งเป็นไปตามแนวทางของโอลเดนเบิร์กที่นิยมสร้างงานด้วยวิธี "การแปรผันรูปทรง" (Metamorphosis) อันเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างงานในชุดประติมากรรมไมคงตัว จากนั้นนำไปติดไว้กับพื้นหลังสีแดง จัดแสดงด้วยการแขวนไว้บนผนัง

French fries and Ketchup งานชิ้นนี้ใช้วัสดุเพียงชนิดเดียว นั่นคือ ไวนิลสีน้ำตาลอ่อนตัดเย็บเป็นรูปแท่งสี่เหลี่ยม ขนาดไมยาวนัก และนำซอสทำจากไวนิลสีแดงที่ตัดเย็บเป็นรูปทรงอิสระ นำไปจัดเรียงตามภาพ ผู้วิจัยมีความเห็นว่างานชิ้นนี้ของโอลเดนเบิร์กอาจมีการปรับปรุงหรือเพิ่มเติมวัสดุ เนื่องจากภาพทั้งสองภาพที่ผู้วิจัยหามาได้นั้น ตัวผลงานมีลักษณะความคงตัวแตกต่างกัน ภาพที่ 1 เฟรนช์ฟรายด์จะมีความคงตัวน้อยกว่า จนดูแบนไปกับโต๊ะที่ตั้งแสดง ส่วนภาพที่ 2 เป็นภาพที่หาเพิ่มเติมได้ในภายหลังและไม่ได้มีการระบุถึงเรื่องวัสดุ วามีการเพิ่มวัสดุมัดใส่ลงไปภายในหรือไม่นั้น จะมีความคงตัวมากขึ้นจนเห็นเป็นแท่งได้ชัดเจน จึงเป็นไปได้ว่า ในภายหลังโอลเดนเบิร์กอาจมีการปรับปรุงในส่วน of เฟรนช์ฟรายด์ให้มีความคงตัวมากขึ้นเพื่อให้ดูคล้ายของจริง French fries and Ketchup ถูกสร้างด้วยไวนิลยัดไส้จนทำให้รูปทรงลดความเหลี่ยมคมตามตะเข็บของงานลง รวมทั้งรอยยับย่นที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติของวัสดุ ซึ่งเป็นไปตามแนวทางของโอลเดนเบิร์กที่นิยมสร้างงานด้วยวิธี "การแปรผันรูปทรง" อันเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างงานในชุดประติมากรรมไมคงตัว

Soft Fur Good Humors ส่วนบริเวณที่เป็นเนื้อไอศกรีมทำโดยการตัดเย็บขนสัตว์เทียมให้เป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าโดยให้มุมขวามุมถูกตัดออกไปคล้ายกับวามันถูกกินไปแล้วและยึดไว้ด้วยนูน โดยแต่ละอันใช้ขนสัตว์เทียมที่มีสีสันทันและลวดลายที่แตกต่างกันและตัดกันอย่างรุนแรง ตรงบริเวณที่เป็นรอยตัดตรงมุมขวามุมน่าจะมีการนำหนังเทียม หรือผ้าใบทาสีเคลือบมาเย็บรวมกับขนสัตว์เทียม เพราะมีลักษณะพื้นผิวที่แตกต่างกัน ตัวด้านไม้จับทำด้วยไม้ทาสีเคลือบ แล้วนำตัวไอศกรีมมาเย็บติดกับด้าน จากนั้นนำมาจัดแสดงดังภาพ งานชิ้นนี้ถูกกลดเหลี่ยมมุม และเพิ่มความนุ่มนวลด้วยคุณสมบัติของวัสดุ ทำให้ผลงานดูนุ่มหยุ่น ตามแนวทางของโอลเดนเบิร์กที่นิยมสร้างงานด้วยวิธี "การแปรผันรูปทรง" อันเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างงานในชุดประติมากรรมไม่คงตัว

Giant BLT แสดงความโดดเด่นในการใช้คุณสมบัติของวัสดุ คือ ไวไนล ซึ่งมีความเหนียว แข็งแรง และสีสันทันเป็นวัสดุในเชิงอุตสาหกรรม ผลงานสร้างขึ้นด้วยการตัดเย็บไวไนลสีต่างๆให้เป็นชิ้นส่วนย่อยของแซนด์วิช จากนั้นยึดไว้ด้วยนูนอย่างหลวมๆ ทำให้งานชิ้นนี้แสดงรอยยับย่นและความอ่อนนุ่มเปื่อยคล้ายกับสิ่งมีชีวิต ตามแนวทางของเขานิยมสร้างงานด้วยวิธี "การแปรผันรูปทรง" อันเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างงานในชุดประติมากรรมไม่คงตัวได้อย่างเด่นชัดตามที่เขาค้นพบ จากการนำมาจัดเรียงซ้อนกันเป็นชั้นๆ โดยให้มองเห็นชิ้นส่วนระหว่างชั้นทุกชั้น เป็นการนำเสนอแบบคล้ายของจริง จากนั้นใช้ไม้แหลมทาสีเคลือบเสียบทะลุตรงกลางลงมา มีชิ้นผลไม้เชื่อมที่ตัดเย็บจากไวไนลยึดไว้แน่นเช่นเดียวกันวางประดับไว้ด้านบน

เนื้อหาของผลงานในชุด The Store

เป็นเรื่องราวของวัตถุที่เราพบทั่วไปในชีวิตประจำวัน เครื่องอุปโภคบริโภคต่างๆ เช่น อาหาร เสื้อผ้า พาหนะ เป็นต้น ซึ่งเป็นเรื่องราวธรรมดาสามัญ โดยเขาให้ความสำคัญกับมันด้วยการนำมาสร้างเป็นงานศิลปะ ซึ่งใช้เป็นสื่อในการสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรม วิถีชีวิต สังคมของคนอเมริกันทั่วไป

การสื่อสารความคิดของงานในชุด The Store

งานประติมากรรมของโอลเดนเบิร์กแสดงถึงตัวตนของวัตถุทางวัฒนธรรมการอุปโภคบริโภคของสังคมอเมริกัน เขานำเสนอประสบการณ์ในชีวิตประจำวันมาสื่อสารให้กับผู้ชม ด้วยวิธีการใหม่ เขาสร้างมันให้เป็นผลงานศิลปะ ที่ดูแล้วเกิดอารมณ์ขันในเชิงเสียดสี และสะท้อนสภาพสังคม ทั้งยังเปิดประเด็นความคิดด้วยการนำเสนอสิ่งที่ไม่น่าจะเป็นงานศิลปะมาทำให้เป็นงานศิลปะ เป็นการกระตุ้นให้ผู้ชมเกิดความคิดในการเปรียบเทียบ หรือหาข้อแตกต่างระหว่างของจริงกับชิ้นงาน และต้องการหาความหมายที่แท้จริงที่ผู้สร้างผลงานต้องการสื่อออกมา โดยให้ตัวงานได้ลุกขึ้นมาเรียกร้องถึงความสำคัญของตัวมันเองที่มีต่อมนุษย์ด้วยตัวของมันเอง โอลเดนเบิร์กได้ดึงเอาผู้ชมเข้ามาใกล้งานศิลปะมากขึ้น เพราะงานศิลปะไม่ใช่สิ่งของสูงค่าที่จับต้องไม่ได้ แต่งานศิลปะเป็นสิ่งของทั่วไปในชีวิตประจำวันที่เราจับต้องได้ และนำมาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของเราได้ นับว่าเป็นการลดช่องว่างระหว่างงานศิลปะกับผู้ชมได้มากที่สุดทีเดียว

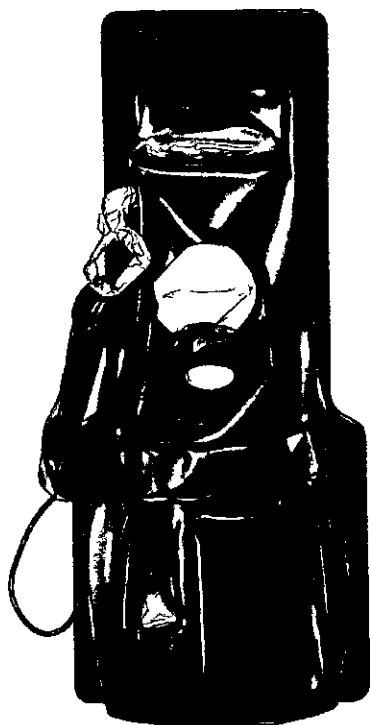
3. The home and its various soft object การตกแต่งสำหรับห้องนอน ของประจำห้องน้ำ อุปกรณ์ไฟฟ้า เครื่องเรือนต่างๆ ในช่วงเวลานี้โอลเดนเบิร์กได้หวนกลับไปสู่เรื่องราวในวัยเยาว์ สิ่งที่เขาสร้างขึ้นและของเล่นต่างๆ รวมถึงประสบการณ์ในช่วงเวลานั้น รวมไปถึงเรื่องราวของมนุษย์กับเทคโนโลยี เครื่องจักร สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ผลงานในช่วงเวลานี้ มีจำนวน 19 ชิ้น ได้แก่ชิ้นที่ 10 ถึงชิ้นที่ 28

- 10 Bedroom Ensemble
- 11 Soft Pay-Telephone
- 12 Soft Toaster
- 13 Soft Dormeyer Mixer
- 14 Soft Juict
- 15 Soft Airflow-Scale 1
- 16 Soft Manhattan I -Postal Zones
- 17 Soft Manhattan II –Subway Map
- 18 Soft Light Switches
- 19 Soft Toilet
- 20 Soft Bathtub
- 21 Soft Washstand
- 22 Soft Swedish Light Switches
- 23 Soft Drainpipe
- 24 Shoestring Potatoes spilling from a bag
- 25 Soft Ladder, Hammer, Saw and Bucket
- 26 Giant Soft Fan
- 27 Soft Scissors
- 28 The Typewriter (Model "Ghost" Typewriter)

10 Bedroom ensemble, wood, vinyl, Metal, fake fur and other materials in room 17X21 feet, 1963

11 Soft Pay-Telephone, Vinyl filled with kapok, mounted on painted wood,
 118 11X48 26X22 9 cm 1963

Soft Pay-Telephone "Ghost version"

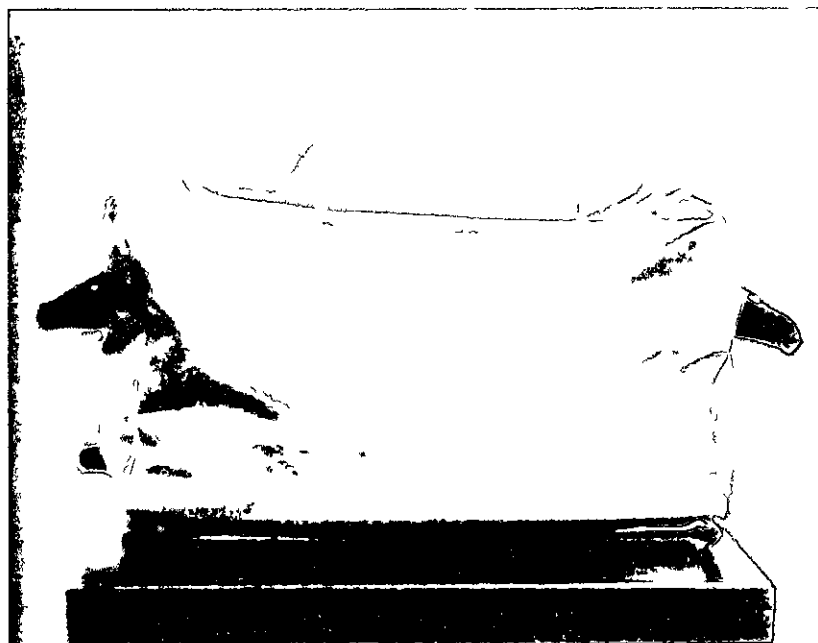
(Model "Ghost" Telephone)

Muslin filled with kapok painted with Liquitex, Mounted
 on wood panel covered with muslin

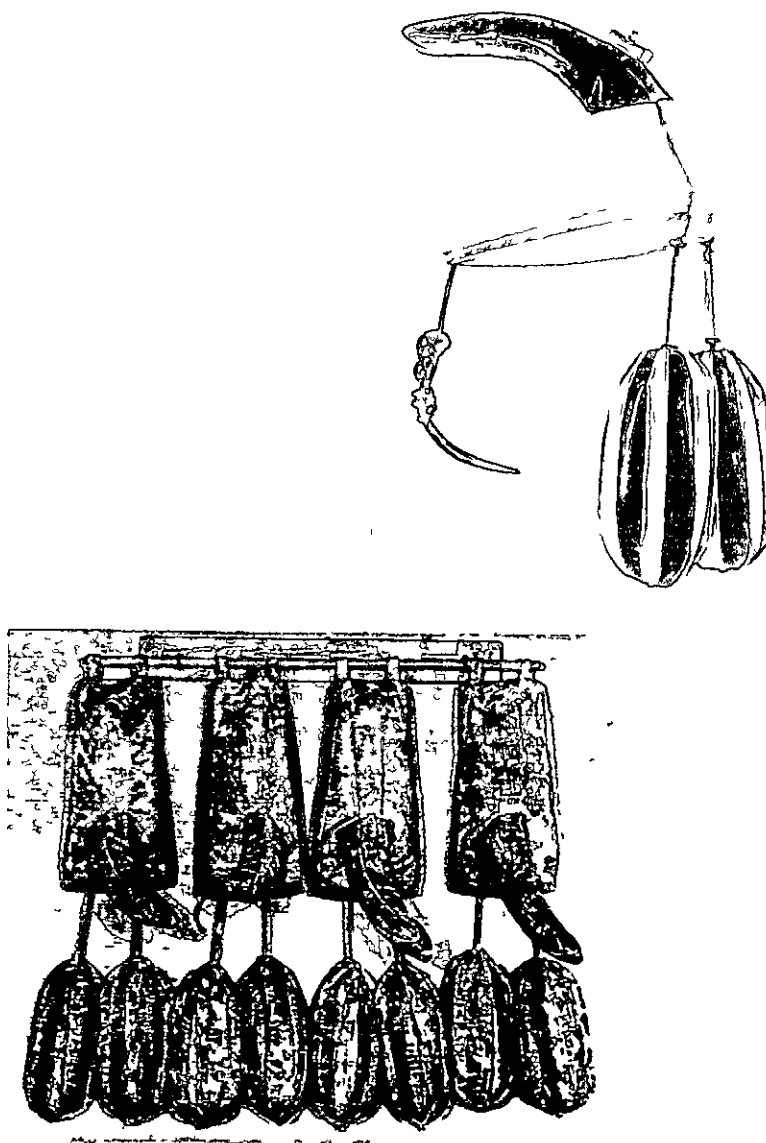
49 ¹/₈ inches high x 22 ¹/₈ inches wide x 11 ³/₄ inches
 deep, 1963

- 12 **Soft Toaster**, Vinyl filled with kapok, wood "handles and toast," painted with liquitex, 11 $\frac{3}{8}$ inches high X 11 $\frac{7}{8}$ inches wide, on formica base 3 $\frac{1}{8}$ inches high, 1964

- 13 Soft Dormeyer Mixer, Vinyl filled with kapok , wood, electric cord, $31\frac{3}{8}$ inches high X $20\frac{1}{8}$ inches wide X 12 inches deep, 1965**

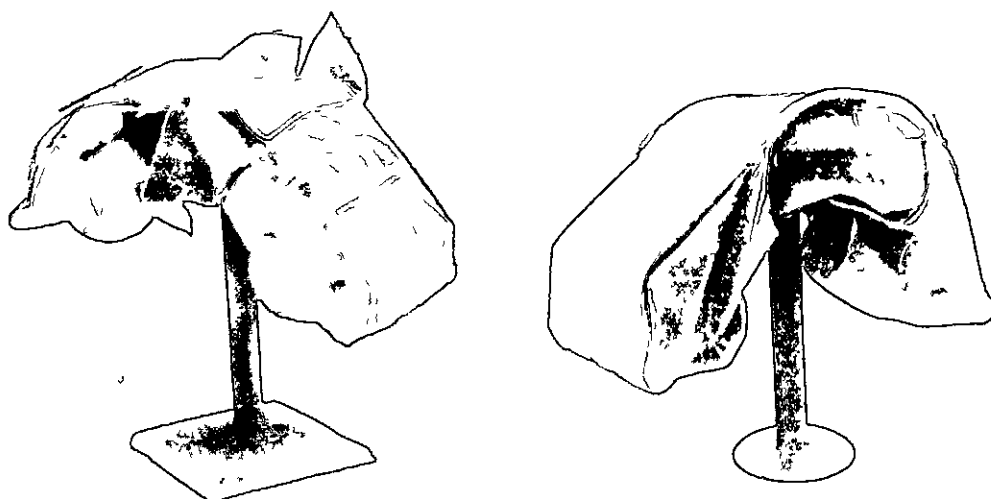
Four Dormeyer Mixers- "Ghost" version (Model "Ghost" Mixers)

Canvas filled with kapok, impressed with patterns in sprayed enamel wood (variable)
36 inches high X 36 inches wide X 24 inches deep 1965

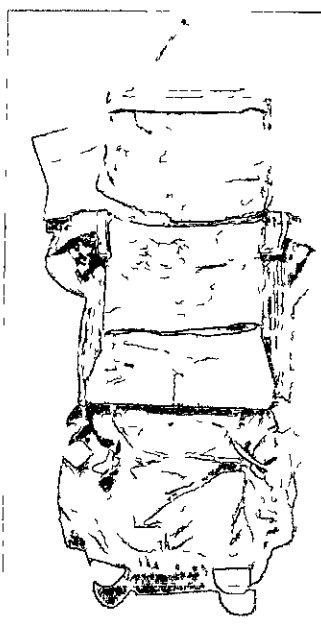
- 14 Soft Juicit, (Ghost version 1965)** Canvas filled with kapok, burlap, painted with liquitex, 19 inches high X 18 inches wide X 16 inches deep, 1965

15 Soft Airflow-Scale 1, Vinyl fill with kapok, detail in plexiglass, 15 inches high X 22 inches wide X 12 inches deep, 1965 (right)

Soft Airflow-Scale1 (model) Canvas filled with kapok, impressed with patterns in sprayd enamel, 15 inches highX 22 inches long X 12 inches deep over-all, 1965 (left)

Soft Airflow-Scale 2, Canvas filled with kapok, impressed with patterns in sprayd enamel, 42 $\frac{1}{2}$ Inches highX 25 $\frac{3}{4}$ inches long X 13 inches deep over-all (ghost version), 1966

- 16 Soft Manhattan I-Postal Zones**, Canvas filled with kapok, impress with patterns in sprayed enamel, wood rod, 79 inches high X 27 inches wide X 4 ½ inches deep, 1966

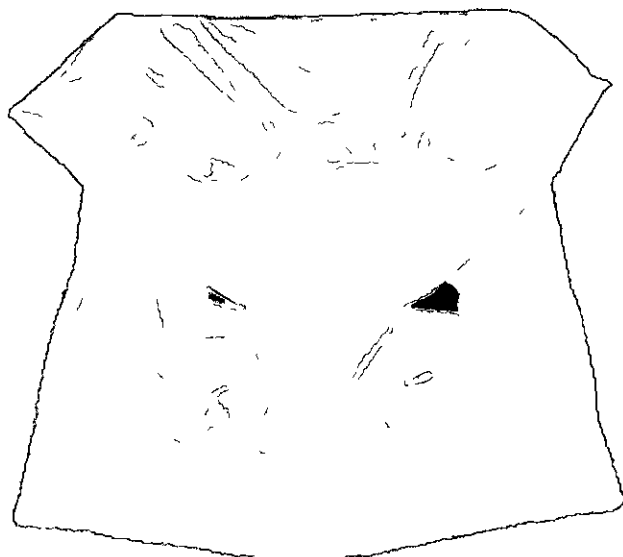

- 17 **Soft Manhattan II-Subway Map**, Canvas filled with kapok, impress with pattern in sprayed enamel, wooden sticks, wood rod, 68 inches high X 32 inches wide X 7 inches deep, 1966

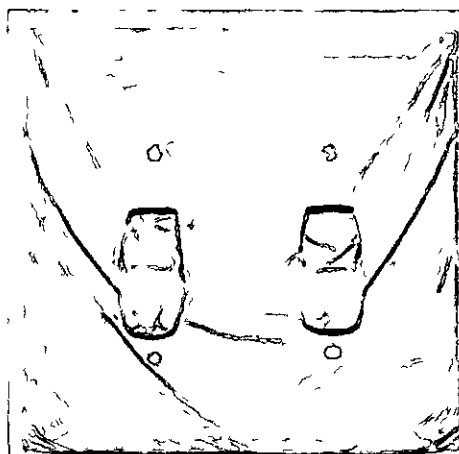

18 Soft Light Switches, Vinyl filled with Dacron and canvas, 47 X 47 X 3 $\frac{1}{8}$ cm

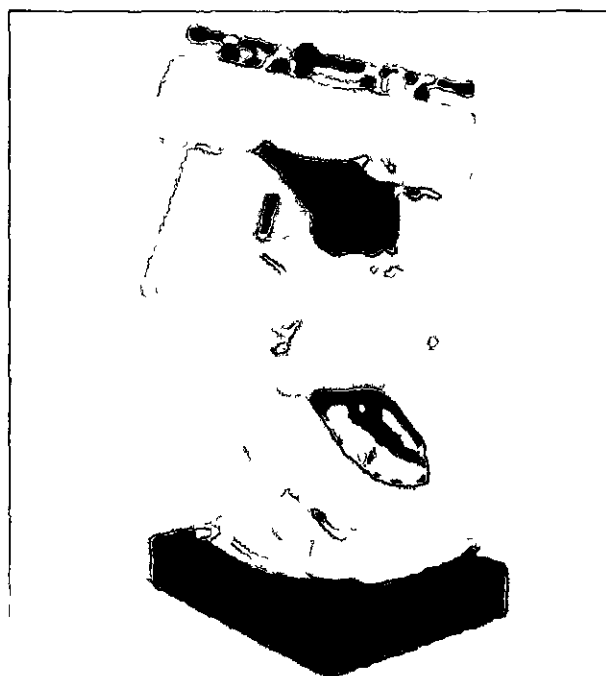
Collection of Whitney Museum of American Art, New York, Gift of Mr And Mrs Victor W Gane on 50th Anniversary, 1966

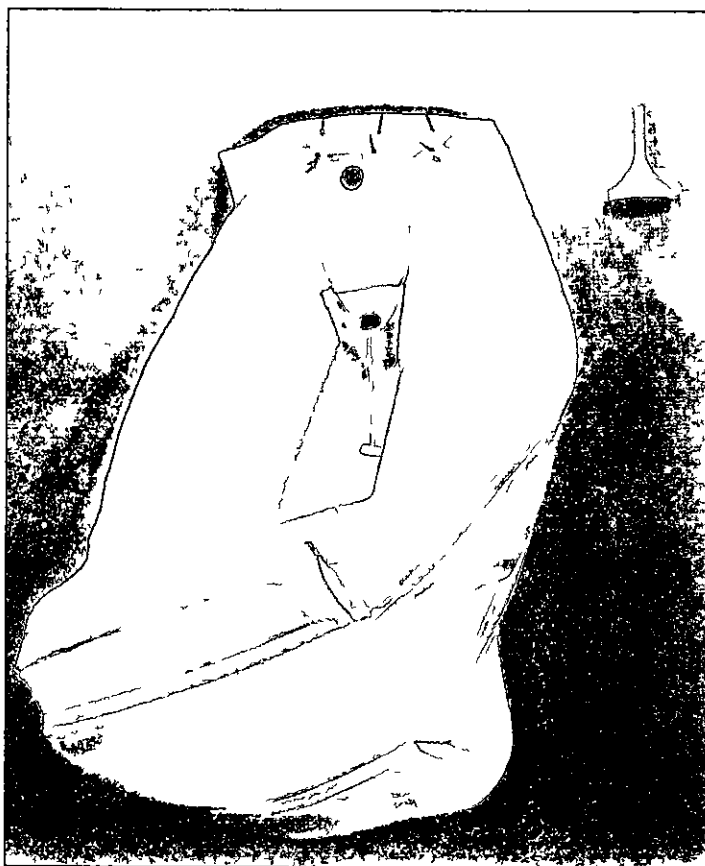
Soft Light Switches "Ghost version"

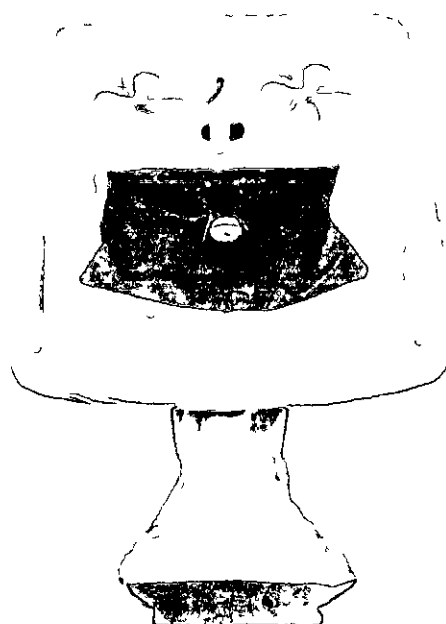
19 Soft Toilet, Vinyl filled with kapok, painted with Liquitex and wood 132 08 X 81 28 X
76 2 cm ,1966

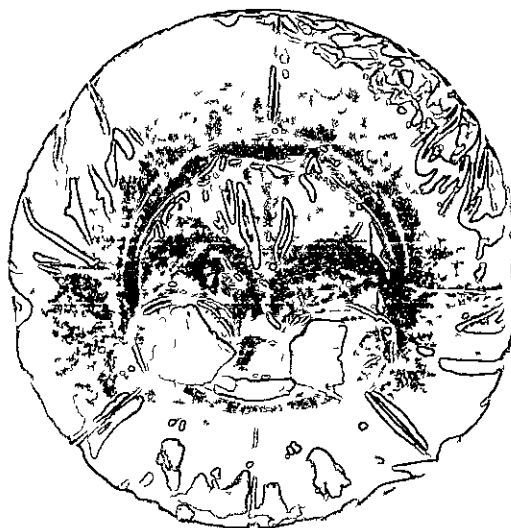
- 20 **Soft Bathtub**, Vinyl, polyurethane sheets wood, painted with Liquitex, rubber shower fixture 30 inches high X 80 inches wide X 30 inches deep, 1966

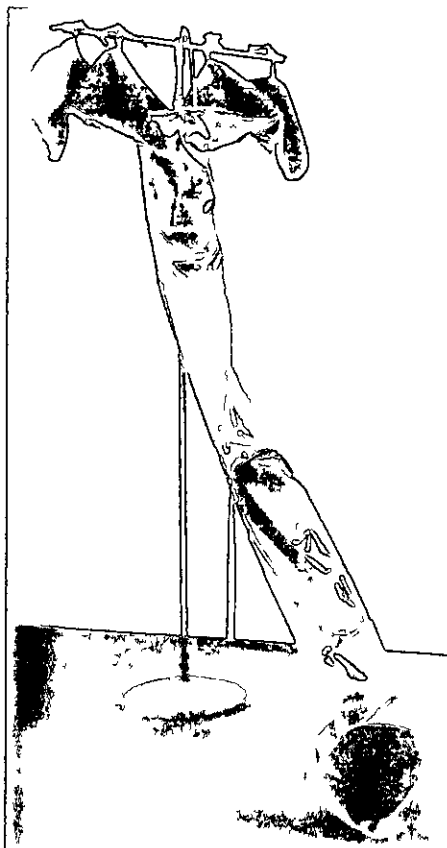
- 21 Soft Washstand**, Vinyl filled with kapok, wood painted with Liquitex, on chromed metal rack, 55 inches high X 36 inches wide X 28 inches deep, 1966

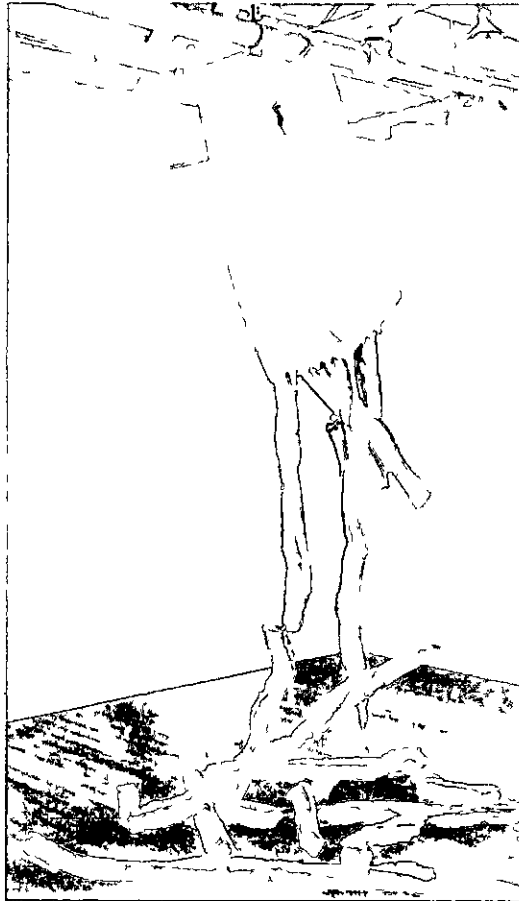
- 22 **Soft Swedish Light Switches**, Vinyl filled with kapok, $51\frac{5}{8}$ inches high X 47 inches wide X $16\frac{1}{2}$ inches deep ,1967

- 23 **Soft Drainpipe**, Vinyl filled with Styrofoam vermic, canvas, metal and rack, $109 \frac{7}{8}$ inches high X $68 \frac{7}{8}$ inches wide X 15 inches deep, 1966

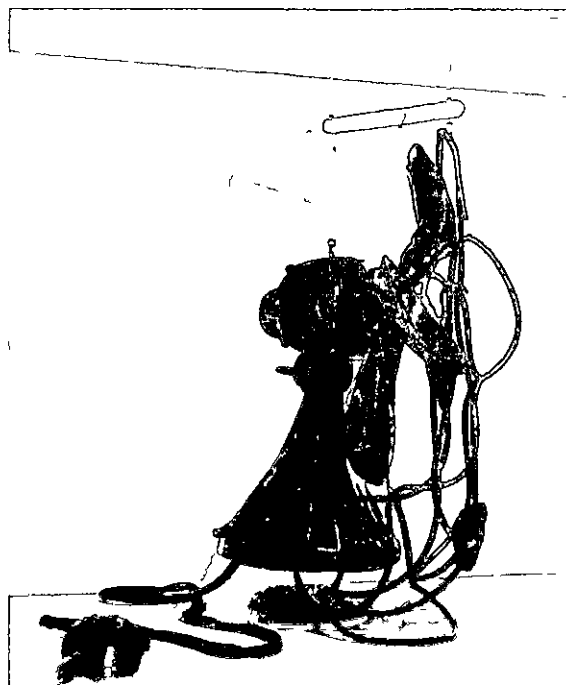
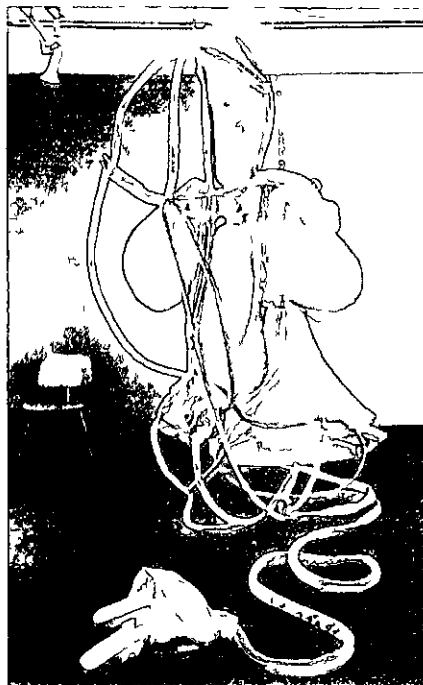
24. **Shoestring Potatoes spilling from a bag**, Canvas filled with kapok painted with glue and Liquitex , 180 inches high X 46 inches wideX 42 inches deep, 1966

- 25 **Soft Ladder, Hammer, Saw and Bucket**, Canvas filled with foam rubber, starched with glue, painted with Liquitex, mounted on wood, 110 ½ inches high X 58 ¾ inches wide X 16 ⁷/₈ inches deep, 1967

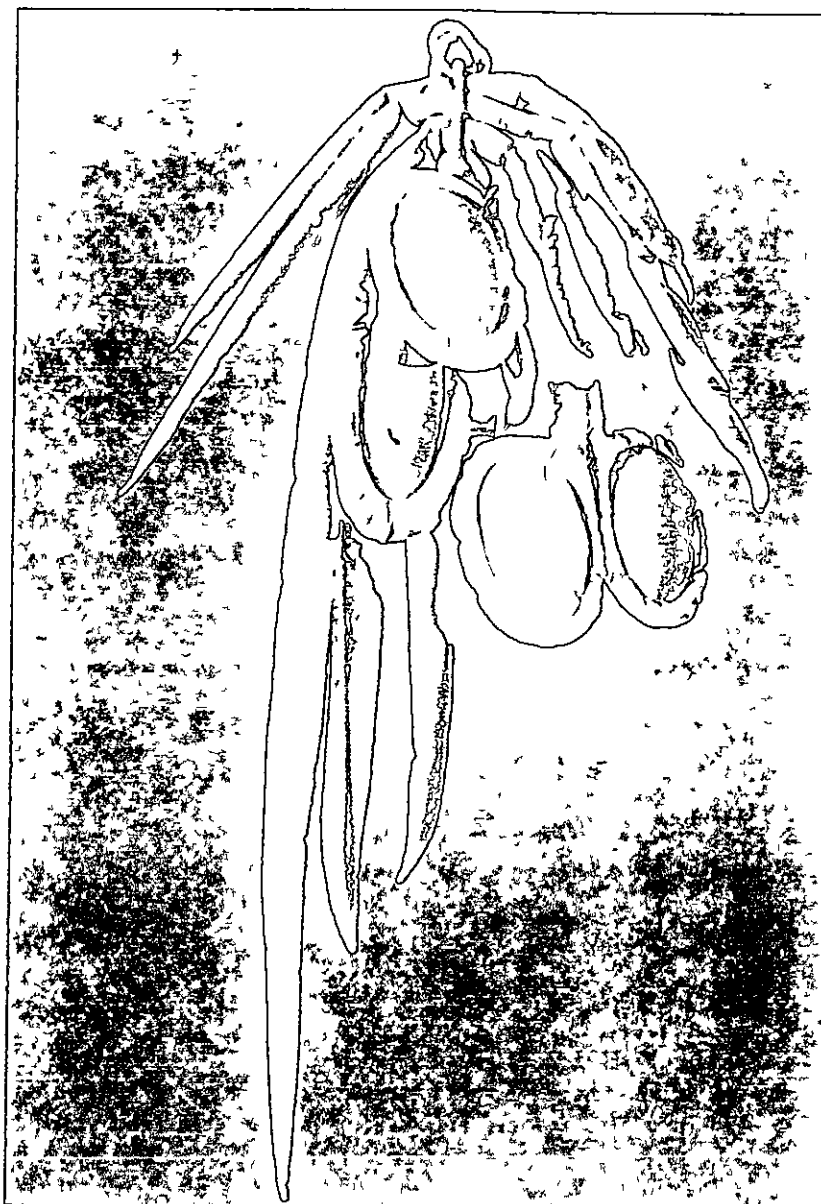

- 26 Giant Soft Fan, Vinyl** filled with foam rubber, wood, metal, plastic tubing, 120 inches high X $58\frac{7}{8}$ inches wide X $61\frac{7}{8}$ inches deep, cord and plug, $291\frac{1}{4}$ inches long, 1966-67 (nght)

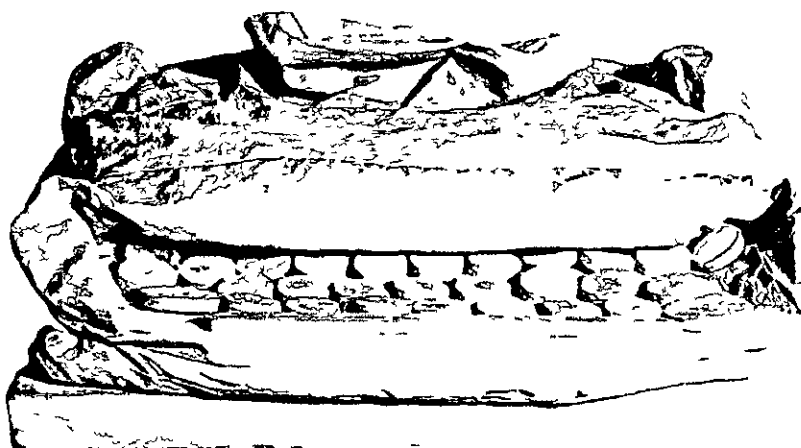

- Giant Soft Fan-Ghost version (model "Ghost Fan"** Canvas filled with foam rubber, painted with Liquitex, wood metal, 120 inches high X 59 inches wide X 76 inches deep, cord and plug, 290 inches long, 1967 (left)

- 27 **Soft Scissors**, Canvas filled with kapok, painted with Liquitex , 7 pieces ranging from 24 to 72 inches long , 72 inches long X 35 inches wide over-all ,1968

28 The Typewriter (Model "Ghost" Typewriter) Canvas filled with kapok, painted with Liquitex, 9 inches high X 27 ½ inches wide X 26 inches deep, 1968

แนวความคิดของงานชุด The home

Bedroom ensemble เป็นประสบการณ์ในวัยเด็กสวนหนึ่งของเขาที่เคยไปเที่ยวทะเล หรือ ไปปิกนิก แคมป์กับครอบครัว และแนวความคิดที่ได้แรงบันดาลใจมาจากโฆษณาที่ปรากฏใน Los angles Time ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสื่อๆ ที่ขยายขนาดเกินกว่าปกติเป็นผลลัพธ์มาจากมุมมองของศิลปิน ที่แสดงออกถึงทั้งความเป็นจริงและความขัดแย้ง จาก 1 จุดมองภาพ เรามองเห็นชิ้นสวนบางอย่างได้เป็นเวลานานมากกว่าสวนอื่นๆ ขึ้นอยู่กับตำแหน่งของผู้ชม การสร้างงานที่ขึ้นอยู่กับการมองของศิลปินของจุดลึบสายตา ความบิดเบี้ยวของวัตถุเหล่านั้น เป็นตัวแสดงให้เห็นถึงข้อเขียนของโอดเดนเบิร์กที่เป็นมากกว่าสวนประกอบของภาพเพอสเปกทีฟ แต่เป็นการแปลความหมายจากข้อเขียนออกมาเป็นงานสามมิติที่มีคุณค่าทัดเทียมกัน

Soft Airflow-Scale 1 ในช่วงปี 1965 โอดเดนเบิร์กมุ่งเน้นไปที่แนวคิดเรื่องวัฒนธรรม โรงแรม-รถของ Los angles อันเป็นประสบการณ์ที่แทรกเข้ามาในช่วงเวลาที่เขาอาศัยอยู่ต่างแดนและยังคงเหลืออยู่ในความทรงจำอันแจ่มชัด งานของเขาได้ขึ้นเป็นหัวข้อหนึ่งบนปกนิตยสาร Art News โดยโอดเดนเบิร์กตัดสินใจจะให้มันเป็นภาพวาดที่ไม่ใช่เป็นเพียงภาพวาดสามมิติเท่านั้น แต่มันสามารถที่จะตัดออกมาและประกอบเป็นกล่องได้จริง โดยมีลักษณะรูปทรงเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าแบนนอนโดยเลือกภาพรถมาเป็นภาพบนกล่อง

โอลเดนเบิร์กใช้รถเป็นแนวคิดในการสร้างงานหลายอย่าง รถ Airflow จำลอง สีแดงเลือดหมู มันเป็นหนึ่งในของเล่นสมัยเด็ก ขณะที่เขาวาดภาพสเก็ตซ์งาน The Street เขาได้วาดภาพรถและแฟชันยานยนต์ในหลายรูปแบบเอาไว้ และในช่วงปี 1963 เขาได้สร้างงาน Autobody ที่ให้ผู้เข้าชมได้มีส่วนร่วมแสดงด้วยการฉายไฟหน้ารถของผู้เข้าชมสอดส่องเข้าไปในโรงภาพยนตร์

The Airflow สร้างขึ้นในปี 1965 ต่อเนื่องกับงาน The Bedroom Ensemble เสมือนเป็นตัวแทนของ Ray Gun ยานยนต์ที่ใช้ใน Ray Gun เปรียบเสมือนร่างกายมนุษย์ เช่นเดียวกับที่มันก็เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นและทำลายศักยภาพด้วยการจัดแสดงงานของศิลปิน พวกเขาทำให้เทคโนโลยีเหล่านี้ออนไลน์ลง ด้วยการสร้างรถให้ออนไลน์และไม่สามารถหาใครได้ และเปรียบมันเสมือนเป็นเครื่องรางคุ้มครองเหล่าศิลปินจากการทำลายล้าง การเสียชีวิตจากการประทุพบุติเหตุทางรถยนต์ของ Pollock ประทับอยู่ในใจของโอลเดนเบิร์กในเรื่องอันตรายจากสิ่งประดิษฐ์ทางเทคโนโลยี ที่ทำให้ชีวิตของศิลปินขาดความปลอดภัย

Soft Manhattan I-Postal Zones, Soft Manhattan II-Subway Map เป็นประสบการณ์ในวัยเด็กเกี่ยวกับเรื่องราวของเมืองจำลองที่เขาสร้างขึ้น โดยมีสิ่งสมมติต่างๆที่จำเป็นต่อการสร้างเมือง ซึ่งงานทั้งสองชิ้นนี้คือ แผนที่แสดงเขตไปรษณีย์และแผนที่แสดงเส้นทางรถไฟใต้ดินของเมืองแมนฮัตตัน

Soft Pay-Telephone, Soft Toaster, Soft Dormeyer Mixer, Soft Juiclt Soft Light Switches, Soft Toilet, Soft Bathtub, Soft Washstand, Soft Swedish Light Switches, The Typewriter (Model "Ghost" Typewriter) เป็นประสบการณ์ในวัยเด็กเกี่ยวกับเรื่องราวของเฟอร์นิเจอร์เครื่องใช้ไฟฟ้า และสิ่งประดิษฐ์ทางเทคโนโลยี โอลเดนเบิร์กที่เขาต้องการเปลี่ยนสถานะวัตถุ การหลุดพ้นไปจากกาลเวลา อย่างเรื่องราวความรวมสมัยและคนอเมริกัน ในมุมมองของเขา ร่างกายมนุษย์นั้นหลับตา มองเห็นได้เหมือนกับที่เรามองภาพทิวทัศน์ มันอาจเป็นลูกฟูก มีรอยพับรอยย่น มีร่อง เหมือนกับช่องแคบอุโมงค์ในถ้ำ ภูเขา และหุบเขาในแผนที่แสดงภูมิประเทศ แสงเงาที่ไม่สม่ำเสมอของร่างกายเปรียบเหมือนรอยเว้าแหว่งของชายฝั่งทะเล ซึ่งส่วนต่างๆเหล่านี้เป็นรูปทรงตามธรรมชาติ เนินเขา แม่น้ำ ลำธาร และถ้าลักษณะภูมิประเทศที่สามารถผ่านไปได้ที่ละคน ผลที่เกิดขึ้นจากงานของโอลเดนเบิร์กจึงทำนายได้ว่า เกิดขึ้นจากการเปรียบเทียบของสองสิ่งที่มีความขัดแย้งกันนั่นก็คือ ร่างกายมนุษย์ และภูมิประเทศตามธรรมชาติ

หลังจากที่เขาเข้าสู่สตูดิโอในเวนิส แคลิฟอร์เนีย ใกล้กับดอสองเจดิส โอลเดนเบิร์กพักอยู่ที่นั่นตั้งแต่อกันยายน 1963 จนถึง มีนาคม ของปีถัดมาเท่าที่เขาได้ออกเที่ยวชมดูสินค้าที่ล้นตลาดตามร้านค้าต่างๆ เขามองหาวัสดุใหม่ๆ เขาพบไวโอลินสามารถนำมาใช้ทำงานได้ และมันได้สร้างแรงบันดาลใจให้เขาในการเริ่มต้นสร้างงานชุดใหม่ที่มีความสัมพันธ์ในสวนเนื้อหาของ The Home เนื้อหาส่วนนี้ได้รับการพัฒนาเป็นเวลาหลายปี ในวัตถุ เช่น Four Dormeyer Mixer, Model ("Ghost") Toilet, Soft Toilet, Soft Washstand, Soft Bathtub

Soft Drainpipe, Shoestring Potatoes spilling from a bag, Soft Ladder, Hammer, Saw and Bucket, Giant Soft Fan, Soft Scissors, ในงานประติมากรรมของโอลเดนเบิร์ก ไม่ใช่เรื่องง่ายนักในการเลียนแบบสิ่งต่างๆทั่วไปที่จะเห็นพ้องต้องกันที่จะยอมรับความคิด ในความเชื่อถือนี้ ตัวศิลปินก็คล้ายกับเป็นเจ้าของเครื่องดูดฝุ่น ที่กวาดไปทั่วทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ในเส้นทาง "ฉันปลุกฝังความไม่ระเบียบและรูปทรงที่ขัดแย้ง และเปลี่ยนมันไปสู่รูปทรง(ที่ปราศจากการถูกบังคับ)"

ประติมากรรมของโอลเดนเบิร์กเป็นผลลัพธ์ที่มีความแปลกแยกไปจากความคิดในอดีตที่ผ่านมาอย่างสิ้นเชิง ในหลายๆความเชื่อ ประติมากรรมไม่คงตัวเป็นนวัตกรรมทางประติมากรรมที่มีลักษณะเฉพาะตัวในยุคแรกๆนับแต่โครงสร้างแบบคิวบิสม์ องค์ประกอบอื่นๆที่นำเสนอในประติมากรรมหลังจากคิวบิสม์อย่างเช่นการจัดวางตำแหน่งแบบไม่สัมพันธ์กัน ประติมากรรมขนาดใหญ่ และลำดับต่อเนื่องของจินตนาการทั้งหมดที่ปรากฏขึ้นเริ่มแรกในภาพเขียน แต่การอ่อนตัวของพื้นผิวหน้าที่ปกคลุมอยู่อย่างหลวมๆ รูปทรงแสดงความผอมคลายที่สร้างขึ้นโดยการสุมประเด็นการจัดวางตำแหน่งตามแรงโน้มถ่วงยังไม่เคยมีมาก่อนในจำนวนสื่อต่างๆ

โอลเดนเบิร์กพูดถึงพื้นฐานกระบวนการของการทำปฏิริยาอัตโนมัติในทางตัวหนังสือเหมือน "การทำให้แข็งอย่างอิสระ" ในการค้นหาเทคนิคที่นำมาใช้ในการเปลี่ยนรูป โอลเดนเบิร์กสร้างงานให้เกิดการแข็งตัวโดยอิสระอย่างงานผิวหนูใน The Store และในงานประติมากรรมไม่คงตัวที่ตามมาในรูปแบบที่ต้น โอลเดนเบิร์กเขียน "ความจริงคือความยุ่งเหยิงและรูปทรงที่ขัดแย้ง" ความยุ่งเหยิงไม่เป็นระเบียบ การใช้รูปทรงที่ถูกเน้นให้เป็นงานตกแต่งหรือหลักวิชา การหลีกเลี่ยงผลงานที่ประกอบขึ้นจากความที่บดบังตัวขึ้นตามระดับความสามารถที่ดำเนินไปโดยคุณสมบัติของความคงตัว และไม่มีการตัดสินใจขาดในการทำจนกว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ มันเป็นความตื่นเต้นในการรอไปจนถึงนาทีสุดท้าย แต่มันก็ยังรักษาตัวมันเองให้คงอยู่

แรงโน้มถ่วงของโลกของท่อที่เป็นเส้นยาวคล้ายลำไส้ของ The Giant Fans, และความยุ่งเหยิงไม่เป็นระเบียบที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญอย่างเช่นใน Soft Drainpipe, The Shoestring Potatoes Spilling from a Bag หรือ ใน Soft Ladder, Hammer, Saw and Bucket ที่ใส่ให้กับวัตถุต่างๆเหล่านี้ ปรากฏขึ้นเป็นการจัดวางตำแหน่งด้วยตัวเอง ณ จุดที่ศิลปินออกไปนอกขอบความคิด ที่มันถือสิทธิ์ครอบครองเป็นเจ้าของชีวิตของมัน โดยการสร้างปฏิริยาอัตโนมัติในเชิงวรรณกรรม โอลเดนเบิร์กเดินไปข้างหน้าภาพเขียนในยุคของ Pollock และ Louise สิ่งที่เลียนแบบเป็นกระบวนการของธรรมชาติมากกว่ารูปร่างทางชีวภาพ หรือรูปร่างของสิ่งมีชีวิตต่างๆในธรรมชาติ ในบริบทนี้ น่าสังเกตว่าการเปลี่ยนแปลงทางความคิดของ Caravaggio "ฉันเขียนธรรมชาติ" ไปจนถึง Pollock "ฉันคือ ธรรมชาติ" เป็นการลงสีที่กลับคืนไม่ได้และเป็นการเลือกแล้วในความคิดของโอลเดนเบิร์กในแบบของ realism

การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติของงานชุด The Home

Bedroom ensemble เป็นงานสิ่งแวดล้อมชิ้นแรกที่น่าเรื่องประโยชน์ใช้สอยเข้ามาเกี่ยวข้องในการสร้างงาน มีลักษณะร่วมระหว่างงานประติมากรรม งานจัดวาง (installation) และงานออกแบบตกแต่งภายในเฟอร์นิเจอร์ต่างๆที่นำมาใช้ในการจัดวางภายในห้องเลือกใช้รูปทรงที่แตกต่างจากงานที่ผ่านมาเนื่องจากมีลักษณะเชิงเรขาคณิตมากขึ้น ไม่เน้นความอ่อนไม่คงตัวของวัตถุเช่นเดิม ผนักห้องสีขาวนวลพื้นพรมสีดำและพื้นที่วางโดยรอบช่วยผลักดันให้เฟอร์นิเจอร์จัดจ้านที่ทำมาจากขนสัตว์เทียมที่มีลวดลายต่างๆ ตั้งแตผ้าปูหัวเตียง โซฟา หมอน โป๊ะโคมไฟ และเสื้อคลุมของแม่ที่ออกมาในโทนสีร้อน ส้ม เหลือง น้ำตาล คำขาว ดูโดดเด่นขึ้นมาจากพื้นหลัง

Soft Pay-Telephone เป็นประติมากรรมไม่คงตัวรูปทรงอิสระ ที่จัดแสดงด้วยการติดตั้งกับผนัง ผู้ชมสามารถมองเห็นรายละเอียดต่างๆได้ ลักษณะโครงสร้างโดยรวมคล้ายรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าแต่มีฐาน

ด้านล่างยาวกวาด้านบนเล็กน้อย ทำให้ทิศทางของน้ำหนักพุ่งสู่นวดดึง งานมีความเป็นเอกภาพด้วยรูปทรงที่เป็นกลุ่มก้อนเดียวกัน เส้นที่เกิดจากรองตะเข็บของผลงานที่มีลักษณะผสมเป็นเส้นตรงที่มีความตรง ความโค้ง บิดไปมารวมกับความยับย่นของพื้นผิวงานทำให้ผลงานมีลักษณะเคลื่อนไหว แบบมี “Ghost version” เป็นประติมากรรมไม่คงตัวรูปทรงอิสระที่มีพื้นผิวยับย่นหยาบมากกว่าแบบไม่คงตัวที่สร้างจากไวเนล เนื่องจากคุณสมบัติของวัสดุ พื้นหลังของงานและพื้นที่ว่างโดยรอบช่วยผลักดันให้ผลงานมีความโดดเด่น เห็นแสงเงาชัดเจน คู่มือมีมิติซับซ้อนมากกว่าแบบไม่คงตัว ตัวงานเป็นสีขาวซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะตัวของงานแบบนี้ ที่ทำให้ดูมีชีวิตคล้ายกับวิญญาณผี

Soft Toaster เป็นงานประติมากรรมไม่คงตัว ที่มีลักษณะสมดุล มีโครงสร้างโดยรวมเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าตั้งแสดงแบบลอยตัวบนฐานระนาบ พื้นผิวของงานมีความมันและปรากฏรอยยับย่นอันเกิดจากการยัดแน่นที่ไมแน่นนักประกออบกับอากาศที่อยู่ภายในช่วยเพิ่มมิติให้กับรูปทรง และก่อให้เกิดความขัดแย้งกับผิวมันเรียบของทุ ขันขนมปังปิ้ง และฐานฟอริไมก์

Soft Dormeyer Mixers เป็นประติมากรรมไม่คงตัวที่แขวนตัวในแนวดิ่งโดยอิสระ โครงสร้างของงานเกิดจากการนำรูปทรงเรขาคณิตต่าง ๆ มาจัดประกอบร่วมกัน แล้วทำการแปรผันรูปทรงด้วยวัสดุที่ใช้เพื่อสร้างความอ่อนนุ่มลดเหลี่ยมมุมที่ทำให้เกิดความรู้สึกแข็งกระด้างลง เป็นรูปทรงที่มีความสมดุลแบบไม่สมมาตรโดยใช้วิธีถ่วงน้ำหนักในเรื่องสี และมุมในการแขวน งานชิ้นนี้ใช้สีที่มีน้ำหนักตัดกันรุนแรง และมีการแสดงออกในเรื่องการจัดการของรูปทรงกับพื้นที่ว่าง งานชิ้นนี้โอลเดนเบิร์กให้ความหนักแน่นในเรื่องของมวลสาร และแขวนตัวที่ดูมีความมั่นคงมากกว่าแบบผี (Ghost version) **Four Dormeyer Mixers- “Ghost” version (Model “Ghost” Mixers)** เป็นต้นแบบและแบบผี (Ghost version) ของ **Soft Dormeyer Mixers** งานประติมากรรมไม่คงตัวชิ้นนี้ มีพื้นผิวที่หยาบกระด้างกว่าแบบไม่คงตัว แต่ให้ความรู้สึกความรู้สึกอ่อนปวกเปียกไร้เรียวแรงได้มากกว่าแบบไม่คงตัว อาจเนื่องมาจากการติดตั้งที่แสดงออกในเรื่องแรงโน้มถ่วงด้วยการสร้างรูปทรงให้ทั้งตัวลงสู่พื้น โดยเฉพาะด้านจับที่มีลักษณะเหมือนกับกรวย หรืออนัสตัวที่พุ่งลงด้านล่าง คล้ายกับรูปทรงของ **Soft Drainpipe** ที่แขวนให้ทั้งตัวลงมาข้างล่างโดยอิสระ ประกอบกับการจัดเรียงอย่างเป็นระเบียบที่ช่วยเสริมให้งานดูเป็นของใช้ที่ปราศจากพิษสงใดๆ พื้นผิวผ้าใบทาสีขาวที่พิมพ์สีไม่สม่ำเสมอทำให้เห็นสีต่างๆไม่ทั่วถึง จนดูมีความหยาบกระด้างอันเป็นรูปลักษณะของแบบผี ที่มักให้ความรู้สึกที่มืดๆ หยาบกระด้าง แสดงพื้นผิว และดูมีชีวิตเหมือนกับวิญญาณของผี

Soft Juiclt (Ghost version 1965) เป็นประติมากรรมลอยตัวตั้งแสดงโดยมีฐานรองรับด้านล่าง ตัวงานมีความเป็นเอกภาพเป็นกลุ่มก้อนเดียวกัน เป็นรูปทรงที่สมดุลแบบไม่สมมาตร โครงสร้างของงานเป็นรูปทรงอิสระ มันแสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งอย่างชัดเจนระหว่างสีและพื้นผิวของวัสดุที่ใช้ทำตัวเครื่องคั้นน้ำผลไม้กับผลส้ม และน้ำส้มที่ไหลออกมา นอกจากนี้การไหลของน้ำส้มออกมาแล้วผานของด้านหน้าของตัวเครื่องเสมือนว่ากำลังไหลลงมานั้น ส่งผลให้น้ำหนักถูกถ่ายเทออกด้านหน้าและเป็นจุดสนใจที่ดึงดูดสายตาของผู้ชม แต่เป็นเพียงจุดเล็กๆที่ไม่ส่งผลต่องานโดยรวมมากนักไม่ได้แสดงออกในเรื่องของแรงโน้มถ่วงชัดเจนเท่ากับงานบางชิ้น แต่เน้นในเรื่องความขัดแย้งของสีและพื้นผิวของวัสดุมากกว่า งานแบบผี (Ghost version) ชิ้นนี้ดูมีความประณีตมากกว่างานชิ้นอื่นที่ปรากฏมาดูไม่ค่อยมีความหยาบกระด้างที่บ๊อบบี้ แต่มีความสวยงามและมีการเล่นสีสัน

Soft Airflow-Scale1 (model) เป็นงานประติมากรรมไม้คงตัวที่มีโครงสร้างเป็นรูปทรงอิสระ มองเห็นเป็นชั้นสลับน้อยๆ ต่อติดเป็นชั้นเดียวกันแสดงความเป็นเอกภาพ โครงสร้างของงานที่แสดงทิศทางเป็นเส้นโค้งคว่ำมีฐานรองตรงกลาง ทั้งน้ำหนักลงสู่แนวตั้ง มองเห็นร่องรอยบนพื้นผิว มีมิติชัดเจน ทั้งความหยาบ ไม่สม่ำเสมอและลวดลายต่างๆ **Soft Airflow-Scale 1** เป็นงานประติมากรรมไม้คงตัวที่มีโครงสร้างของงานที่แสดงทิศทางเป็นเส้นโค้งคว่ำทั้งน้ำหนักลงสู่แนวตั้งเช่นเดียวกับโมเดลต้นแบบ แต่ถูกลดทอนรายละเอียดลงไปบางส่วน พื้นผิวที่มีร่องรอยน้อยให้ความรู้สึกสั่นไหวมากกว่าในงานโมเดลที่ดูมีความหยาบกระด้างมากกว่า **Soft Airflow-Scale 2 (Ghost version)** เป็นงานประติมากรรมไม้คงตัวที่มีโครงสร้างเป็นรูปทรงอิสระ ผลงานมีความสมดุลแบบสมมาตรและแสดงความเป็นเอกภาพ ผลงานมีลักษณะผสมระหว่างรูปทรงปิดและเปิด ทั้งน้ำหนักตามทิศทางของแรงโน้มถ่วง มองเห็นร่องรอยบนพื้นผิว มีมิติชัดเจน ทั้งความหยาบ ไม่สม่ำเสมอและลวดลายต่างๆ งานชิ้นนี้มีรูปแบบการจัดแสดงที่แตกต่างจาก 2 ชิ้นแรก โดยตัวงานทอดตัวลงในแนวนอน เป็นการเพิ่มมิติมุมมองในการมองวัตถุด้วยการทำให้สามารถมองได้ทีเดียวหลายมุม คล้ายกับภาพวาดลายเส้นช่วงปี 1966 ของโอลเดนเบิร์กเป็นภาพวาดสำหรับงาน the Airflow เช่นเดียวกับคัท-เอาท์ของ Airflow Transmission, ที่นำเสนอเป็นนัย รูปทรงที่ค่อยๆ พองขึ้น และแสงเงาที่เป็นคลื่น จากมุมมองเรื่องรูปทรงที่มุ่งตรงไปข้างหน้า หนึ่งในสิ่งที่น่าสนใจส่วนใหญ่คือ ภาพวาด Airflow ชิ้นที่ตัวรถถูกเห็นพร้อมกันจากทุกมุมเท่าที่เป็นไปได้ แต่ละมุมมองแสดงถึงความอิสระ ซึ่งตรงกันข้ามกับการทับซ้อนมุมมองที่แตกต่างกันของวัตถุเดียวกันที่ซ้อนทับกันไปทีละชั้นแบบคิวบิสม์ คิวบิสต์พยายามวาดภาพประกอบกิริยาการรับรู้โดยย่อส่วนลงให้อยู่ในเวลาเดียวกัน แต่โอลเดนเบิร์กนำเสนอแนวความคิดที่สร้างขึ้นมาจากทั้งหมดสัดส่วนที่ปรากฏต่อสายตาไม่ได้มีลักษณะที่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงตามมุมมองปกติ โดยสิ่งที่ตารับรู้เป็นมุมมองหนึ่งในเวลานั้น แต่เปิดเผยให้เห็นเนื้อหาเต็มี่ของความรู้ภายในจิตใจ ของมุมมองที่หลากหลายที่สามารถพิจารณาได้ถึงความอิสระของสิ่งหนึ่งพร้อมกับสิ่งตรงข้ามกับที่เป็นอยู่"พร้อมกันในเวลาเดียวกัน" โดยเฉพาะสวนบนของด้านอื่น

Soft Manhattan I-Postal Zones งานชิ้นนี้แสดงในเรื่องของปริมาตรกับพื้นที่ว่าง แสดงการรวมตัวจากหน่วยย่อยเล็กๆ ก่อตัวขึ้นเป็นกลุ่มก้อนเดียวกัน รูปทรงย่อยต่างๆ ที่มีรอยพิมพ์ลายปรากฏอยู่สร้างพื้นผิวที่ช่วยเพิ่มความขัดแย้งระหว่างรูปทรงย่อยด้วยกันทำให้มองเห็นมิติ ความยับย่นของมันได้ชัดเจนขึ้น ทั้งรูปทรงย่อยและรูปทรงรวมมีลักษณะเป็นรูปทรงอิสระที่แขวนแสดงโดยพึ่งไว้กับผนังด้านหนึ่ง ในตอนบนของงานมีการจัดเรียงรูปทรงย่อยอย่างเป็นระเบียบและมีความลงตัวพอดี แต่ในส่วนท้ายดูมีความเบียดเสียดเยียดอัด เต็มไปด้วยรูปทรงย่อยที่ถูกจัดเรียงอย่างหนาแน่นเป็นกระจุกจนดูอึดอัด ขณะเดียวกันก็แสดงถึงทิศทางของน้ำหนักที่พุ่งลงสู่ด้านล่าง จนเกิดการกดทับที่กินเข้าไปในพื้นที่ของรูปทรงย่อยด้านล่าง เส้นรอบนอกของงานที่ทอดเว้าเข้าสู่ตัวงานทำให้มองดูเหมือนมีแรงดันจากพื้นหลังเข้าสู่ตัวงาน แต่ขณะเดียวกันช่วยผลักดันให้ผลงานดูโดดเด่นออกมาจากพื้นหลังด้วย

Soft Manhattan II-Subway Map เป็นประติมากรรมไม้คงตัว ที่จัดแสดงด้วยการแขวนลอยตัวอยู่กับผนัง งานชิ้นนี้ประกอบขึ้นจากรูปทรงอิสระหลากหลายที่เป็นผลมาจากกระบวนการแปรผันรูปทรง "เส้นทางรถไฟใต้ดิน" แนวตั้งและแนวนอน ตัดกับส่วนโค้งของจตุรกรวด ที่เป็นรูปทรงกลมเล็กๆ ที่แข็งติดกับ ขอบอ่อนของเส้นทางที่หลุดลุ่ยและเกาะที่มีลักษณะคล้ายรูปหมอนนอนยวบ พื้นผิวปรากฏลวดลายพิมพ์ และความไม่สม่ำเสมอของร่องแคบ ๆ ของเส้นนอนและเส้นตั้งมองเห็นมิติแสงเงาชัดเจน งาน **Soft Manhattan I-**

Postal Zones ที่สร้างคู่กันมาจะมีลักษณะเป็นบล็อกๆ แต่ใน **Soft Manhattan II-Subway Map** มีลักษณะเป็นรูปทรงเปิด มีเส้นสายของทางรถไฟที่ยื่นต่อเนื่องเลยออกไปนอกพื้นที่ของผลงาน กินพื้นที่เข้าไปในส่วนของพื้นที่ว่างรอบนอกทำให้เกิดการถ่ายเทพื้นที่ว่างเข้าหากัน

Soft Light Switches เป็นงานประติมากรรมไม่คงตัวรูปทรงอิสระที่ตั้งแสดงอยู่บนพื้น ตัวงานแสดงความมีเอกภาพ และมีความสมดุลแบบไม่สมมาตร ตัวงานแสดงเรื่องพื้นผิวและปริมาตร ลักษณะพื้นผิวมีความมันและเป็นรอยยับย่นโดยเฉพาะส่วนบนของงานที่พับลงมาทับกับส่วนล่างก่อให้เกิดเป็นมิติที่ซับซ้อนขึ้น รูปทรงนี้ทั้งตัวลงสู่พื้นด้านล่าง ทำให้บริเวณด้านล่างแสดงความหนาแน่นของมวลสารและน้ำหนักที่มากกว่าส่วนบนตามทิศทางของแรงโน้มถ่วง ภายในรูปทรงโดยรวมปรากฏเป็นรูปทรงย่อย 2 ชั้น คือส่วนที่เป็นบริเวณคันโยกสวิตช์ มีลักษณะคล้ายกับบนของสวิตช์และพุ่งลงสู่พื้นด้านล่างมีความพ้องรูปกันกับ **Four Domeyer Mixers- "Ghost" version** งาน **Soft Light Switches** แบบผี (Ghost version) เป็นรูปทรงที่มีโครงสร้างรวมเป็นรูปสี่เหลี่ยมอันเนื่องจากมีโครงรองรับอยู่ภายในตัวงาน แต่ยังคงแสดงพื้นผิวยับย่น สีสันเป็นสีซีดของผ้าใบเช่นเดียวกับงานแบบผีโดยทั่วไป ตัวคันโยกไม่ปรากฏรูปทรงที่เห็นเด่นชัดค่อนข้างจะแบนติดไปกับตัวฐานด้านหลัง แต่ปรากฏแสงเงาจากความนูนและรอยต่อกับตัวฐานสวิตช์ที่ช่วยเพิ่มความโดดเด่น พื้นผิวผ้าใบทาสีขาวไม่สม่ำเสมอทำให้เห็นสีพื้นผ้าใบเดิมปรากฏเป็นร่องรอยทำให้ดูมีความหายากระด้างอันเป็นรูปลักษณะของแบบผี ที่มักให้ความรู้สึกที่มึนๆ หยาบกระด้าง แสดงพื้นผิว และดูซีดชาเหมือนกับวิญญาณของผี

Soft Toilet เป็นงานประติมากรรมไม่คงตัวรูปทรงอิสระที่ตั้งแสดงแบบลอยตัว ด้วยการยึดติดไว้กับโครงและฐานไม้ งานชิ้นนี้แสดงออกทั้งในเรื่องรูปทรง และปริมาตรกับพื้นที่ว่าง **Soft Toilet** เป็นประติมากรรมรูปทรงเปิด ที่มีการถ่ายเทพื้นที่ว่างร่วมกันระหว่างภายในกับพื้นที่ว่างภายนอกปริมาตร ลักษณะรูปทรงที่บิดเบี้ยว ประกอบกับพื้นผิวของงานที่แสดงรอยจีบ รอยยับย่นตามหลักการแปรผันรูปทรง และลักษณะของรูปทรงที่ยุบยวบห้อยทั้งตัวลงข้างล่างตามทิศทางของแรงโน้มถ่วงก่อให้เกิดความซับซ้อนของมิติปรากฏอยู่ในรูปทรง ทั้งยังกระตุ้นให้ผู้ชมรับรู้ถึงแรงกระทำต่องานประติมากรรมที่ก่อให้เกิดการเคลื่อนไหวเสมือนนี้ด้วย งานชิ้นนี้เราสามารถมองเห็นทิศทางของแรงได้เอง ตามทิศทางของการห้อยทั้งตัวของวัตถุ สร้างสมดุลของงานด้วยการทำแกนไม้ยึดให้อยู่ขึ้นไปทางหนึ่ง พร้อมทั้งทำให้ฝาของชักโครกเปิดออก เพื่อเป็นการถ่วงน้ำหนักของผลงานให้เกิดความสมดุล

Soft Bath tub เป็นงานประติมากรรมไม่คงตัวรูปทรงอิสระที่ตั้งแสดงแบบลอยตัว ด้วยการแขวนไว้กับผนัง งานชิ้นนี้แสดงออกทั้งในเรื่องรูปทรง และปริมาตรกับพื้นที่ว่าง **Soft Bath tub** เป็นประติมากรรมรูปทรงเปิด ที่มีการถ่ายเทพื้นที่ว่างร่วมกันระหว่างภายในกับพื้นที่ว่างภายนอกปริมาตร ลักษณะของรูปทรงมีความไม่คงตัวมาก และทั้งน้ำหนักลงตามทิศทางของแรงโน้มถ่วง รูปทรงที่บิดเบี้ยวประกอบกับพื้นผิวของงานที่แสดงรอยจีบ รอยยับย่นตามหลักการแปรผันรูปทรง และลักษณะของรูปทรงที่ยุบยวบห้อยทั้งตัวลงข้างล่างตามทิศทางของแรงโน้มถ่วงก่อให้เกิดความซับซ้อนของมิติปรากฏอยู่ในรูปทรง

Soft Washstand เป็นงานประติมากรรมไม่คงตัว ที่มีความสมดุลแบบสมมาตร ตั้งแสดงลอยตัวบนฐานโลหะโดยมีโครงโลหะเป็นแกนอยู่ภายใน ทำให้ผลงานดูมีความคงตัวมากขึ้นคล้ายกับ **Soft Toilet** แต่มีความแข็งแรง และทึบตันของรูปทรงมากกว่า **Soft Toilet** ซึ่งดูมีความพลิ้วไหว แสดงการเคลื่อนไหวที่แบบเสมือน

Soft Washstand เป็นงานที่แสดงออกในเรื่องของปริมาตรกับพื้นที่ว่าง ตัวงานมีลักษณะเป็นรูปทรงเปิดที่พื้นที่ว่างภายในและภายนอกปริมาตรสามารถถ่ายเทหากันได้ พื้นผิวของงานมีลักษณะมันวาว สะท้อนแสง และเป็นรอยยับย่น แสดงการทิ้งน้ำหนักลงตามแรงโน้มถ่วง งานชิ้นนี้แฝงมุมมองทางอารมณ์ขึ้น เนื่องจากมีลักษณะคล้ายหุ่นยนต์กำลังอ้าปากอยู่

Soft Swedish Light Switches ลักษณะงานเป็นประติมากรรมไม้คงตัว ที่ตั้งแสดงแบบลอยตัว โครงสร้างของรูปทรงเป็นรูปเรขาคณิตที่ถูกนำมาทำการแปรผันรูปทรง ทำให้พองออก พื้นผิวของงานมีลักษณะมันวาว สะท้อนแสง งานชิ้นนี้เป็นงานแบบรูปทรงปิด เป็นปริมาตรที่กินพื้นที่ว่างและมีส่วนของปุมที่ยื่นเข้าไปในพื้นที่ว่างทำให้มีถ่ายเทพื้นที่ว่างร่วมกัน

Soft Drainpipe ประติมากรรมไม้คงตัวรูปทรงท่อกรวย ที่ทั้งตัวลงในแนวลาดคล้ายเส้นทแยงมุม ตั้งแสดงด้วยการแขวนตัวจากราวเหล็กทอดลงสู่พื้นโดยทั้งน้ำหนักไปตามทิศทางของแรงโน้มถ่วง งานชิ้นนี้แสดงในเรื่องปริมาตรกับพื้นที่ว่าง ตัวของวาล์วที่ตัดเย็บเป็นรูปท่อกรวยอ่อนปวกเปียกเปรียบเสมือนขอบเขตที่มีพื้นที่ว่างตรงกลางมีลักษณะปลายเปิด ถ่ายเทพื้นที่ว่างร่วมกับพื้นที่ว่างภายนอกปริมาตรนี้ ให้ความรู้สึกสิ้นไหลเป็นอิสระ พื้นผิวของงานเป็นมันวาว ปรากฏรอยยับย่นอันเนื่องมาจากการแปรผันรูปทรงให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว

Shoestring Potatoes spilling from a bag มีลักษณะเป็นงานประติมากรรมที่เกิดจากการรวมตัวของรูปทรงย่อย 2 ชนิด คือส่วนที่เป็นถุง และส่วนที่เส้นมันฝรั่งที่มีความคล้ายคลึงกันเป็นจำนวนมากมาประกอบร่วมกัน เป็น 1 ผลงาน ในส่วนของเส้นมันฝรั่งจะมีการจัดวางที่กระจัดกระจาย เป็นการสร้างความยุ่งเหยิง ไม่เป็นระเบียบไม่มีทิศทางที่แน่นอนเป็นไปตามธรรมชาติที่โอลเดนเบิร์กมักใช้ในตอนท้ายที่สุดของงาน แต่ความคล้ายคลึงกันของรูปแบบ ความใกล้เคียง ความต่อเนื่อง ส่งผลให้งานดูมีความเป็นเอกภาพ เป็นกลุ่มก้อนเดียวกัน ทิศทางและตำแหน่งในการจัดวางก่อให้เกิดความเคลื่อนไหว ถุงที่ถูกแขวนตะแคงอยู่บนเพดาน ทำให้เส้นมันฝรั่งภายในเทกลงมาสู่พื้นตามทิศทางของแรงโน้มถ่วง

Soft Ladder, Hammer, Saw and Bucket ลักษณะโครงสร้างของประติมากรรมประกอบด้วยรูปทรงอิสระที่คล้ายเส้นสายต่างๆพันกันไปมาด้วยความยุ่งเหยิงไม่เรียบร้อย ห้อยย้อย ทั้งตัวลงสู่พื้น จัดแสดงผลงานด้วยการแขวนตัวลงมาจากเพดานสู่พื้นโดยอิสระในแนวดิ่ง ปริมาตรของงานกินระหว่างพื้นที่น้อย แต่ครอบคลุมพื้นที่ว่างด้านนอกเป็นจำนวนมากอันเนื่องมาจากช่องที่อยู่ระหว่างเส้นสายระเกะระกะที่พันกันไปมาเข้าไปเป็นสวนหนึ่งของงาน พื้นผิวของงานสร้างขึ้นจากผ้าใบที่เย็บแบบหยาบเห็นเส้นด้ายห้อยรุ่งริ่ง เป็นรอยยับย่นช่วยเพิ่มมิติ และความเคลื่อนไหวให้กับผลงาน สีสนที่คล้ายคลึง ความใกล้เคียง ความต่อเนื่องช่วยให้งานมีเอกภาพเป็นกลุ่มก้อนเดียวกัน ผลงานชิ้นนี้มีลักษณะเหมือนงาน แบบผี (Ghost version) เน้นสีขาวและรูปทรงที่ดูหยาบ จืดชืด และไม้คงตัว เน้นการจัดวางที่ดูล่องลอยเหมือนกับวิญญาณ

Giant Soft Fans ทั้งแบบผี (Ghost version) และ แบบไม้คงตัว(Soft version) ประกอบขึ้นจากหลากหลายรูปทรงอิสระ โดยสร้างเลียนแบบพัดลมจริง แต่มีขนาดใหญ่ยักษ์กว่าพัดลมจริงมาก จัดแสดงด้วยการแขวนตัวไว้กับโซและราวโลหะที่ซึ่งติดไว้กับเพดานให้ผลงานทั้งตัวจากบนลงล่างตามทิศทางของแรง

โน้มถ่วง เขาสร้างความยุ่งเหยิงไม่เป็นระเบียบให้กับงานด้วยสายไฟที่พันไปมา และตะแกรงครอบพัดลม ซึ่งเส้นต่างๆ เหล่านี้ได้สร้างขอบเขตของงานที่กินพื้นที่เข้าไปในพื้นที่ว่างรอบๆ คล้ายกับรูปทรงเปิด ความคล้อยของเส้นเหล่านี้ยังส่งผลให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหวรวมไปกับผลงานด้วย

Soft Scissors เป็นประติมากรรมไม่คงตัว ที่มีความอ่อนเหลวในรูปทรงมากโดยทิ้งน้ำหนักในแนวตั้งตามทิศทางของแรงโน้มถ่วง โครงสร้างรวมประกอบด้วยรูปทรงอิสระหลายชิ้นที่ถูกมัดติดกันเกิดมิติทับซ้อนเห็นแสงเงาชัดเจน ผลงานเป็นกลุ่มก้อนเดียวกันแสดงความมีเอกภาพ ทิศทางเป็นแนวเส้นโค้งคว่ำตัวงานเป็นปริมาตรที่กินพื้นที่ในบริเวณว่าง ลักษณะแทงปลายแหลมที่พุ่งกินพื้นที่ว่างภายนอกผลงานสร้างเส้นขอบของงานให้แผ่ขยายออกไปคล้ายรูปทรงเปิด ที่ใช้พื้นที่ว่างต่อเนื่องภายในกับภายนอกรูปทรง พื้นผิวของงานสร้างรอยยับย่นให้มีลักษณะคล้ายสิ่งมีชีวิต สีขาว เหมือนผลงานแบบผี (Ghost version)

The Typewriter (Model "Ghost" Typewriter) เป็นประติมากรรมไม่คงตัว ทิ้งน้ำหนักตามทิศทางของแรงโน้มถ่วง ตัวงานมีลักษณะสมดุลง่ายไม่สมมาตร รูปร่างรูปทรงอิสระ พื้นผิวปรากฏรอยยับย่นบริเวณส่วนที่เป็นแป้นพิมพ์ประกอบด้วยรูปทรงย่อยที่ซ้ำกันหลายชิ้นมองเห็นมิติซ้อนทับโดยบริเวณตัวเครื่องพิมพ์ติดที่เป็นพื้นหลังและบริเวณว่างรอบๆ ช่วยผลักดันให้เห็นชัดเจน ทั้งนี้รวมไปถึงร่องรอยอื่นๆ โดยรอบและพื้นผิวของงานที่ไม่สม่ำเสมอทำให้มองดูเสมือนเคลื่อนไหวได้

วัสดุและกระบวนการที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานงานในชุด The Home

วัสดุที่ใช้ในการสร้างงานส่วนใหญ่เป็นวัสดุอ่อนที่สามารถตัดเย็บได้โดยนำมาประกอบรวมกับการยึดใส่ด้วยวัสดุอ่อนนุ่มหรือวัสดุขนาดเล็ก เช่น นุ่น โยสังเคราะห์ เม็ดโฟม หรือเม็ดพลาสติก โดยโอลเดนเบิร์กจะนำสิ่งที่เขาต้องการสร้างมาผ่าน "กระบวนการแปรรูปทรง" โดยการลดทอนรายละเอียดบางส่วน เพิ่มหรือลดขนาด เปลี่ยนสภาวะจากแข็งเป็นอ่อน แต่ละชิ้นจะมีความคงตัวมากน้อยไม่เท่ากัน เนื่องมาจากปริมาณการยึดใส่วัสดุภายใน และความคงตัวของผิวของวัสดุที่ใช้เย็บ

Bedroom ensemble ในผลงานชิ้นนี้ของโอลเดนเบิร์กมีลักษณะผสมผสานระหว่างงานศิลปะหลายแบบ ทั้งประติมากรรม งานจิตรกรรม และงานออกแบบตกแต่งภายใน ทำให้มีการใช้วัสดุผสมผสานกันอยู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งโอลเดนเบิร์กได้นำการค้นพบวัสดุใหม่ นั่นคือ หนังสือพิมพ์ที่ทำขึ้นมาจากเส้นใยสังเคราะห์ที่มีลวดลายที่สดใส มาใช้หุ้มหรือบุเฟอร์นิเจอร์ไว้จะเป็นหัวเตียง โซฟา หรือโคมไฟ ผสมผสานกับงานช่างตามรูปแบบวัฒนธรรม ของ Los Angeles Motel รวมทั้งวัสดุอื่นๆ อย่างไวน์ล ไม้ โลหะ ภาพศิลปะเสื้อของแม่ และข้าวของที่วางอยู่เพื่อใช้สร้างบรรยากาศอันเป็นส่วนประกอบที่สร้างความโดดเด่นสะดุดตาให้กับห้องสีขาวพื้นพรมสีดำ **Bedroom ensemble** เปรียบได้กับฉากละคร วัตถุที่ไม่ได้ใช้งานเหล่านี้กระตุ้นให้เกิดอารมณ์อันเป็นพฤติกรรมหนึ่งของมนุษย์ผู้ที่พยายามจะทำบางสิ่งบางอย่างที่ไม่สามารถทำได้ **Bedroom ensemble** ไม่ได้เป็นเพียงความสนุกสนานแบบสมัยใหม่อย่างเดียวนั้น แต่มันได้แสดงออกถึงความเป็นประติมากรรมที่เคร่งขรึมจริงจังด้วย แต่ละชิ้นที่ประกอบขึ้นเป็นงานเกิดจากของแข็งรูปทรงเรขาคณิตอย่างง่ายที่ติดตั้งและเข้าตามมุมอย่างเรียบร้อย

Soft Pay-Telephone แบบไม่คงตัวสร้างขึ้นจากการตัดเย็บไวโอลินสีดำในสวนตัวเครื่อง และส่วนตกแต่งด้วยไวโอลินสีขาวและสีเทา ภายในไวโอลินยัดขนุนไว้ภายในแบบหลวมเพื่อให้วัสดุมีความคงตัวแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดจากนั้นติดตั้งไวบนแผ่นไม้ทาสี เพื่อจัดแสดง งานชิ้นนี้มีความประณีตละเอียดอ่อนในการตัดเย็บมากกว่างานในชุด The Store ส่วนในแบบผี (Ghost version) นั้น สร้างขึ้นจากผ้ามีสลินสีขาวตัดเย็บเป็นรูปโทรศัพท์แล้วยัดใส่ภายในด้วยขนุน ลักษณะของงานจะมีความคงตัวน้อยกว่าในงานแบบไม่คงตัว งาน **Soft Pay-Telephone** ทั้งสองแบบนี้ถูกสร้างให้มีลักษณะยุบยวบ ไม่คงตัว ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวคล้ายกับสิ่งมีชีวิต ตามแนวทางของเขาที่นิยมสร้างงานด้วยวิธี "การแปรผันรูปทรง" อันเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างงานในชุดประติมากรรมไม่คงตัว

Soft Toaster ตัวเครื่องตัดเย็บด้วยไวโอลินและยัดใส่ขนุนไว้ภายในให้เกิดการคงตัว ตกแต่งด้วยหู และชิ้นขนมปังปิ้งที่ทำด้วยไม้ทาสี แล้วเย็บไวโอลินที่เป็นตัวเครื่องหุ้มติดกับหู และขนมปังปิ้ง โอลเดนเบิร์กแสดงคุณสมบัติเด่นของไวโอลินออกมา ด้วยการการยัดใส่ขนุนในปริมาณที่พอเหมาะที่ทำให้งานเป็นรูปร่างและในขณะเดียวกันก็สร้างรอยยุบยวบให้เกิดกับพื้นผิวของงานทำให้มองดูเหมือนมีชีวิต ตามแนวทางของเขาที่นิยมสร้างงานด้วยวิธี "การแปรผันรูปทรง"

Soft Dormeyer Mixers สร้างขึ้นด้วยการตัดเย็บไวโอลินให้เป็นรูปทรงย่อยต่างๆ ดังภาพและยัดใส่ขนุนไว้ภายใน โดยในส่วนของตัวปั่นที่เห็นลักษณะคล้ายลูกตุ้มจะยัดขนุนหลวมกว่าที่อื่น ทำให้บริเวณนี้ดูมีลักษณะยวบกว่าตรงที่จับ จากนั้นนำมาประกอบกันร่วมกับสายไฟ และนำมาจัดแสดงด้วยการแขวน **Four Dormeyer Mixers- "Ghost" version (Model "Ghost" Mixers)** งานชิ้นนี้เป็นทั้งต้นแบบและแบบผี (Ghost version) ในชิ้นเดียวกัน ของ **Soft Dormeyer Mixers** สร้างด้วยการนำผ้าใบมาพิมพ์สีด้วยวิธีพ่นสเปรย์บนแม่พิมพ์แล้วนำมาดลงบนผ้าใบ จากนั้นนำผ้าใบมาตัดเย็บเป็นรูปชิ้นส่วนต่างๆของเครื่องปั่นผสมอาหาร และยัดใส่ภายในด้วยขนุนแล้วนำมาเย็บต่อกัน เป็นรูปเครื่องปั่นผสมอาหารจำนวน 4 เครื่อง จัดแสดงด้วยการแขวนบนราวเหล็กเรียงกันทั้ง 4 ชิ้น แต่ทิศทางมีความแตกต่างกันกับแบบไม่คงตัวที่สร้างต่อเนื่องในเวลาต่อมา **Soft Dormeyer Mixers** ถูกสร้างให้มีรอยจีบ รอยยุบยวบ และลักษณะการทิ้งตัวของงานที่ดูอ่อนยวบไปตามแรงโน้มถ่วงนั้นเป็นไปตามแนวทางของโอลเดนเบิร์กที่นิยมสร้างงานด้วยวิธี "การแปรผันรูปทรง"

Soft Juicit (Ghost version 1965) สร้างขึ้นมาด้วยการตัดเย็บวัสดุที่เห็นได้ชัดอยู่ 2 ชนิด ส่วนแรก คือ ตัวเครื่องคั้นน้ำผลไม้ ซึ่งตามภาพจะเห็นเป็นสีอ่อนนั้น ตัดเย็บมากจากผ้าใบที่ไม่ได้มีการทาสียัดใส่ภายในด้วยขนุน ส่วนที่สองคือ ผลส้มและน้ำส้มที่กำลังไหล ตัดเย็บจากผ้าป่านกระสอบ และลงสีทับอีกชั้นหนึ่ง วัสดุในสองส่วนสำคัญนี้ก่อให้เกิดความขัดแย้งที่ปรากฏอย่างชัดเจนในตัวเองทั้งในด้านสีสัมผัสและพื้นผิว แต่ในขณะเดียวกันวัสดุทั้งสองชนิดให้ความรู้สึกที่ต่าง ไม่นุ่มนวลเหมือนงานที่ตัดเย็บจากไวโอลิน สิ่งนี้เป็นความตั้งใจอย่างหนึ่งของโอลเดนเบิร์ก เนื่องจากว่า งานชิ้นนี้เป็นแบบ "ผี" (Ghost version) ตามแนวปฏิบัติของเขา งานในแบบนี้จะต้องให้ความรู้สึกที่ต่าง เย็นชา อันเป็นความรู้สึกที่แตกต่างออกไปจาก แบบ "อ่อน" (Soft version) ในแบบที่ทำจากไวโอลิน คุณลักษณะด้านการรับความรู้สึกและรูปทรงภายนอกของวัสดุเต็มไปด้วยประโยชน์ใช้สอยอันสื่อด้วยน้ำส้มที่กำลังไหลลงมาด้านหน้าของเครื่อง เป็นเครื่องใช้ที่สื่อโดยชี้ให้เห็นรายละเอียดเล็กๆน้อยๆ อันเป็นสิ่งที่โอลเดนเบิร์กได้ผสมผสานวัสดุมาใช้ให้เกิดเป็นความรู้สึกที่แตกต่างตลอดจนการใช้สีธรรมชาติของผ้าใบพื้นผิวของประติมากรรมจึงถ่ายทอดความรู้สึกที่หนาแน่นและแห้งแล้งที่

เป็นตัวแทนของการใช้งานตามประโยชน์ใช้สอย ความหนักแน่นของผ้าป่านสีเบจอธิบายถึงน้ำหนักและความแข็งที่ขัดแย้งโดยตรงกับของเหลวที่แสดงออกในแบบไวนิล อันเป็นคุณลักษณะที่โอลเดนเบิร์กได้ค้นคว้าอย่างรอบคอบในการเลือกใช้วัสดุที่ทำให้เกิดความขัดแย้งของเขาเปรียบได้กับภาพเขียนแห่งงานประติมากรรมของทศวรรษ 1950 งานผ้าที่มีลักษณะเป็นประติมากรรมนี้ถูกเน้นด้วยมวล ความเรียบง่าย เป็นองค์ประกอบการเคลื่อนไหวที่อ่อนปวกเปียกตรงที่ที่ลงสีและประกายของแสง การแปรผันจากวัสดุแข็งไปสู่อ่อน ที่ไม่ใช่เพียงการมองดูว่าอ่อน

Soft Airflow งานชิ้นนี้ถูกสร้างเป็น 3 แบบ ได้แก่

1 ชิ้นที่เป็นโมเดลเริ่มแรก **Soft Airflow-Scale 1(model)**

2 ชิ้นที่สร้างจากไวนิล(แบบไม่คงตัว) **Soft Airflow-Scale 1**

3 ชิ้นที่สร้างจากผ้าใบ (แบบผี) **Soft Airflow-Scale 2**

ชิ้นแรกที่เป็นโมเดลเป็นชิ้นทดลอง ผลงานจึงดูหยาบ งานชิ้นนี้ตัดเย็บจากผ้าใบ แล้วสร้างลายลงบนพื้นผ้าใบด้วยการนำแม่พิมพ์ที่มีลักษณะเป็นร่องยาวเป็นเส้น ๆ มาพ่นสีสเปรย์แล้วกดลงบนพื้นผ้าใบให้พอเห็นรอยที่ไม่ต้องเรียบร้อยสม่ำเสมอ แต่ให้ความสำคัญของพื้นผิวผ้าใบด้วยการเพิ่มเทคนิคในการสร้างสรรค์เพิ่มเข้าไปมากกว่าการตัดเย็บธรรมดา ลักษณะการตัดเย็บและรายละเอียดของชิ้นส่วนย่อยต่างๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นงานดูมีความหยาบอยู่มาก

ชิ้นที่ 2 เป็นประติมากรรมไม่คงตัวที่สร้างขึ้นด้วยไวนิลตัดเย็บเป็นรูปรถ ยัดไส้ภายในด้วยนุ่นเพียงเล็กน้อยทำให้ชิ้นงานแสดงความอ่อนปวกเปียกอย่างชัดเจน มีการตกแต่งส่วนที่เป็นกระजरดด้วยพลาสติกใส

ชิ้นที่ 3 เป็นประติมากรรมแบบผี ที่พัฒนามาจากแบบก่อนหน้านี้ ตัดเย็บด้วยผ้าใบสีขาวยัดไส้ด้วยนุ่น ภายใน มีการสร้างลวดลายบนพื้นผิวผ้าใบด้วยการนำแม่พิมพ์ที่มีลักษณะเป็นร่องยาวเป็นเส้น ๆ มาพ่นสีสเปรย์แล้วกดลงบนพื้นผ้าใบ เหมือนในงานชิ้นที่เป็นโมเดล แต่ใส่รายละเอียดชิ้นส่วนย่อยที่ประกอบขึ้นเป็นรถมากกว่างานชิ้นอื่นๆ

งานชุดนี้ถูกสร้างขึ้นให้มีรอยจีบและรอยยับย่นปรากฏตามพื้นผิวของวัสดุภายนอก ซึ่งเป็นไปตามแนวทางของเขานิยมสร้างงานด้วยวิธี "การแปรผันรูปทรง"

วิวัฒนาการของ The Airflow เป็นการสร้างสรรค์ที่กึ่งอัตโนมัติที่เป็นลักษณะเฉพาะของ โอลเดนเบิร์ก มันเป็นกระบวนการที่เกิดจากหน่วยย่อยที่เป็นพื้นฐานความทรงจำ การสังสมข้อมูลข่าวสารและภาพลักษณ์ที่เสริมเข้าไป ทั้งหมดนี้ถูกผสมกลมกลืนและสุดท้ายก็ถูกบีบอัดออกมาเป็นชุดงานที่แสดงออกในเรื่องรูปทรง การสังเคราะห์โดยการจำแนกวัสดุ นี่คือ สิ่งที่ทำให้โอลเดนเบิร์กตัดสินใจ เน้นเฉพาะเรื่องเครื่องจักร

การพัฒนาของ The Airflow ประกอบด้วยกระบวนการสร้างสรรค์ของโอลเดนเบิร์ก ความประณีตจากการใช้วิธีการสร้างสรรค์ร่วมกันอย่างอิสระ การผสมผสานจำนวนของรูปแบบสิ่งมีชีวิตแปลกประหลาดที่มีเพิ่มมากขึ้น The Airflow มีเนื้อหาสำคัญที่มีลักษณะปลายเปิด อันเป็นจุดสำคัญรวมกันที่โอลเดนเบิร์กใช้เป็นตัวทำลายความเชื่อมั่นที่คนมีต่อเทคโนโลยี ดังนั้น The Airflow จึงเป็นแม่แบบที่จำเป็นสำหรับงานทั้งหมดในชุด "soft machine" ที่ประกอบด้วย The Giant Fans และ Drainpipes ที่สร้างขึ้นระหว่างปี 1965 และ 1968 ด้วยการทำสิ่งที่แข็งให้อ่อน

Soft Manhattan I-Postal Zones สร้างจากผ้าใบพิมพ์สีด้วยการนำแม่พิมพ์มากดทับเช่นเดียวกับงานแบบผี(Ghost version) ของ Soft Dorneyer Mixer นำมาตัดเย็บให้เป็นรูปทรงย่อยต่างๆ เป็นจำนวนมาก

ที่แล้วยัดหุ่นไว้ภายใน แล้วนำมาจัดเรียงซ้ำๆ เพื่อเย็บประกอบติดกัน และจัดแสดงด้วยการแขวน ลักษณะงานชิ้นนี้เมื่อเปรียบเทียบกับงานอื่นๆ แล้วมีความคล้ายคลึงไปทางงานแบบผี (Ghost version) แต่ไม่ได้มีการระบุไว้ว่าเป็นงานแบบผี อาจเป็นไปได้ว่าโอลเดนเบิร์กอาจทำไว้เพื่อเป็นต้นแบบในการสร้างงานในแบบต่อไป แต่ไม่ได้มีการนำมาพัฒนาต่อ

Soft Manhattan II-Subway Map งานชิ้นนี้ทำคู่กันมากับ **Soft Manhattan I-Postal Zones** คือสร้างจากผ้าใบพิมพ์สีด้วยการนำแม่พิมพ์มากดทับเช่นเดียวกับงานแบบผี(Ghost version) ของ Soft Dorneyer Mixer นำมาตัดเย็บให้เป็นรูปทรงย่อยต่างๆ เป็นจำนวนมากที่แล้วยัดหุ่นไว้ภายใน แล้วนำมาจัดเรียงซ้ำๆ เพื่อเย็บประกอบติดกัน และจัดแสดงด้วยการแขวน ในผลงานนี้มีชิ้นส่วนที่ต้องแสดงรายละเอียดรวมกันกลายเป็นชิ้นส่วนหลักเป็นจำนวนมาก ตั้งแต่ส่วนหลังสุดที่แสดงพื้นที่ เส้นผ้าใบที่ถูกเย็บเพื่อแสดงเป็นรูปเส้นทางรถไฟ ชิ้นไม้วงกลมที่แสดงแทนสถานี จุดจอด ลักษณะงานชิ้นนี้เมื่อเปรียบเทียบกับงานอื่นๆ แล้วมีความคล้ายคลึงไปทางงานแบบผี (Ghost version) แต่ไม่ได้มีการระบุไว้ว่าเป็นงานแบบผี อาจเป็นไปได้ว่าโอลเดนเบิร์กอาจทำไว้เพื่อเป็นต้นแบบในการสร้างงานในแบบต่อไป แต่ไม่ได้มีการนำมาพัฒนาต่อ

Soft Light Switches สร้างด้วยการตัดเย็บไวน์ลีสแดงส้มเป็นรูปสวิตช์ ยัดใส่ภายในด้วยเส้นใยสังเคราะห์ที่ถูกนำมาใช้แทนหุ่นที่มักจะนำไปใช้งานทั่วไป นอกจากนี้ภายในยังมีผ้าใบที่ช่วยพยุงรูปทรงให้มีความคงตัวอยู่บ้าง ใยสังเคราะห์ที่ถูกยัดไว้ภายในเป็นการอัดแบบหลวมๆ เพื่อให้รูปทรงมีลักษณะอ่อนปวกเปียกตามหลักการแปรผันรูปทรง ทำให้เหลื่อมมุมถูกลดความคมลง ดูเหมือนตัวตลกที่เดินด้วยเตี้ยแบบผี (Ghost version) สร้างด้วยการตัดเย็บจากผ้าใบเป็นรูปทรงสวิตช์ไฟมีโครงรองรับอยู่ภายในฐานสวิตช์ด้านหลังทำให้ ยัดหุ่นหลวมๆ ไว้ภายใน รูปทรงนี้ทั้งตัวลงสู่พื้นด้านล่าง ทำให้บริเวณด้านล่างแสดงความหนาแน่นของมวลสารและน้ำหนักที่มากกว่าส่วนบนตามทิศทางของแรงโน้มถ่วงอันเป็นกระบวนการแปรผันรูปทรงจากแข็งไปสู่อ่อน จากนั้นมีการทาสีหยาบๆ ทับอีกชั้นหนึ่ง

Soft Toilet เป็นงานที่ต้องใช้ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บสูงมาก เนื่องจากเป็นงานที่มีรายละเอียดมาก รวมทั้งเรื่องของการติดตั้งที่ต้องแสดงออกได้ถึงความอ่อนปวกเปียกที่ดูมีชีวิตชีวา งานชิ้นนี้ใช้วิธีการตัดเย็บไวน์ลีสเป็นชิ้นส่วนย่อยนำมายัดใส่ด้วยหุ่นในแต่ละชิ้นส่วนย่อยด้วยปริมาณที่แตกต่างกัน แล้วเย็บประกอบรวมกันติดกับโครงไม้ที่ตั้งแสดงบนฐานไม้ และเป็นงานอีกชิ้นหนึ่งที่โอลเดนเบิร์กสื่อให้เห็นชัดเจนได้ถึงความเหมาะสมในเรื่องคุณสมบัติของวัสดุที่เขาเลือกใช้สร้างความรู้สึกให้ปรากฏในผลงาน ถึงแม้ว่าไวน์ลีสจะมีน้ำหนักมากพอสมควรแต่โอลเดนเบิร์กสามารถทำให้มันสามารถถายทอดความพลั้วไหวและอ่อนยวบทั้งตัวลงสู่ด้านล่างได้อย่างสมบูรณ์ อันเนื่องมาจากการกระบวนการแปรผันรูปทรงจากแข็งไปสู่อ่อน

Soft Bathtub สร้างด้วยการตัดเย็บไวน์ลีสเป็นรูปอ่างอาบน้ำดั่งรูป ตกแต่งด้วยชิ้นไม้โพลีเอทิลีน ทาสีเคลือบ และจุกยางปิดรูระบายน้ำ สังเกตว่า งานชิ้นนี้ไม่ได้มีการยัดหุ่น หรือวัสดุอื่นที่ช่วยในการคงรูปไว้ภายในเลย ผู้วิจัยสันนิษฐานว่า โอลเดนเบิร์กอาจต้องการแสดงในเรื่องของพื้นที่ว่างตรงกลางอ่างอาบน้ำให้เห็นชัดเจนมากขึ้น หากยัดหุ่นไว้ภายในอาจทำให้ควบคุมปริมาตรของขอบอ่างและพื้นที่ตรงบ่อกลางอ่างได้

ยาก จนทำให้ดูเค้าไม่ออกว่าเป็นรูปอะไร งานชิ้นนี้โอลเดนเบิร์กยังคงใช้กระบวนการแปรผันรูปทรงเช่นเดิม จากอ่างน้ำรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า ถูกเปลี่ยนรูปไปจนบิดเบี้ยว เหลวออนปวกเปียก ซึ่งมีสวนมาจากการเลือกใช้วัสดุตามคุณสมบัติของมัน เพื่อให้เกิดรูปทรงที่เป็นไปตามจินตนาการของศิลปิน

Soft Washstand ใช้วิธีการตัดเย็บไวโนลเป็นรูปร่างอ่างล้างหน้าดังภาพแล้วมายัดไส้ด้วยนุ่น จากนั้นเย็บประกอบรวมกันติดกับโครงโลหะที่ตั้งแสดงบนฐานโลหะ ตกแต่งด้วยชิ้นไม้ทาสีเคลือบ งานชิ้นนี้ไม่ค่อยมีรายละเอียดในการตัดเย็บมากนัก เนื่องจากเป็นรูปทรงที่ไม่ซับซ้อนไม่มีชิ้นส่วนย่อยมากอย่าง Soft Toilet เป็นงานชุดห้องน้ำที่ใช้วัสดุคล้ายกันกับ Soft Toilet และ Soft Bath tub แต่ใช้ไวโนลที่เน้นให้เห็นชัดเจนในเรื่องของคุณสมบัติการสะท้อนแสงของผิวหน้าวัสดุ ใช้กระบวนการแปรผันรูปทรงมาทำให้อ่างล้างหน้าทรงสี่เหลี่ยมแข็ง กลายเป็นอ่อน และทั้งตัวห้อยลงตามแรงโน้มถ่วง

Soft Swedish Light Switches ตัดเย็บขึ้นจากไวโนลสีดำ ผิวมันวาว ให้เป็นรูปสวิตช์ไฟ แล้วยัดไส้ภายในด้วยนุ่นจนแน่น เกิดเป็นรูปทรงที่พองฟูออกมา อันเป็นรูปแบบหนึ่งของการแปรผันรูปทรง

Soft Drainpipe สร้างขึ้นด้วยการตัดเย็บไวโนลเป็นปล้องๆ ชิ้นส่วนย่อย จากนั้นนำมาเย็บประกอบกันเป็นรูปทอกรวย จัดแสดงด้วยการแขวนบนฐานและโครงเหล็ก งานชิ้นนี้ใช้กระบวนการแปรผันรูปทรงด้วยการทำให้มีลักษณะออนปวกเปียกไร้เรียวแรงพร้อมที่จะกองลงไปกับพื้น

Shoestring Potatoes spilling from a bag สร้างขึ้นด้วยการตัดเย็บผ้าใบเป็นชิ้นส่วนต่างๆ ของเส้นมันฝรั่งและถุง จากนั้นยัดไส้ภายในด้วยนุ่น ทาผิวนอกด้วยกาวและสีเคลือบ จากนั้นนำมาจัดวางตำแหน่งดังภาพ ที่เน้นแสดงทิศทางการโน้มถ่วงด้วยการทิ้งตัวจากเพดานลงมาสู่พื้น และใช้กระบวนการแปรผันรูปทรงด้วยการทำให้พองออกและมีความบิดเบี้ยวทั้งยังมีขนาดใหญ่กว่าความจริงด้วย

Soft Ladder, Hammer, Saw and Bucket สร้างขึ้นด้วยการตัดเย็บผ้าใบเป็นชิ้นส่วนย่อยต่างๆ ยัดไส้ภายในด้วยเม็ดโฟมหลวมๆ แล้วนำมาเย็บติดกันดังรูป จากนั้นใช้กาวเคลือบผิวภายนอกให้แข็งแล้วทาสีเคลือบ โอลเดนเบิร์กใช้กระบวนการแปรผันรูปทรงจากของแข็งให้เป็นของอ่อนที่ไม่คงตัว แขนห้อยรุ่งริ่งอยู่ราวไม้ที่ติดกับผนัง ทำให้เกิดรูปทรงที่บิดเบี้ยวบิดเบือนไปจากความเป็นจริง

Giant Soft Fans (Soft version) ตัดเย็บขึ้นจากไวโนลสีดำเป็นชิ้นส่วนย่อยต่างๆ แล้วยัดไส้ภายในด้วยเม็ดโฟม จากนั้นนำมาเย็บติดกันเป็นรูปพัดลมดังภาพขวามือ ด้วยความที่งานชิ้นนี้ตัดเย็บด้วยไวโนลส่งผลให้พื้นผิวของวัสดุมีความยับย่นน้อยกว่าในงาน Ghost version เพราะมีแรงดึงผิวมากกว่าผ้าใบ ทำให้มีความคงตัวมากกว่า และยังให้ความมันวาวสะท้อนแสงที่แสดงถึงคุณสมบัติของวัสดุสมัยใหม่ที่เป็นผลผลิตมาจากการใช้เทคโนโลยี **Giant Soft Fans (Ghost version)** ในขณะทำงานชุดไม้คงตัว (Soft version) แสดงถึงความใหม่ทันสมัย งานชุดแบบผี (Ghost version) กลับสร้างจากผ้าใบตัดเย็บยัดไส้ภายในด้วยเม็ดโฟมแสดงถึงความเก่า ความอ่อนแอ และแสดงความหยาบของผิวมากกว่าใน งานชิ้นนี้สร้างขึ้นหลังจาก งานไม้คงตัว อันเนื่องมาจากแนวคิดในการเปลี่ยนสถานะของวัตถุเดียวกันให้มีหลายสถานะ เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลที่

เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของวัตถุเดียวกันที่สร้างขึ้นจากวัสดุต่างชนิดกันส่งผลให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนองแวดล้อมที่แตกต่างกันด้วย

Soft Scissors ตัดเย็บด้วยผ้าใบเป็นรูปชิ้นส่วนของกรรไกร จำนวน 7 ชิ้น ยัดใส่ภายในด้วยนุ่นแล้วนำมาเย็บประกอบกันเป็นรูปกรรไกร ทาสีเคลือบผิว แล้วนำมาจัดแสดงด้วยการมัดรวมกันแล้วแขวนในลักษณะพับงอ ผลงานชิ้นนี้ถูกสร้างด้วยกระบวนการแปรผันรูปทรงให้มีความยืดหยุ่นลงมาตามแรงโน้มถ่วง

The Typewriter (Model "Ghost" Typewriter) สร้างขึ้นจากการตัดเย็บผ้าใบเป็นรูปร่างคล้ายกับพิมพ์ดีดยัดใส่ภายในด้วยนุ่น และทาเคลือบผิว ตกแต่งในส่วนของแป้นพิมพ์ด้วยชิ้นไม้ จัดรูปทรงให้มีลักษณะคล้ายหน้าตาสิ่งมีชีวิตที่กำลังพิมพ์อยู่ พื้นผิวสีขาวจืดชืดที่เผยอออกเปื่อยเป็นลักษณะเฉพาะตัวของแบบมี Ghost version ใช้เทคนิคการแปรผันรูปทรงโดยสร้างงานให้มีรูปร่างรูปทรงบิดเบี้ยวไปจากความเป็นจริง โดยชิ้นนี้มีลักษณะอ่อนปวกเปียกคล้ายกับสิ่งมีชีวิต และมีลักษณะเหมือนเคลื่อนไหว

เนื้อหาของผลงานงานในชุด The Home

เป็นช่วงเวลาทีโอลเดนเบิร์กกำลังหวนกลับไปหาช่วงเวลาในวัยเด็ก เรื่องราวเกี่ยวกับบ้านและครอบครัว ความฝันของคนอเมริกัน ความคิดถึงบ้านนั้นแสดงนัยให้เห็นอยู่ในงานของโอลเดนเบิร์ก เพราะเขามักใช้แฟชันเกาแก การจำลองแบบพิมพ์ของวัตถุที่ทันสมัยไปแล้ว (Pay-Telephones, Typewriter, The Airflow) ที่เป็นต้นแบบภูมิปัญญาของอเมริกัน เรื่องนี้สอดคล้องกับวัยเด็กของเขา ที่เขาเล่นสร้างเมืองจำลอง ทำแผนที่ และสมุดภาพเกี่ยวกับความเป็นมาต่างๆ ของเมืองนั้น ซึ่งในเวลาต่อมา สิ่งต่างๆ ที่เคยอยู่ในสมุดภาพในวัยเด็กได้ถูกนำมาเพิ่มเติมรายละเอียดและขยายผลต่อ และบางชิ้นเป็นหนึ่งในงานชุดประติมากรรมไม่คงตัว

Bedroom ensemble ความประทับใจของโอลเดนเบิร์กอยู่ที่การได้นำเสื้อนอกของแม่มาวางประกอบรวมในงาน ทำให้เขานึกย้อนเวลาถึงในวัยเด็ก เวลาที่ครอบครัวเดินทางไปเที่ยวค้างแรมกัน ดังนั้นมันคือสิ่งจำเป็นที่จะต้องค้นหาเรื่องราวที่ทุกคนรู้จักมากเพียงพอที่จะเข้าถึงอารมณ์ในผลงานของเขาได้

Soft Manhattan I-Postal Zones, Soft Manhattan II-Subway Map เป็นส่วนหนึ่งจากประสบการณ์ในวัยเด็กที่เขาเคยเล่นสร้างเมืองจำลอง และมีสมุดภาพที่จัดทำแผนที่ ผังเมือง และสิ่งต่างๆ อันเกี่ยวข้องกับเมืองในจินตนาการที่เขาสร้างขึ้น เมื่อโตขึ้นในช่วงเวลาหนึ่งเขาจึงได้นำเรื่องราวสมุดภาพดังกล่าวมาเป็นแรงบันดาลใจทั้งยังเป็นต้นแบบที่ถูกนำเพิ่มรายละเอียด หรือนำมาประยุกต์กับประสบการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นการนำความคิดเดิมมาต่อยอด และในงานชิ้นนี้ก็เห็นแผนที่แสดงเขตต่างๆ และเส้นทางรถไฟใต้ดินของเมืองแมนฮัตตัน ที่เขาย้ายมาอยู่

Soft Pay-Telephone, Soft Toaster, Soft Dormeyer Mixer, Soft Juicit, (Ghost version 1965), Soft Airflow-Scale 1, Soft Light Switches, Soft Toilet, Soft Bathtub, Soft Washstand, Soft Swedish Light Switches, Soft Drainpipe, Shoestrng Potatoes spilling from a bag, Soft Ladder, Hammer, Saw and Bucket, Giant Soft Fan, Soft Scissors เรื่องราวเกี่ยวกับบ้าน ข้าวของเครื่องใช้ภายในบ้าน เฟอร์นิเจอร์ เครื่องเรือน และสิ่งประดิษฐ์ทางเทคโนโลยีที่ช่วยอำนวยความสะดวกให้คน

Typewriter เป็นเรื่องราวของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นการสร้างงานแบบเหมือนจริงในเชิงล้อเลียน ด้วยการสร้าง ให้งานมีหน้าตาแสดงอารมณ์ ความบิดเบี้ยว พื้นผิวที่มีรอยยับย่น ลักษณะอ้วนป้อม คล้ายกับตัวการ์ตูน ประกอบกับขนาดที่ผิดไปจากความเป็นจริงสื่อในเรื่องของอารมณ์ขันที่แฝงอยู่ในผลงานของศิลปิน

การสื่อสารความคิดงานในชุด The Home

โอลเดนเบิร์กถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกในวัยเด็กของเขาเกี่ยวกับครอบครัวมานเฟอร์นีเจอร์ เครื่องเรือน เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน เขาลดความแข็งแกร่งของมันลงด้วยการทำให้มันดูอ่อนแอไร้ความสามารถ แต่กลับดูมีชีวิตและมีความเป็นมิตรกับมนุษย์มากขึ้น ในทำนองเดียวกันก็แสดงแนวคิดแบบเซอร์เรียลลิสต์ด้วยขนาดของงานที่ใหญ่โตเกินความเป็นจริงและการทำให้วัตถุให้อยู่สภาวะที่อ่อนปวกเปียก มีลักษณะเหมือนความฝัน

สิ่งต่างๆที่เราสามารถเข้าใจ และมองเห็นได้ในช่วงเวลาหนึ่งในกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่ต่อเนื่องแบบ“แข็ง” (Hard version) แบบ “ผี” (Ghost version) และแบบ “ไม่คงตัว” อันเป็นสถานะที่แตกต่างกันในวัตถุเดียวกัน ในชุดงานที่มีความสัมพันธ์กัน โอลเดนเบิร์กอาจเปลี่ยนขนาด รูปร่าง รูปทรง ตัวตน หรือเวทีในช่วงเวลาแห่งความสำเร็จของแต่ละชิ้น การเน้นในกระบวนการเปลี่ยนแปลง สถานะของแต่ละวัตถุ ด้วยชุดงานที่เป็นตัวแทนความไม่เสถียร และการส่งผ่านที่มองเห็นด้วยตาในกระบวนการดำรงอยู่ “การแปรผัน” มากกว่าการติดอยู่กับสถานะปิด นอกจากนี้งานเหล่านี้ยังได้รับอิทธิพลจากแนวคิดของฟรอยด์ในการเปรียบเทียบสัญลักษณ์ โดยพื้นฐานแล้วเขาแบ่งวัตถุออกเป็นผู้ชายและผู้หญิงหรือทั้งสองเพศ อย่างเช่นในประเภทแรกที่ทั้งหมดเป็นวัตถุรูปทรงสิ่งเป็นเพศชาย Baseball Bats ของ Ray Gun และอีก 4 ลำดับ Hamberger, Tire, Telephones และ Giant Soft Swedish Light Switch เป็นเพศหญิง Dornmeyer mixers, the Peeled Banana, The Fans และ the Soft Drainpipe แสดงความเป็นทั้งสองเพศในตัว ตามแนวคิดของโอลเดนเบิร์ก รวมไปถึงวัตถุที่มีลักษณะพิเศษในทางภูมิทัศน์ที่พาดพิงในการทำขึ้นของการแบ่งแบบอื่นๆ จะเห็นได้ชัดเจนในงาน the Flag พวกเขาถูกแบ่งด้วยเส้นตรงที่ขนานกัน ที่เปรียบได้กับถนน ชายหาด หรือแม่น้ำ วัตถุในรุ่นหลังมา the Drum Set ถูกเรียกเป็นภูเขาและหุบเขาแห่งโคโลราโดอันเป็นที่ที่เขาพัฒนาขึ้นมาจากรูปทรงของมัน

4 **The Multiple** เริ่มสร้างขึ้นในประมาณปี 1968 ในช่วงเวลานั้นได้มีการบันทึกไว้ในสมุดถึงกระบวนการผลิต โอลเดนเบิร์กได้มีการผสมผสานวิธีการสร้างงานจากเดิมที่เป็นการตัดเย็บไวน์ล หรือผ้าใบเป็นรูปทรงไม่คงตัวต่างๆ เขาเริ่มมีการผสมเทคนิคพิเศษอื่นรวมทั้งวัสดุอื่นๆ ที่ไม่ใช่วัสดุอ่อนผสมผสานเข้าไป เช่น ในเรื่องของ การจัดวาง เทคนิคการสร้างงานแบบอุตสาหกรรม ผลงานในช่วงเวลานี้ของเขามีความซับซ้อนมากขึ้นทั้งในเรื่องของความคิดและการทำงาน ซึ่งในระหว่างที่ทำงานชุดนี้เขาก็ได้เริ่มสร้างงานที่มีขนาดใหญ่ และงานในลักษณะของอนุสาวรีย์ที่จะต้องตั้งแสดงกลางแจ้งทำให้ผลงานในภายหลังออกมาเป็นวัสดุที่มีความคงตัว เช่น พลาสติกหล่อ เหล็ก หรือโลหะโดยได้รับการสนับสนุนจากบริษัทต่างๆ ที่เคยร่วมงานกับเขา รวมทั้งยังสนใจในงานภาพพิมพ์หินทำให้ช่วงเวลานี้เกิดงานภาพพิมพ์ที่ใช้เทคนิคพิมพ์หิน (Lithograph) เป็นจำนวนมาก งานชุด Multiple มีทั้งหมด 6 ชิ้น ตั้งแต่ชิ้นที่ 29 ถึง 34

- 29 Giant Raisin Bread
- 30 Tea Bag
- 31 Giant Soft Drum Set
- 32 Soft Lipstick Monument, Ascending on Caterpillar Tracks
- 33 Double-Nose/Purse/Punching Bag/ Ashtray

29 Giant Raisin Bread, Canvas filled with shaded foam rubber, stiffened with glue, painted with acrylic, 46 X 96 X 40 inches, 1967

แนวความคิด

Giant Raisin Bread ถูกจัดสร้างให้มีขนาดใหญ่ ซึ่งโอลเดนเบิร์กประยุกต์มาจากประติมากรรมไม้คองตัวรุ่นแรกที่จัดแสดงที่ Green Gallery ในเรื่องการเปลี่ยนขนาดครั้งนี้ อาจคิดไปถึงการมีนัยสำคัญทางประวัติศาสตร์และจิตศาสตร์ที่เปรียบได้กับความหมายของรูปทรงบริสุทธิ์ การเพิ่มขนาดที่เกิดเปรียบเหมือนศิลปินสร้างประโยชน์ให้ได้รับการยอมรับและมีความรู้สึกแน่ใจในตัวตนและบทบาทของตนเอง จากงานของเขาในปี 1962 ที่อาหารมีขนาดใหญ่ยักษ์ การสร้างวัตถุขนาดใหญ่ยักษ์ที่พ้องตรงกันกับการตัดแปลงขนาดใหม่ในงานสถาปัตยกรรมของนิวยอร์ก ที่มีเครื่องหมายให้เห็นคือ การก่อตั้งของ Seagram Building ในปี 1958 และ ตึกระฟ้าต่างๆที่เกิดขึ้นตามมา อย่างเช่น Pan Am Building และ โครงการ World Trade Center ที่สร้างขึ้นในดาวนทาวน์ Manhattan

การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ

Giant Raisin Bread มีลักษณะเป็นรูปทรงอิสระที่ตั้งแสดงอยู่บนฐานรูปกล่องสี่เหลี่ยมผืนผ้า รูปทรงรูปทรงของขนมปังลูกเกดมีลักษณะคล้ายของจริงแต่มีขนาดใหญ่กว่า มีความนุ่มคล้ายหมอน และมีลักษณะของความยุบยวบ ที่ทำให้เกิดรอยยับย่นบนพื้นผิว คล้ายกับตัวการ์ตูนที่มีชีวิต ตัวแผ่นขนมปังที่มีลักษณะคล้ายกันเรียงซ้อนเกยกันอย่างไม่เป็นระเบียบมากนักแต่จัดเรียงด้วยความต่อเนื่องไปจนถึงส่วนที่เป็น

ถึงแม้ว่างานจะถูกจัดเรียงบนฐานจนเต็มและดันออกมาข้างนอก แต่งานดูแผ่ขยายออกไป ไหลออกไปอย่างมีทิศทางเข้าไปในพื้นที่ว่างรอบนอก ช่วยลดความน่าอึดอัดลง ทำให้งานดูมีอิสระมากขึ้น

วัสดุและกระบวนการที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

Glant Raisin Bread สร้างขึ้นด้วยการตัดเย็บผ้าใบเป็นรูปขนมปังและลูกเกดตั้งภาพยัดใส่ภายในด้วยเม็ดโฟมยาง จากนั้นนำมาเย็บประกอบกัน แล้วทาเคลือบผิวภายนอกด้วยกาว และระบายสีอะคริลิกทับลงไป จากนั้นนำมาจัดแสดงบนฐานรูปกล่องสี่เหลี่ยม ตั้งภาพ งานชิ้นนี้สร้างโดยการใช้กระบวนการแปรรูปทรงทำให้งานมีลักษณะยุบยวบไม่คงตัว ทิ้งน้ำหนักลงตามแรงโน้มถ่วง

เนื้อหาของผลงาน

Glant Raisin Bread เป็นผลมาจากประสบการณ์การพบเห็นสิ่งต่างๆในชีวิตประจำวันของคน ซึ่งขนมปังเป็นอาหารที่คนทั่วไปนิยมบริโภค เป็นวัฒนธรรมการบริโภคของสังคมอเมริกัน และเป็นของธรรมดาที่คนทั่วไปรู้จัก โอลเดนเบิร์กได้ให้ความสำคัญกับอาหารด้วยการนำมาสร้างเป็นงานศิลปะ ที่สามารถใช้ตัวของมันเองสื่อออกมาได้โดยไม่ต้องผ่านการตีความที่ยุ่งยาก

การสื่อสารความคิด

Glant Raisin Bread เป็นงานอีกชิ้นหนึ่งที่โอลเดนเบิร์กใช้เป็นประตูในการสื่อสารกับผู้ชม เขาสร้างงานศิลปะที่แสดงถึงตัวตนของวัตถุทางวัฒนธรรมการอุปโภคบริโภคของสังคมอเมริกันที่ผู้ชมไม่จำเป็นต้องใช้ความรู้หรือศาสตร์ชั้นสูงในการรับชม ผู้ชมได้รับความสุนทรีย์จากตัวงานได้โดยตรงผ่านประสบการณ์ และทัศนคติของตนเอง และยังเพิ่มเติมด้วยการสร้างอารมณ์ขันในเชิงล้อเลียน เสียดสีด้วยการใช้ขนาดของผลงานที่มีขนาดใหญ่เกินจริงของผู้สร้างที่แฝงแนวคิดเซอร์เรียลลิสม์

30 Tea bag, Multiple Print (edition of 125) vinyl, felt, kapok, plexiglass, 39 ³/₈ inches high X 28 ¹/₄ inches wide, Courtesy, Multiple Print Inc, New York, 1966

แนวความคิด

โอลาเฟนเบิร์ก ได้ชี้เฉพาะให้เห็นถึงภาพด้วยพื้นที่ อย่างที่เขาได้เคยทำงานที่แสดงออกในเรื่องรูปทรงใน The Street และงานผิวหนัง Store และในงานศิลปะที่แปลมาจากวรรณกรรมทั้งหมดก็เป็นเช่นนั้นแต่ขั้นตอนหนึ่งหรือสองที่ออกไป อันดับแรก การวาดภาพถูกสร้างขึ้นมาจากวรรณกรรมที่อยู่ในงานที่แสดงออกในเรื่องรูปทรงใน The Street ที่ถูกตัดออกมาจากพื้นหลังกลายเป็น 3 มิติที่ติดอยู่กับผนัง ต่อไปรูปทรงที่สร้างขึ้นตามจริงใน The Empire ("Papa") Ray Gun ขวบนตัวอย่างอิสระในพื้นที่ว่าง สีและพื้นผิวที่พร้อมจะถูกดึงขึ้นไปพร้อมกับงานวรรณกรรมโดยการรวมกันของการละทิ้งวัสดุที่ใช้สร้างงานแสดงรูปทรงใน The Street ที่มีความนิ่งมากกว่าจะถูกสร้างให้เห็นเด่นชัดอย่างเช่นวัตถุใน The Store สัตว์ของระยะภาพที่ถูกสร้างตามความเป็นจริงในมุมมองที่บิดเบี้ยวที่เตรียมพร้อมสำหรับ The Bedroom Ensemble และสุดท้าย ในการระบายสี วัตถุที่สร้างแบบผี (Ghost object) แสงและเงาที่ชัดเจนรุนแรงถูกนำมาประยุกต์คล้ายร่องรอยการตัดกันของแสงเงาที่ปรากฏในงานสามมิติ ลักษณะของแสงจัดจ้านที่ถูกสร้างขึ้นตามจริงสะท้อนบนผิวหน้าของวัตถุไว้นิลผิวมันสะท้อนแสง และความโปร่งใสที่แปลคำพูดมาเป็นพลาสติกใสเหมือนน้ำที่อยู่โดยรอบ Tea Bag multiple ในหลายๆ นวัตกรรมของของ Minimal Art เป็นการคาดการณ์ไว้วงหน้า หรือดูขนานไปกับงานจึงเรียกได้ว่าเขาเป็นศิลปินป๊อปอาร์ต

งานแนวความคิดหลากหลายที่เป็นรายละเอียดสำคัญในงานของโอลาเฟนเบิร์ก เขาดูแลรักษางานทั้งหมดไว้ด้วยแนวคิดประชาธิปไตยที่ว่าเขาควรผลิตวัตถุต้นทุนต่ำที่มีความสัมพันธ์กับจำนวนประชากรที่สามารถเป็นเจ้าของได้ ยิ่งไปกว่านั้น การวิเคราะห์ปัญหาในเรื่องการผลิตมวลรวมที่ทำให้เขาสามารถรู้จักกับปริมาณนวัตกรรมทางเทคโนโลยีที่เป็นผลต่อเนื่องมาจากแบบฝึกหัดสำหรับงานชิ้นอื่นๆ รอบตัวเขา เขาทำ

เช่นนี้ ตัวอย่างเช่น ในระหว่างศิลปินรุ่นแรกด้วยกัน การใช้กระบวนการทางอุตสาหกรรมในการสร้างรูปทรง ยูปแพบ์ที่ถูกสุมออกเป็นสัญญาณสำหรับงานแห่งความหลากหลาย The Tea Bag ถูกสร้างขึ้นในปี 1968

การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ

เป็นงานผสมสื่อและเทคนิค (Assamblage) ลักษณะงานต่ำ ที่มีรูปร่างอิสระรวมกับรูปเรขาคณิตที่เน้น การผสมผสานระหว่างงาน 2 มิติ และงาน 3 มิติ คล้ายผลงานของ ทอม เวสเซลมันน์ (Tom Wesselmann) ตรงส่วนบริเวณที่เป็นถุงชาที่มีความมันวาวสะท้อนแสง และใช้สีสันที่ให้น้ำหนักตัดกันรุนแรง ส่วนบริเวณของ เชือกและหวงที่ติดอยู่กับถุงชา มีลักษณะแบนเป็นงาน 2 มิติด้วยเทคนิคการพิมพ์ งานชิ้นนี้แสดงเรื่อง สัตว์ส่วนของภาพระยะต้นลึกของงาน ระยะหน้าสุดเป็นความนูนหนา ความขรุขระของพื้นผิว และลักษณะผิวที่ มันวาวเวลาถูกแสงส่องมากระทบคล้ายกับผิวน้ำของถุงชาทำให้ดูโดดเด่นเป็นจุดสนใจและมีมิติยื่นออกมาหา ผู้ชม ระยะต่อมาเป็นน้ำชาที่หกออกมานอกถุง ตามมาด้วยหวงและเชือกซึ่งมีความชัดเจนรองลงมาประกอบ กับแสงเงาที่ต่อเนื่องมาจนถึงพื้นที่ว่างสีขาวด้านหลังช่วยผลักระยะให้ดูไกลออกไป

วัสดุและกระบวนการที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

Tea bag

ในส่วนของตัวถุงชา ใช้เทคนิคการตัดเย็บไว้นิลและยัดไส้ลงไปภายในแบบหลวมๆ ให้เป็นรูปร่าง ถุงชาดังภาพ ในงานชิ้นนี้โอลเดนเบิร์กได้ใช้วิธีการสร้างรูปทรงแบบพิเศษ นั่นคือ ลักษณะรูปทรงที่ยูปแพบ์ ด้วยการดูดอากาศภายในออกเป็นลักษณะสัญญาณ ในผลงานชิ้นนี้มีวัสดุแบบใหม่เข้ามารวมด้วยได้แก่ พลาสติกใส และสีกหลาด รวมทั้งมีการตกแต่งด้วยแผ่นพลาสติกสี โดยเฉพาะพลาสติกใส ที่มีคุณสมบัติ พิเศษทำให้เกิดพื้นผิวมันระยับเวลาโดนแสงตกกระทบคล้ายกับแสงระยิบระยับที่กระทบบนผิวน้ำ ช่วยสร้างความรู้สึกให้กับผู้ชมว่าเหมือนกับถุงชากำลังเปียกน้ำอยู่จริงๆ

ในส่วนของพื้นหลัง ใช้เทคนิคการพิมพ์หิน (Lithograph) ซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่นำมาประยุกต์ ร่วมกับงานประติมากรรมไม่คงตัว จึงเป็นการผสมผสานเทคนิคและกระบวนการเข้าด้วยกัน งานชิ้นนี้แสดง เรื่องสัตว์ส่วนของภาพระยะต้นลึกของงาน จึงต้องใช้กระบวนการในการสร้างขึ้นส่วนย่อยก่อนจะนำมา ประกอบรวมกันเป็นชิ้นใหญ่ ทั้งยังเป็นการประกอบร่วมกันระหว่างงาน 2 มิติ และงาน 3 มิติด้วย

เนื้อหาของผลงาน

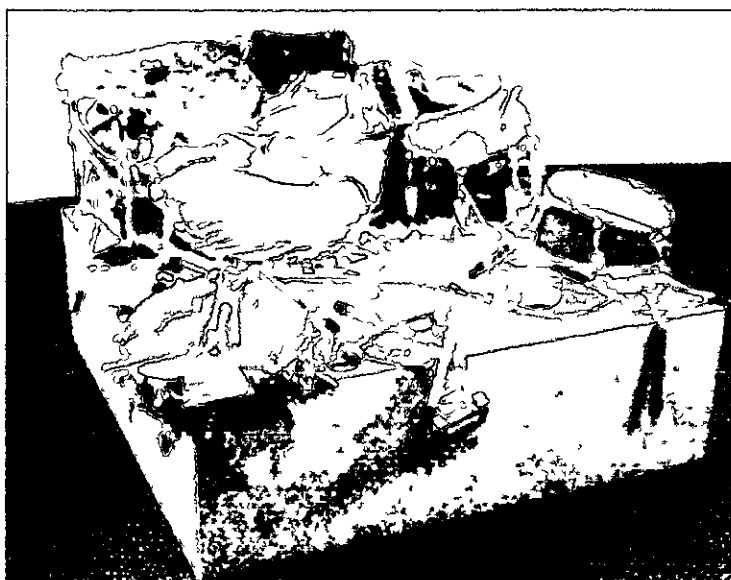
เนื้อหาของผลงานชิ้นนี้วนกลับมาสู่เรื่องของอาหารในชีวิตประจำวัน เหมือนกับงานชุด The Store ที่ จัดแสดงใน Green Gallery แต่เน้นในเรื่องเทคนิคและการใช้สื่อวัสดุมากขึ้น

การสื่อสารความคิด

Tea Bag โดยรูปทรงต้นกำเนิดของมันที่เป็นถุงชาที่ถูกแขวน โดยแขวนไว้ในระนาบแนวตั้ง เขา สร้างทั้งหมด 4 ชิ้น ด้วย Plexiglass และเป็นผลงานร่วมกับ Larry Rivers, Barnett Newman, Phillip Guston และโอลเดนเบิร์ก งานชิ้นนี้เสนอด้วยการติดลงบนระนาบคล้ายกับภาพเขียน เปรียบหน้ากับการ เรียกกรองแผ่นระนาบในแนวตั้งของถุงชาที่ถูกวางแขวนในแนวนอน ดังนั้น ในการมองข้าม สิ่งหนึ่งเป็นจริงได้ ด้วยการมองลง การพิมพ์ที่ให้นูนขึ้น การสงวนจากความแบนสู่ความนูน ในเวอร์ชันอื่นของงานภาพ พิมพ์ของประติมากร ประสบการณ์ที่กลายเป็นความซับซ้อนมากขึ้นเพราะของแข็งที่เป็นต้นฉบับถูกจัดออก

ด้วยความโปร่งใสที่กดทับอยู่บนสิ่งที่เหลือยู่เหมือนกับว่าถ้ากดทับแก้วหรือพลาสติกที่เคลือบทับอยู่บนรูปภาพ ด้านในของอีกเวอร์ชันอื่นของ Tea Bag แห่งเหมือนกับกอนที่มันจะถูกใช้ทำมาจากรูปแบบเดียวกันคือถุงชาที่แช่อยู่ แต่เป็นสักหลาดสีเบจและไม่ได้ถูกเติมหรือดำเนินกระบวนการสร้างทางด้านเนื้อหา ลักษณะของถุงชาก่อนและหลังใช้ หรือเป็นสถานะแนวคิดที่มีความสัมพันธ์กันเป็นวงจรของถุงชา กฎเกณฑ์ในการสร้างสรรค์แยกแยะประสาทสัมผัสคือสิ่งที่มือสัมผัสไม่ใช่การมองด้วยตา

- 31 **Giant Soft Drum Set**, Vinyl and canvas filled with expanded polystyrene chips, metal and painted wood parts, and wood and Fomica base with metal railing, nine instruments, 121 9X182 9X253 4 cm Overall ,1967

แนวความคิด

Soft Drum Set สร้างขึ้นสำหรับนิทรรศการประติมากรรมนานาชาติ ที่จัดขึ้นในฤดูใบไม้ร่วงปี 1967 ที่พิพิธภัณฑ์กุกเกนไฮม์ เพราะงานคล้ายกับงานสถาปัตยกรรมของอาคาร เนื้อหาของเครื่องอุปกรณ์ทั้งหมดเป็นรายละเอียดที่เป็นไปไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในสถานะที่เป็นของอ่อนไม่คงตัวที่ทับซ้อนกันอยู่ และเพื่อให้ผู้ชมเห็นภาพมันในภาพวาดลายเส้นสำหรับแคตตาล็อกของงานนิทรรศการ เขาพบว่ามันจำเป็นต้องมีโมเดลขนาดเล็กที่เขี่ยออกมาจากผ้าใบที่ถูกพ่นสเปรย์เป็นสีดำและมีพื้นผิวที่ขรุขระที่สร้างขึ้นจากลึงกระต่ายของแคนาเดียนคลับวิสกี ในปีต่อมา โมเดลนี้กลายเป็นเนื้อหาที่ไม่เป็นที่ชื่นชอบสำหรับสร้างในงานชุดที่สองที่ทำร่วมกับ Multiples, Inc ภาพสเก็ตช์มีขนาดที่เหมาะสมสำหรับงานที่ใช้เทคนิคหลากหลาย แต่มันดูสบาย และมีความเป็นส่วนตัวที่สุด และเป็นวัตถุพอนปอนที่ดูเหมือนว่าเป็นงานที่ไม่ได้ทำขึ้นใหม่ให้มีความสมบูรณ์ ในลักษณะเฉพาะตัวของมัน เป็นความตรงข้ามกันอย่างมากมายสำหรับงานหลากหลายเทคนิค ข้อเท็จจริงที่ว่า เขาสร้างให้มันท้าทาย ความอ่อนนุ่มของมันทำงานในชุดนี้แต่ละชิ้นมีลักษณะเฉพาะตัว

เขาไม่ต้องการนำวัตถุต้นแบบกลับมาสรรสร้างใหม่อีกครั้งด้วยการสร้างสำเนาที่ออกมาเหมือนกับต้นฉบับ เขาต้องการสร้างวัตถุขานานที่มันดูมีความแตกต่างเพราะว่ามีการนำกระบวนการทางอุตสาหกรรมมาแทนที่ บางทีมันอาจเป็นมุมมองใหม่ งานจำลอง Soft Drum Set ที่เป็นต้นแบบแห่งความยุ่งเหยิงไม่เป็นระเบียบ ภาวะถูกกลืนในสถานการณ์ที่ถูกต้องเหมาะสม มันสามารถสร้างความสับสนและหะและการต่อสู้ที่เปรียบได้กับต้นกำเนิดด้วยการถือและโยนไปรอบๆหรือละทิ้งไปรวมกับฝุ่นผง กลองที่คล้ายกับถุงพลาสติกที่มีความทึบแสง มันสามารถอธิบายได้ว่าชุดงานที่ถูกเก็บรักษาความอ่อนนุ่มด้วยความเหมาะสมมากกว่า กลองพิศวงที่อนุญาตให้เฉพาะส่วนที่อยู่ใกล้ผิวหน้าถูกพบเห็น และเพียงแค่ออกาส หนึ่งหน้าหน้ากระดาษ

ที่แสดงหกทางเป็นไปได้ที่จะจัดแสดง Soft Drum Set แบบจำลองที่ถูกประกอบสำหรับนักสะสมผู้ที่อาจรู้สึก ความคิดที่ไมงายนัก ด้วยงานที่ตั้งอยู่บนความเป็นเจ้าของด้วยตัวมันเอง

การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ

งานชิ้นนี้เป็นประติมากรรม แสดงลักษณะในเชิงภูมิทัศน์ เป็นงานผสมสื่อและเทคนิค (assemblage) ตัวงานประกอบขึ้นจากชิ้นส่วนย่อยๆ หลากหลายรูปทรงที่สร้างขึ้นจากวัสดุหลากหลายชนิด โดยภาพรวมเป็นผลงานที่นำรูปทรงและรูปร่างต่างๆ มาจัดเรียงใกล้กัน ทับกัน เหลื่อมซ้อนกันโดยมีทิศทางกระจายออกไปนอกฐาน Soft Drum Set เป็นการสร้างงานเลียนแบบของจริงด้วยรูปทรงที่ไม่คงตัว มีลักษณะอ่อนยวบลงกับพื้น ไปตามทิศทางของแรงโน้มถ่วง รูปทรงแสดงปริมาณพื้นที่ว่าง ความหลากหลายของรูปทรงที่จัดวางอยู่ร่วมกัน ความยุ่งเหยิงไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของทั้งตัวกลอง และอุปกรณ์ประกอบ ก่อให้เกิดพื้นที่ว่างที่แทรกอยู่ระหว่างผลงานต่อเนื่องไปกับพื้นที่ว่างด้านนอก รอยยับย่นบนพื้นผิวที่ปรากฏแสดงลักษณะความเคลื่อนไหว และเพิ่มมิติความซับซ้อนให้กับผลงาน

วัสดุและกระบวนการที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

Soft Drum Set เป็นประติมากรรมที่มีรายละเอียดซับซ้อนในตัวงานมาก ตัวกลอง ฉาบ และตะลุมพุกตัดเย็บขึ้นจากไวนิลและผ้าใบยัดไส้ภายในด้วยเม็ดพลาสติก ตกแต่งด้วยไม้และโลหะ รางโลหะเย็บประกอบและจัดแสดงประกอบรวมกันดังภาพ ตั้งแสดงบนฐานฟอไรไมก้า ผลงานชิ้นนี้ใช้กระบวนการแปรผัน รูปทรงทำให้ชิ้นดูอ่อนไม่คงตัวคล้ายกับจะละลายกองไปกับพื้น และการวางผลงานให้มีลักษณะการจัดกระจายบ้างทับกันบ้างเหมือนกับไม่ได้ตั้งใจ เป็นลักษณะเฉพาะในการจัดวางของโอลเดนเบิร์กที่จะต้องสร้างความซับซ้อนยุ่งเหยิงให้ในตอนท้ายที่สุดของผลงาน

เนื้อหาของผลงาน

นิทรรศการของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก ในปีกตะวันออกของ Nation Gallery เป็นแนวคิดที่กระตุ้นให้เกิดการรวมความหลากหลายในรูปทรง งานของโอลเดนเบิร์กทั้งหมดที่จัดแสดงพร้อมกันที่ พร้อมกันอย่างเหมาะสม และส่งเสริมให้ชิ้นอื่นๆดูอย่างที่สุด งานชิ้นนี้กำลังถูกต่อเติมและสร้างความน่าสนใจด้วยภาพร่างต้นแบบที่นำมาแสดงรวมในนิทรรศการ ตั้งแต่ภาพร่างต้นแบบภาพวาดลายเส้นที่จะนำไปสร้างงานประติมากรรม และสุดท้ายเป็นผลงานที่สร้างเสร็จออกมาแล้ว

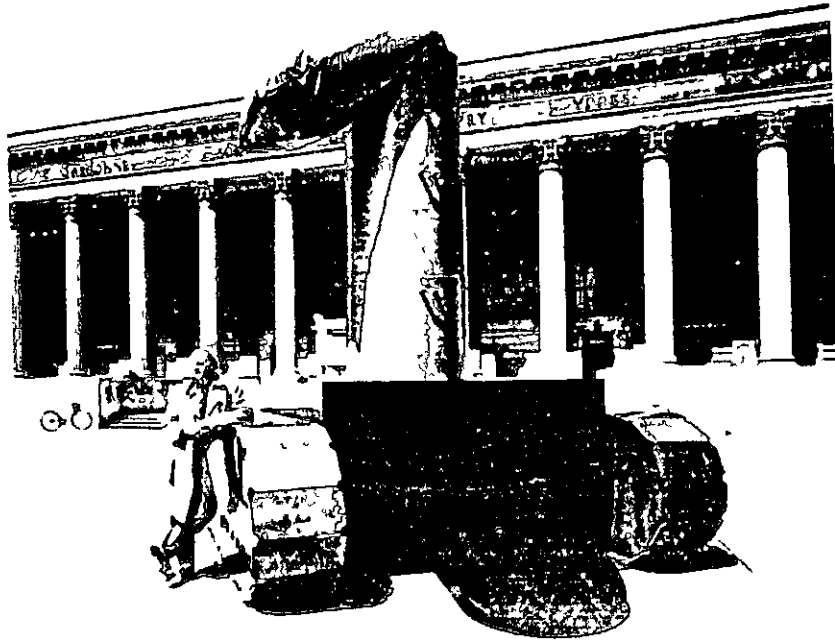
โอลเดนเบิร์กสร้างงานโดยมีพื้นฐานเป็นประติมากรรมที่แสดงภูมิทัศน์ของภูเขาแถบโคโลราโด แสงเงาที่เกิดจากการละลายลงไปกับพื้นของ Drum Set เปรียบได้กับการประท้วงของยอดเขารอกก็ โอลเดนเบิร์กประกอบขึ้นเป็นเชิงเขาด้วยการจัดวางตำแหน่ง โดยการย้ายตะลุมพุก และสวนอื่นๆของวงดนตรีที่มีระยะทางในแนวตั้งจากฉาบที่เป็นยอดที่สูงที่สุดของการสร้างรูปทรงที่ปรากฏขึ้นมา ไม่ได้เป็นแค่รูปทรงที่คล้ายประติมากรรมที่เป็นภูเขาที่สวยงาม แต่สื่อถึงทอและวัสดุที่โอลเดนเบิร์กได้เลือกสะท้อนให้เห็นพื้นผิวของผิวหน้าของยอดที่ใหญ่ที่สุด อันประกอบด้วย ผ้าใบสีขาวนวล ไวนิลสีดำเป็นมัน และโลหะสีเงินประกอบรวมกับการจัดวางตำแหน่ง วัสดุต่างๆเหล่านี้สอดคล้องกับพื้นที่ปกคลุมไปด้วยหิมะของภูเขา เนินหินและดินที่มีลักษณะเป็นเปลือกแข็ง เป็นพื้นน้ำแข็งลื่นที่สะท้อนประกายแสงอาทิตย์ที่กำลังลอยตัวสูงขึ้น ที่แท้แล้ว Drum Set เป็นการแสดงนิทรรศการในการสอบและการสืบสวนของรูปทรงที่หลากหลาย แทนที่จะเป็นการยอมรับในการรับรู้โดยปกติและความเข้าใจในเรื่องวัตถุของโอลเดนเบิร์กที่ทำหายต่อรูปทรง

การสื่อสารความคิด

ความคิดสร้างสรรค์ของโอลเดนเบิร์กสามารถเดินถอยหลังไปสู่จินตนาการในสมัยเด็ก แคลสเซอร์ โอลเดนเบิร์ก เกิดในสวีเดน ปี 1929 เกมในสมัยเด็กที่เขาเล่น โอลเดนเบิร์กสร้างเมืองที่เขาเรียกว่า Neuberg เขาสร้างแผนที่ขยายออกไป หนังสือพิมพ์ และนิตยสารที่เป็นรายละเอียดที่สร้างขึ้นให้เชื่อว่าเป็นเมืองหลวง บางทีนี่คือสถานที่ในการแยกแยะของโอลเดนเบิร์กอันเป็นแบบร่างที่อาศัยมาแต่กำเนิด ครอบครัวของโอลเดนเบิร์กย้ายมาสหรัฐและแคลสเซอร์ได้ค้นหาความสำเร็จด้วยตัวเขาเอง สถานศึกษาเด็กนักเรียนชายในชิคาโก จากนั้นเขาได้เข้าเรียนที่ Yale ด้วยเป้าหมายหลักทางด้านวรรณกรรม ระหว่างปีสุดท้ายที่เขาเรียน เขาเริ่มศึกษาศิลปะและประวัติศาสตร์ศิลป์ที่โน้มน้าวให้การตัดสินใจของเขาย้อนกลับไปที่ศึกษาที่โรงเรียนสอนศิลปะแห่งชิคาโก ที่นั่น การศึกษาศิลปะของโอลเดนเบิร์กเป็นในขั้นพื้นฐานการศึกษารูปภาพความปรารถนาที่จะเรียนมากขึ้น ทำให้โอลเดนเบิร์กย้ายไปนิวยอร์ก และได้พบกับ Pollock นิวยอร์กพิสูจน์จิตใจของศิลปินและช่วยให้เขาค้นหาสไตล์ที่เป็นลักษณะเฉพาะตัวของเขา ที่นั่นเขาได้ทำการทดลองด้วยการทำภาพยนตร์แนวศิลปะ ที่เป็นควันท้องมาจากการจัดวางตำแหน่งของรูปให้มีแนวคิดเป็นนามธรรมมากขึ้น เขาเริ่มสืบสวนรูปทรงที่สามารถพิสูจน์ให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของแรงบันดาลใจ ตลอดระยะเวลาในการศึกษาของเขา โอลเดนเบิร์กได้เก็บรักษารายละเอียดของนิตยสารมากมาย ความคิด อุดมคติ และการสืบสวนตัวเอง สมุดบันทึกเหล่านี้แสดงให้เห็นโดยตรงถึงการพัฒนาของโอลเดนเบิร์กในความเป็นศิลปินที่ค้นหาเรื่องราวในป๊อปอาร์ต โอลเดนเบิร์กเป็นผู้ที่มีพหุปัญญาเฉพาะตัวผู้ที่เน้นความยิ่งใหญ่ในงานวิจัยและการค้นพบ โอลเดนเบิร์กค้นคว้าเรื่องราว และค้นหาผู้ชมของเขาด้วยผลงานสุดท้ายที่รวมเป็นความคิดรวบยอดอย่างยิ่งยวดในความเรียบง่ายและสรุปความเข้าใจตามธรรมเนียม สไตล์นี้เป็นคุณสมบัติของแอ็บสแตรกต์เอ็กซ์เพรสชันนิสม์ที่โอลเดนเบิร์กไม่ชอบ เขาต่อสู้ด้วยการสร้างงานศิลปะที่ทั้งคนส่วนใหญ่และคนส่วนน้อยสามารถเข้าใจ ซึ่งเหมาะสมมากกว่าที่จะจำกัดความเข้าใจอยู่เพียงกลุ่มคนที่ได้รับเลือกแล้วแคบางกลุ่ม

มันเป็นการยากที่จะเก็บเอางานหนึ่งชิ้นมาศึกษาโดยปราศจากการเชื่อมโยงกับงานชิ้นอื่นๆ โอลเดนเบิร์กสร้างมาตรฐานให้กับผลงานและประสานกับความหลากหลายทางทัศนียภาพ และสรุปได้ในตอนท้ายว่ารูปทรงทั้งหมดนี้บางครั้งจะสามารถจะผสมรวมกันเพื่อไปสู่งานชิ้นอื่นอีก คล้ายกับงานรูปอุโมงค์ทางเข้าด้านหนึ่งของภูเขาที่เข้าไปสู่อุโมงค์ โอลเดนเบิร์กสามารถทำรูปทรงและสามารถที่จับโน้มน้าวในสิ่งที่แตกต่างกันอย่างไม่มีทางหลงทางให้ไกลออกไปจากต้นกำเนิด ผลงานศิลปะของโอลเดนเบิร์กเป็นการสืบสวนค้นหาความคล้ายคลึงกันระหว่างรูปทรงและเขาพิสูจน์สมมติฐานด้วยความแม่นยำละเอียดลออและด้วยสัญชาตญาณ

32 Soft Lipstick Monument, Ascending on Caterpillar Tracks vinyl filled with air from a hose, wood polyurethane foam, polystyrene, 1969

Lipstick Monument, Ascending on Caterpillar Tracks, Cor-Ten steel, steel aluminum, cast resin, painted with polyurethane enamel, 7 16X7 58X3 33 m Samuel F B Morse College, Yale University, New Heaven, Connecticut, 1969-74

แนวความคิด

ความคิดเริ่มแรกที่เดียวโอลเดนเบิร์กใช้ลิปสติกเพื่อสร้างสรรค์เป็นอนุสาวรีย์ขนาดใหญ่สำหรับมหาวิทยาลัยเยล ในปี 1968 เป็นโครงการของ Stuart Wrede เมื่อจบการศึกษาในด้านสถาปัตยกรรม โครงการของ Wrede ได้รับแรงบันดาลใจจาก Herbert Marcuse ที่ปรึกษาด้านปรัชญาของ New Left ในบทสัมภาษณ์เมื่อเดือนมิถุนายน 1968 ที่ Cambridge, Massachusetts Marcuse ได้ตั้งข้อสังเกตถึง Wrede ว่า ถ้าผลงานที่ไม่น่าเป็นไปได้ของโอลเดนเบิร์ก จะเป็นจริงขึ้นมา มันคงแปลกประหลาดมากเพียงพอที่จะทำให้เขาเชื่อมั่นเป็นการลบหลู่ความจริง ถ้าคุณเคยจินตนาการถึงสถานการณ์ในสิ่งที่สามารถทำได้คุณก็จะตั้งใจ คุณสามารถเผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่เป็นจุดสิ้นสุดของ Park Avenue ที่เป็นที่ตั้งของ Good Humor ice cream bar ขนาดใหญ่และอยู่ในตอนกลางของ Time Square a huge banana

การใช้ประเด็นเรื่องลิปสติกในครั้งแรกถูกตั้งเป้าหมายให้เป็นอนุสาวรีย์ขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่ใน London ในปี 1966 ที่จะมาแทนที่ Fountain of Eros ใน Piccadilly circus สิ่งปลูกสร้างบนพื้นดินที่จะปรากฏขึ้นด้วยการสร้างขึ้นใหม่ และประติมากรรมลอยตัวที่มีรูปร่างประหลาดละเอียดอ่อน โดย Alfred Gilbert ก็จะถูกย้ายออกไป ในเวลานั้น มันดูเหมือนเป็นเพียงธรรมชาติในการมองที่เปลี่ยนไปเท่านั้น ตั้งแต่หนังสือพิมพ์ที่เต็มไปด้วยการโฆษณาที่แสดงลักษณะการเคลื่อนไหวสำหรับลิปสติก โดยเฉพาะในเรื่องรูปทรงธรรมชาติที่คล้ายอวัยวะเพศชาย สำหรับโครงการนี้ ลิปสติกถูกจัดให้มีระดับที่แตกต่างกันแผ่ขยายออกไป อันเป็นภาพที่ตัดมาจากนิตยสารโดยนำมาดัดแปลงให้เป็นงานปะติดบนแผ่นโปสเตอร์ที่แสดงสวนหนึ่งของพื้นที่นั้น เป็นเวอร์ชันหนึ่งที่แสดงกลุ่มของลิปสติกที่คล้ายกับหัวกระสุนที่ถูกกระตุ้นด้วยพลังงานแห่งศิลปะ และความรักที่กลายเป็นสงคราม

การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ

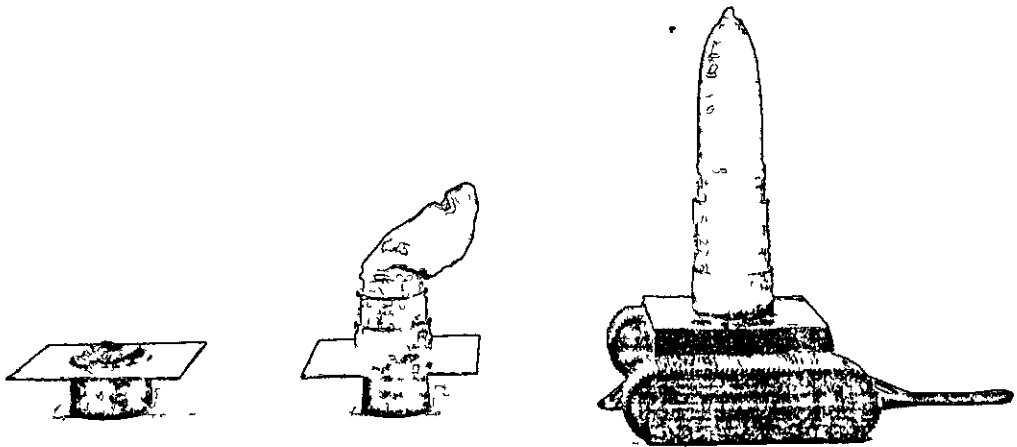
Soft Lipstick Monument เป็นงานประติมากรรมขนาดอนุสาวรีย์ชิ้นแรกของโอลเดนเบิร์ก ที่ใช้วัสดุอ่อนร่วมกับวัสดุแข็งในสัดส่วนที่มีวัสดุแข็งมากกว่า โครงสร้างของงานเป็นแท่งทรงกระบอกตั้งอยู่บนฐานสี่เหลี่ยม เมื่อมองจากด้านหน้าเป็นการจัดวางร่วมกันระหว่างเส้นตั้งและเส้นนอนในลักษณะรูปตัว T หัวกลับ โดยสวนของเนื้อลิปสติกที่พุ่งขึ้นด้านบน มีลักษณะเป็นถุงลมที่อาศัยการสูบลมเข้าและปล่อยลมออกในการสร้างสภาวะรูปทรงของถุงลมที่เปลี่ยนแปลงไปตามจังหวะการเคลื่อนไหวของเครื่องสูบลมและปริมาณลมที่สูบลมเข้าและปล่อยออก รวมทั้งเป็นการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนพื้นที่ว่างภายในและภายนอกงานประติมากรรมด้วย ตัวปลอกลิปสติกสร้างจากวัสดุแข็งคงตัวเป็นรูปทอทรงกระบอกตามลักษณะจริงของลิปสติก ตั้งอยู่บนฐานรูปรดกัที่สร้างเลียนแบบของจริง ตัวงานมีลักษณะที่ตัดกันระหว่างรูปทรงและพื้นผิว ในส่วนของรูปทรงตัวฐานมีลักษณะเป็นรูปทรงเรขาคณิตที่แข็งคงตัวในขณะที่ส่วนเนื้อลิปสติกเป็นถุงผ้ารูปทรงอิสระที่สามารถทำให้เคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงรูปทรงได้ ในส่วนของพื้นผิวเนื้อลิปสติกทำขึ้นจากไวนิลเนื้อมันสะท้อนแสงที่ไม่มีความคงตัว ทำให้เกิดรอยยับย่นบนผิวเกิดเป็นมิติซ้อนทับลงบนผิวเนื้อ แต่ส่วนฐานจะเป็นพลาสติก ผิวเนียนเรียบ

วัสดุและกระบวนการที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างพร้อม เขาจึงได้ดำเนินการสร้าง Don Lippincotte เริ่มงานในส่วนโครงสร้างตัวรดกัที่ควรสร้างจากโลหะ แต่ด้วยข้อจำกัดทางด้านการเงินจึงใช้ไม้ในการสร้างแทน โอลเดนเบิร์กได้

จินตนาการถึงเนื้อลิปสติกด้านบนที่ทำจากไวโอลีนอ่อนนุ่มเชื่อมต่อกับเครื่องสูบลมด้วยมือที่ผู้คนที่เดินผ่านไปมาสามารถสูบลมเข้าไปให้มันพองตัวเมื่อมันแฟบ

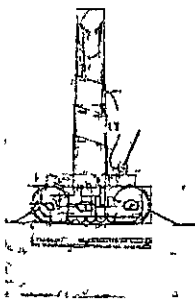
ลักษณะรูปการของโครงสร้างที่ปรากฏตามจุดมุ่งหมายของลิปสติกยักษ์สามารถใช้ร่วมกับอุโมงค์ใต้ดินของเมืองลอนดอน ในขณะที่การปรากฏซ้ำๆกันโดยทั่วไปของสีแดงบนถนนต่างๆในเมืองลอนดอน บนรถบัส กลองจดหมาย ตู้โทรศัพท์ ซึ่งในอนาคตจะชี้ให้เห็นอย่างเด่นชัดด้วยพื้นที่ แท่งลิปสติกที่เจตนาจะให้พุ่งขึ้นและคอยลดต่ำลงอย่างกลมกลืนตามฤดูกาลน้ำขึ้นน้ำลงของแม่น้ำเทมส์ ภาพวาดนี้แสดงระดับต่างของลิปสติกแท่งเดียวกัน ณ เวลาต่างๆของวัน

ภาพประกอบที่ 33 แบบจำลองแสดงการพุ่งตัวขึ้นของ Lipstick

เมื่อรูปแบบจำลองเป็นที่ยอมรับแล้ว เขาได้ให้อธิบายถึงการพุ่งขึ้นและค่อยๆลดต่ำลงของแท่งลิปสติกที่ยึดอยู่บนฐานสำหรับใช้เป็นลำโพงสาธารณะ ลำโพงจะยก Lipstick ขึ้นด้วยการสูบลมเข้าไป อันนั้นเป็นข้อจำกัดของต้นทุนและเวลา ไม่ใช่เฉพาะการทำงานของทั้งปั๊มลมและการใช้พลังงานให้ลิปสติกเคลื่อนไหวได้จริง

การนำเสนอภาพ 3 ขั้นตอนในการยกตัวขึ้นของ Lipstick เหมือนกับการแตกออกของมะเขือเทศหรือกล้วยที่ถูกกินเหมือนกับเป็นความขัดแย้งกันระหว่างความอ่อนและความแข็ง เช่นเดียวกับการใช้ผ้าใบที่ทำให้แข็งด้วยการทากาวลงไป แต่ละขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงจะต้องอยู่บนฐานที่เป็นกลอง

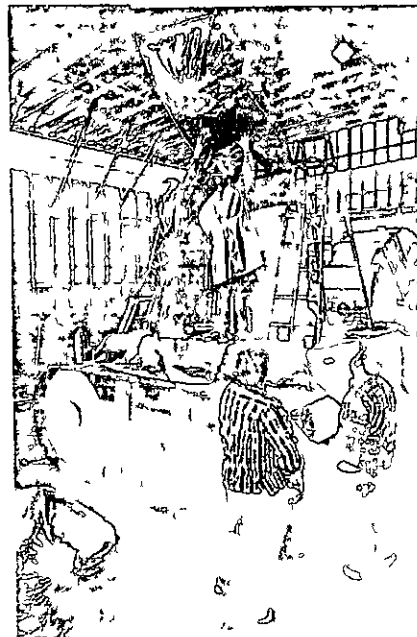
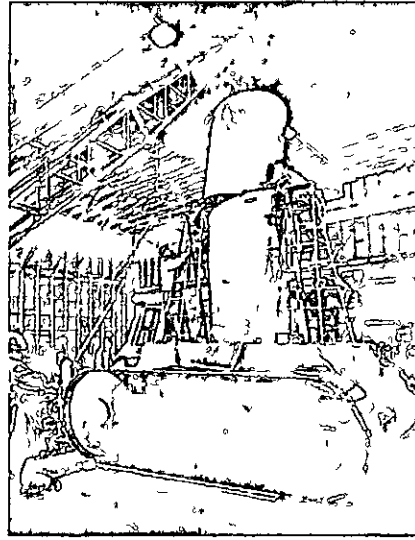

ภาพสเก็ตช์ขั้นแรกของ Lipstick มีลักษณะเป็นรูปทรงปิรามิดที่ตั้งอยู่บนรถแทรกเตอร์ ความคิดริเริ่มแรกที่จะทำให้เห็นเป็นรูปร่าง คือ การซื้อรถแทรกเตอร์จริงที่ จะต้องนำมาใช้เป็นฐานรองที่สามารถหมุนใบพัดตัวเอง ควบคุมโดยรีโมทคอนโทรล เขาได้สร้างเครื่องจักรที่ดูรายละเอียดจากเครื่องจักรจริง วิวัฒนาการของประติมากรรมถูกเปรียบเทียบกับ "ฐานตั้งปืนใหญ่" รูปร่างของลิปสติกเป็นเหมือน

ภาพประกอบที่ 34 ภาพสเก็ตช์แรกของ Lipstick

จรวดหรือยานอวกาศที่ถูกปล่อยจากฐาน "รถถัง" เปรียบเสมือนกับสงคราม มันสามารถขับเคลื่อนมันได้
"เด็กโคลน" ที่นำมาติดไว้กับพื้นผิวของล้อ ควีนอาจไหลออกมาจากท่อไอเสีย

บริเวณส่วนที่หุ้มปลายยอดของ Lipstick นั้นเกิดจากการร่วมกันเขียนของเหล่านักเรียนอาสาสมัคร
จาก Colossal Keepsake Corporation officer Gordon Thome's house ใน New Haven ส่วนนี้ทำมาจาก
ไวนิลและสวนกันด้านที่มองไม่เห็นเป็นผ้าใบทาสี ตัวถังที่ส่งมาจากนอกเมือง โดยมีขนาดพอดีกับสวนที่หุ้ม
อยู่ด้านนอกและพองลมได้ อย่างไรก็ตาม มันอาจเล็กเกินไปแต่มันสามารถขยายตัวได้ด้วยแผ่น soft
polyurethane foam และขยายออกไปเป็น polystyrene ที่รูปทรงเหมือนหลอดสเปาเกิดดี

ภาพประกอบที่ 35 ภาพแสดงการติดตั้ง Lipstick

เนื้อหาของผลงาน

ลิปสติกถูกสร้างขึ้นเนื่องมาจากกลุ่มของนักเรียนที่รู้สึกอยากสร้างสัญลักษณ์เนื่องในโอกาสครบรอบอายุ โอลเดนเบิร์กจึงได้ตอบรับคำชักชวนของนักเรียน คณะครู นิสิตเก่าของเยลที่ให้เงินช่วยเหลือสนับสนุนในการสร้างงานนี้ วันที่ 15 เมษายน 1969 คณะนักเรียนศิลปะและสถาปัตยกรรมของเยลได้ร่วมการเคลื่อนย้ายประติมากรรมขนาดอนุสาวรีย์ชิ้นแรกของโอลเดนเบิร์ก เพื่อตั้งแสดงที่ลานหน้าวิทยาลัย

บันทึกที่มีการอ้างถึงความดึงดูดใจ 2 อย่างที่ใกล้เคียงกับ Yale คือ อนุสาวรีย์ทหารบกและทหารเรือ ที่มีรูปทรงเป็นแท่งตั้งอยู่บนก้อนหินทางฝั่งตะวันออก เป็นหน้าผาที่มองขึ้นมาจาก New Haven เป็นภาพที่ผู้รับประทานอาหารเช้าจะได้เห็นขณะที่รับประทานอาหารเช้ากลางวัน Louie Hamberger ที่ถูกสร้างขึ้น ปิรามิดทรงแบนที่ตั้งแสดงอยู่ด้านล่างโดยที่ผู้รับประทานอาหารเช้าถูกดึงเข้าไปสู่ทางแยกที่คลาคร่ำไปด้วยฝูงชน

Lipstick ได้รับแรงบันดาลใจอีกส่วนจาก Vladimir Tatlin ในการออกแบบอนุสาวรีย์ในปี 1920 ในงาน the Third International in Moscow ต้นแบบจำลองของมันที่สร้างสำหรับแสดงในงานนิทรรศการ The Machine at Rice University in Houston สุนทรียภาพในเครื่องจักรกลเป็นส่วนหนึ่งของความคิดเรื่อง Lipstick และนี่เป็นบันทึกที่อ้างถึง "รถเครน" "ก้อนกลม" "เครื่องสูบลมด้วยมือ" "เครื่องจับเวลา" และ "แมว" อันเป็นสิ่งที่อยู่ใกล้เคียงสำหรับรถแทรกเตอร์

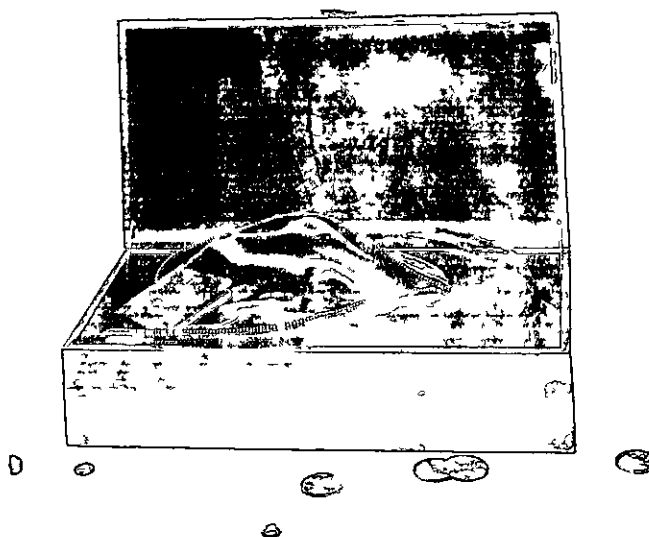
การสื่อสารความคิด

การจัดการ Lipstick นี้ไม่เป็นที่ยอมรับ มันอาจมองดูดี แต่ศิลปะมีความแปลกและแตกต่างไปจากสิ่งอื่น ด้วยเหตุใดก็ตาม มันถูกเก็บไปเพราะเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงการดูถูกดูหมิ่นค่อนแสร้งสถานแห่งสงครามในบางโอกาส Lipstick ก็ได้รับอนุญาตให้ตั้งแสดงได้โดยไม่ได้รับการยกย่องจากมหาวิทยาลัย และถูกพิจารณาไปในทางต่อต้านการแบ่งแยกสีผิวที่จะตามมาในภายหลัง ก่อให้เกิดความรำคาญที่เป็นอันตรายแทรกแซงเข้ามา ประติมากรรมถูกเคลื่อนย้ายออกไปอยู่ที่กิจการนิสิต ด้วยสภาพที่ไม่สมบูรณ์ ไม้ที่ทาร์ตถึงหลุดออกเป็นชิ้นส่วน ตัวแท่งลิปสติกทั้งหมดถูกพ่นสลายกราฟิตี้ทับลงไป ความแพบเหี่ยวของไวน์ลึงทำให้ดูน่าเศร้า เหตุการณ์นี้เกิดในฤดูใบไม้ผลิของปี 1970 โอลเดนเบิร์กเข้ามาพบและเก็บมันออกไปในคืนวันหนึ่ง และเก็บชิ้นส่วนของมันไว้ใน โรงงาน Lippicott

Vincent Scully หนึ่งในคณะที่ทำงานชิ้นนี้ กล่าวถึง Lipstick ว่า ในท้ายที่สุด เราก็ลงมือสร้าง Lipstick ที่ออกแบบไว้พร้อมแล้ว มันเป็นปล่องที่พุ่งตัวขึ้นในแนวตั้งที่อาจพิจารณาได้ว่ามีความสัมพันธ์กับเสาแบบโครินเธียนของอนุสรณ์สถานแห่งสงครามตั้งอยู่ลานกว้างทางด้านเหนือ อาจมีการเพิ่มเติมแต่ไม่มีเจตนาให้เกิดความซ้ำกันในอนุสรณ์สถานดังกล่าวหรือไปในทางใกล้เคียงเลย และแน่นอนว่า Wrede ก็ไม่มีเจตนาเช่นกัน แม้ฉันไม่สามารถพูดแทนโอลเดนเบิร์ก แต่ฉันคิดว่าเขาก็ไม่มีเจตนาเช่นกัน Lipstick อาจดูมีความเป็นไปได้กับสิ่งที่มันรวมอยู่ด้วยกัน

แนวความคิดนี้ถูกทิ้งไว้อย่างน่าเศร้า จนกระทั่งผู้อำนวยการคนใหม่ของแกลเลอรี Alan Shestack ได้ปลุกมันขึ้นมาใหม่ในปี 1972 และ 1973 โดยนำมาสร้างด้วยวัตถุที่แข็งแรงถาวรและนำมาถวญกลับมาสู่ Yale อีกครั้ง

33 Double-Nose/Purse/Punching Bag/Ashtray, Leather, Bronze, Wood, Metal, bark chip
 Box (closed) , 8 3/8 X 10 7/8 X 20 3/4 inches, 1970

แนวความคิด

Double-Nose/Purse/Punching Bag/Ashtray ประกอบด้วยหลากหลายเรื่องราวที่พัฒนาขึ้นมาในช่วงเวลา 2 ปี เป็นการผสมผสานรูปทรงเป็นของที่ระลึกแห่งกาลเวลาที่มีความซับซ้อน ที่มาของไดอารี่ในรูปทรงของวัตถุ เวลาที่เป็นจุดสิ้นสุดของปี 1960 ช่วงเวลาแห่งความกังวล แต่ประสบการณ์ที่ได้กล่าวถึงเป็นเรื่องราวของคนเป็นส่วนใหญ่

สิ่งรอบตัวที่พาตึงไปถึงตัวงาน **Double-Nose/Purse/Punching Bag/Ashtray** ที่มีลักษณะเฉพาะในทางภูมิทัศน์ การกระตุ้นร้านค้าด้านภูมิทัศน์แบบเฉพาะที่อาจดูเป็นของของแคลิฟอร์เนียตอนเหนือมากกว่าที่จะเป็นลอสแอนเจลิส (ตลอดจนกล่องไม้แดงและเปลือกไม้) และเช่นเดียวกันในของแปซิฟิกตอนเหนือ(ที่ปรากฏบนฉลากกระป๋องของโอลิมเปียเบียร์) ชินไม้ผืนตรงข้ามพิมพ์เป็นรูปกะโหลกไขว้จากคอลเลกชันตราขายของ Sidney Felson สำเนาที่สร้างขึ้นจากสมุดบันทึกที่มีงานสเก็ตช์ที่ได้ทำไว้ในเวลานั้น เป็นตราประทับความทรงจำที่ถูกทิ้งเอาไว้นอกกล่อง ที่แสดงออกด้วยตัวของมันอย่างชัดเจนที่แทรกตัวหนีออกมาจากการปกปิดและหลีกเลี่ยงออกมาจากสภาพบรรยากาศของกล่อง เพียงแคสว่นหน้ากาลิกกลับที่มีจุมูกเป็นรูปสิ่งค์ที่สามารถอยู่รอดตามีอายุยืนยาว

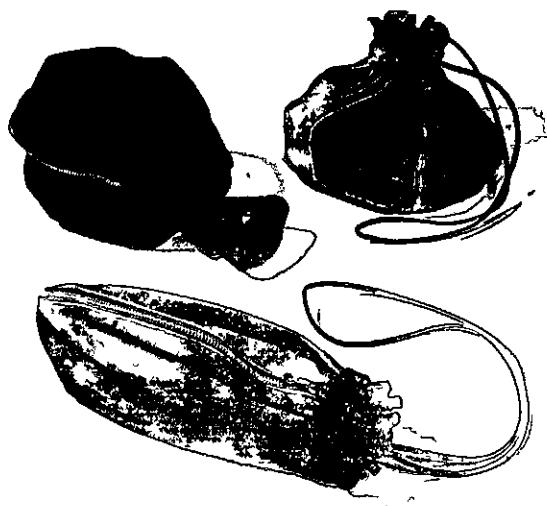
งานแห่งความหลากหลายที่เป็นรายละเอียดสำคัญในงานของโอลเดนเบิร์ก เขาดูแลรักษางานทั้งหมดไว้ด้วยแนวคิดประชาธิปไตยที่เขาควรผลิตวัตถุต้นทุนต่ำที่มีความสัมพันธ์กับจำนวนประชากรที่สามารถเป็นเจ้าของได้ ยิ่งไปกว่านั้น การวิเคราะห์ปัญหาในเรื่องการผลิตมวลรวมที่ทำให้เขาสามารถรู้จักกับปริมาณนวัตกรรมทางเทคโนโลยีที่เป็นผลต่อเนื่องมาจากแบบฝึกหัดสำหรับงานชิ้นอื่นๆรอบตัวเขา โอลเดนเบิร์กรับรู้ถึง Double Punching-Bag Nose ที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากนิทรรศการแสดงลักษณะภูมิทัศน์ของจุมูก และประติมากรรมไม่คงตัวของสินค้าเกี่ยวกับกีฬา ที่เขาจัดแสดงที่ Los Angeles การสังเคราะห์

ภาพลักษณ์ของ A Punching-Bag Nose เป็นการเปรียบเทียบที่เหมาะสมสำหรับช่วงเวลาแห่งความรุนแรงที่แสดงรายละเอียดอยู่ในประวัติศาสตร์อเมริกัน ประกอบด้วยจมูก 2 จมูก ชื่นหนึ่งแข็ง(ทำจากบรอนซ์) ชื่นหนึ่งอ่อน (ทำจากพลาสติก) จัดแสดงด้วยการหันหลังชนกันเป็นรูปทรงของถุงนวม ตัวของมันเป็นงเป็นรูปทรงที่ไม่คงตัวไปจนถึงมันกลายเป็นมีความคงตัวและติดอยู่กับถุงหนังกลับที่บรรจุภายในด้วยหินสำหรับใส่ตุ้บปลา

การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ

โอดเดนเบิร์กสร้างงานชิ้นนี้เป็นรูปทรงของถุงนวม มีสายหูหิ้ว ตัวถุงเย็บปิดด้านข้างด้วยซิปป จุกเตนของงานชิ้นนี้คล้ายกับลิปสติก คือ เป็นงานที่สามารถเปลี่ยนแปลงสถานะรูปทรงได้ งานชิ้นนี้เปลี่ยนได้

2 สถานะ คือ

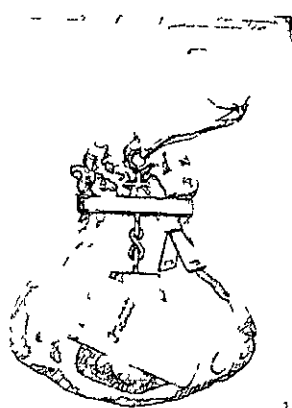
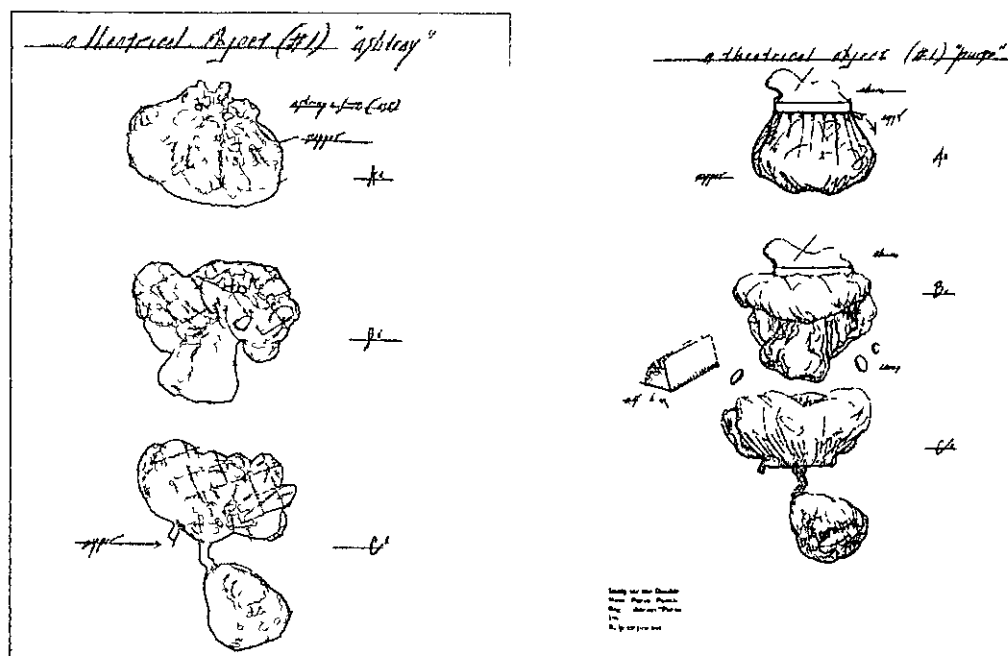

ภาพประกอบที่ 37 ภาพแสดงสถานะต่างๆ ของ Double-Nose/Purse/Punching Bag/Ashtray

- 1 สถานะปกติ เป็นสถานะที่ถูกมัดปิดในขณะที่ยังไม่ได้ใช้งาน เป็นรูปทรงที่คล้ายกับการดูดอากาศออก
- 2 สถานะใช้งาน ถุงจะพองออกคล้ายกับงาน Ice Bag ของเขา เป็นรูปทรงที่คล้ายกับการสูบอากาศเข้า เป็นรูป Purse และเมื่อพับจุกนวมด้านบนเข้าไปข้างในก็จะกลายเป็น Ashtray แต่ถ้าเปิดซิปปออกแล้วปล่อยให้จมูกห้อยลงก็จะเป็นงาน Double-Noses
- 3 สถานะกลับ ถุงจะถูกกลับตะเข็บออกมาแล้วมัดซิปปปิดแสดงพื้นผิวภายในที่ไม่มีรอยเย็บเป็นจีบเหมือนกับผิวภายนอก คล้ายกับกระเป๋าสตางค์ 2 ด้าน เป็นรูป Punching แต่ถ้าเปิดซิปปออกแล้วปล่อยให้จมูกห้อยลงก็จะเป็นงาน Double-Noses

งานชิ้นนี้มีลักษณะร่วมระหว่างประติมากรรมกับกระเป๋าสตางค์สำหรับใส่ของ รูปทรงของงานจะเปลี่ยนรูปไปตามการใช้งาน และปริมาตร หรือปริมาณที่บรรจุ โอดเดนเบิร์กมีแนวคิดในการสร้างงานและเลือกใช้รูปทรง

ที่มีความซับซ้อนมากขึ้น และมีรูปแบบการแปรผันที่หลากหลายอันเป็นจุดเด่นสำคัญของงานชุด The Multiple

- 1 Ashtray (ช้ายบน)
- 2 Purse (ขวบน)
- 3 Ashway Cutaway (ช้ายล่าง)

ภาพประกอบที่ 38 ภาพแสดงส่วนประกอบของ
Double Nose/Purse/Punching Bag/Ashtray

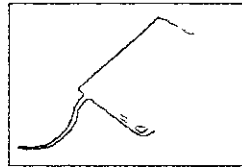
วัสดุและกระบวนการที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

งานชิ้นนี้สร้างขึ้นจากหนัง ตัดเย็บเป็นรูปกระเป๋ารอบตัว ตรงจุดด้านบนมีลักษณะเป็นหูหิ้ว มีสายหูหิ้วทำด้วยเชือกหนัง ด้านข้างติดซิปปที่สามารถรูดได้ทั้งด้านนอก และด้านในเมื่อกลับตะเข็บออกมา เมื่อเปิดซิปปที่กระเป๋าด้านนอกจะปรากฏรูปทรงจุมูกที่บรรจุภายในสามารถห้อยลงมาได้ รูปทรงจุมูกทำด้วยการหล่อ

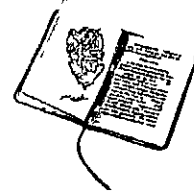
บรอนซ์ มีสายโซ่โลหะเชื่อมต่อกับกระเป๋าด้านใน งานชิ้นนี้จัดแสดงด้วยการบรรจุลงในกล่องไม้ที่เปิดฝาออกให้เห็น กระเป๋าที่เปิดเผยออกให้เห็นรูปจุมูกโผล่ออกมาเล็กน้อย วางรวมกับสมุดบันทึกเรื่องราวของ the Nose มีเหรียญที่ทำจากไม้วงกลมพิมพ์ลายกะโหลกไขว้วางเรียงรายระเกะระกะอยู่ตามข้างกล่อง

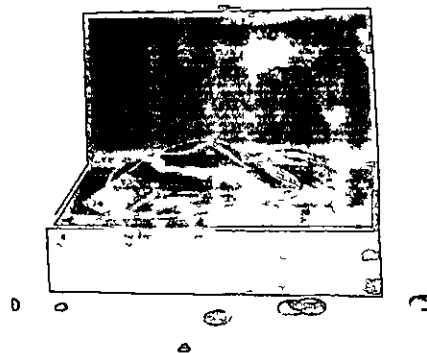
The Bag Form

The Notes

The Note (inside)

ภาพประกอบที่ 39 ภาพแสดงการจัดวางตำแหน่งของ Double-Nose/Purse/Punching Bag/Ashtray

เนื้อหาของผลงาน

งานชิ้นนี้มีส่วนประกอบ 4 ชิ้น ประกอบด้วย **Double-Nose, Purse, Punching Bag** และ **Ashtray** ส่วนประกอบทั้ง 4 ชิ้นนั้น มีเรื่องราวประสบการณ์ที่สัมพันธ์กันจนโอลเดนเบิร์กนำมาสร้างรวมเป็นชิ้นเดียวกัน และเป็นผลงานที่มีความซับซ้อนมากกว่าที่เขาเคยทำอยู่

Double-Nose โอลเดนเบิร์กเคยประสบเหตุการณ์บนรถไฟใต้ดินที่ทำให้เลือดออกมาจากจุมูกจนเขาคิดว่านั่นอาจเป็นการเตือนถึงสิ่งที่ยังไม่ได้ทำ ตัวเขาเองมักเตะจุมูกอยู่บ่อยๆ และเขาคิดว่าจุมูกมีบางสิ่งที่สามารถทำให้กลายเป็นเรื่องราวได้ และเขาตัดสินใจนำประสบการณ์รับสัมผัสนั้นมาสร้างขึ้นใหม่

Ashtray โอลเดนเบิร์กสะสมกันบูห์ทั้งตัวของเขาเองและของคนอื่น โดยแนวคิดนี้เริ่มต้นตั้งแต่ที่เขาอยู่ลอนดอนในปี 1966 เป็นเวลาหลายปีที่เขาไม่ได้สูบบุหรี่ หลังจากวันเกิดของเขาในเดือนมกราคม ปี 1968 ไม่นาน เขาได้ทำงานที่ Gemini และได้เริ่มต้นสูบบุหรี่รวมไปถึงชิการ์อีกครั้งหนึ่ง เขาติดกันบูห์และชิการ์ไว้บนแผ่นไม้แตกที่วางอยู่รอบๆตัวเขา แต่เมื่อเขาไม่ได้สูบบุหรี่ เขารู้สึกเกลียดกลิ่นกันบูห์ แต่เมื่อเขาสูบบุหรี่ก็ทำให้กลิ่นของมันเพิ่มขึ้น และเขาชอบที่จะบังคับให้มันไปหาคนอื่นๆ เมื่อเขาสูบบุหรี่เขากลายเป็นคนที่เขาเคยเกลียดเวลาที่เขาไม่สูบบุหรี่ เมื่อเขาติดบูห์เขารู้สึกมีความสุขกับขยะและความสกปรกและนั่นคือผลของการสูบบุหรี่ เขาพบที่เขียนบูห์ที่มีถ้ำและกันบูห์ที่สวยงาม เขาเป็นทาสของบูห์ในขณะที่บูห์ก็เป็นทาสของเขาด้วย เขาจุดไฟเผามันทิ้งเป็นวาเลน บดขยี้มันให้ไฟดับ กันของมันถูกตัดออกมา ถ้าใครคิดถึงบูห์ก็จะ

เชื่อมโยงหามันด้วยควันทิ้งไว้ในร่างกายของอีกคนหนึ่ง ในบันทึกเรื่องราว ที่เขียนบุหรืที่มีกันบุหรืทิ้งไว้เป็นการแปลความที่จะนำไปสู่การสร้างงานขนาดอนุสาวรีย์ ตัวเขามีสภาวะเกี่ยวกับหลอดลมที่ทำให้ไอและน้ำมูกไหลไม่หยุดเมื่อเขาสูบบุหรื การสูบบุหรืเป็นการไปกระตุ้นประสาทสัมผัสในส่วนพื้นที่บริเวณปากและจมูกของเขา

Punching Bag เป็นตัวนำในการปลุกเร้าเรื่องราวในสมุดบันทึก และมีเรื่องราวที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับ the Nose การรวมกันของจมูก 2 อันที่มีความแตกต่างที่ส่วนปีกจมูกมาบรรจบกัน ชั้นที่แบนกว่าเป็นจมูกของชนเผ่าเนโกรด์ (Negrod) เขาได้สร้าง The Punching Bag ที่มี Noses 2 ชนิด ให้อันหนึ่งมีความหนักแน่นและสัมผัสได้ถึงความแข็งแรงมาก มีสีบรอนซ์ และใช้หนังฟอกสำหรับอีกชั้นหนึ่งที่ดูเบาอ่อนนุ่ม ตัวเนืองานที่ถูกบีบรัด ตลอดจนถึงที่คล้ายกัน ทำให้เขาหวนรำลึกไปถึง Noses ที่เขาเคยสร้างด้วยดินเหนียวและความยืดหยุ่นของจมูกคนทั่วไป

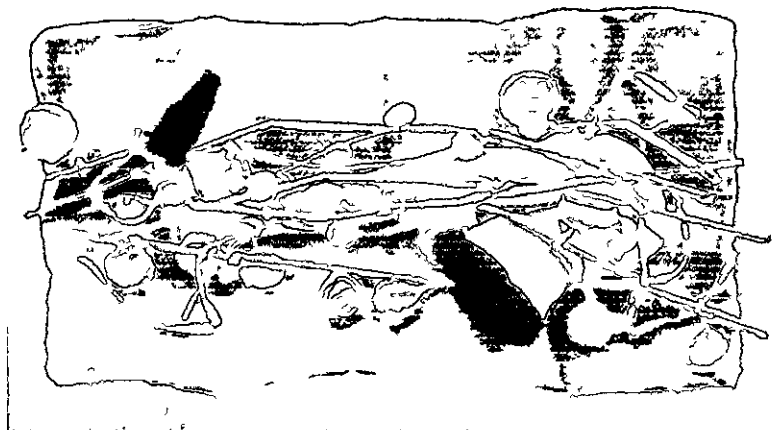
Purse เป็นเรื่องราวที่เชื่อมตอมมาจากงานแสดงของ AL ที่จัดแสดงที่นิวยอร์กอพาร์ทเมนต์เป็นเรื่องราวของผู้ร้ายที่บุกรุกเข้าไปในขณะที่หญิงสาวกำลังเล่นเปียโนเพลงที่เป็นผลงานของ Schubert ผู้ร้ายปรากฏตัวขึ้นแล้วใช้มีดทำร้ายเธอ เพลงหยุด ผู้ร้ายวิ่งหนีไป AL พยายามให้นักเปียโนได้ยินเสียงของเธอแต่ไม่เป็นผล การแสดงนั้นจบลง นั่นคือ ทำไมเพลงหยุด เธอได้รับการช่วยชีวิตโดยระยะความยาวของเสียงในการประพันธ์เพลงของ Schubert

รูปทรงคล้ายถุงน้ำแข็งที่บรรจุ the Nose ไว้ภายในกลายเป็นอาวุธที่ตีภายในสภาพการเช่นนี้ เป็นความจริงที่ผลงานนี้เป็นประโยชน์ เขาเพิ่มเชือกหนังตรงสวนบนทำให้ the Nose ใน Purse สามารถกางไปมาได้ เหมือนกับที่เดวิดแกวทินที่หุ้มด้วยหนังไปยักซ์โกโลแอธ

การสื่อสารความคิด

โอลเดนเบิร์กแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การร่วมกันของวัตถุต่างๆ รอบตัวและอวัยวะในร่างกาย โดยเริ่มจากอุบัติเหตุในรถไฟใต้ดินที่ทำให้เขาเลือดออกจมูก และประสบการณ์จากการติดบุหรืที่มีผลต่อสุขภาพทำให้เขาคิดที่จะทำที่เขียนบุหรื Ashtray ที่มีความสัมพันธ์กับจมูก ต่อมาเขาได้พบสมุดบันทึกเกี่ยวกับเรื่องราวของจมูกทำให้เขาคิดที่จะทำจมูกที่เป็นวัตถุขุมนานที่ชั้นหนึ่งอ่อนอีกชั้นหนึ่งแข็ง เป็น Double Noses และ Punching Bag ส่วนชั้นสุดท้ายเกิดจากประสบการณ์ที่เขาได้ดูละคร AL และมองเห็นอันตรายจากถูกทำร้ายทำให้เขาคิดทำกระเป๋าสที่สามารถเป็นอาวุธได้สำหรับผู้หญิง ซึ่งกลายเป็น Purse ทั้งหมดนี้เป็นวัตถุทางการละครที่โอลเดนเบิร์กเรียกว่า The Theatrical Object

- 34 Soft Saxophone, scale A, Muslin, cloth, wood, urethane and dacron, painted with Liquitex 11 ¼ X 27 X 49 inches ,1992**

แนวความคิด

ในกลุ่มของงานในปี 1992 เป็นเรื่องราวของเครื่องดนตรี ซึ่งโอลเดนเบิร์กได้หวนกลับมาให้ความสนใจกับเรื่องราวเนื้อหาสาระที่เขาค้นพบในปี 1960 อันเป็นเรื่องราวของวัตถุที่พบทั่วไปในชีวิตประจำวันและอีกส่วนอาจได้รับแรงบันดาลใจมาจากที่เคยเป็นเจ้าของเครื่องดนตรี

การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ

เป็นงานประติมากรรมไม่คงตัวที่จัดแสดงด้วยการวางนอนทอดตัวลงกับพื้นราบอย่างไร้แรงลงบนผ้าที่ห่อเข้าหาตัวงานโครงสร้างของงานประกอบด้วยรูปทรงอิสระหลายชนิดผสมผสานกันโดยนำมาจัดเรียงให้ทิศทางโดยรวมทอดตัวไปตามแนวยาว แต่แฝงความยุ่งเหยิงกระจัดกระจายด้วยเส้นและปุ่มกลมที่พาดโยงไปมาकिनพื้นที่ว่าง ลักษณะพื้นผิวเป็นรอยยับย่น

วัสดุและกระบวนการที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

Soft Saxophone, scale A ตัวชิ้นงานสร้างขึ้นจากผ้าฝ้ายลินเย์เป็นรูปแซกโซโฟนดังภาพ ยัดไส้ภายในด้วยเส้นใยสังเคราะห์ เคลือบผิวด้วยยูรีเทน ตกแต่งด้วยไม้ ทาสีเคลือบ นอกจากโอลเดนเบิร์กจะสร้างงานในเรื่องราวของวัตถุที่พบเห็นในชีวิตประจำวันเช่นเดิมแล้ว ยังสร้างงานด้วยเทคนิคการแปรผันรูปทรงอย่างที่เคยใช้ แต่มีพัฒนาการในการเลือกใช้วัสดุที่เปลี่ยนไป จากเดิมของงานที่ต้องการสร้างพื้นผิวเช่นนี้เคยใช้ผ้าใบ ก็เปลี่ยนมาเป็นผ้าฝ้ายลินเย์ให้ความนุ่มนวลมากกว่า และวัสดุที่ยัดไส้ภายในเปลี่ยนจากนุ่นมาเป็นใยสังเคราะห์ที่มีความคงทนมากกว่าและน้ำหนักเบากว่า และผลงานมีความละเอียดประณีตมากกว่าเดิม

เนื้อหาของผลงาน

แสดงเรื่องราวของเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งคือ Saxophone โอลเดนเบิร์กสร้างงานด้วยมุมมองที่เปลี่ยนไปจากเดิม งานประติมากรรมไม้คงตัวในชุด The Store และ The Home เป็นเรื่องราวสภาวะขุนนางจากอนไปสู่แข็ง ในวัตถุเดียวกัน การลดศักยภาพให้ดูอ่อนแอไร้ความสามารถ มาสู่เรื่องราวของการเปรียบเทียบกับวัฏจักรชีวิตมนุษย์การไปสู่ความตายและการสูญสลาย

การสื่อสารความคิด

ในช่วงเวลาเดียวกันนั้น โอลเดนเบิร์กได้สร้างงาน Soft Saxophone harps และ clannets โดยใช้รูปทรงที่ให้พื้นผิวเหมือนกับแผนฟอยด์ ที่แสดงสถานะของงานประติมากรรมเกี่ยวกับการตายและการสลายตัว มีลักษณะการนอนทอดตัวแบบร่างกายมนุษย์ เป็นการเปรียบเทียบวัฏจักรชีวิตกับวัตถุ วัตถุต่างสามารถใช้พลังงานและตื่นตัว หลังจากนั้นพวกมันก็จะนอนตายและสลายตัวไป

งานชิ้นนี้ต่อมาได้มีการสร้างแบบ scale B ที่เป็นสีขาวและ ภายหลังศิลปินหันมาสนใจงานภาพพิมพ์ หิน จึงได้นำงานชิ้นนี้มาสร้างใหม่โดยใช้เทคนิคแมพิมพ์หินอีกหลายชิ้น ซึ่งได้ถูกนำจัดแสดงร่วมกับศิลปินป๊อปอาร์ตที่มีผลงานในแนวเดียวกันอีกหลายคน

สรุปการวิเคราะห์ผลงานประติมากรรมไม้คงตัวของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก

จากการศึกษาผลงานประติมากรรมไม้คงตัวของโอลเดนเบิร์กทั้งหมด 34 ชิ้น ผู้วิจัยพบประเด็นสำคัญตามหัวข้อที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

1 แนวความคิด

ผู้วิจัยพบว่าผลงานประติมากรรมของ แคลส์ โอลเดนเบิร์กมีแนวความคิดในการสร้างงานทั้งหมดมาจากประสบการณ์ในการพบเห็นสิ่งต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ อาหาร เสื้อผ้า ของใช้ เครื่องเรือน เครื่องไฟฟ้า และเครื่องดนตรี สิ่งต่างๆ ที่เขาได้พบเห็นเขาใช้วิธีการจดบันทึกและสเก็ตซ์ลงในสมุดบันทึก จากนั้นจึงได้นำบันทึกเหล่านั้นมาเป็นประเด็นหรือหัวข้อในการสร้างงาน

2 การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ

ประติมากรรมไม้คงตัวของ โอลเดนเบิร์ก มีลักษณะเด่น ดังต่อไปนี้

2.1 การสร้างรูปร่างรูปทรงเลียนแบบวัตถุที่มีขนาดใหญ่กว่าของจริง และมีความอ่อนนุ่มไม้คงตัวที่แตกต่างไปจากความเป็นจริง การสร้างความพองแฟบให้รูปทรง ในระดับที่แตกต่างกัน มีตั้งแต่พองจนสุดความตึงของวัสดุที่ใช้สร้างผิวภายนอกด้วยการยัดไส้ ไปจนถึงการแฟบแบนติดกันโดยที่ไม่ได้ยัดไส้

2.2 การสร้างพื้นผิวขยับย่น การสร้างลวดลายจากการพิมพ์

2.3 การเลือกใช้สีส้น ผลงานของโอลเดนเบิร์กตามปกติจะมีสีส้นสดใส ยกเว้น งานในชุดผี (Ghost version) ที่เขาจงใจใช้สีขาวมอซอ ที่ช่วยเสริมให้ผลงานดูเป็นเหมือนวิญญาณ ที่ดูทั้งน่ากลัว น่าเศร้า และน่าเปื่อย

3 วัสดุและกระบวนการที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

3.1 วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

3.1.1 วัสดุที่ใช้สร้างผิวภายนอก ได้แก่ ผ้าใบ ไวนิล ขนสัตว์เทียม ผ้ามัสลิน

ผ้าปานกระสอบ หนัง ไม้

3.1.2 วัสดุยัดไส้ ได้แก่ หนุน เส้นใยสังเคราะห์ โฟมยาง เม็ดพลาสติก กระดาษลัง

3 1 3 วัสดุประกอบ ได้แก่ ไม้ โลหะ ฟอรัไมก้า พลาสติก เพรียญ เชือก ชิป หนังสือ

3 2 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

3 2 1 กระบวนการแปรผันรูปทรง ได้แก่ การปรับเปลี่ยน หรือลดทอน รูปทรง จากความเป็นจริงที่ตาเห็นให้กลายเป็นรูปทรงของงานประติมากรรมไมคง ตัว

3 2 2 กระบวนการทำงาน ได้แก่ การสเก็ตซ์ต้นแบบ การสร้างต้นแบบ การตัด การเย็บวัสดุเป็นรูปร่าง การยัดไส้ให้เกิดปริมาตร การประกอบ- ติดต่อกัน การติดตั้ง

3 2 3 กระบวนการตกแต่ง ได้แก่ การพิมพ์ลาย การระบายสี การทาสีเคลือบ การเคลือบยูรีเทน

4 เนื้อหาของผลงาน

ผลงานของ โอลเดนเบิร์กสามารถแบ่งตามเนื้อหาได้เป็น 4 ชุด ได้แก่

4 1 The Street ช่วงเวลานี้เป็นช่วงที่โอลเดนเบิร์กสนใจงานละครแอฟเพนนิ่ง เขาสร้างงาน ที่ฉากและอุปกรณ์ประกอบการแสดงใน Ray Gun Theater งานส่วนใหญ่ในช่วงเวลานี้ เป็นงานประติมากรรม ที่มีความแข็งแรงแต่เปื่อยยุ่ยสลายไปด้วยสีสดใส เน้นพื้นผิวยับย่นอยู่ ในช่วงปลายยุคนี้ เขาเริ่มค้นหาวีสดุและ แนวทางใหม่ๆ ในการสร้างสรรค์ อาจเป็นด้วยการย้ายที่อยู่ และหมดยุครุ่งเรืองแห่งละครแอฟเพนนิ่ง ประกอบกับการได้พบปะพูดคุยกับคนกลุ่มใหม่ ซึ่งทำให้รูปแบบงานของเขาเริ่มเปลี่ยนไป ในชุดงานนี้ผู้วิจัย พบงานประติมากรรมไมคงตัวที่พอมือข้อมูลจำนวน 1 ชิ้น ได้แก่ The Sausage

4 2 The Store งานในชุดงานนี้จะประกอบด้วยเนื้อหาที่หลากหลาย เนื่องจากโอลเดน เบิร์กมีแนวคิดที่จะเปิดแกลเลอรีเป็นร้านขายของ เขาจึงได้สร้างงานประติมากรรมไมคงตัวขึ้นเป็นจำนวน มากเพื่อจัดแสดงรวมกัน นอกจากนี้ยังมีงานประติมากรรมบางชิ้นที่ยังมีกลิ่นอายของงานชุด The Street ที่ เป็นประติมากรรมเปื่อยยุ่ยสลายไปด้วยสีสดใส งานประติมากรรมไมคงตัวของเขาเป็นการนำบันทึกจากการ ออกเดินทางเพื่อสำรวจชีวิตประจำวันของคน สิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ รวมไปถึงอาหารการกิน มาเปลี่ยนรูปเป็น งานศิลปะ โดยจัดแสดงเหมือนหนึ่งมันเป็นข้าวของเครื่องใช้จริงในชีวิตประจำวันที่คนต้องซื้อหาอุปโภค บริโภคจริง และเป็นที่น่าสังเกตว่างานในยุคนี้นิยมใช้วัสดุเป็นผ้าใบยัดไส้ด้วยเม็ดโฟม โฟมยางเป็นต้น ประติมากรรมงานที่สร้างในยุคนี้เท่าที่ผู้วิจัยสามารถหาข้อมูลได้มีทั้งหมด 8 ชิ้น ได้แก่

- 1 Freighter and Sailboat,
- 2 Giant Blue Men's Pants
- 3 Floor Burger, (Giant Hamburger)
- 4 Floor Cake (Giant Piece of Cake)
- 5 Soft Calendar for the Month of August (August Calendar)
- 6 French fries and Ketchup Vinyl 1963
- 7 Soft Fur Good Humors
- 8 Giant BLT (Bacon, Lettuce and Tomato Sandwich

4 3 The Home การตกแต่งสำหรับห้องนอน ของประจำห้องน้ำ อุปกรณ์ไฟฟ้า เครื่องเรือนต่างๆ ผลงานชุดนี้มีทั้งหมด 19 ชิ้น ได้แก่

- 1 Bedroom ensemble
- 2 Soft Pay-Telephone
- 3 Soft Toaster
- 4 Soft Dormeyer Mixer
- 5 Soft Juicit, (Ghost version 1965)
- 6 Soft Airflow-Scale 1
- 7 Soft Manhattan I-Postal Zones,
- 8 Soft Manhattan II-Subway Map
- 9 Soft Light Switches
- 10 Soft Toilet
- 11 Soft Bathtub
- 12 Soft Washstand
- 13 Soft Swedish Light Switches
- 14 Soft Drainpipe
- 15 Shoestring Potatoes spilling from a bag
- 16 Soft Ladder, Hammer, Saw and Bucket
- 17 Giant Soft Fan
- 18 Soft Scissors
- 19 The Typewriter (Model "Ghost" Typewriter)

4 4 The Multiple เริ่มสร้างขึ้นในประมาณปี 1968 ในช่วงเวลานั้นได้มีการบันทึกไว้ในสมุดถึงกระบวนการผลิต โอลเดนเบิร์กได้มีการผสมผสานวิธีการสร้างงานจากเดิมที่เป็นการตัดเย็บไวเนล หรือผ้าใบเป็นรูปทรงไม่คงตัวต่างๆ เขาเริ่มมีการผสมเทคนิคพิเศษอื่นรวมทั้งวัสดุอื่นๆ ที่ไม่ใช่วัสดุอ่อนผสมผสานเข้าไป เช่น ในเรื่องของการจัดวาง เทคนิคการสร้างงานแบบอุตสาหกรรม ผลงานในช่วงเวลานี้ของเขามีความซับซ้อนมากขึ้นทั้งในเรื่องของความคิดและการทำงาน ซึ่งในระหว่างที่ทำงานชุดนี้เขาก็ได้เริ่มสร้างงานที่มีขนาดใหญ่ และงานในลักษณะของอนุสาวรีย์ที่จะต้องตั้งแสดงกลางแจ้งทำให้ผลงานในภายหลังออกมาเป็นวัสดุที่มีความคงตัว เช่น พลาสติกหล่อ เหล็ก หรือโลหะโดยได้รับการสนับสนุนจากบริษัทต่างๆ ที่เคยร่วมงานกับเขา รวมทั้งยังสนใจในงานภาพพิมพ์หินทำให้ช่วงเวลานี้เกิดงานภาพพิมพ์ที่ใช้เทคนิคพิมพ์หิน (Lithograph) เป็นจำนวนมาก งานชุด Multiple มีทั้งหมด 6 ชิ้น ได้แก่

- 1 Giant Raisin Bread
- 2 Tea bag
- 3 Giant Soft Drum Set
- 4 Soft Lipstick Monument, Ascending on Caterpillar Tracks
- 5 Double-Nose/Purse/Punching Bag/Ashtry Leather

6 Soft Saxophone, scale A

5 การสื่อสารความคิด ผู้วิจัยแบ่งประเด็นการสื่อสารความคิดออกเป็น ประเด็นคือ

5.1 เรื่องราวของสิ่งแวดล้อมรอบตัวอันเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์และไม่ได้ให้ความสำคัญ โอลเดนเบิร์กได้นำเรื่องราวของสิ่งเหล่านี้มาสร้างเป็นงานประติมากรรมไม่คงตัว โดยสร้างให้มีขนาดใหญ่มากกว่าความเป็นจริงเพื่อเน้นความสำคัญ ในขณะเดียวกันก็แปรสภาพสถานะของวัตถุจากความแข็งให้เป็นความอ่อนไม่คงตัวซึ่งตรงข้ามกับความเป็นจริง

5.2 แสดงอารมณ์ขัน ที่มีลักษณะการเสียดสี และประชดประชันสังคม ด้วยการสร้างอาหารเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ให้มีลักษณะอ่อนปวกเปียกไม่คงตัว บางชิ้นมีลักษณะของความเฝ้าเปื้อย บางชิ้นโป่งพองเหมือนตุ๊กตา บางชิ้นมีการใส่หน้าตาให้เหมือนกับอวัยวะของคนที่กำลังแสดงอารมณ์ ซึ่งเป็นการลดความสำคัญของเทคโนโลยีที่มีผลต่อชีวิตมนุษย์

5.3 ประติมากรรมไม่คงตัวของ โอลเดนเบิร์ก แสดงเนื้อหาเชิงเปรียบเทียบ ซึ่งงานเหล่านี้ได้รับอิทธิพลจากแนวคิดของฟรอยด์ในการเปรียบเทียบสัญลักษณ์ โดยพื้นฐานแล้วเขาแบ่งวัตถุออกเป็นผู้ชายและผู้หญิงหรือทั้งสองเพศ อย่างเช่นในประเภทแรกที่ทั้งหมดเป็นวัตถุปรทงลึงค์เป็นเพศชาย Baseball Bats ของ Ray Gun และอีก 4 ลำดับ Hamberger, Tire, Telephones และ Giant Soft Swedish Light Switch เป็นเพศหญิง Dornmeyer mixers, the Peeled Banana The Fans และ the Soft Drainpipe แสดงความเป็นทั้งสองเพศในตัว ตามแนวคิดของโอลเดนเบิร์ก รวมไปถึงวัตถุที่มีลักษณะพิเศษในทางภูมิทัศน์ที่พาดพิงในการทำขึ้นของการแบ่งแบบอื่นๆ จะเห็นได้ชัดเจนในงาน the Flag พวกเขาถูกแบ่งด้วยเส้นตรงที่ขนานกัน ที่เปรียบได้กับถนน ชายหาด หรือแม่น้ำ วัตถุในรุ่นหลังมา the Drum Set ถูกเรียกเป็นภูเขาและหุบเขาแห่งโคโลราโดอันเป็นที่ที่เขาพัฒนาขึ้นมาจากรูปทรงของมัน

บทที่ 4

การพัฒนาสร้างสรรค์

จากการศึกษาและวิเคราะห์ผลงานประติมากรรมไม้คงตัวของ โอลเดนเบิร์กผู้วิจัยพบประเด็นสำคัญที่น่าสนใจ 3 ข้อ คือ

- 1 กระบวนการแปรรูปทรง
- 2 การใช้ปฏิกริยาอัตโนมัติ
- 3 การสร้างงานในลักษณะคล้ายกับเนื้อเยื่อที่ซ้อนกันเป็นชั้นๆ

ผู้วิจัยจึงได้นำประเด็นดังกล่าวที่พบในงานของโอลเดนเบิร์กมาพัฒนาต่อเนื่องรวมทั้งเพิ่มเติมแนวคิดและเทคนิคการสร้างสรรคจนเกิดเป็นแนวคิดในการสร้างประติมากรรมสร้างสรรค์ในชุด วัตถุแบบมองทะลุผ่าน (See Through Object) งานชุดนี้มีจุดเด่นที่การเลือกใช้วัสดุแบบมองทะลุผ่านได้ เป็นการเพิ่มมุมมองด้วยการสร้างมิติซ้อนทับลงภายในรูปทรงเดียวกัน ในลักษณะของการมองทะลุจากภายนอกสู่ภายใน ซึ่งเป็นอีกขั้นหนึ่งของการพัฒนาสร้างสรรค์งานประติมากรรม เราจะพบว่าในงานของโอลเดนเบิร์ก ชื่อ The Airflow นั้น เขาพยายามที่จะสร้างผลงานที่สามารถมองเห็นทุกด้านได้ในมุมมองเดียวกัน อันเป็นแนวคิดที่คล้ายกับคิวบิสม์ แต่มีความแตกต่างกันในลักษณะของการนำเสนอมิติเหล่านั้น นั่นคือ หากเป็นคิวบิสม์จะเป็นมิติซ้อนทับบนภาพเดียวกันในแนวระนาบ 2 มิติ แต่ของโอลเดนเบิร์กจะเป็นการแผ่ขยายมิติออกมาเรียงต่อกันคล้ายกับเรามองแผนที่โลกที่อยู่บนแผ่นกระดาษเรียบ แต่มีความนูนเป็น 3 มิติ

ในการสร้างสรรค์ประติมากรรมแบบมองทะลุผ่าน ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญกับประเด็นต่างๆ ข้างต้นและได้นำมาใช้ผสมผสานกันในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมสร้างสรรค์จำนวน 2 ชุด 10 ชิ้น ดังนี้

- 1 วัตถุแบบมองทะลุผ่าน ชุดที่ 1 จำนวน 5 ชิ้น
- 2 วัตถุแบบมองทะลุผ่าน ชุดที่ 2 จำนวน 5 ชิ้น

วัตถุแบบมองทะลุผ่าน ชุดที่ 1 มีดังนี้

- 1 ดอกไม้
- 2 สตรอเบอร์รี่
- 3 เงาะ
- 4 ผักกาด
- 5 สับปะรด

วัตถุแบบมองทะลุผ่าน ชุดที่ 2 มีดังนี้

- 1 ปะการัง 1
- 2 ปะการัง 2
- 3 ปะการัง 3
- 4 ปะการัง 4
- 5 ปะการัง 5

วัตถุแบบมองเห็นทะลุผ่าน ชุดที่ 1

1 ดอกไม้

วัสดุ พลาสติกโปร่งใสสีแดง และลวด

เทคนิค ตัดเย็บ ยัดไส้

ขนาด 60X150X80 ซม

2 สตรอเบอร์รี่

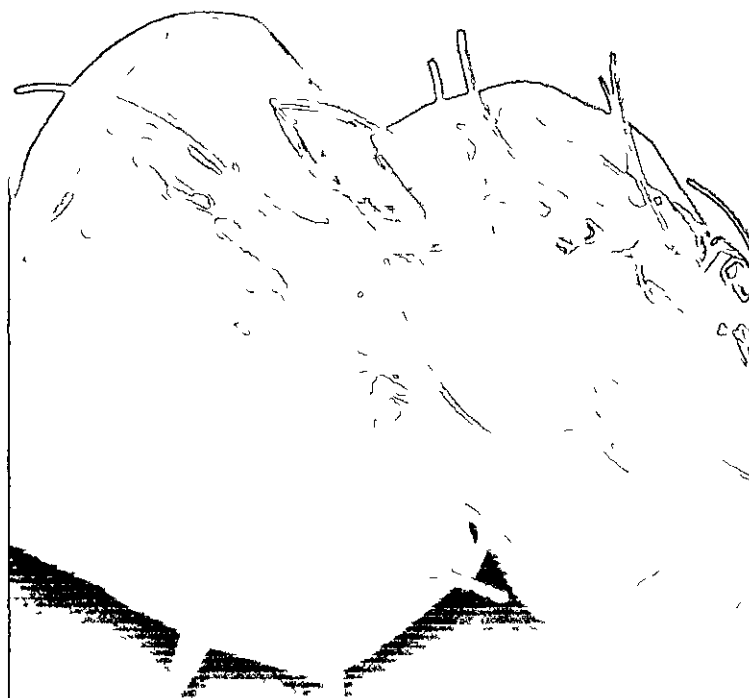

วัสดุ พลาสติกโปร่งใสสีแดง สีดำ และไม่มีสี

เทคนิค ตัดเย็บ ยัดไส้

ขนาด 80X100X100 ซม

3 เงาะ

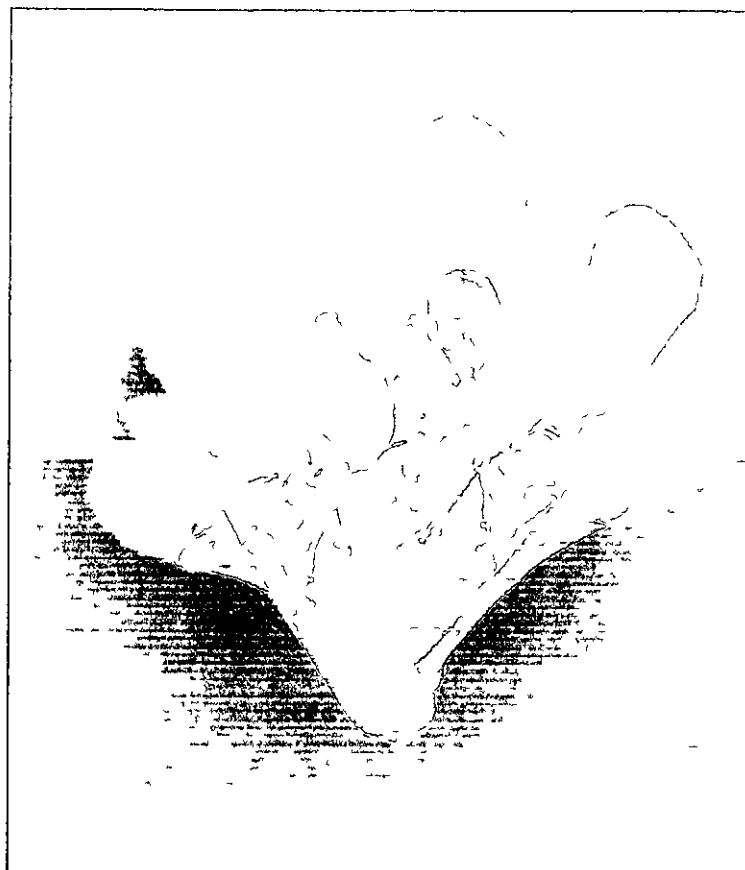

วัสดุ พลาสติกโปร่งใสสีแดง สายยางสีส้ม

เทคนิค ตัดเย็บ ยัดไส้ เงาะ สอด

ขนาด 60X150X80 ซม

4 ผักกาด

วัสดุ พลาสติกโปร่งใสสีแดง สีใส

เทคนิค ตัดเย็บ ยัดไส้ มัด

ขนาด 80X120X100 ซม

5 สัตว์ประหลาด

วัสดุ พลาสติกโปร่งใสสีแดง สีใส
 เทคนิค ตัดเย็บ ยัดไส้ เจาะ สอด
 ขนาด 120X80X80 ซม

แนวความคิดของงานประติมากรรมสร้างสรรค์ วัตถุแบบมองทะลุผ่าน ชุดที่ 1

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการพบเห็นรูปร่างและรูปทรงของพืชที่ปรากฏขึ้นตามธรรมชาติทำให้ผู้วิจัยเกิดความประทับใจในความหลากหลายของธรรมชาติและต้องการนำมาสร้างเป็นงานประติมากรรมสร้างสรรค์ที่มีลักษณะรวมกันระหว่างวัสดุสังเคราะห์กับธรรมชาติ ที่สามารถแสดงออกได้ถึงคุณสมบัติของการอยู่ร่วมกันของสิ่งที่แตกต่างกัน ประกอบกับผู้วิจัยมีความสนใจในเรื่องของการเพิ่มมิติการมอง จากการมองเพียงพื้นผิวภายนอกให้เข้าไปสู่การมองถึงมิติภายในวัตถุ และการถูกซ่อนทับของสภาพแวดล้อมภายนอกที่ถูกมองทะลุผ่าน ส่งผลให้เกิดเป็นผลงานประติมากรรมสร้างสรรค์ ในชุด วัตถุแบบมองทะลุผ่าน

1 ดอกไม้

การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ

งานชิ้นนี้เป็นการรวมตัวของแท่งทรงกระบอกปิดที่มีความหลากหลายขึ้นมามีตัวรวมกันเป็นดอกไม้ ปรากฏเป็นรูปทรงเชิงซ้อนที่มีปริมาตรใหญ่ขึ้น ภายในบรรจุกล่องกระดาษปลายเปิดรูปทรงเรขาคณิตที่แสดงภาพของดอกไม้ ผลงานประติมากรรมนี้แสดงพื้นผิวที่มีมิติต้นลึกของการทับซ้อนกันระหว่างชิ้นส่วนทรงกระบอกด้วยกันไปจนถึงการทับซ้อนกันของวัสดุที่ใช้สร้างงานในแต่ละชั้น ชิ้นส่วนต่างๆ เหล่านี้มีปริมาตรที่กินพื้นที่ในบริเวณวาง แสดงลักษณะการซ้ำกันของรูปทรงและที่วางระหว่างรูปทรงกระบอกด้วยกันเอง และชิ้นส่วนต่างๆ เหล่านี้ยังมีลักษณะเฉพาะตัวของมันที่มีความบิดเบี้ยว พื้นผิวที่มีรอยยับย่นไปตามแรงกดดันจากชิ้นอื่นๆ รอบข้าง และแรงมัดจากเส้นเชือกที่แสดงออกมาในลักษณะของปฏิกิริยาอัตโนมัติ แสดงให้เห็นชัดเจนถึงพลังของมวลสารเมื่อนำมาอยู่ร่วมกัน งานชิ้นนี้นอกจากจะแสดงในเรื่องการรวมกลุ่มของปริมาตรรูปทรงซ้ำแล้ว ยังแสดงออกในเรื่องของทิศทางของรูปทรงที่พุ่งออกมาแบบแตกกระจายทุกทิศทาง

วัสดุและเทคนิคที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ดอกไม้ สร้างขึ้นด้วยการตัดเย็บพลาสติกใสเป็นแท่งๆ แล้วนำมามัดรวมกันเป็นดอกไม้ ภายในแต่ละแท่งเหล่านั้นบรรจุกล่องกระดาษปลายเปิดรูปทรงเรขาคณิตที่มีรูปดอกไม้ไว้ภายในซึ่งช่วยให้มีความคงตัว ผู้วิจัยใช้เทคนิคการแปรผันและลดทอนรูปทรง ดอกไม้ที่ถูกสร้างขึ้นถึงแม้จะมีความคล้ายคลึงกันแต่จะปรากฏลักษณะบิดเบี้ยว พื้นผิวยับย่นที่ไม่เหมือนกัน อันเนื่องมาจากแรงกดดันจากชิ้นส่วนรอบข้างและแรงมัดจากเส้นเชือกที่ไม่เท่ากัน ในแต่ละอันแสดงถึงปฏิกิริยาอัตโนมัติที่ทำให้ทรงกระบอกแต่ละแท่งมีความแตกต่างกันทั้งที่มีรูปทรงโดยรวมเหมือนกัน การย่นหรือการพุ่งจากตัวผลงานออกไปสู่พื้นที่ว่างของแท่งเหล่านั้นที่มีความยาวไม่เท่ากัน เกิดเป็นความแตกต่างเองโดยอัตโนมัติ ดอกไม้นี้จะถูกห่อหุ้มด้วยพลาสติกใสไม่มีสีอีกชั้นหนึ่ง เพิ่มมิติในการทับซ้อนของผิววัสดุ ประติมากรรมดอกไม้ถูกสร้างขึ้น 3 ชิ้น และนำมาจัดวางลงกับพื้นที่ว่าง ก่อให้เกิดความสัมพันธ์กับพื้นที่ว่างโดยรอบ ช่วยเพิ่มมุมมองในการชมงานประติมากรรมให้กว้างขวางขึ้น

เนื้อหาของผลงาน

ประติมากรรมชิ้นนี้แสดงเรื่องราวของรูปร่างรูปทรงดอกไม้ตามธรรมชาติที่ถูกประยุกต์ผ่านกระบวนการแปรผันรูปทรง เป็นประติมากรรมที่มีขนาดใหญ่กว่าวัตถุจริง มีความโปร่งใสสามารถมองทะลุ

ผานได้ ภายในที่บรรจุกล่องกระดาษที่มีรูปดอกไม้จริงติดอยู่แสดงการเปรียบเทียบระหว่างงานประติมากรรมกับภาพวัตถุจริง

2. สตรอบออร์รี่

การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ

ผลงานชิ้นนี้เป็นประติมากรรมรูปสตรอบออร์รี่ขนาดใหญ่ ที่สามารถมองเห็นทะลุผ่านประกอบด้วยวัสดุทั้งหมด 3 ชั้น จากชั้นนอกสุดเป็นพลาสติกใสไม่มีสีเป็นโครงรูปสตรอบออร์รี่ ชั้นถัดเข้าไปเป็นพลาสติกสีแดงใสที่มีการเจาะรูให้เกิดความแตกต่างของพื้นผิว และการซ้อนทับ ทำให้เกิดความแตกต่างของน้ำหนักของมิติในการมองเห็นทะลุผ่านในแต่ละชั้นมากขึ้น ชั้นในสุดบรรจุกล่องกระดาษรูปทรงเรขาคณิตปลายเปิดที่มีภาพสตรอบออร์รี่จริงติดอยู่ ด้วยลักษณะของวัสดุที่ไม่คงตัวทำให้พื้นผิวของงานมีความยับย่น แสดงลักษณะการเคลื่อนไหว จัดแสดงผลงานด้วยการวางบนพื้นห้อง ให้ผู้ชมสามารถสัมผัสและเลือกหามุมที่จะชมงานได้ด้วยตนเอง

วัสดุและเทคนิคที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ประติมากรรมสตรอบออร์รี่ สร้างด้วยการตัดเย็บพลาสติกใสและพลาสติกสีแดงใสเจาะรู เป็นรูปสตรอบออร์รี่ขนาดใหญ่ ยึดติดกับกับพลาสติกสีดำใสที่เป็นขั้วด้วยเชือก ภายในบรรจุกล่องกระดาษรูปทรงเรขาคณิตที่มีรูปสตรอบออร์รี่ติดอยู่ซึ่งเป็นการเพิ่มมุมมองให้การมองเห็นทะลุผ่านด้วยการซ้อนทับวัสดุแต่ละชั้น ผลงานนี้เลือกใช้วัสดุประเภทผ้าพลาสติกทำให้เกิดพื้นผิวของผลงานแสดงความยับย่น และความไม่คงตัวอันเป็นลักษณะสำคัญของงานประติมากรรมไม่คงตัว ที่แสดงถึงปฏิกิริยาอัตโนมัติที่ทำให้งานแต่ละชิ้นมีความแตกต่างกันทั้งๆที่มีรูปทรงโดยรวมเหมือนกัน

เนื้อหาของผลงาน

ประติมากรรมชิ้นนี้แสดงเรื่องราวของรูปร่างรูปทรงของสตรอบออร์รี่ ซึ่งเป็นผลไม้ตามธรรมชาติที่ถูกประยุกต์ผ่านกระบวนการแปรผันรูปทรง เป็นประติมากรรมที่มีขนาดใหญ่กว่าวัตถุจริง มีความโปร่งใสสามารถมองเห็นทะลุผ่านได้ ภายในที่บรรจุกล่องกระดาษที่มีรูปสตรอบออร์รี่จริงติดอยู่แสดงการเปรียบเทียบระหว่างงานประติมากรรมกับภาพวัตถุจริง

3 เงานะ

การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ

ผลงานชิ้นนี้เป็นประติมากรรมรูปเงานะขนาดใหญ่ เป็นผลงานรูปทรงอิสระที่ประกอบขึ้นจากรูปทรงรีบิดเบี้ยวกับท่อทรงกระบอกขนาดเล็กคล้ายหลอด รูปทรงรีบิดเบี้ยวที่มีผิวยับย่นให้ความรู้สึกถึงความเคลื่อนไหวคล้ายกับสิ่งมีชีวิต ในขณะที่ท่อทรงกระบอกตรงแสดงทิศทางที่พุ่งกระจายโดยรอบสู่พื้นที่ว่างรอบนอกและในขณะเดียวกันก็พุ่งเข้าสู่ภายในผลงานด้วยเช่นกัน ภายในผลงานบรรจุกล่องกระดาษรูปทรงเรขาคณิตที่มีรูปเงานะติดอยู่ ผลงานแสดงการซ้อนทับของวัสดุในแต่ละชั้นที่สามารถมองเห็นทะลุผ่าน จัดแสดงผลงานด้วยการจัดวางลงบนพื้น ให้ผู้ชมสามารถสัมผัสและเลือกหามุมที่จะมองเห็นทะลุผ่านได้

วัสดุและเทคนิคที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงานชิ้นนี้สร้างขึ้นด้วยการตัดเย็บพลาสติกโปร่งใสสีแดงให้ประกอบรวมกันเป็นรูปทรงรี จากนั้นเจาะรูขนาดเล็กโดยรอบแล้วสอดท่อพลาสติกทึบแสงทรงกระบอกเข้าไป ปฏิกริยาที่เกิดขึ้นระหว่างรูปทรงรีกับท่อพลาสติกทรงกระบอกเกิดเป็นความขัดแย้งกันระหว่างรูปทรงอิสระกับรูปทรงเรขาคณิต เพิ่มมิติในการมองทะลุผ่านด้วยการบรรจุกล่องกระดาษรูปทรงเรขาคณิตที่มีรูปเงาจะติดอยู่ไว้ภายในผลงานอีกชั้นหนึ่ง

เนื้อหาของผลงาน

ประติมากรรมชิ้นนี้แสดงเรื่องราวของรูปร่างรูปทรงของเงา ซึ่งเป็นผลไม่ตามธรรมชาติที่ถูกประยุกต์ผ่านกระบวนการแปรผันรูปทรง เป็นประติมากรรมที่มีขนาดใหญ่กว่าวัตถุจริง มีความโปร่งใสสามารถมองทะลุผ่านได้ ภายในที่บรรจุกล่องกระดาษที่มีรูปเงาจริงติดอยู่แสดงการเปรียบเทียบระหว่างงานประติมากรรมกับภาพวัตถุจริง

4 ผักกาด

การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ

ผลงานชิ้นนี้เป็นประติมากรรมรูปผักกาดขนาดใหญ่ที่สามารถมองทะลุผ่านได้ เป็นประติมากรรมรูปทรงอิสระที่ประกอบขึ้นจากรูปทรงย่อยคล้ายกันหลายชิ้นซ้อนทับกันจนเป็นชั้นเดียว ชั้นในสุดของผักกาดบรรจุกล่องกระดาษรูปทรงเรขาคณิตที่มีรูปผักกาดจริงติดอยู่ ทำให้เกิดมิติซ้อนทับในการมองทะลุผ่านพื้นผิวของผลงานที่มีความยับย่นแสดงลักษณะการเคลื่อนไหว และชั้นสว่นย่อยที่กินพื้นที่เข้าไปในบริเวณว่างทำให้เกิดความสัมพันธ์เชื่อมต่อกับผลงาน จัดแสดงด้วยการจัดวางลงกับพื้นให้ผู้ชมสามารถสัมผัสและเลือกหามุมที่จะมองทะลุผ่านได้เอง

วัสดุและเทคนิคที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงานชิ้นนี้สร้างขึ้นด้วยการตัดเย็บพลาสติกโปร่งใสไม่มีสีและสีแดงให้เป็นชิ้นส่วนย่อยรูปใบของผักกาดแล้วนำมาประกอบด้วยการเรียงซ้อนกันเป็นชั้นแล้วเย็บติดกัน โดยที่ชั้นในสุดบรรจุกล่องกระดาษรูปทรงเรขาคณิตที่มีรูปผักกาดติดอยู่ ช่วยเพิ่มมิติในการมองทะลุผ่านให้มีความซับซ้อนมากขึ้น ลักษณะผิวยับย่นของชิ้นผักกาดแต่ละชิ้นแสดงลักษณะการเคลื่อนไหว อันปฏิกิริยาอัตโนมัติที่ทำให้แต่ละชิ้นส่วนมีรายละเอียดที่แตกต่างกันทั้งที่มีรูปทรงโดยรวมคล้ายกัน

เนื้อหาของผลงาน

ประติมากรรมชิ้นนี้แสดงเรื่องราวของรูปร่างรูปทรงของผักกาด ซึ่งเป็นพืชผักที่มีตามธรรมชาตินำมาผ่านกระบวนการแปรผันรูปทรง เป็นประติมากรรมที่มีขนาดใหญ่กว่าวัตถุจริง มีความโปร่งใสสามารถมองทะลุผ่านได้ ภายในที่บรรจุกล่องกระดาษที่มีรูปผักกาดจริงติดอยู่แสดงการเปรียบเทียบระหว่างงานประติมากรรมกับภาพวัตถุจริง

5 สับปะรด

การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ

ผลงานชิ้นนี้เป็นประติมากรรมรูปสับปะรดขนาดใหญ่ เป็นประติมากรรมรูปทรงอิสระที่มีรายละเอียดของการซ้อนทับด้วยชิ้นส่วนที่เป็นลวดลายทำให้พื้นผิวมีทั้งความยับย่น ภายในผลงานบรรจุกล่องกระดาษรูปทรงเรขาคณิตที่มีรูปสับปะรดจริงติดอยู่ ช่วยเพิ่มมิติการซ้อนทับมากขึ้น ในส่วนของขั้วที่เป็นใบแฉกมีทิศทางพุ่งออกจากชิ้นงานไปสู่บริเวณว่างรอบนอกช่วยเพิ่มความสัมพันธ์ระหว่างตัวงานกับพื้นที่ จัดแสดงด้วยการจัดวางลงบนพื้น ให้ผู้ชมสามารถสัมผัสและเลือกหามุมที่จะมองทะลุผ่านได้เอง

วัสดุและเทคนิคที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงานชิ้นนี้สร้างขึ้นด้วยการตัดเย็บพลาสติกโปร่งใสสีแดง และสีดำเป็นรูปชิ้นส่วนต่างๆของสับปะรดและนำมาประกอบกัน ภายในบรรจุกล่องกระดาษรูปทรงเรขาคณิต จากคุณสมบัติของวัสดุที่ไม่คงตัวทำให้ประติมากรรมชิ้นนี้มีความไม่คงตัว และมีผิวยับย่นอันเป็นลักษณะสำคัญของงานชุดนี้

เนื้อหาของผลงาน

ประติมากรรมชิ้นนี้แสดงเรื่องราวของรูปร่างรูปทรงของสับปะรด ซึ่งเป็นผลไม้ตามธรรมชาติที่ถูกประยุกต์ผ่านกระบวนการแปรผันรูปทรง เป็นประติมากรรมที่มีขนาดใหญ่กว่าวัตถุจริง มีความโปร่งใสสามารถมองทะลุผ่านได้ ภายในที่บรรจุกล่องกระดาษที่มีรูปสับปะรดจริงติดอยู่แสดงการเปรียบเทียบระหว่างงานประติมากรรมกับภาพวัตถุจริง

การสื่อสารความคิดของงานประติมากรรมสร้างสรรค์ วัตถุแบบมองทะลุผ่าน ชุดที่ 1

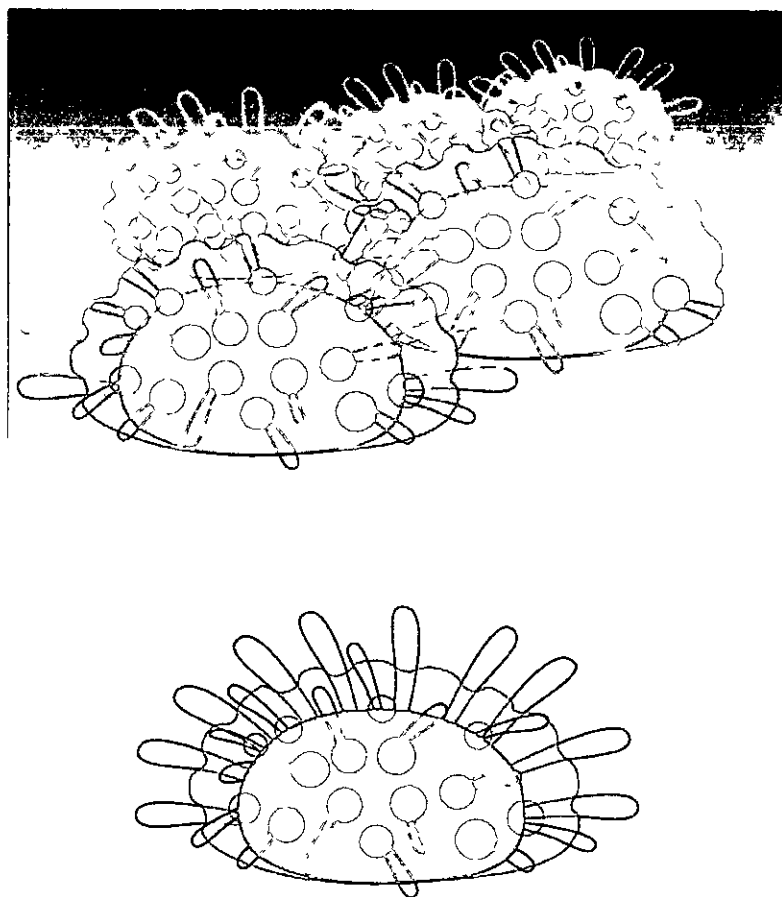
ประติมากรรมชุดนี้แสดงออกถึงรูปร่างรูปทรงธรรมชาติที่สื่อผ่านวัสดุทางอุตสาหกรรม เป็นความตรงกันข้ามกันที่สามารถอยู่ร่วมกันได้ คล้ายชีวิตมนุษย์ในปัจจุบันที่ใช้ชีวิตอยู่ตรงกลางระหว่างเทคโนโลยีที่มีวัตถุทางอุตสาหกรรมเป็นตัวแทน กับธรรมชาติที่มีสิ่งมีชีวิตเป็นตัวแทน ต่างสิ่งต่างก็มีประโยชน์ในตัวเอง เราไม่สามารถปฏิเสธการใช้ชีวิต หรือการทำงานที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการอำนวยความสะดวก แต่ในขณะเดียวกัน ความจำเป็นพื้นฐานเพื่อการดำรงชีวิตของมนุษย์เราต้องการธรรมชาติ เราต้องการอากาศบริสุทธิ์ ต้องการอาหารและน้ำ เพื่อการอุปโภคบริโภค ฯลฯ สิ่งสำคัญจึงอยู่ที่การสร้างสมดุลระหว่างธรรมชาติกับเทคโนโลยี ซึ่งจะช่วยให้ทุกสิ่งสามารถอยู่รวมกันได้อย่างมีความสุข

หลังจากที่ผู้วิจัยได้สร้างงานประติมากรรมสร้างสรรค์ในชุด วัตถุแบบมองทะลุผ่านไปแล้ว ผู้วิจัยพบว่า ยังมีความน่าสนใจในเรื่องของการซ้อนทับที่งานในชุดแรก ยังไม่สามารถแสดงออกได้ชัดเจน ผู้วิจัยจึงได้นำเรื่อง การซ้อนทับดังกล่าวมาพัฒนาต่อในงาน วัตถุแบบมองทะลุผ่าน ชุดที่ 2

วัตถุแบบมองทะลุผ่าน ชุดที่ 2

1 ปะการัง 1

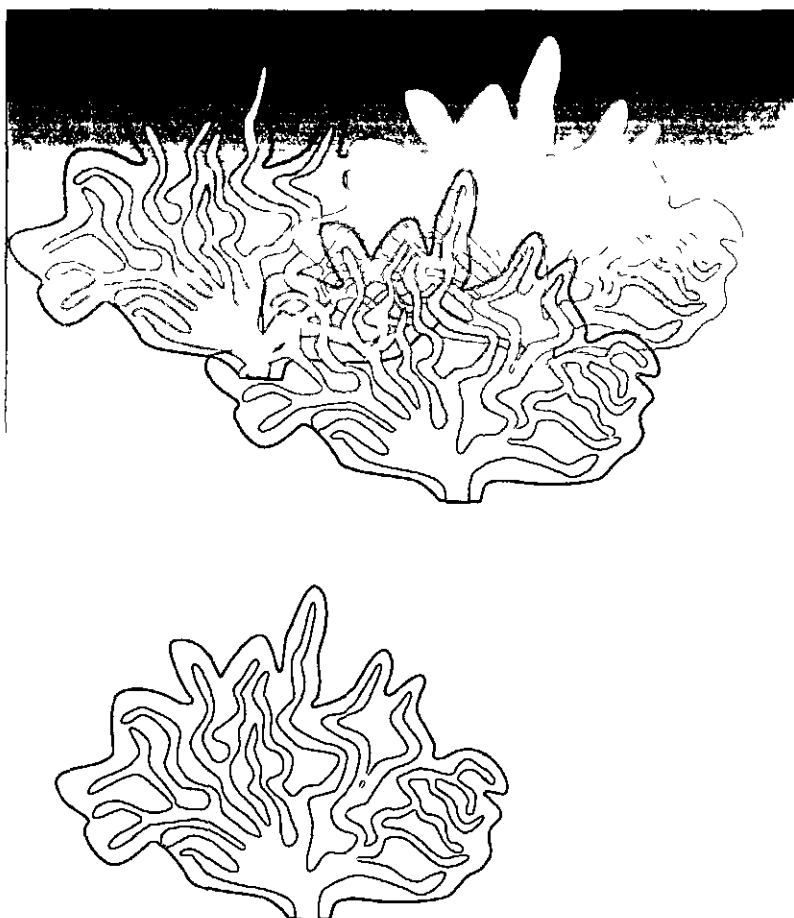
ปะการัง 1

วัสดุ วัสดุ พลาสติกโปร่งใสชมพู สีส พลาสติกฝ้า
เทคนิค ตัดเย็บ ยัดไส้ ตัด เจาะ สอด
ขนาด 80X100X100 ซม

2. ปะการัง 2

ปะการัง 2

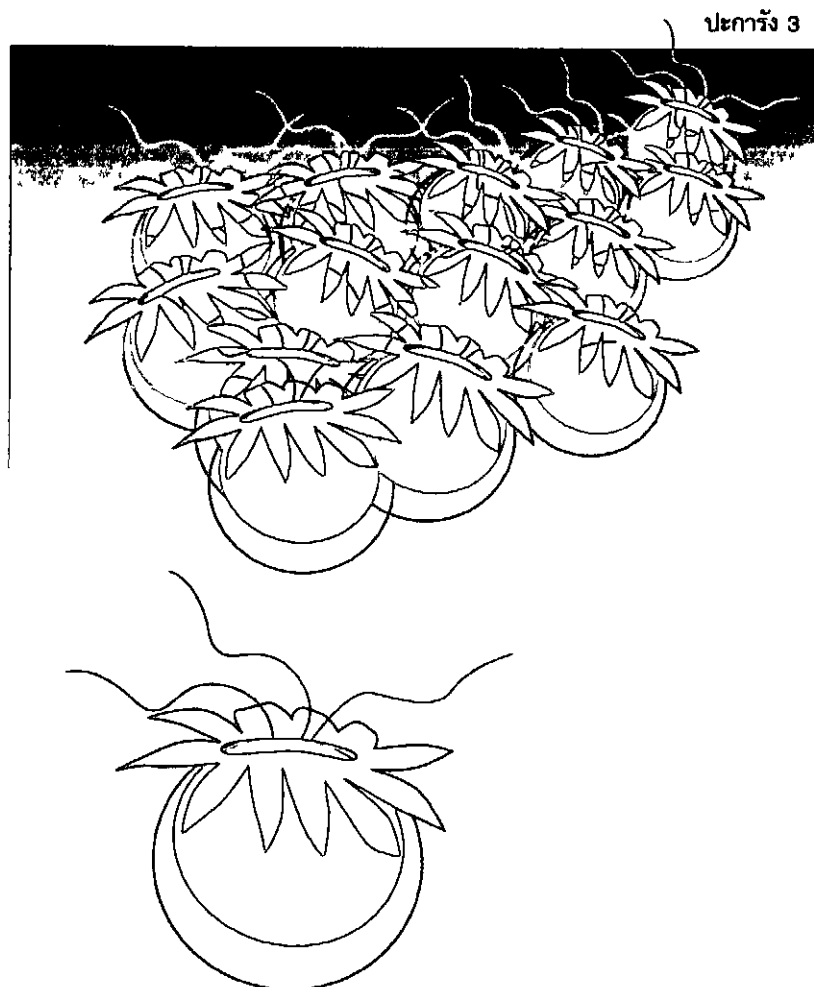

วัสดุ พลาสติกโปร่งใสชมพูสด สีใส พลาสติกฝ้า

เทคนิค ตัดเย็บ ยัดไส้ ตัด มัด สอด

ขนาด 80X100X10 ซม

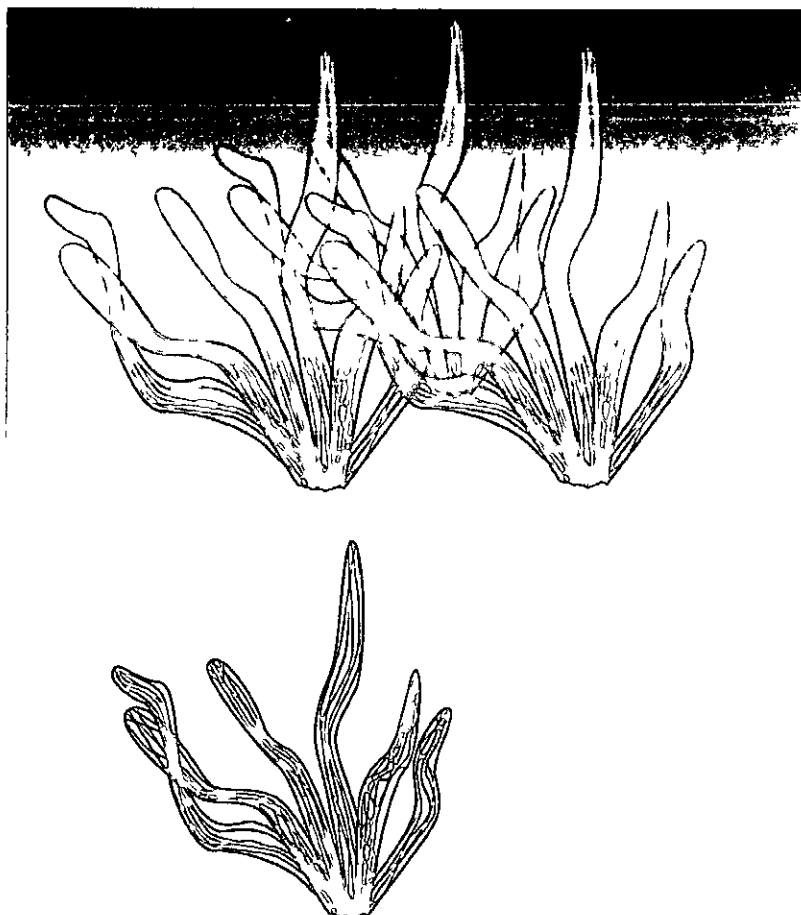
3 ปะการัง 3

วัสดุ พลาสติกโปร่งใสชมพูสด สีใส พลาสติกฝ้า
 เทคนิค ตัดเย็บ ยัดไส้ เจาะ ตัด มัด สอด
 ขนาด 100X130X100 ซม

4 ประการัง 4

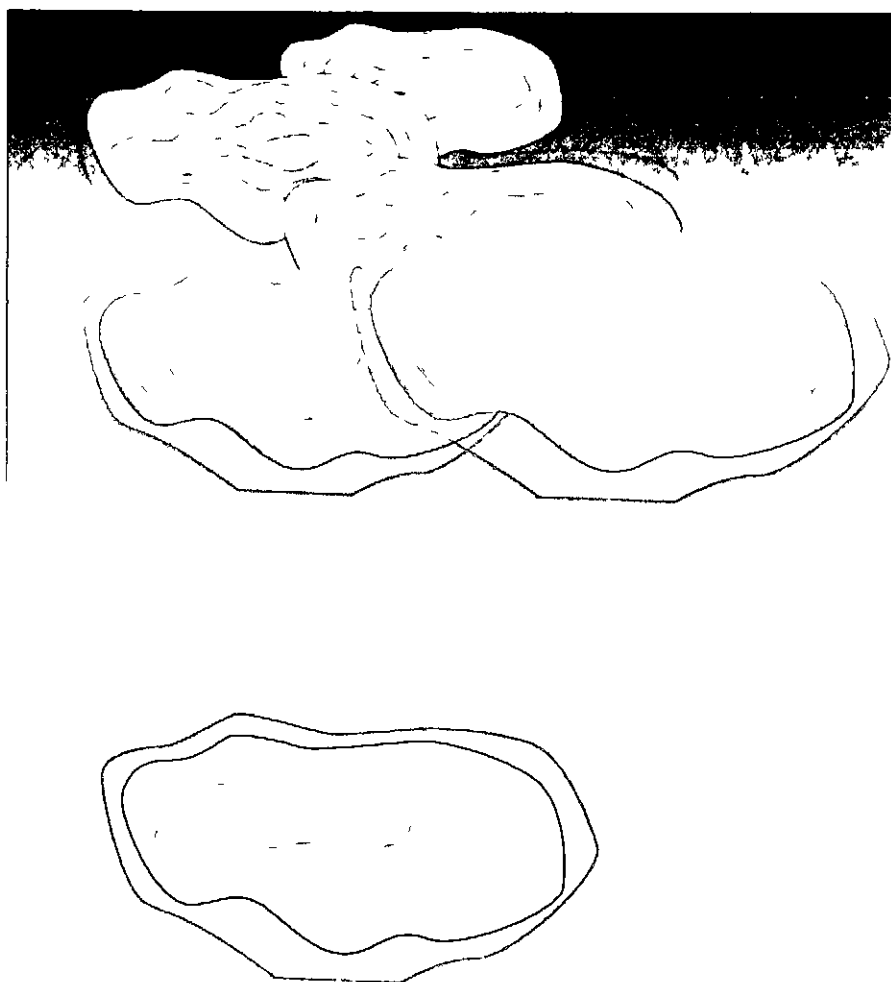
ประการัง 4

วัสดุ พลาสติกโปร่งใสชมพูสด สีใส
 เทคนิค ตัดเย็บ ยัดไส้ พัน ดัด มัด สอด
 ขนาด 100X130X100 ซม

5 ประการัง 5

ประการัง 5

วัสดุ พลาสติกโปร่งใสชมพูสด สีใส พลาสติกฝ้า
 เทคนิค ตัดเย็บ ยัดไส้ ขด มัด
 ขนาด 100X80X100 ซม

แนวความคิดของงานประติมากรรมสร้างสรรค์ วัตถุแบบมองทะลุผ่าน ชุดที่ 2

จากการที่ผู้วิจัยได้สร้างงานประติมากรรม วัตถุแบบมองทะลุผ่าน ชุดที่ 1 มาแล้ว ผู้วิจัยพบว่า การเลือกใช้วัสดุในการสร้างงานที่สามารถมองทะลุผ่านได้ นั้น สามารถนำมาเพิ่มเติมรายละเอียดให้ผลงานมีรูปทรงและมิติที่ซับซ้อนมากขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบงาน วัตถุแบบมองทะลุผ่าน ชุดที่ 2 โดยใช้รูปทรงจากปะการังใต้น้ำ และเพิ่มรายละเอียดของการทับซ้อนวัสดุลงไป โดยยังคงลักษณะของวัตถุที่สามารถมองทะลุผ่านได้

1 ปะการัง 1

การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ

ปะการัง 1 เป็นประติมากรรมไม่คงตัว ที่มีโครงสร้างเป็นรูปครึ่งทรงกลม แสงเงาและพื้นที่ว่างช่วยให้ผลงานปรากฏมิติทับซ้อนของวัสดุในแต่ละชั้นที่สามารถมองเห็นได้ ด้านนอกของงานพื้นผิวขรุขระ และมีบริเวณว่างที่เกิดจากการเจาะรู เส้นลวดดัดโค้งที่ยื่นออกมาภายนอกมีทิศทางออกไปสู่บริเวณว่างโดยรอบทำให้เกิดการถายเทพื้นที่ว่างระหว่างตัวผลงานและบริเวณว่างโดยรอบ

วัสดุและกระบวนการในการสร้างสรรค์

ผลงานชิ้นนี้สร้างขึ้นจากพลาสติกใส พลาสติกสี และพลาสติกผ้าแบบโปร่งแสง เส้นลวด และ เม็ดโฟม โดยใช้การตัดเย็บวัสดุเป็นรูปร่างแล้วมัดใส่เม็ดโฟมไว้ภายใน จากนั้นหุ้มด้วยพลาสติกใส หรือพลาสติกผ้าที่เจาะรูแล้ว นำลวดมาตัดออกเป็นเส้นๆ แล้วนำมาดัดโค้งเสียบลงไปในรู ให้ปรากฏอยู่โดยรอบชิ้นงาน

2. ปะการัง 2

การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ

ปะการัง 2 เป็นประติมากรรมไม่คงตัว ที่มีโครงสร้างเป็นรูปทรงอิสระ แสดงทิศทางแบบกระจายออก ทิศทางของเส้นอิสระที่ปรากฏในผลงานแสดงลักษณะของการเคลื่อนไหว เมื่อมีการซ้อนทับกันระหว่างวัตถุชิ้นในกับชั้นนอกทำให้ปรากฏลวดลายมองเห็นเป็นรูปทรงและพื้นที่ซ้อนกันต่อเนื่องออกมาสู่ภายนอก ผลงานมีความเป็นเอกภาพ มีความสมดุลแบบไม่สมมาตร ความเว้าแหว่งของเส้นรอบนอกของงานชิ้นนี้เชื่อมต่อไปกับพื้นที่ว่างโดยรอบ พื้นที่ว่างและแสงเงาช่วยเน้นให้งานมีมิติซับซ้อนมากขึ้น

วัสดุและกระบวนการในการสร้างสรรค์

ผลงานชิ้นนี้สร้างขึ้นจากพลาสติกใส พลาสติกสี พลาสติกผ้า ลวด โดยใช้การตัดเย็บวัสดุเป็นรูปร่างโดยมีโครงลวดเป็นแกนอยู่ภายในเพื่อให้งานมีรูปร่างรูปทรงได้

3 ปะการัง 3

การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ

ปะการัง 3 เป็นประติมากรรมไม่คงตัว ที่มีโครงสร้างเป็นรูปทรงกลม ที่มีการซ้อนทับกัน

ระหว่างวัสดุชั้นในกับชั้นนอก ส่วนด้านบนของงานเป็นรูปทรงอิสระที่มีเส้นรอบนอกเป็นเส้นหยักแสดงลักษณะการเคลื่อนไหว ตรงกลางมีบริเวณที่เกิดจากการเจาะ โดยมีเส้นอิสระที่มีทิศทางกระจายตัวขึ้นสู่ด้านบน ผลงานมีความเป็นเอกภาพ มีความสมดุลแบบไม่สมมาตร

วัสดุและกระบวนการในการสร้างสรรค์

ผลงานชิ้นนี้สร้างขึ้นจากพลาสติกใส พลาสติกสี ลวด และเส้นใยสังเคราะห์ โดยใช้การตัดเย็บวัสดุเป็นรูปร่างแล้วอัดใส่ใยสังเคราะห์ไว้ภายใน ด้านบนตัดพลาสติกเป็นเส้นหยักอิสระที่ล้อมเข้าหากันเป็นวงกลม และเจาะรูไว้ตรงกลาง เมื่อประกอบงานเสร็จแล้วนำลวดที่ตัดให้เป็นเส้นอิสระมาเสียบลงในรูที่เจาะไว้

4 ประการัง 4

การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ

ประการัง 4 เป็นประติมากรรมไม่คงตัว ที่มีโครงสร้างเป็นรูปทรงอิสระ แสดงทิศทางแบบกระจายออก ทิศทางของเส้นอิสระที่ปรากฏในผลงานแสดงลักษณะของการเคลื่อนไหว เมื่อมีการซ้อนทับกันระหว่างวัตถุชั้นในกับชั้นนอกทำให้ปรากฏลวดลายมองเห็นเป็นรูปทรงและพื้นซ้อนกันต่อเนื่องออกมาสู่ภายนอก ภายในผลงานที่เป็นเส้นอิสระจำนวนมากพุ่งไปในทิศทางเดียวกันบ้าง บิดพันไปมาบ้าง ทำให้เกิดพื้นที่ว่างแทรกระหว่างเส้นเหล่านั้น ประกอบกับรูปทรงภายนอกที่พุ่งไปสู่พื้นที่ว่าง ซึ่งช่วยเน้นให้เกิดมิติซับซ้อนมากขึ้น ผลงานมีความเป็นเอกภาพ มีความสมดุลแบบไม่สมมาตร

วัสดุและกระบวนการในการสร้างสรรค์

ผลงานชิ้นนี้สร้างขึ้นจากพลาสติกใส และเส้นลวด โดยใช้การตัดเย็บวัสดุเป็นรูปร่างแล้ว ใช้ลวดมัดรวมกันเป็นโครงไว้ด้านใน โดยสามารถดัดลวดให้เป็นเส้นอิสระที่บิดไปมาได้

5 ประการัง 5

การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ

ประการัง 5 เป็นประติมากรรมไม่คงตัว ที่มีโครงสร้างเป็นรูปทรงอิสระ เป็นเส้นที่ม้วนตัวรวมกันคล้ายกันหอย รูปทรงภายในจะมีพื้นผิวที่ยับย่นมาก มองเห็นมิติซับซ้อนชัดเจน รูปทรงภายนอกเป็นรูปทรงอิสระที่มีลักษณะคล้ายถูกรอบรูปทรงภายในอยู่อีกชั้นหนึ่ง

วัสดุและกระบวนการในการสร้างสรรค์

ผลงานชิ้นนี้สร้างขึ้นจากพลาสติกใส พลาสติกสี พลาสติกฝ้า และใยสังเคราะห์ โดยการตัดเย็บพลาสติกสีเป็นท่อกระบอกแล้วอัดใส่ใยสังเคราะห์ไว้ภายใน จากนั้นนำท่อทรงกระบอกที่ได้มาขดเป็นวงกลม แล้วครอบทับด้วยพลาสติกใสที่เย็บเป็นรูปถุงที่เป็นรูปทรงอิสระ

เนื้อหาของงานประติมากรรมสร้างสรรค์ วัตถุแบบมองทะลุผ่าน ชุดที่ 2

เป็นเรื่องราวของประการังที่อาศัยอยู่ใต้น้ำ

การสื่อสารความคิด ของงานประติมากรรมสร้างสรรค์ วัตถุแบบมณฑลผ่าน ชุดที่ 2
 ผู้วิจัยนำเสนอประติมากรรมที่มีลักษณะร่วมระหว่างธรรมชาติกับสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นโดยใช้
 เทคโนโลยี วัสดุที่นำมาใช้สื่อให้เห็นชัดเจนมาจากโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นความขัดแย้งที่สามารถอยู่
 รวมกันได้

สรุปการพัฒนาสร้างสรรค์

จากการศึกษาผลงานประติมากรรมไม้คงตัวของแคลส์ โอลเดนเบิร์ก จำนวน 34 ชิ้น ในประเด็น
 แนวความคิด การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ วัสดุและกระบวนการที่ใช้ในการสร้างสรรค์ เนื้อหาของงาน
 และการสื่อสารความคิด และนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์มาพัฒนาเป็นผลงานประติมากรรมสร้างสรรค์ วัตถุ
 แบบมณฑลผ่าน นั้น ผู้วิจัยพบว่าประเด็นสำคัญของการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานของศิลปิน คือ

- 1 กระบวนการแปรรูปทรง
- 2 การใช้ปฏิกริยาอัตโนมัติ
- 3 การสร้างงานในลักษณะคล้ายกับเนื้อเยื่อที่ซ้อนกันเป็นชั้นๆ

ทั้ง 3 ประเด็นข้างต้น จึงเป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลต่อกระบวนการสร้างสรรค์ในงาน ประติมากรรม
 สร้างสรรค์ วัตถุแบบมณฑลผ่าน ชุดที่ 1 และ 2

แนวความคิด ของผลงานทั้ง 2 ชุด เป็นการนำรูปทรงตามธรรมชาติมาผ่านกระบวนการแปรรูป
 รูปทรง ให้มีให้เป็นรูปทรงอย่างง่าย และมีลักษณะคล้ายสิ่งมีชีวิต โดยผลงานชุดที่ 1 เป็นรูปทรงของดอกไม้
 และผลไม้ ผลงานชุดที่ 2 เป็นรูปทรงของปะการังใต้น้ำ

การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ ลักษณะของงานโดยรวม เป็นประติมากรรมที่ไม่คงตัว และมี
 ความโปร่งใส หรือโปร่งแสง สามารถมองเห็นได้ มีพื้นผิวขยับย่น

วัสดุและกระบวนการในการสร้างสร้างงาน ผลงานทั้งหมดในชุดนี้ใช้พลาสติกใส หรือพลาสติกฝ้าที่
 สามารถมองเห็นได้ เป็นวัสดุหลักประกอบร่วมกับวัสดุอื่นๆ ที่ช่วยเพิ่มรายละเอียด หรือช่วยในเรื่องความ
 คงตัว โดยการตัดเย็บพลาสติกให้เป็นรูปทรงของงานนั้น และยึดใส่วัสดุไว้ภายในเพื่อช่วยเพิ่มความคงตัว
 และเพิ่มมิติซ้อนทับ แต่ในส่วนของวัตถุแบบมณฑลผ่านในชุดที่ 2 นั้นมีการเพิ่มมิติด้วยการซ้อนทับด้วย
 พลาสติกอีกชั้นหนึ่ง

เนื้อหาของงาน เป็นเรื่องราวของการอยู่ร่วมกันระหว่างธรรมชาติและเทคโนโลยี

การสื่อสารความคิด ประติมากรรมชุดนี้แสดงออกถึงรูปร่างรูปทรงธรรมชาติที่สื่อผ่านวัสดุทาง
 อุตสาหกรรม เป็นความตรงกันข้ามกันที่สามารถอยู่รวมกันได้ คล้ายชีวิตมนุษย์ในปัจจุบันที่ใช้ชีวิตอยู่ตรง
 กลางระหว่างเทคโนโลยีที่มีวัตถุทางอุตสาหกรรมเป็นตัวแทน กับธรรมชาติที่มีสิ่งมีชีวิตเป็นตัวแทน ต่างสิ่ง
 ต่างก็มีประโยชน์ในตัวเอง เราไม่สามารถปฏิเสธการใช้ชีวิต หรือการทำงานที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการ
 อำนวยความสะดวก แต่ในขณะเดียวกัน ความจำเป็นพื้นฐานเพื่อการดำรงชีวิตของมนุษย์เราต้องการ
 ธรรมชาติ เราต้องการอากาศบริสุทธิ์ ต้องการอาหารและน้ำ เพื่อการอุปโภคบริโภค ฯลฯ สิ่งสำคัญจึงอยู่ที่
 การสร้างสมดุลระหว่างธรรมชาติกับเทคโนโลยี ซึ่งจะช่วยให้ทุกสิ่งสามารถอยู่รวมกันได้อย่างมีความสุข

บทที่ 5

การสรุปและการอภิปรายผล

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1 เพื่อศึกษางานประติมากรรมไม่คงตัว ของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก ในประเด็น

- 2 1 แนวความคิด
- 2 2 การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ
- 2 3 วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน
- 2 4 เนื้อหาของผลงาน
- 2 5 การสื่อสารความคิด

เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยมาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมไม่คงตัว ตามแนวทางของผู้วิจัย คือ ใช้ความโดดเด่นของประติมากรรมไม่คงตัวในเรื่องของรูปทรงที่ดูมีชีวิต วัสดุและเทคนิคบางส่วนมาประกอบรวมกับการใช้วัสดุใหม่ๆ ที่ไม่เน้นเฉพาะวัสดุอันมาสร้างเป็นงานประติมากรรมสร้างสรรค์

ความสำคัญของการวิจัย

- 1 ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนทางด้านศิลปะ ในระดับอุดมศึกษา
- 2 ผลการวิจัยนี้อาจเป็นพื้นฐานในการสืบค้นข้อมูลต่อไปสำหรับผู้สนใจศึกษาในพัฒนาการของงานศิลปะแนวนี้หรือในแนวใกล้เคียง
- 3 สามารถนำเอาผลจากการศึกษาวิจัยมาพัฒนา และสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมไม่คงตัวตามแนวทางของผู้วิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1 เพื่อศึกษางานประติมากรรมไม่คงตัว ของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก ในประเด็น

- 1 1 แนวความคิด
- 1 2 การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ
- 1 3 วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน
- 1 4 เนื้อหาของผลงาน
- 1 5 การสื่อสารความคิด

2 ศึกษาวิเคราะห์ผลงานประติมากรรมไม่คงตัว (Soft Sculpture) ของ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก จำนวน 34 ชิ้น ได้แก่

- 2 1 Sausage, Ladies Stocking, stuff and tied with string, 35 inches high 1957
- 2 2 Freighter and Sailboat, Muslin filled with foam rubber Painted with spray enamel
Freighter $19 \frac{11}{16} \times 70 \frac{11}{16} \times 5 \frac{15}{16}$ inches , Sailboat $45 \frac{1}{16} \times 28 \frac{15}{16} \times 5 \frac{5}{16}$ inches 1962

- 2 3 Giant Blue Men's Pants**, Canvas filled with shredded foam rubber painted with Liquitex and Latex 60 inches high X 281/8 inches wide X 6 1/4 inches deep, 1962
- 2 4 Floor Burger, (Giant Hamburger)** Canvas filled with foam rubber and paper cartons Painted with liquitex and latex 52 inches high X 84 inches diameter, 1962
- 2 5 Floor Cake (Giant Piece of Cake)**, Canvas filled with foam rubber, Painted with Liquitex and Latex 60 inch high X 108 inch wide X 48 inch deep 1962
- 2 6 Soft Calendar for the Month of August (August Calendar)** Canvas filled with shedded foam rubber, painted with Liquitex and enamel, 42 inches square X 6 inches deep, 1962
- 2 7 French fries and Ketchup**, Vinyl, 1963
- 2 8 Soft Fur Good Humors**, Fake fur filled with kapok, wood painted with enamel 5 1X24 1X48 2 cm Collection of will and Anne Hokin, 1963
- 2 9 Giant BLT (Bacon, Lettuce and Tomato Sandwich)** Vinyl filled with kapok, and wood painted with acrylic 32 X 39 X 29 inches 1963
- 2 10 Bedroom ensemble**, wood, vinyl, Metal, fake fur and other materials in room 17X21 feet, 1963
- 2 11 Soft Pay-Telephone**, Vinyl filled with kapok mounted on painted wood, 118 11X48 26X22 9 cm , 1963
- 2 12 Soft Toaster**, Vinyl filled with kapok, wood "handles and toast," painted with liquitex 11 3/8 inches high X 11 7/8 inches wide, on formica base 3 1/8 inches high, 1964
- 2 13 Soft Dormeyer Mixer**, Vinyl filled with kapok , wood, electric cord, 31 3/8 inches high X 20 1/8 inches wide X 12 inches deep, 1965
- 2 14 Soft Juicit, (Ghost version 1965)** Canvas filled with kapok, burlap, painted with liquitex, 19 inches high X 18 inches wide X 16 inches deep, 1965
- 2 15 Soft Airflow-Scale 1**, Vinyl fill with kapok, detail in plexiglass, 15 inches high X 22 inches wide X 12 inches deep, 1965
- 2 16 Soft Manhattan I-Postal Zones**, Canvas filled with kapok impress with patterns in sprayed enamel, wood rod, 79 inches high X 27 inches wide X 4 1/2 inches deep, 1966
- 2 17 Soft Manhattan II-Subway Map**, Canvas filled with kapok, impress with pattern in sprayed enamel, wooden sticks, wood rod, 68 inches high X 32 inches wide X 7 inches deep, 1966
- 2 18 Soft Light Switches** Vinyl filled with Dacron and canvas, 47 X 47 X 3 1/8 cm 1966
- 2 19 Soft Toilet**, Vinyl filled with kapok, painted with Liquitex and wood 132 08 X 81 28 X 76 2 cm 1966
- 2 20 Soft Bathtub**, Vinyl polyurethane sheets wood, painted with Liquitex, rubber shower

- fixture, 30 inches high X 80 inches wide X 30 inches deep, 1966
- 2 21 Soft Washstand**, Vinyl filled with kapok, wood painted with Liquitex on chromed metal rack 55 inches high X 36 inches wide X 28 inches deep, 1966
- 2 22 Soft Swedish Light Switches**, Vinyl filled with kapok $51\frac{5}{8}$ inches high X 47 inches wide X $16\frac{1}{2}$ inches deep 1967
- 2 23 Soft Drainpipe**, Vinyl filled with Styrofoam vermicelli, canvas, metal and rack, $109\frac{7}{8}$ inches high X $68\frac{7}{8}$ inches wide X 15 inches deep 1966
- 2 24 Shoestring Potatoes spilling from a bag**, Canvas filled with kapok painted with glue and Liquitex, 180 inches high X 46 inches wide X 42 inches deep 1966
- 2 25 Soft Ladder, Hammer, Saw and Bucket**, Canvas filled with foam rubber, starched with glue, painted with Liquitex mounted on wood, $110\frac{1}{2}$ inches high X $58\frac{3}{4}$ inches wide X $16\frac{7}{8}$ inches deep, 1967
- 2 26 Giant Soft Fan**, Vinyl filled with foam rubber, wood, metal plastic tubing, 120 inches high X $58\frac{7}{8}$ inches wide X $61\frac{7}{8}$ inches deep, cord and plug $29\frac{1}{2}$ inches long, 1966-67
- 2 27 Soft Scissors**, Canvas filled with kapok painted with Liquitex 7 pieces ranging from 24 to 72 inches long, 72 inches long X 35 inches wide over-all, 1968
- 2 28 The Typewriter (Model "Ghost" Typewriter)**, Canvas filled with kapok painted with Liquitex, 9 inches high X $27\frac{1}{2}$ inches wide X 26 inches deep, 1968
- 2 29 Giant Raisin Bread**, Canvas filled with shaded foam rubber stiffened with glue painted with acrylic 46 X 96 X 40 inches, 1967
- 2 30 Tea bag**, Multiple Print (edition of 125), vinyl, felt, kapok plexiglass, $39\frac{3}{8}$ inches high X $28\frac{1}{4}$ inches wide, Courtesy, Multiple Print Inc, New York 1966
- 2 31 Giant Soft Drum Set**, Vinyl and canvas filled with expanded polystyrene chips, metal and painted wood parts, and wood and Formica base with metal railing, nine instruments, 121 9X182 9X253 4 cm Overall, 1967
- 2 32 Soft Lipstick Monument, Ascending on Caterpillar Tracks**, vinyl filled with air from a hose, wood, polyurethane foam, polystyrene, 1969
- 2 33 Double-Nose/Purse/Punching Bag/Ashtray, Leather, Bronze, Wood, Metal, bark chip** Box (closed), $8\frac{3}{8}$ X $107\frac{7}{8}$ X $20\frac{3}{4}$ inches 1970
- 2 34 Soft Saxophone, scale A**, Muslin cloth wood, urethane and dacron painted with Liquitex, $11\frac{1}{4}$ X 27 X 49 inches, 1992

ผลการศึกษาวិเคราะห์

1 แนวความคิด

แนวความคิดในการสร้างงานของ โอลเดนเบิร์ก เป็นการนำประสบการณ์จากการเห็นสิ่ง

อุปโภคบริโภคต่างๆที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน เช่น อาหาร เสื้อผ้า เครื่องเรือน เครื่องใช้ไฟฟ้า ฯลฯ ซึ่งเป็นวัตถุที่เป็นผลพวงมาจากสังคมอุตสาหกรรมรวมกับประสบการณ์จากการพบปะรวมงานกับผู้คนหรือเพื่อน คิดป็นมากมายมาผสมผสานรูปแบบมาสร้างเป็นงานประติมากรรมไม่คงตัว

ลักษณะงานของโอลเดนเบิร์ก มีลักษณะร่วมกันระหว่างป๊อปอาร์ต ดาดา และเซอร์เรียลลิสต์ เขาสร้างงานประติมากรรมที่ดูมีขนาดใหญ่กว่าของจริง แสดงการล้อเลียน เสียดสี สร้างชีวิตและอารมณ์ให้กับผลงาน แสดงกระบวนการต่อเนื่องทางความคิดและการพัฒนาสร้างสรรค์งานโดยตลอด สังเกตได้จากชุดงานที่สร้างต่อเนื่อง และมีการนำความคิดเกามาต่อยอดด้วยการสร้างงานด้วยเทคนิคใหม่ที่ทำให้งานมีความแปลกใหม่ตลอดเวลา อันเนื่องมาจากการที่เขาเป็นนักจัดบันทึกและสังเกตสิ่งต่างๆที่พบเห็นรอบตัว รวมทั้งเป็นนักทดลองในการสร้างงานด้วยวัสดุและเทคนิคที่แปลกใหม่ เมื่อนำสิ่งที่ได้บันทึกไว้เหล่านั้นมาสร้างงานประติมากรรม มันจึงเป็นงานที่มีการพัฒนารูปแบบไปเรื่อยๆ ตามช่วงเวลาที่เขาได้ค้นพบวัสดุและเทคนิคต่างๆ

2 การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ

ประติมากรรมไม่คงตัวของ โอลเดนเบิร์ก มีลักษณะเด่น ดังต่อไปนี้

2.1 การสร้างรูปร่างรูปทรงเลียนแบบวัตถุที่มีขนาดใหญ่กว่าของจริง และมีความอ่อนนุ่มไม่คงตัวที่แตกต่างไปจากความเป็นจริง การสร้างความพองแฟบให้รูปทรง ในระดับที่แตกต่างกัน มีตั้งแต่พองจนลุกลามถึงความตึงของวัสดุที่ใช้สร้างผิวภายนอกด้วยการยืดไล่ ไปจนถึงการแฟบแบนติดกันโดยที่ไม่ได้ยืดไล่

2.2 การสร้างพื้นผิวขยับย่น การสร้างลวดลายจากการพิมพ์

2.3 การเลือกใช้สีส้น ผลงานของโอลเดนเบิร์กตามปกติจะมีสีส้นสดใส ยกเว้น งานในชุดผี (Ghost version) ที่เขาจงใจใช้สีขาวมอซอ ที่ช่วยเสริมให้ผลงานดูเป็นเหมือนวิญญูณณ์ ที่ดูทั้งน่ากลัว น่าเศร้า และน่าเปื่อย

3 วัสดุและกระบวนการที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

3.1 วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

3.1.1 วัสดุที่ใช้สร้างผิวภายนอก ได้แก่ ผ้าใบ ไวนิล ขนสัตว์เทียม ผ้ามัสลิน ผ้าป่านกระสอบ หนัง ไม้

3.1.2 วัสดุยืดไล่ ได้แก่ นุ่น เส้นใยสังเคราะห์ โฟมยาง เม็ดพลาสติก กระดาษลัง

3.1.3 วัสดุประกอบ ได้แก่ ไม้ โลหะ ฟอรัไมก้า พลาสติก เหยี่ยว เชือก ขิป หนังสือ

3.2 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

3.2.1 กระบวนการแปรผันรูปทรง ได้แก่ การปรับเปลี่ยน หรือลดทอน รูปทรงจากความเป็นจริงที่ตาเห็นให้กลายเป็นรูปทรงของงานประติมากรรมไม่คงตัว

3.2.2 กระบวนการทำงาน ได้แก่ การสเก็ตช์ต้นแบบ การสร้างต้นแบบ การตัด การเย็บวัสดุเป็นรูปร่าง การยืดไล่ให้เกิดปริมาตร การประกอบ-ถอดติดกัน การติดตั้ง

3.2.3 กระบวนการตกแต่ง ได้แก่ การพิมพ์ลาย การระบายสี การทาสีเคลือบ

การเคลื่อนย้ายถิ่น

4 เนื้อหาของผลงาน

4.1 The Street ช่วงเวลานี้เป็นช่วงที่โอลเดนเบิร์กสนใจงานละครแอฟเฟนนิ่ง เขาสร้างงานที่ฉากและอุปกรณ์ประกอบการแสดงใน Ray Gun Theater งานส่วนใหญ่ในช่วงเวลานี้เป็นงานประติมากรรมที่มีความแข็งแต่เบียดข่มชอกไปด้วยสีสดใสนั้นพื้นผิวขยับย่นอยู่ ในช่วงปลายยุคนี้เขาเริ่มค้นหาวิสัยและแนวทางใหม่ๆ ในการสร้างสรรค์ อาจเป็นด้วยการย้ายที่อยู่ และหมดยุครุ่งเรืองแห่งละครแอฟเฟนนิ่ง ประกอบกับการได้พบปะพูดคุยกับคนกลุ่มใหม่ ซึ่งทำให้รูปแบบงานของเขาเริ่มเปลี่ยนไปในชุดงานนี้ผู้วิจัยพบงานประติมากรรมไม้คงตัวที่พอมียุคจำนวน 1 ชิ้น

4.2 The Store งานในชุดงานนี้จะประกอบด้วยเนื้อหาที่หลากหลาย เนื่องจากโอลเดนเบิร์กมีแนวคิดที่จะเปิดแกลเลอรีเป็นร้านขายของเขา จึงได้สร้างงานประติมากรรมไม้คงตัวขึ้นเป็นจำนวนมากเพื่อจัดแสดงร่วมกัน นอกจากนี้ยังมีงานประติมากรรมบางชิ้นที่ยังมีกลิ่นอายของงานชุด The Street ที่เป็นประติมากรรมเบียดข่มชอกไปด้วยสีสดใส งานประติมากรรมไม้คงตัวของเขาเป็นการนำบันทึกจากการออกเดินทางเพื่อสำรวจชีวิตประจำวันของคน สิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ รวมไปถึงอาหารการกิน มาเปลี่ยนรูปเป็นงานศิลปะ โดยจัดแสดงเสมือนหนึ่งมันเป็นข้าวของเครื่องใช้จริงในชีวิตประจำวันที่คนต้องซื้อหาตามอุปโภคบริโภคจริง และเป็นที่น่าสังเกตว่างานในยุคนี้นิยมใช้วัสดุเป็นผ้าใบยัดไส้ด้วยเม็ดโฟม โฟมยางเป็นต้น ประติมากรรมงานที่สร้างในยุคนี้เท่าที่ผู้วิจัยสามารถหาข้อมูลได้มีทั้งหมด 8 ชิ้น

4.3 The Home การตกแต่งสำหรับห้องนอน ของประจำห้องน้ำ อุปกรณ์ไฟฟ้า เครื่องเรือนต่างๆ ผลงานชุดนี้มีทั้งหมด 19 ชิ้น

4.5 The Multiple เริ่มสร้างขึ้นในประมาณปี 1968 ในช่วงเวลานั้นได้มีการบันทึกไว้ในสมุดถึงกระบวนการผลิต โอลเดนเบิร์กได้มีการผสมผสานวิธีการสร้างงานจากเดิมที่เป็นการตัดเย็บไวเนล หรือผ้าใบเป็นรูปทรงไม้คงตัวต่างๆ เขาเริ่มมีการผสมเทคนิคพิเศษอื่นรวมทั้งวัสดุอื่นๆ ที่ไม่ใช่วัสดุอ่อนผสมผสานเข้าไป เช่น ในเรื่องของ การจัดวาง เทคนิคการสร้างงานแบบอุตสาหกรรม ผลงานในช่วงเวลานี้ของเขามีความซับซ้อนมากขึ้นทั้งในเรื่องของความคิดและการทำงาน ซึ่งในระหว่างที่ทำงานชุดนี้เขาก็ได้เริ่มสร้างงานที่มีขนาดใหญ่ และงานในลักษณะของอนุสาวรีย์ที่จะต้องตั้งแสดงกลางแจ้งทำให้ผลงานในภายหลังออกมาเป็นวัสดุที่มีความคงตัว เช่น พลาสติกหล่อ เหล็ก หรือโลหะโดยได้รับการสนับสนุนจากบริษัทต่างๆ ที่เคยร่วมงานกับเขา รวมทั้งยังสนใจในงานภาพพิมพ์หินทำให้ช่วงเวลานี้เกิดงานภาพพิมพ์ที่ใช้เทคนิคพิมพ์หิน (Lithograph) เป็นจำนวนมาก งานชุด Multiple มีทั้งหมด 6 ชิ้น

5 การสื่อสารความคิด ผู้วิจัยแบ่งประเด็นการสื่อสารความคิดออกเป็น ประเด็นคือ

5.1 เรื่องราวของสิ่งแวดล้อมรอบตัวอันเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์และไม่ได้ให้ความสำคัญ โอลเดนเบิร์กได้นำเรื่องราวของสิ่งเหล่านี้มาสร้างเป็นงานประติมากรรมไม้คงตัว โดยสร้างให้มีขนาดใหญ่กว่าความเป็นจริงเพื่อเน้นความสำคัญ ในขณะที่เดียวกันก็แปรสภาพสถานะของวัตถุจากความแข็งให้เป็นความอ่อนไม่คงตัวซึ่งตรงข้ามกับความเป็นจริง

5.2 แสดงอารมณ์ขัน ที่มีลักษณะการเสียดสี และประชดประชันสังคม ด้วยการสร้างอาหาร เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ให้มีลักษณะอ่อนปวกเปียกไม่คงตัว บางชิ้นมีลักษณะของความเน่าเปื่อย บาง

ขึ้นโป่งพองเหมือนตุ๊กตา บางชิ้นมีการใส่น้ำตาให้เหมือนกับอวัยวะของคนที่กำลังแสดงอารมณ์ ซึ่งเป็นการลดความสำคัญของเทคโนโลยีที่มีผลต่อชีวิตมนุษย์

53 ประติมากรรมไม้คงตัวของ โอลเดนเบิร์ก แสดงเนื้อหาเชิงเปรียบเทียบ ซึ่งงานเหล่านี้ได้รับอิทธิพลจากแนวคิดของฟรอยด์ในการเปรียบเทียบสัญลักษณ์ โดยพื้นฐานแล้วเขาแบ่งวัตถุออกเป็นผู้ชายและผู้หญิงหรือทั้งสองเพศ อย่างเช่นในประเภทแรกที่ทั้งหมดเป็นวัตถุทรงตั้งเป็นเพศชาย Baseball Bats ของ Ray Gun และอีก 4 ลำดับ Hamberger, Tire, Telephones และ Giant Soft Swedish Light Switch เป็นเพศหญิง Dormeyer mixers the Peeled Banana, The Fans และ the Soft Drainpipe แสดงความเป็นทั้งสองเพศในตัว ตามแนวคิดของโอลเดนเบิร์ก รวมไปถึงวัตถุที่มีลักษณะพิเศษในทางภูมิทัศน์ที่พาดพิงในการทำขึ้นของการแบ่งแบบอื่นๆ จะเห็นได้ชัดเจนในงาน the Flag พวกเขาถูกแบ่งด้วยเส้นตรงที่ขนานกัน ที่เปรียบได้กับถนน ชายหาด หรือแม่น้ำ วัตถุในรุ่นถัดมา the Drum Set ถูกเรียกเป็นภูเขาและหุบเขาแห่งโคโลราโดอันเป็นที่ที่เขาพัฒนาขึ้นมาจากรูปทรงของมัน

สรุปการพัฒนาสร้างสรรค์ของผู้วิจัย

จากการศึกษาผลงานประติมากรรมไม้คงตัวของ แอลส์ โอลเดนเบิร์ก จำนวน 34 ชิ้น ในประเด็นเรื่อง แนวความคิด การจัดองค์ประกอบสามมิติ วัสดุและกระบวนการที่ใช้ในการสร้างสรรค์ เนื้อหาของงาน และการสื่อสารความคิด และนำผลที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์มาพัฒนาเป็นผลงานประติมากรรมสร้างสรรค์ในชุด วัตถุแบบมองทะลุผ่านในรูปแบบของผู้วิจัยเองนั้น ผู้วิจัยพบประเด็นสำคัญที่น่าสนใจ 3 ข้อ คือ

- 1 กระบวนการแปรผันรูปทรง
- 2 การใช้ปฏิกริยาอัตโนมัติ
- 3 การสร้างงานในลักษณะคล้ายกับเนื้อเยื่อที่ซ้อนกันเป็นชั้นๆ

ผู้วิจัยจึงได้นำประเด็นดังกล่าวที่พบในงานของโอลเดนเบิร์กมาพัฒนาต่อเนื่องรวมทั้งเพิ่มเติมแนวคิดและเทคนิคการสร้างสรรค์จนเกิดเป็นแนวคิดในการสร้างประติมากรรมสร้างสรรค์ในชุด วัตถุแบบมองทะลุผ่าน (See Through Object) งานชุดนี้มีจุดเด่นที่การใช้วัสดุแบบมองทะลุผ่านได้ เป็นการเพิ่มมุมมองด้วยการสร้างมิติซ้อนทับลงภายในรูปทรงเดียวกัน ในลักษณะของการมองทะลุจากภายนอกสู่ภายใน ซึ่งเป็นอีกขั้นหนึ่งของการพัฒนาสร้างสรรค์งานประติมากรรม ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานตามประเด็นการวิเคราะห์ ดังนี้

1 แนวความคิด

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการพบเห็นรูปร่างและรูปทรงของพืชที่ปรากฏขึ้นตามธรรมชาติทำให้ผู้วิจัยเกิดความประทับใจในความหลากหลายของธรรมชาติและต้องการนำมาสร้างเป็นงานประติมากรรมสร้างสรรค์ที่มีลักษณะร่วมกันระหว่างวัสดุสังเคราะห์กับธรรมชาติ ที่สามารถแสดงออกได้ถึงคุณสมบัติของการอยู่ร่วมกันของสิ่งที่แตกต่างกัน ประกอบกับผู้วิจัยมีความสนใจในเรื่องของการเพิ่มมิติการมอง จากการมองเพียงพื้นผิวภายนอกให้เข้าไปสู่การมองถึงมิติภายในวัตถุ และการถูกซ้อนทับของสภาพแวดล้อมภายนอกที่ถูกมองทะลุผ่าน ส่งผลให้เกิดเป็นผลงานประติมากรรมสร้างสรรค์ ในชุด วัตถุแบบมองทะลุผ่าน

2 การจัดองค์ประกอบในงานสามมิติ

ประติมากรรมชุดนี้สามารถมองเห็นทะลุผ่านได้เป็นชั้นๆ จากผลของการซ้อนทับวัสดุ และการสร้างพื้นผิว ทำให้เกิดความแตกต่างของน้ำหนักของมิติในการมองเห็นทะลุผ่านในแต่ละชั้นมากขึ้น ภายในบรรจุกล่องกระดาษรูปทรงเรขาคณิตปลายเปิดที่มีภาพพืชจริงติดอยู่ ด้วยลักษณะของวัสดุที่ไม่คงตัวทำให้พื้นผิวของงานมีความยับย่น แสดงลักษณะการเคลื่อนไหว จัดแสดงผลงานด้วยการวางบนพื้นห้อง ให้ผู้ชมสามารถสัมผัสและเลือกหามุมที่จะชมงานได้ด้วยตนเอง

3 วัสดุและเทคนิคที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ประติมากรรมแบบมองเห็นทะลุผ่านชุดนี้ สร้างด้วยการตัดเย็บพลาสติกโปร่งใส เป็นรูปร่างรูปทรงพืชตามธรรมชาติ และภายในบรรจุกล่องกระดาษรูปทรงเรขาคณิตที่มีรูปพืชติดอยู่ซึ่งเป็นการเพิ่มมุมมองให้การมองเห็นทะลุผ่านด้วยการซ้อนทับวัสดุแต่ละชั้น โดยเลือกใช้วัสดุประเภทผ้าพลาสติกทำให้เกิดพื้นผิวของผลงานแสดงความยับย่น และความไม่คงตัวอันเป็นลักษณะสำคัญของงานประติมากรรมไม่คงตัว ที่แสดงถึงปฏิกิริยาอัตโนมัติที่ทำงานแต่ละชิ้นมีความแตกต่างกันทั้งๆที่มีรูปทรงโดยรวมเหมือนกัน

4 เนื้อหาของผลงาน

ประติมากรรมชิ้นนี้แสดงเรื่องราวของรูปร่างรูปทรงพืชตามธรรมชาติที่ถูกประยุกต์ผ่านกระบวนการแปรผันรูปทรง เป็นประติมากรรมที่มีขนาดใหญ่กว่าวัตถุจริง มีความโปร่งใสสามารถมองเห็นทะลุผ่านได้ ภายในที่บรรจุกล่องกระดาษที่มีรูปพืชจริงติดอยู่แสดงการเปรียบเทียบระหว่างงานประติมากรรมกับภาพวัตถุจริง

5 การสื่อสารความคิด

ประติมากรรมชุดนี้ แสดงออกถึงรูปร่างรูปทรงธรรมชาติที่สื่อผ่านวัสดุทางอุตสาหกรรม เป็นความตรงกันข้ามกันที่สามารถอยู่รวมกันได้ คล้ายชีวิตมนุษย์ในปัจจุบันที่ใช้ชีวิตอยู่ตรงกลางระหว่างเทคโนโลยีที่มีวัตถุทางอุตสาหกรรมเป็นตัวแทน กับธรรมชาติที่มีสิ่งมีชีวิตเป็นตัวแทน ต่างสิ่งต่างก็มีประโยชน์ในตัวเอง เราไม่สามารถปฏิเสธการใช้ชีวิต หรือการทำงานที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการอำนวยความสะดวก แต่ในขณะเดียวกัน ความจำเป็นพื้นฐานเพื่อการดำรงชีวิตของมนุษย์เราต้องการธรรมชาติ เราต้องการอากาศบริสุทธิ์ ต้องการอาหารและน้ำ เพื่อการอุปโภคบริโภค ฯลฯ สิ่งสำคัญจึงอยู่ที่การสร้างสมดุลระหว่างธรรมชาติกับเทคโนโลยี ซึ่งจะช่วยให้ทุกสิ่งสามารถอยู่รวมกันได้อย่างมีความสุข

การอภิปรายผล

การศึกษาวิจัยผลงานประติมากรรมไม่คงตัว ของแคล์ส โอลเดนเบิร์กในรูปแบบของการวิจัยและพัฒนา ผู้วิจัยศึกษาวิเคราะห์ผลงานของศิลปินจำนวน 34 ชิ้น จากนั้นนำผลที่ได้การศึกษาวិเคราะห์ดังกล่าวมาสร้างผลงานตามรูปแบบของผู้วิจัยจำนวน 5 ชิ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่า ยังมีประเด็นที่น่าสนใจที่เกิดขึ้นในระหว่างกระบวนการวิจัยที่มีได้กล่าวถึงในส่วนของสรุปผลการวิจัย คือ

1 โอลเดนเบิร์กเริ่มต้นในเส้นทางศิลปะด้วยการวาดภาพลายเส้น จากนั้นเขาได้พบปะกับศิลปินอย่าง Red Groom Alan Kaprow และ Jim Dine ที่สนใจงาน Happening งานของโอลเดนเบิร์กจึงหันไปสู่วัตถุที่ประกอบการแสดง Happening คือ ผลงานในชุด The Street ในช่วงราว ปี1955-60 ศิลปินที่ยิ่งใหญ่อยู่ในอเมริกา De Kooning ผู้ปลุกกระแสศิลปะแอบสแตรกต์เอ็กซ์เพรสชันนิส รวมทั้งงานแอคชั่นพังก์ติ้งของ Pollock สงอิทธิพลต่องานของโอลเดนเบิร์ก งานของเขาจึงมีลักษณะเป็นลูกผสมระหว่างงาน

ประติมากรรมกับงานจิตรกรรม ใช้สีสันจัดจ้าน มองเห็นพื้นผิวและลายเส้นชัดเจน ซึ่งภายหลังเขาได้มีการพัฒนางานจนสามารถค้นหาแรงบันดาลใจ และวัตถุดิบทางความคิด จนเกิดเป็นแนวทางในการสร้างศิลปะของตัวเองได้

2 ทามกลางกระแสสังคมศิลปะแอ็บสแตรกต์เอ็กซ์เพรสชันนิสต์ในอเมริกา ช่วงเวลานั้น ศิลปินหนุ่มสาวหัวก้าวหน้ามากมายได้นำผลงานศิลปะของตนเองมาจัดแสดงทั้งในแกลเลอรี และตามท้องถนน ทำให้เกิดการแข่งขันในการค้นคว้าหาแนวทางศิลปะใหม่ๆ ที่ดึงดูดความสนใจผู้ชม เป็นผลงานที่แปลกแหวกแนวไปจากกฎเกณฑ์ และกระแสความนิยมศิลปะแบบเดิมๆ ซึ่งให้เห็นถึงสัจธรรมว่าสิ่งใดก็ตามเมื่อเจริญขึ้นจนถึงขีดสุด ก็จะเสื่อมลงและมีสิ่งใหม่มาแทนที่ นอกจากนี้ ยังพบวาลักษณะของสังคมตะวันตกเป็นแบบสุดโต่งจนทำให้เกิดการแบ่งแยกสกุลหรือลัทธิทางศิลปะ ในขณะที่สังคมไทยเป็นลักษณะสังคมแบบผสมผสาน เมื่อได้รับอิทธิพลของศิลปะลัทธิอื่น ก็สามารถนำมาประยุกต์ใช้ร่วมกันได้โดยไม่ต้องมีการแบ่งแยกลัทธิ

3 ประเด็นเรื่องลักษณะนิสัยของศิลปิน แต่เดิมศิลปินศึกษาทางด้านวรรณกรรม ต่อมาศิลปินสนใจด้านศิลปะจึงเปลี่ยนแนวทางมาเรียนทางด้านศิลปะ รวมไปถึงถึงการละคร ศิลปินมีลักษณะนิสัยชอบการอ่านเขียน รวมไปถึงมีความช่างสังเกตและชอบจดบันทึก ทำให้ศิลปินมีวัตถุดิบในการสร้างสรรค์ผลงานจำนวนมาก ประกอบกับแนวคิดแบบหัวก้าวหน้า กล้าใช้วัสดุแปลกใหม่ในการสร้างสรรค์ผลงาน และสนใจในเรื่องกระบวนการสร้างสรรค์ การทดลองวัสดุและเทคนิค การปรับเปลี่ยนรูปแบบงานกับวัสดุและเทคนิคให้สอดคล้องกัน ทำให้ผลงานมีการพัฒนารูปแบบอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ในนิทรรศการศิลปะของเขาหลายครั้งจะมีขั้นตอนการทำงานประกอบการแสดงผลงานนั้นๆ ไว้ด้วย

4 ลักษณะการสร้างงานของโอลเดนเบิร์ก มีการถ่ายทอด ที่มาของแนวความคิด และแสดงกระบวนการในการสร้างงาน คล้ายกับการทดลอง ศิลปินไม่จำเป็นต้องเป็นผู้มีความชำนาญ นอกจากนั้นงานของโอลเดนเบิร์กยังสื่อถึงการลดความสำคัญ หรือศักยภาพของวัตถุทางเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อชีวิตมนุษย์ สิ่งเหล่านี้นำไปสู่แนวทางในการสร้างงานศิลปะในยุคโพสต์โมเดิร์น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยผลงานประติมากรรมไม้คงตัวของ แคลส โอลเดนเบิร์ก เพื่อนำผลที่ได้มาพัฒนาผลงานประติมากรรมสร้างสรรค์ในรูปแบบของผู้วิจัยนั้น ยังมีข้อสังเกตบางประการที่ผู้สนใจสามารถนำไปพัฒนาต่อ หรือเป็นแนวทางในการวิจัยต่อไปในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

1 ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์ในวนครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลงานที่มีขอบเขตเฉพาะเป็นรูปแบบงานประติมากรรมไม้คงตัวเท่านั้น เนื่องจาก แคลส โอลเดนเบิร์ก เป็นศิลปินผู้มีชื่อเสียงในเรื่องของเทคนิคกระบวนการสร้างสรรค์และการเลือกใช้วัสดุ ดังนั้น ผู้สนใจสามารถที่จะศึกษาวิเคราะห์ผลงานของเขาในรูปแบบอื่นๆ ได้อีกมากมาย

2 ผลงานประติมากรรมไม้คงตัวของ โอลเดนเบิร์กมีรูปแบบที่น่าสนใจมาก ผู้ที่ได้ศึกษาหรือได้เคยพบเห็นผลงานของเขาสามารถนำเอารูปแบบ และเทคนิคต่างๆ ที่ได้เห็นไปพัฒนาต่อยอดในการสร้างสรรค์งานในเชิงพาณิชย์ศิลป์ได้

9 vol 40 ๒๒

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัจจกร สุนพงษ์ศรี (2528) ศิลปะสมัยใหม่ กรุงเทพฯ ไทยวัฒนาพานิชย์
- ชะลูด นิยมเสมอ (2524) องค์ประกอบศิลปะ กรุงเทพฯ โอเดียนสโตร์
- ทิพย์สุดา ปทุมมานนท์ (2535) การจัดองค์ประกอบและที่ว่างในงานออกแบบพื้นฐาน กรุงเทพฯ 49 กราฟฟิก แอนด์ พับบลิชชั่นส์
- ประเสริฐ ศีลรัตน (2525) ความเข้าใจในศิลปะ กรุงเทพฯ โอเดียนสโตร์
- วิรุณ ตั้งเจริญ (2537) ออกแบบ 2 มิติ กรุงเทพฯ โอเดียนสโตร์
- วิเชียร อินทรกระทีก (2539) ประติมากรรม กรุงเทพฯ อักษราพิพัฒน์
- สงวน รอดบุญ (2533) ลัทธิและสกุลช่างศิลปะตะวันตก กรุงเทพฯ โอเดียนสโตร์
- สุชาติ เกาทอง (2537) ศิลปวิจารณ์ กรุงเทพฯ โอ เอส พรีนติ้ง เฮาส์
- สุชาติ เกาทอง (2545) ทักษะศิลปะกับมนุษย์ การสร้างสรรค์สุนทรีย์ภาพ กรุงเทพฯ อจท
- สุชาติ สุทธิ (2535) เรียนรู้การเห็น พื้นฐานการวิจารณ์ทัศนศิลป์ กรุงเทพฯ โอ เอส พรีนติ้ง เฮาส์
- อารี สุทธิพันธุ์ (2535) ศิลปะนิยม กรุงเทพฯ โอเดียนสโตร์
- อารี สุทธิพันธุ์ (2528) ศิลปะกับมนุษย์ กรุงเทพฯ ไทยวัฒนาพานิชย์
- อัศนีย์ ชูอรุณ (2534) จิตรกรรมสมัยใหม่ กรุงเทพฯ โอเดียนสโตร์
- อัศนีย์ และเฉลิมศรี ชูอรุณ (2528) แบบอย่างศิลปะตะวันตก กรุงเทพฯ โอ เอส พรีนติ้ง เฮาส์
- Adams, Brook (1993) *American art in the 20th century* Munich Prestel-Verlag
- Leslie, Richard (1997) *Pop Art a New Generation of Style* New York Todtn
- Lippard, Lucy R (1970) *Pop Art* London Thames and Hudson
- N , Harry (1996) *American Image* New York Abrams, Inc.
- Oldenburg, Claes (1991) *Multiples in Retrospect 1964-1990* New York Rizzoli
- Oldenburg, Claes and van Bruggen, Coosje (1994) *Large-Scale Project* London Thames and Hudson
- Osterwold, Tilman (1991) *Pop Art* Koln Benedikt Taschen
- Rose, Barbara (1970) *Claes Oldenburg* New York Museum of Modern Art
- Joslyn Art Museum *The Great American Pop Art Store Multiples of the Sixties* Retrived May 5, 2004, from <http://www.tfoi.com/news1/n1m651/htm>
- Oldenburg, Claes *Soft Sculpture* Retrived May 5, 2004, from <http://artnetweb.com/oldenburg/soft.html>
- Oldenburg, Claes *The store* Retrived May 5, 2004, from <http://artnetweb.com/oldenburg/thestore1.html>
- Oldenburg, Claes and Van Bruggen, Coosje *Claes Oldenburg Coosje van Bruggen* Retrived May 5, 2004, from <http://oldenburgvanbruggen.com>
- Spector, Nancy *Freighter and Sailboat* Retrived May 5, 2004, from <http://artnetweb.com/oldenburg/soft.html>
- Stadek, Tom *Claes Oldenburg* Retrived May 5, 2004, from <http://www.fi.muni.cz/~toms/PopArt/Biographies/oldenburg.html>

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวอรพิมพ์ สุขสุวรรณ
วันเดือนปีเกิด	10 มีนาคม 2521
สถานที่เกิด	71 ถ เทศบาล 2 ต ตลาดหลวง อ เมือง จ อ่างทอง
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	กราฟิคดีไซน์
สถานที่ทำงานในปัจจุบัน	บริษัท พริส แอนด์ พีช จำกัด 2074/32-36 อาคารมาร์เบิลเพลส ถ เจริญกรุง แขวงวัดพระไกร เขตบางคอแหลม กรุงเทพฯ 10120
ประวัติการศึกษา	
พ ศ 2539	โรงเรียนสตรีอ่างทอง
พ ศ 2543	ศิลปศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
พ ศ 2548	ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ